

PRAVIDLA ATLETIKY

Pravidla IAAF ve znění příručky **HANDBOOK 2006 - 2007**
doplněná o ustanovení, platná pouze pro soutěže na území
České republiky

Schváleno Výborem ČAS

V textu jsou obsaženy všechny změny a úpravy
přijaté na Kongresu IAAF v **Helsinkách** v roce **2005**

Přeložil a doplnil : Vítězslav Žák

úsek pravidel KR ČAS

Odborná revize : Oskar Opavský, Jan Jurečka, Vladimír Valder,
členové komise rozhodčích ČAS

OBSAH

Definice pojmů

Oddíl 1 – Mezinárodní soutěže

Oddíl 2 – Způsobilost atleta

Oddíl 3 – Antidoping

Oddíl 4 – Spory

Oddíl 5 – Technická pravidla

Kapitola I -Činovníci

Kapitola II – Všeobecná soutěžní pravidla

Kapitola III – Soutěže na dráze

Kapitola IV – Soutěže v poli

A - Vertikální skoky

B - Horizontální skoky

C - Vrh a hody

Kapitola V – Víceboje

Kapitola VI – Soutěže v hale

Kapitola VII – Chodecké soutěže

Kapitola VIII – Silniční závody

Kapitola IX – Přespolní běhy

Kapitola X – Světové rekordy

Rejstřík pojmů

DEFINICE POJMŮ

Atletika

Soutěže na dráze a v poli, silniční běhy, chůze a přespolní běhy.

CAS (Court of Arbitration in Sports)

Arbitrážní dvůr pro sport se sídlem v Lausanne.

ČAS (Český atletický svaz)

Organizace sdružující atlety České republiky, člen IAAF

Člen (členská federace)

Kterákoliv národní organizace, řídící atletiku v příslušné zemi, přidružená k IAAF

Členství

Příslušnost k IAAF.

IAAF

International Association of Athletics Federations (Mezinárodní asociace atletických federací).

IAAF World Athletic Series (Světové atletické soutěže)

Hlavní mezinárodní soutěže čtyřletého cyklu oficiálního soutěžního programu IAAF

IOC (International Olympic Committee)

MOV (Mezinárodní olympijský výbor)

Klub

Klub nebo společnost atletů, organizovaná v rámci členské federace v souladu s pravidly IAAF

Komise

Komise ustanovená Radou v souladu se statutem IAAF.

Mezinárodní soutěže

Kterákoliv z mezinárodních soutěží uvedených v P 1.

Národní federace

Člen IAAF sdružující atlety, doprovodné osoby atletů a ostatní osoby, kterých se týkají tato pravidla.

Občan

Osoba, která má legální občanství v zemi nebo v případě teritoria legální příslušnost mateřské zemi v tomto teritoriu a odpovídající legální postavení v tomto teritoriu podle příslušných zákonů

Občanství

Legální k zemi nebo v případě teritoria, legální státní příslušnost k mateřské zemi teritoria a příslušný legální status v daném teritoriu podle příslušných zákonů

Oblastní asociace (Area Association)

Oblastní asociace IAAF, která odpovídá za rozvoj atletiky v jedné ze šesti oblastí do nichž jsou podle Statutu rozděleny členské země IAAF

Pravidla

Soubor pravidel pro soutěže v rámci IAAF, která jsou uvedena v této příručce

Předpisy (Regulations)

Předpisy IAAF vydávané podle potřeby Radou IAAF

Statut (Constitution)

Základní dokument jímž se řídí veškerá činnost IAAF

Území (teritorium)

Geografické území nebo region, který není státem, ale má rysy samosprávy, alespoň co se týká autonomního postavení v otázkách řízení sportu a který je takto uznáván IAAF

Země (stát)

Samosprávné geografické území světa, uznávané mezinárodním právem a mezinárodními řídicími organizacemi jako nezávislý státní útvar

POZN. 1 : Výše uvedené definice platí pro všechna ustanovení pravidel. Další definice, které se týkají pouze antidopingových pravidel, jsou uvedeny v Oddíle 3.

POZN. 2 : Všechny odkazy v pravidlech uvedené v mužském rodu platí i pro ženský rod a všechny odkazy uvedené v jednotlivém čísle platí i v množném čísle.

Pozn. 3 : Vyjma redakčních úprav, jsou všechny změny oproti vydání 2004-2005 vyznačeny červeně.

ODDÍL 1

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽE

PRAVIDLO 1 - Mezinárodní soutěže kde tato pravidla musí být uplatněna.

Pravidla a předpisy IAAF musí být uplatňovány v následujících soutěžích:

- a) i) Mistrovství světa, Světový pohár.
ii) Olympijské hry.
- b) Kontinentální, regionální nebo oblastní mistrovství.
- c) Skupinové hry (tj. oblastní nebo skupinové hry, jejichž součástí je několik sportů
 - i) Africké hry, Asijské hry, Středomořské hry, Panamerické hry, Středoamerické a Karibské hry, Jihoamerické hry, Afroasijské hry,
 - ii) ostatní mezinárodní hry,
- d) Oblastní nebo regionální poháry, *oblastní nebo regionální mistrovství nebo soutěže věkových skupin*.
- e) Utkání mezi dvěma nebo více členy nebo spojenými družstvy členských zemí, klubové poháry.
- f) Mezinárodní zvací mítinky zvláště schvalované IAAF (Viz P 3.4)
- g) Mezinárodní zvací mítinky zvláště schvalované oblastní skupinovou asociací (viz P 3.5).
- h) Ostatní soutěže zvláště schvalované členskými zeměmi, jichž se mohou zúčastnit zahraniční atlet (viz P 3.5)

PRAVIDLO 2 – Oprávnění pořádat mezinárodní soutěže

Všechny mezinárodní soutěže a kterékoliv další mítinky, jichž se účastní cizí atleti, musí být schváleny IAAF, oblastní asociací nebo členskou zemí.

PRAVIDLO 3 - Mistrovství světa, oblasti a skupiny států - - Soutěže vyžadující povolení IAAF

1. Pouze IAAF je oprávněna organizovat a schvalovat konání atletických mistrovství světa, oblastí a skupin států.
2. IAAF organizuje atletická mistrovství světa v lichých letech.

Soutěže vyžadující souhlas IAAF

3. *Mistrovství nebo hry oblastí nebo skupiny států, mezikontinentální střetnutí, soutěže za účasti pěti nebo více zemí*
 - a) Pokud Rada IAAF nerozhodne jinak, je třeba schválení IAAF pro pořádání všech mistrovství nebo her oblastí a skupin států, pro mezikontinentální střetnutí a pro jakékoliv soutěže, jichž se účastní družstva pěti nebo více zemí.
 - b) Žádost o povolení musí být zaslána IAAF a doložená zaplacením poplatku USD 150 (nebo ekvivalentu v jiné měně) členskou zemí, pod jejíž záštitou se soutěž koná, vyjma případu OH. Veškeré formuláře žádosti musí být řádně vyplněny a podány na ústředí IAAF nejpozději dvanáct měsíců před dnem předmětné soutěže. Organizační výbor ručí za to, že země, jimž bylo zasláno pozvání, jsou členy IAAF a kterékoliv země hodlající zúčastnit se soutěže musí požádat o členství v IAAF, které musí být uděleno před potvrzením její účasti. Takováto žádost o členství musí být podána nejpozději 3 měsíce před dnem zahájení příslušné události.
 - c) IAAF nedá souhlas ke konání jakéhokoliv kontinentálního nebo regionálního či oblastního mistrovství bez předchozího neoficiálního příslibu, že nezbytná povolení hostujícím atletům a činovníkům pro vstup do pořádající země, budou udělena v dostatečném předstihu, aby mohli přijet a na mistrovství startovat. Pokud se následně ukáže, že tyto přísliby nemohou být dodrženy, bude soutěž přeložena do země, která může záruky dodržet.
POZN.: Podrobnosti o tom, jak získat souhlas k pořádání mítinek uvedených v P 1.b) a o podmínkách, které musí být splněny před udělením tohoto souhlasu, je možno na vyžádání získat v kanceláři IAAF.
 - d) IAAF neřídí soutěže uvedené v P 1.c). Nicméně nemůže schválit konání her v případě, kdy Rada není přesvědčena, že členská země, na jejímž území se hry mají konat, nevykonala veškeré nezbytné kroky pro zajištění nezbytných povolení hostujícím atletům a činovníkům pro vstup do země nebo teritoria s dostatečným předstihem, umožňujícím jim přijet a her se zúčastnit.

Mezinárodní zvací mítinky schvalované IAAF

4. a) Schválení IAAF je požadováno pro všechny mezinárodní soutěže uvedené v P 1.f)
- b) Žádost o povolení musí být předložena na úředním formuláři a doložená zaplacením poplatku USD 150 nebo jeho ekvivalentu v jiné měně příslušnou členskou zemí ve prospěch pořadatele soutěže.
- c) Veškeré formuláře musí být řádně vyplněny a podány na ústředí IAAF nejpozději do 1.září v roce předcházejícímu roku konání předmětné soutěže.
- d) Před schválením kterékoliv soutěže uvedené v P 1.f), musí IAAF od organizátora soutěží obdržet písemné prohlášení, že
 - budou dodržována veškerá pravidla a předpisy IAAF,
 - informace týkající se všech záležitostí organizace soutěží budou na vyžádání do 30 dní postoupena IAAF.

POZN.: Podrobnosti o tom, jak získat souhlas k pořádání mítinků uvedených v P 1.f) a o podmínkách, které musí být splněny před udělením tohoto souhlasu, je možno na vyžádání získat v kanceláři IAAF.

Mezinárodní zvací mítinky schvalované oblastí a další mítinky schvalované členem, jichž se mohou účastnit cizí atleti

5. a) Schválení soutěží uvedených v P 1.g), h) oblastní asociací nebo členem musí být předloženo Radě k odsouhlasení.
- b) Před schválením kterékoliv soutěže uvedené v P 1.g), h) musí oblastní asociace nebo členská země obdržet od promotéra písemné prohlášení, že
 - budou dodržována veškerá pravidla a předpisy IAAF,
 - informace týkající se všech záležitostí organizace soutěží budou na vyžádání do 30 dní postoupena oblastní asociací nebo členu, který mítink povolil.
- c) Žádný člen nesmí povolit soutěž uvedenou v P 1.h), pokud se jedná o soutěž, na niž byli pozváni atleti z více než 5 zemí, vyjma pořadatelské.

Předpisy určující organizaci mezinárodních soutěží

6. Rada může vypracovat předpisy určující organizaci mezinárodních soutěží konaných podle těchto pravidel a upravujících vztahy mezi atlety, jejich zástupci, pořadatelí soutěží a členy. Tyto směrnice mohou být Radou podle jejího uvážení měněny nebo pozměňovány."
7. IAAF musí určit svého představitele, který se na účet pořadatele zúčastní soutěže pro níž je zapotřebí schválení IAAF, aby bylo zaručeno dodržení pravidel a směrnic. Pořadatel uhradí představiteli IAAF cestovní výdaje nejpozději 14 dní před jeho odjezdem na místo konání soutěží. Výběr letecké společnosti si tato osoba smí zvolit sama a v případech letů na vzdálenost nad 2400 km musí obdržet úhradu zpáteční letenky ve třídě „business“. Výdaje na ubytování musí pořadatel uhradit nejpozději poslední den mistrovství nebo atletického pořadu her nebo v den konání jednodenních soutěží. Představitel IAAF musí předat svoji zprávu do 30 dní po ukončení soutěží.

PRAVIDLO 4 – Požadavky na účast v mezinárodních soutěžích.

1. Každý atlet se smí zúčastnit mezinárodních atletických soutěží pokud
 - a) je členem klubu, který spadá pod pravomoc člena IAAF
 - b) spadá přímo pod pravomoc člena IAAF
 - c) souhlasí s dodržováním pravidel člena IAAF a
 - d) pro soutěže, na nichž IAAF odpovídá za dopingovou kontrolu (viz P 35.7), svým podpisem formuláře IAAF stvrdil, že souhlasí s dodržováním pravidel, předpisů a směrnic pro mezinárodní soutěže IAAF (měněných čas od času), a že veškeré spory, které by mohl mít s IAAF nebo členskou zemí, v souladu s pravidly IAAF předloží rozhodčí komisi a souhlasí s tím, že takový spor nebude řešit u soudu nebo orgánu, které nejsou uvedeny v pravidlech IAAF.
2. Žádný atlet nebo klub se nesmí zúčastnit atletických soutěží v cizině bez písemného souhlasu člena IAAF pod nějž patří a žádná členská země nesmí dovolit žádnému cizímu atletu účast v žádné soutěži bez takového souhlasu, kterým se stvrzuje, že atlet je způsobilý a oprávněn ke startu v příslušné zemi.
3. Žádný atlet nesmí být organizován v zahraničí bez předchozího souhlasu své původní federace. Ani pak nemůže federace země, v níž atlet sídlí, přihlásit tohoto atleta do soutěže v jiné zemi, aniž by měla předchozí souhlas původní federace. Ve všech případech, jichž se týkají tato pravidla, národní federace země nebo teritoria, kde má atlet své sídlo, musí zaslat původní národní federaci písemnou žádost a ta musí do 30 dní odeslat písemnou odpověď na takovou žádost. V obou případech musí být zaslání provedeno způsobem zahrnujícím potvrzení příjmu. Přijatelným způsobem je e-mailová zpráva s automatickou odezvou. Pokud do 30 dní nedoručí odpověď původní národní federace, má se za to, že souhlasí.

V případě negativní odpovědi na žádost o souhlas, což musí být odůvodněno, **může atlet nebo národní federace země nebo teritoria, kde má atlet své sídlo, podat odvolání k IAAF.**

IAAF vydá směrnice pro podávání odvolání podle tohoto pravidla a tyto směrnice budou k dispozici na webových stránkách IAAF

POZN.: Ustanovení P4.3. se týkají atletů, kteří dosáhnou věku alespoň 18 let do 31. prosince příslušného roku. Netýká se atletů, kteří nejsou občany nějaké země nebo teritoria nebo jsou politickými uprchlíky.

4. Každý atlet startující v cizí zemi nebo teritoriu, vyjma mezinárodních soutěží vyjmenovaných výše, je při těchto soutěžích vázán atletickými pravidly příslušné země nebo teritoria.
5. Atleti národních federací nebo jiných atletických organizací, které nejsou členskými federacemi, mohou startovat v kterékoliv soutěži, vyjma mezinárodních soutěží uvedených v P 1.a), b) a soutěžit s atlety spadajícími pod pravomoc členské federace pokud :
 - a) příslušná národní federace nebo atletická organizace nemá zastavenou činnost nebo není z příslušné kategorie soutěží vyloučena;
 - b) Rada dala předchozí souhlas na základě žádosti členské federace země nebo oblasti, kde se má soutěž uskutečnit nebo žádosti členské země, která si přeje vyslat atlety na soutěž v zemi, či oblasti, která není členem IAAF;
 - c) příslušná členská země obdržela od pořádající organizace ujištění, že budou dodržována pravidla IAAF i když se soutěž koná v zemi, či oblasti, která není členem IAAF.

PRAVIDLO 5 – Občanství a změna občanství

1. Při mezinárodních soutěžích uvedených v P 1.a), b), c.i), d), musí být členská federace reprezentována pouze občany země nebo teritoria, kterou tato federace zastupuje.
2. Pokud závodník jednou startoval za kteroukoliv členskou federaci v soutěži uvedené v P 1.a), b), c.i) nebo d), nesmí v těchto soutěžích následně reprezentovat žádnou jinou členskou zemi, pokud není splněna některá z následně uvedených podmínek:
 - a) Začlenění jedné země do druhé.
 - b) Vznik nové země ratifikovaný státní smlouvou *nebo jinak uznávaný na mezinárodní úrovni*
 - c) Změna občanství. V tomto případě atlet *nesmí reprezentovat svoji novou zemi v mezinárodních soutěžích uvedených v P 1.a), b), c.i) nebo d) po dobu tří let od získání nového občanství na základě žádosti atleta. Tato doba může být*
 - i) *zkrácena na 12 měsíců se souhlasem členských zemí, jichž se změna týká. Zkrácení doby nabude účinnosti poté, co kancelář IAAF obdrží písemné sdělení o dohodě členských zemí podepsané oběma stranami,*
 - ii) *zkrácena nebo úplně pominuta ve skutečně výjimečných případech se souhlasem Rady IAAF.*
 - d) *Dvojit občanství : Pokud je atlet držitelem občanství dvou nebo více zemí či teritorií, může podle svého rozhodnutí reprezentovat kteroukoliv z nich. Nicméně, pokud již reprezentoval členskou zemi v mezinárodní soutěži uvedené v P 1.a), b), c.i) nebo d), nesmí v těchto soutěžích reprezentovat jinou členskou zemi, kde má rovněž občanství po dobu tří let od data, kdy naposledy reprezentoval první členskou zem. Tato doba může být zkrácena na 12 měsíců se souhlasem členských zemí, jichž se změna týká. Zkrácení doby nabude účinnosti poté, co kancelář IAAF obdrží písemné sdělení o dohodě členských zemí podepsané oběma stranami. Lhůta tří let může být zkrácena nebo úplně pominuta ve skutečně výjimečných případech se souhlasem Rady IAAF.*
3. a) Pokud se občan země, jejíž členství v IAAF bylo dočasně zastaveno, snaží získat občanství členské země, může soutěžit v domácích soutěžích za podmínky, že
 - se zřekne svého původního občanství požádáním o státní příslušnost v členské zemi a tuto skutečnost zveřejní tím, že o tom uvědomí členskou zemi, jichž se to týká,
 - uplynul nejméně jeden rok trvalého pobytu v nové zemi,
 - v domácí soutěži, které se účastní, nesoutěží atleti jiných federací.
- b) Atlet, který splnil požadavky ustanovení P 5.3.a), může startovat v mezinárodních soutěžích uvedených v P 1.f), g), h) po uplynutí dvou let nepřetržitého pobytu v nové zemi.
- c) Atlet, který splnil požadavky ustanovení P 5.3.a), může startovat v mezinárodních soutěžích uvedených v P 1.a) až e) pouze po uplynutí tří let nepřetržitého pobytu v nové zemi a pokud v této zemi získal občanství.
- d) Pro zápočet trvalého pobytu se počítá každý rok v délce 365 dní počínajíc následujícím dnem po dni, kdy osoba přibyla do země, v níž usiluje o získání občanství.
- e) V každém časovém úseku 365 po sobě jdoucích dní nesmí atlet strávit v souhrnu více než 90 dní na území země, které bylo členství zastaveno.

- f) Atlet, který se snaží získat kvalifikaci ve smyslu tohoto pravidla se musí zdržet jakýchkoliv atletických činností, mezi než patří zejména exhibiční závody, trénink, koučink, působení ve funkci atletického činovníka, přednášky, poskytování rozhovorů a veřejných vystoupení s jakýmkoliv členy atletické federace, která má zastavenou činnost.
4. Členové IAAF, jejich činovníci, trenéři a atleti nemají vyvíjet žádnou činnost uvedenou v P 5.3.f), které by se měla zúčastnit členská země, které byla zastavena činnost, ať se jedná o její činovníky, trenéry, rozhodčí, atlety či kohokoliv jiného. V případě porušení tohoto ustanovení musí být uplatněny postihy a sankce uvedené ve Statutu IAAF..

PRAVIDLO 6 – Platby poskytované atletům

Atletika je otevřeným sportem a v souladu s Pravidly a předpisy atleti smějí být placeni v hotovosti nebo jiným vhodným způsobem za přítomnost, účast a výkony v atletických soutěžích nebo v jakékoli jiné komerční záležitosti vztahující se k jejich činnosti v atletice.

PRAVIDLO 7 - Zástupci atletů

1. Členská federace může povolit, aby atlet pro usnadnění spolupráce s touto federací při plánování, organizování a sjednávání svého atletického programu, využíval služeb oprávněných zástupců.
2. Členská federace je zodpovědná za oprávnění udělená zástupcům atletů. Tito zástupci musí podléhat pravomoci té členské federace, na jejímž území a ve prospěch jejichž atletů působí.
3. Pro usnadnění působnosti členských federací v této oblasti, vydá IAAF Pokyny svým členům pro řízení činnosti oprávněných zástupců atletů nebo federace. Tyto Pokyny musí obsahovat souhrn opatření, která budou převzata do systémů pro řízení činnosti oprávněných zástupců v rámci každé členské federace, doporučení IAAF pro nejvhodnější provádění takovéto činnosti a doporučenou formu smluv mezi atlety a jejich zástupci.
4. Podmínkou členství v IAAF je, aby každá členská federace měla ve svém statutu ustanovení zaručující, že žádnému atletu nebude udělen souhlas k zastupování oprávněným zástupcem a žádný zástupce nedostane oprávnění k činnosti, pokud mezi atletem a zástupcem nebude uzavřena písemná smlouva, obsahující alespoň minimum z ustanovení výše uvedených Pokynů.
5. Kterýkoliv atlet využívající služeb zástupce bez příslušného oprávnění může být postižen sankcemi ve smyslu pravidel IAAF a dále uvedených předpisů.

PRAVIDLO 8 - Reklama a propagace během soutěží

1. Reklama a nabídka zboží propagační povahy musí být povolena při všech soutěžích uvedených v P 1.a) až h) pokud tato činnost odpovídá ustanovením tohoto pravidla a všem předpisům které se těchto činností týkají.
2. Rada IAAF může vydávat nařízení upravující podrobně formu možné reklamy a způsob jímž propagační a ostatní materiály mohou být během mezinárodních soutěží zpřístupněny veřejnosti. Tato nařízení musí splňovat alespoň následující zásady :
 - a) Při soutěžích konaných podle těchto pravidel je povolena pouze reklama obchodní nebo charitativní povahy. Nesmí být dovolena reklama, jejímž předmětem je šíření politických názorů nebo názorů jakékoliv nátlakové skupiny, ať již místní nebo mezinárodní.
 - b) Nesmí se objevit žádná reklama, která podle názoru IAAF odporuje dobrým mravům, je zavádějící, útočná, hanlivá nebo nevhodná z hlediska konané soutěže. Reklama nesmí, ani částečně, překážet televizním kamerám sledujícím soutěž. Veškerá reklama musí odpovídat jakémukoliv pravidlu bezpečnosti provozu, které je možno uplatnit.
 - c) Reklama tabákových výrobků je zakázána. Rovněž je zakázána reklama alkoholických výrobků, pokud se nejedná o výrobek, jehož reklama byla Radou výslovně povolena.
3. Nařízení podle tohoto pravidla mohou být Radou kdykoliv měněna.

ODDÍL 2

ZPŮSOBILOST ATLETA

PRAVIDLO 20 - Definice způsobilosti atleta

Způsobilým je atlet, který souhlasí s dodržováním Pravidel IAAF.

PRAVIDLO 21 - Omezení účasti na soutěžích

1. Soutěží pořádaných podle Pravidel IAAF se mohou zúčastnit pouze atleti, kteří jsou pod pravomocí členské federace, a kteří jsou způsobilí k účasti ve smyslu Pravidel IAAF.
2. Na všech soutěžích konaných podle Pravidel IAAF garantuje způsobilost atleta k účasti členská federace, ke které atlet patří.
3. Pravidla pro způsobilost atleta uplatňovaná členskými federacemi musí být jednoznačně v souladu s obdobnými Pravidly IAAF a žádný člen nesmí uznat, vyhlásit nebo ponechat ve svém statutu nebo předpisech jakékoliv pravidlo způsobilosti, které by bylo v přímém rozporu s pravidly nebo předpisy IAAF. Pokud dojde v této otázce k rozporu mezi příslušnými ustanoveními člena a IAAF, platí pravidla o způsobilosti ve znění IAAF.

PRAVIDLO 22 - Nezpůsobilost k účasti na zahraničních a domácích soutěžích

1. **Za nezpůsobilé** k účasti na soutěžích pořádaných buď podle domácích pravidel členské federace nebo podle Pravidel IAAF **mohou být prohlášeni** dále uvedení atleti.
Způsobilost ztratí každý
 - a) jehož národní federaci byla pozastaveno členství. To se netýká domácích soutěží organizovaných pro občany své země členskou federací s pozastaveným členstvím;
 - b) kdo se zúčastnil atletického mítinku nebo soutěže na níž některý ze soutěžících měl zastavenou činnost nebo byl nezpůsobilý k účasti v soutěži podle Pravidel IAAF, a on o tom věděl, nebo na soutěži, která se konala na teritoriu člena, jemuž bylo pozastaveno členství. Toto ustanovení se nevztahuje na výhradně veteránské soutěže;
 - c) kdo se zúčastnil atletické soutěže, která nebyla schválena, uznána nebo potvrzena členskou federací země, v níž se tato soutěž konala;
 - d) kdo má zastavenou činnost nebo je nezpůsobilý k účasti na základě rozhodnutí své národní federace, pokud toto rozhodnutí je v souladu s Pravidly IAAF;
 - e) kdo porušil některé z antidopingových pravidel (viz Oddíl 3);
 - f) kdo svou činností nebo písemným či slovním prohlášením nebo jakkoliv jinak porušil Pravidla IAAF nebo za jejich porušení nese zodpovědnost nebo ten, jehož jednání podle názoru Rady je považováno za urážející nebo nesprávné nebo ohrožující pověst atletiky,
 - g) kdo porušil ustanovení P 8 (Reklama a propagace během soutěží) nebo kterékoli předpisy k němu se vztahující,
 - h) kdo používá služeb zplnomocněného zástupce, který nemá oprávnění k činnosti od příslušné členské federace ve smyslu ustanovení P 7,
 - i) kdo byl prohlášen za nezpůsobilého na základě porušení jakýchkoli předpisů navazujících na Pravidla IAAF.
2. **V případě údajného porušení těchto pravidel (vyjma případů uvedených v P 22.1.e), jsou následná disciplinární opatření, která mohou vést ke ztrátě způsobilosti atleta, uvedena v P 60.4..**
3. Pokud atlet soutěží v době, kdy má zastavenou činnost nebo není způsobilý, pak doba, po níž je atlet nezpůsobilý k účasti v soutěžích, **pokud není stanoveno jinak v příslušném pravidle**, počne běžet znovu od doby, kdy atlet soutěžil naposled, jakoby z této doby dosud žádná část neuplynula.

ODDÍL 3

ANTIDOPING

DEFINICE POJMŮ

Atlet mezinárodní úrovně (International-Level athlete)

Pro účely Antidopingových ustanovení (Oddíl 3) a ustanovení o protestech (Oddíl 4) je takto označen atlet, který je na IAAF seznamu atletů, kteří podléhají mimosoutěžnímu testování podle Antidopingových pravidel, nebo kteří se účastní jakékoliv mezinárodní soutěže podle P 35.7.

Atletický doprovod (Athlete Support Personal)

Kouč, trenér, vedoucí, oprávněný zástupce atleta, agent, činovník družstva, lékař nebo zdravotník, účastníci se nebo připravující se na atletické soutěže

Cílené testování (Target Testing)

Výběr pro testy, kdy je v určité době zvolena určitá skupina atletů nebo určití atleti na základě nikoliv nahodilého výběru

Disciplína (Event)

Jeden závod nebo soutěž (např. běh na 100 m nebo hod oštěpem)

Držení (Possession)

Skutečné, fyzické držení nebo činnost směřující k takovému držení, (které lze zjistit pouze tehdy, pokud daná osoba měla výhradní vládu nad zakázanou látkou/postupem nebo areálem, v němž se zakázaná látka nacházela nebo kde docházelo k zakázanému postupu) zakázané látky nebo zakázaného postupu, nicméně, pokud daná osoba neměla výhradní vládu nad zakázanou látkou/postupem nebo areálem, v němž se zakázaná látka nacházela nebo kde docházelo k zakázanému postupu. Jedná se o činnost směřující k takovému držení pouze tehdy, pokud tato osoba věděla o existenci zakázané látky a měla v úmyslu získat ji do své kontroly

Kodex (Code)

World Anti-doping Code

Metabolid (Metabolide)

Jakákoliv látka vytvořená bio-transformačním procesem

Mezinárodní standard (International standard)

Standard přijatý WADA na podporu Kodexu

Národní antidopingová organizace (National Anti-Doping Organisation)

Orgán ustanovený každou zemí nebo teritoriem, který má prvotní pravomoc a odpovědnost za přijímání a uplatňování antidopingových pravidel, řízení odběru kontrolních vzorků, správu výsledků testů a vedení slyšení, vše na národní úrovni

Náznak (Marker)

Sloučenina, skupina sloučenin nebo biologických parametrů, které nepřímo ukazují na použití zakázané látky nebo zakázaného postupu

Nelegální rozšiřování (Trafficking)

Prodej, přeprava, zasilání, dodávání nebo distribuce zakázaných látek nebo zakázaných postupů sportovcům, jejich doprovodu nebo jiným osobám, buď přímo nebo prostřednictvím jedné nebo více třetích stran, ale s výjimkou prodeje nebo distribuce (lékařskými nebo jinými osobami) zakázaných látek nebo zakázaných postupů ke skutečným a legálním terapeutickým účelům

Nepříznivý analytický nález (Adverse Analytical Finding)

Zpráva laboratoře nebo jiného oprávněného zkušebního ústavu, podle níž byla ve vzorku zjištěna přítomnost zakázané látky nebo jejího metabolitu nebo náznak užití takové látky nebo nalezen důkaz o užití zakázaného postupu

Ovlivňování (Tampering)

Pozměňování věci k nežádoucímu účelu nebo nežádoucím způsobem ve vztahu k dopingové kontrole, nežádoucí ovlivňování průběhu dopingové kontroly nebo disciplinárního řízení, zásahy směřující ke změně výsledku kontroly nebo bránění řádnému průběhu celého procesu

Pokus (Attempt)

Úmyslné jednání, které je podstatným krokem směrem k porušení antidopingových pravidel

Procedurální směrnice

Směrnice pro dopingovou kontrolu schválené Radou IAAF

Seznam atletů podléhajících testování (Registered Testing Pool)

Seznam sestavený IAAF, uvádějící přední atlety, podléhající soutěžním a mimosoutěžním kontrolám v rámci testovacího programu IAAF

Seznam zakázaných prostředků (Prohibited list)

Seznam zakázaných látek a zakázaných postupů vydaný WADA

Soutěž (Competition)

Disciplína nebo sled disciplín probíhajících jeden nebo více dní (např. Mistrovství světa, Světové atletické finále nebo jednotlivé mítinky Golden League)

Test mimo rámec soutěží (Out-of-competition testing)

Každý test mimo testu v rámci určité soutěžní disciplíny

Test v rámci soutěže (In-competition testing)

Test, k němuž byl atlet vybrán v rámci určité soutěžní disciplíny

TUE (Therapeutic Use Exemption)

Zproštění zákazu pro terapeutické použití

Užití (Use)

Aplikace, přijmutí, vstříknutí nebo konzumace jakýmkoliv prostředky jakékoliv zakázané látky nebo zakázaného postupu

Vzorek (Sample/Specimen)

Jakýkoliv biologický preparát odebraný pro účely testu

WADA (World Anti-Doping Agency)

Světová antidopingová agentura

Zakázaný způsob (Prohibited Method)

Kterýkoliv postup popsáný v seznamu zakázaných prostředků.

Zakázaná látka (Prohibited Substance)

Kterákoliv látka popsána v seznamu zakázaných prostředků

Žádná chyba nebo nedbalost (No Fault or No Negligence)

V daném případě byly zjištěny mimořádné okolnosti podle pravidla 38, které prokazují, že sportovec nevěděl nebo nemohl mít podezření a nemohl by vědět nebo mít podezření ani při vynaložení krajní opatrnosti, že použil nebo mu byla podána zakázaná látka nebo byl podroben zakázanému postupu

Žádná podstatná chyba nebo podstatná nedbalost (No Significant Fault or No Significant Negligence)

V daném případě byly zjištěny mimořádné okolnosti podle P 38, které prokazují, že chyba nebo nedbalost sportovce, vezmou-li se v úvahu všechny okolnosti, nejsou podstatné ve vztahu k porušení antidopingových pravidel

PRAVIDLO 30 - Rozsah Antidopingových pravidel

1. Tato Antidopingová pravidla platí pro IAAF, její členy, oblastní asociace a atlety, jejich doprovod a ostatní osoby, které jsou ve spojení s IAAF, jejími členy nebo oblastními asociacemi prostřednictvím smluv, členství, přidružení, pověření, akreditace nebo účasti na jejich aktivitách či soutěžích.
2. Všichni členové a oblastní asociace musí dodržovat tato Antidopingová pravidla a Procedurální směrnice. Antidopingová pravidla a Procedurální směrnice musí být zahrnuta přímo nebo musí být na ně odkaz v pravidlech každého člena a oblastní asociace a každý člen a oblastní asociace musí do svých pravidel zahrnout procesní předpisy nutné pro účinné začlenění Antidopingových pravidel a Procedurálních směrnic (a jejich případných změn). V pravidlech každého člena a oblastní asociace musí být výslovně uvedeno, že všichni atleti, jejich doprovod a ostatní osoby, které jsou pod jejich pravomocí musí být vázáni těmito Antidopingovými pravidly a Procedurálními směrnici.
3. Tato Antidopingová pravidla a Procedurální směrnice musí být dodrženy při všech dopingových kontrolách prováděných pod pravomocí IAAF, jejích členů a oblastních asociací.
4. IAAF se při svých testech dle těchto Antidopingových pravidel zaměří na atlety mezinárodní výkonnosti a atlety soutěžící nebo připravující se na mezinárodní soutěže.
5. Pro získání způsobilosti soutěžit, účastnit se nebo být jakkoliv akreditován na mezinárodní soutěži, musí atlet, (a pokud je to použitelné) doprovodné a ostatní osoby podepsat písemné prohlášení, že uznávají a souhlasí s těmito Antidopingovými pravidly a Procedurálními směrnici. Jeho formu určí Rada IAAF. Členem vystavená záruka, že jeho atlet je oprávněn startovat v mezinárodních soutěžích (viz P 21.2. výše), musí obsahovat sdělení, že atlet takové prohlášení podepsal v požadované formě a kopie tohoto prohlášení byla zaslána kanceláři IAAF.
6. Každý člen odpovídá za to, že veškeré testy na národní úrovni a správa výsledků těchto testů proběhnou v souladu s těmito Antidopingovými pravidly a Procedurálními směrnici. Je na členovi, zda provede testy a bude jejich výsledky spravovat sám nebo svoji odpovědnost, zcela nebo částečně, převede na národní antidopingovou organizaci nebo třetí stranu, a to buď z vlastního rozhodnutí nebo na základě příslušného národního zákonodárství nebo předpisů. Ve vztahu k takovým zemím se v těchto Antidopingových pravidlech a Procedurálních směrnících uvedené odkazy na člena nebo národní federaci, tam kde je to vhodné, týkají národní antidopingové organizace nebo třetí strany (nebo jejich činovníků).
7. Oznámení podle těchto Antidopingových pravidel a Procedurálních směrnic určené atletu, osobě doprovodu nebo jiné osobě spadající pod pravomoc člena, může být učiněno doručením takového oznámení příslušnému členu. Tento člen zodpovídá za okamžité navázání kontaktu s osobou, které je oznámení určeno.

PRAVIDLO 31 - Organizace antidopingových orgánů v rámci IAAF.

1. Činnosti v rámci těchto Antidopingových pravidel zajišťují v rámci IAAF následující osoby nebo orgány

- a) Rada;
- b) Lékařská a antidopingová komise;
- c) Dopingová revizní komise;
- d) Správce IAAF pro záležitosti dopingů.

Rada

2. Je povinností Rady v zastoupení Kongresu kontrolovat a dohlížet na činnosti IAAF v souladu s jejími cíli (viz článek 6.12.a. Statutu IAAF). Jedním z těchto cílů je podpora fair play ve sportu, zejména snaha o vedoucí roli v boji proti dopingů, jak v atletice, tak ve sportu v širším měřítku a vytvářet a udržovat programy zjišťování, odstrašování a výchovy, zaměřené na vymýcení dopingů ve sportu (viz článek 3.8 Statutu IAAF).
3. Podle Statutu IAAF má Rada následující pravomoci pro kontrolu a dohled nad činností IAAF:
 - a) ustanovovat komise či subkomise, podle okamžité potřeby nebo s dlouhodobou účinností, které považuje za nutné pro správnou činnost IAAF (viz článek 6.11.j) Statutu IAAF).
 - b) vydávat jakékoliv prozatímní změny Pravidel, které považuje za nezbytné v údobí mezi Kongresy a určovat data, od nichž takové změny nabudou účinnosti. Prozatímní změny musí být uvedeny na pořad jednání nejbližšímu Kongresu, který rozhodne, zda tyto změny budou platit i nadále (viz článek 6.11.c) Statutu IAAF).
 - c) schvalovat, odmítat nebo měnit Procedurální směrnice (viz článek 6.11.i) Statutu IAAF) a
 - d) pozastavit členství nebo uvalit jiné sankce na člena pro porušení Pravidel v souladu s ustanovením článku 14.7 (viz článek 6.11.b) Statutu IAAF).

Lékařská a antidopingová komise

4. Lékařská a antidopingová komise je ustanovena jako komise Rady dle Článku 6.11.j) Statutu IAAF. Jejím účelem je poskytovat IAAF všeobecné rady ve všech záležitostech týkajících se dopingů a obdobných záležitostech, včetně problémů ve vztahu k těmto Antidopingovým pravidlům a Procedurálním směrnicím.
5. Lékařská a antidopingová komise sestává až z 15 členů, kteří se musí sejít alespoň jednou v roce, běžně na konci každého kalendářního roku s cílem revize antidopingových aktivit IAAF během předcházejících 12 měsíců a stanovit antidopingový program IAAF na následující rok. Tento program podléhá schválení Rady. Lékařská a antidopingová komise také podle potřeby v průběhu roku působí jako poradní orgán.
6. V rámci Antidopingových pravidel Lékařská a antidopingová komise odpovídá za plnění následujících úkolů :
 - a) vydávání Procedurálních směrnic a jejich změn tak často, jak je třeba. Procedurální směrnice obsahují, přímo či v odkazech, následující dokumenty vydané WADA :
 - i) Seznam zakázaných látek a postupů;
 - ii) Mezinárodní standard testování;
 - iii) Mezinárodní standard pro laboratoře;
 - iv) Mezinárodní standard výjimek pro terapeutické použití spolu s jakýmkoliv dodatky **nebo úpravami** těchto dokumentů nebo další postupy a směrnice, které mohou být považovány za nezbytné k doplnění Antidopingových pravidel či k uskutečňování antidopingového programu IAAF. Procedurální směrnice a jejich jakékoliv změny **nebo úpravy**, pokud v Antidopingových pravidlech není jinak stanoveno, musí být schváleny Radou. S jejich schválením Rada musí určit datum, od kterého Procedurální směrnice nebo navrhované změny, vstoupí v platnost. Kancelář IAAF musí o tomto datu uvědomit všechny členy a Procedurální směrnice a k nim navrhované změny zveřejnit na webových stránkách IAAF.
 - b) poskytování odborné pomoci Radě ohledně změn těchto Antidopingových pravidel podle okamžité potřeby. Jakékoliv nezbytné změny Antidopingových pravidel v údobí mezi Kongresy musí být schválené Radou a v souladu s článkem 6.11.c) Statutu IAAF sděleny členům.
 - c) plánování, zavádění a sledování antidopingových informací a antidopingových výchovných programů. Tyto programy mají poskytovat nejnovější a přesné informace o následujících záležitostech :
 - i) seznam zakázaných látek a zakázaných postupů;
 - ii) zdravotní důsledky dopingů;
 - iii) postup při dopingových kontrolách;
 - iv) právech a odpovědnosti atleta.
 - d) rozhodování o zproštění zákazu pro terapeutické použití podle P 34.5 níže.
 - e) stanovování všeobecných směrnic pro zařazování do seznamu atletů IAAF podléhajících kontrolám.

Při vykonávání svých, výše uvedených, povinností Lékařská a antidopingová komise může dle potřeby povolovat další odborníky pro získání lékařských nebo vědeckých poznatků.
7. O svých aktivitách musí Lékařská a antidopingová komise podávat zprávu Radě před každým jejím jednáním. Ve všech případech týkajících se dopingů a podobných záležitostech komunikuje s kancelářím IAAF prostřednictvím jejího Lékařského a antidopingového oddělení.

Dopingová revizní komise

8. Dopingová revizní komise, ustanovená podle článku 6.11.j) Statutu IAAF, je subkomisí Rady a má následující úkoly :
 - a) v zastoupení Rady zjišťuje, zda v daném případě nastaly mimořádné okolnosti ve smyslu P 38.16.
 - b) rozhoduje, zda daný případ má být předložen a podroben arbitráži CAS podle P 60.23 a zda v takovém případě má být, do doby než CAS rozhodne, atletu znovu vyhlášen zákaz činnosti;
 - c) rozhodovat v případech, které jsou jí předloženy ve smyslu P 43.3, zda výsledky kontrol provedených jinou sportovní organizací než IAAF, podle pravidel a postupů, které jsou odlišné od příslušných řádů IAAF, mají být IAAF uznány.

Při výkonu svých povinností může Dopingová revizní komise požádat Lékařskou a antidopingovou komisi nebo Radu o názor nebo pomoc při řešení daného případu nebo na jakýkoliv problém všeobecného charakteru, který může vzniknout.
9. Dopingová revizní komise sestává ze tří členů, z nichž jeden musí mít právní kvalifikaci. Prezident může podle okamžité potřeby jmenovat dalšího člena nebo členy této komise.
10. O svých aktivitách musí Dopingová revizní komise podávat zprávu Radě před každým jejím jednáním.

Správce IAAF pro záležitosti dopingů.

11. Správce IAAF pro záležitosti dopingů je vedoucím Lékařského a antidopingového oddělení IAAF. Je zodpovědný za realizaci antidopingového programu vypracovaného Lékařskou a antidopingovou

- komisí podle P 31.5. Jednou ročně podává v tomto smyslu zprávu Lékařské a antidopingové komisi pro její výroční schůzi nebo častěji, je-li k tomu vyzván.
12. Správce IAAF pro záležitosti dopingů odpovídá za stálý dohled nad dopingovými případy vzniklými na základě těchto antidopingových pravidel. Je zejména odpovědný za správu výsledků kontrol v souladu s P 37 a za rozhodnutí o dočasném zastavení činnosti podle P 38.
 13. Správce IAAF pro záležitosti dopingů si pro svoji činnost může kdykoliv vyžádat stanovisko předsedy Lékařské a antidopingové komise, Dopingové revizní komise nebo dalších osob podle svého uvážení.

PRAVIDLO 32 - Porušení Antidopingových pravidel

1. Dle těchto Antidopingových pravidel je doping přísně zakázán.
2. Dopingem se rozumí jeden nebo více následujících přestupků antidopingových pravidel :
 - a) přítomnost zakázané látky či jejích metabolitů nebo náznaků v tkáních nebo tekutinách v těle atleta.

Všechny odkazy na zakázané látky v Antidopingových pravidlech a Procedurálních směrnicích se tam, kde je to použitelné, vztahují též na jejich metabolity nebo náznaky.

 - i) Je osobní povinností každého atleta dbát, aby se do jeho tělesných tkání a tekutin nedostaly zakázané látky. Atleti se upozorňují, že odpovídají za jakoukoliv zakázanou látku, jejíž přítomnost byla v jejich tělech zjištěna. K průkazu porušení Antidopingového pravidla dle P 32.2.a) není nutné dokázat úmysl, chybu, nedbalost nebo vědomé užití ze strany atleta.
 - ii) vyjma těch zakázaných látek, u nichž je horní prahové množství (jehož překročení je porušením pravidel) výslovně uvedeno v Seznamu zakázaných prostředků, je zjištěná přítomnost jakéhokoliv množství zakázané látky ve vzorku atleta, porušením Antidopingového pravidla.
 - iii) Seznam zakázaných prostředků může, jako výjimku ze všeobecných ustanovení dle P 32.2.a), obsahovat zvláštní kritéria pro hodnocení zakázaných látek, které mohou být produkovány uvnitř těla.
 - b) užití nebo pokus o užití zakázané látky nebo zakázaného postupu.
 - i) úspěch nebo neúspěch při užití zakázané látky nebo zakázaného postupu je nepodstatný. Zcela dostačuje použití zakázaného prostředku nebo pokus o jeho použití, aby došlo k porušení Antidopingových pravidel.
 - ii) doznání se k použití či pokusu o použití zakázaného prostředku může být učiněno ústně, ověřitelným způsobem, nebo písemně. Nicméně prohlášení není přípustné, pokud je učiněno po osmi letech od události, k níž se vztahuje.
 - c) odmítnutí nebo nedostavení se, bez závažného důvodu, k dopingové kontrole na vyzvání odpovědného činovníka nebo jakákoliv snaha vyhnout se dopingové kontrole.
 - d) zmeškání 3 mimosoutěžních kontrol (definovaných v P 35.17 níže) kdykoliv v údobí **pěti po sobě jdoucích let**.

POZN.: Pokud atlet zmeškal test proto, že nesdělil místo svého pobytu nebo pro neúspěšný pokus o provedení testu před 1.11.2005, zůstává v platnosti 18 měsíční lhůta uvedená v P 32.2.d) Pravidel IAAF 2004-2005. Lhůta 5 let platí pouze, pokud všechny tři zmeškané testy pro nesdělení místa pobytu nebo pro neúspěšný pokus o provedení testu spadají do doby po 1.11.2005 vč.
 - e) ovlivnění nebo pokus o ovlivnění kterékoliv části procesu dopingové kontroly či s ní spojeného disciplinárního řízení.
 - f) vlastnictví zakázané látky nebo zakázaného postupu
 - i) vlastnictvím atleta se rozumí vlastnictví mimosoutěžně zakázané látky nebo postupu v kterékoliv době nebo místě, pokud atlet neprokáže, že toto vlastnictví je na základě výjimky udělené pro terapeutické použití ve smyslu P 34.5 níže nebo se jinak přijatelně neospravedlní.
 - ii) vlastnictvím atletického doprovodu se rozumí vlastnictví mimosoutěžně zakázané látky nebo postupu ve spojitosti s atletem, soutěží či tréninkem, pokud atletický doprovod neprokáže, že toto vlastnictví je na základě výjimky udělené pro terapeutické použití ve smyslu P 34.5 níže nebo se jinak přijatelně neospravedlní.
 - g) nelegální rozšiřování zakázané látky či zakázaného postupu.
 - h) podání či pokus o podání zakázané látky nebo zakázaného postupu atletovi či asistence, povzbuzování, napomáhání, navádění, zakrývání nebo účast na jakékoliv spoluúčasti při porušení Antidopingových pravidel nebo pokusu o jejich porušení.
 - i) soutěžení nebo pokus o účast v soutěži v době dočasného zastavení činnosti nebo ztráty způsobilosti k účasti v soutěži na základě těchto Antidopingových pravidel.

PRAVIDLO 33 – Měřítka posuzování důkazů o dopingů

1. IAAF, členská federace nebo jiný prošetřující orgán nese tíhu důkazů, že došlo k porušení Antidopingových pravidel ve smyslu těchto pravidel.
2. Měřítkem důkazů o porušení Antidopingových pravidel, které jsou předloženy IAAF, členskou federací či jiným prošetřujícím orgánem, musí být jejich přijatelnost pro projednávající orgán s přihlédnutím k vážnosti učiněného obvinění. Měřítkem důkazu musí být více než pouhá pravděpodobnost skutku, ale méně než důkaz nad rámec oprávněných pochybností.
3. Pokud podle těchto Antidopingových pravidel leží na straně atleta, atletického doprovodu nebo jiných osob obviněných z porušení Antidopingových pravidel tíha důkazů pro vyvrácení tohoto obvinění nebo je na nich, aby doložili určitá fakta nebo skutečnosti, je měřítkem důkazů míra pravděpodobnosti.
4. Fakta spojená s porušením Antidopingových pravidel mohou být doložena jakýmkoliv spolehlivými prostředky. V dopingových případech lze pro důkazy uplatnit následující měřítka :
 - a) Laboratoře akreditované u WADA jsou považovány za pracoviště, kde analýzy vzorků a manipulace s nimi probíhají v souladu s Mezinárodními standardy pro laboratoře. Atleti mohou vznesená obvinění vyvrátit, pokud dokáží, že došlo k odchylkám od těchto standardů. V takovém případě IAAF, členská federace nebo jiný prošetřující orgán musí prokázat, že taková odchylka neovlivnila platnost nepříznivého analytického nálezu.
 - b) Odchylka od Mezinárodního standardu pro testování nebo jiných aplikovatelných ustanovení Procedurální směrnice (Procedural Guidelines) v žádném případě neruší skutečnost, že ve vzorku byla nalezena zakázaná látka nebo byl použit zakázaný postup nebo došlo k jakémukoliv porušení Antidopingových pravidel, pokud daná odchylka není taková, že platnost daného nálezu ruší. Prokáže-li atlet, že došlo k odchylce od Mezinárodního standardu pro testování či jiných aplikovatelných ustanovení Procedurální směrnice, potom musí IAAF, členská federace nebo jiný prošetřující orgán, prokázat, že vzniklá odchylka neruší platnost nálezu zakázané látky ve vzorku nebo užití zakázaného postupu nebo faktického zjištění jakéhokoliv porušení těchto Antidopingových pravidel.

PRAVIDLO 34 – Seznam zakázaných prostředků

1. Součástí Antidopingových pravidel je Seznam zakázaných prostředků, vydávaný a revidovaný WADA.
2. IAAF předá platný Seznam zakázaných prostředků každému členu a zpřístupní jej na svých webových stránkách. Každý člen musí naopak platný Seznam zakázaných prostředků zpřístupnit (na svých webových stránkách nebo jinak) všem atletům, atletickému doprovodu a všem dalším relevantním osobám, které spadají pod jeho pravomoc.
3. Pokud není v Seznamu zakázaných prostředků a/nebo v jakémkoliv jeho revidující listině stanoveno jinak, podle těchto Antidopingových pravidel vstupuje Seznam zakázaných prostředků v platnost tři měsíce poté, co WADA takový seznam zveřejní, aniž by bylo třeba dalšího kroku ze strany IAAF. IAAF může požadovat, aby WADA do svého programu sledování zahrнула další látky nebo postupy, které mohou být případně v atletice zneužity.
4. Seznam zakázaných látek a zakázaných postupů je konečný a není možno jej právně zpochybňovat jak atleti, tak jinými osobami.
5. Atleti s lékařsky stanovenou diagnózou, vyžadující podávání zakázané látky nebo užití zakázaného postupu, musí nejdříve požádat o vydání TUE. TUE však bude vystaveno pouze v případech jasné a nezbytné klinické potřeby, kdy atlet nemůže získat žádnou výhodu při soutěži.
 - a) Atleti mezinárodní výkonnosti musí získat TUE od IAAF ještě před účastí na této soutěži, a to bez ohledu na skutečnost, že již obdrželi TUE na národní úrovni. O TUE je třeba písemně požádat Lékařskou a antidopingovou komisi. Podrobnosti takového kroku jsou popsány v Procedurální směrnici. O udělení TUE v rámci tohoto ustanovení bude IAAF informovat národní federaci atleta a WADA.
 - b) Ostatní atleti musí TUE získat od své národní federace nebo od tohoto orgánu, který byl udělováním TUE pověřen touto federací nebo, který je jinak oprávněn udělovat TUE v dané zemi nebo v oblasti působnosti této národní federace. Národní federace je povinna každé udělení TUE okamžitě oznámit IAAF a WADA.

PRAVIDLO 35 – Dopingové kontroly

1. Podle těchto Antidopingových pravidel může být každý atlet podroben kontrole během soutěže, které se účastní nebo kdykoliv a kdekoliv mimosoutěžnímu testování. Atlet se musí podrobit dopingové kontrole kdykoliv je k ní vyzván odpovědným činovníkem.
2. Povinností každého člena IAAF (a jednotlivých Oblastních asociací) je zařadit do vlastního statutu následující ustanovení :

- a) oprávnění provádět soutěžní a mimosoutěžní dopingové kontroly. Zprávu o kontrolách musí každý člen jednou ročně předkládat IAAF (viz P 41.4);
 - b) oprávnění IAAF provádět dopingové kontroly na národním mistrovství člena (nebo příslušné Oblastní asociace);
 - c) oprávnění IAAF provádět neohlášené mimosoutěžní dopingové kontroly atletů členské federace;
 - d) podmínku členství nebo přidružení k národní federaci a podmínku účasti v soutěžích konaných či organizovaných v rámci národní federace, spočívající v souhlasu atleta podrobit se jakékoliv soutěžní nebo mimosoutěžní kontrole prováděné členem IAAF nebo kterýmkoliv orgánem, oprávněným ke kontrolám podle těchto Antidopingových pravidel.
3. IAAF a její členové mohou delegovat dopingové kontroly podle tohoto pravidla na kteréhokoliv člena, WADA, vládní agenturu, národní antidopingovou organizaci nebo jinou třetí stranu, kterou považují za dostatečně kvalifikovanou k tomuto účelu.
 4. Kromě kontrol prováděných IAAF a jejími členy (a orgány, na něž IAAF nebo její členové mohou přenést svoji odpovědnost za testování ve smyslu ustanovení P 35.3), mohou být atleti podrobeni kontrolám
 - a) během soutěží, kdy testy provádí organizace nebo orgán oprávněný provádět kontroly během dané soutěže, které se účastní;
 - b) mimosoutěžním, prováděným buď (i) WADA nebo (ii) národní antidopingovou organizací země nebo teritoria, kde se nacházejí nebo (iii) MOV či jeho jménem, během Olympijských her.
 Nicméně, vždy jen jedna organizace může být odpovědná za iniciování a řízení dopingových kontrol během soutěže. Při mezinárodních soutěžích je odběr vzorků zahájen a řízen IAAF (viz P 35.7) nebo jiným řídicím orgánem mezinárodní sportovní organizace v případě mezinárodních soutěží, kdy IAAF není výhradním řídicím orgánem (např. MOV při Olympijských hrách nebo Federace her britského společenství národů při Hrách Commonwealthu). Rozhodne-li se IAAF nebo jiný řídicí orgán mezinárodní sportovní organizace neprovádět dopingové kontroly při určité mezinárodní soutěži, národní antidopingová organizace země nebo teritoria, kde se tato mezinárodní soutěž koná, může se souhlasem IAAF a WADA zahájit a řídit takové dopingové kontroly.
 5. IAAF a její členové musí okamžitě hlásit všechny provedené dopingové kontroly útvaru pro sbírání, třídění a distribuci informací při WADA (WADA clearing house), aby se zamezilo nežádoucímu dvojmu testování. V případě členské organizace musí jít kopie hlášení na IAAF.
 6. Dopingové kontroly prováděné IAAF a jejími členy ve smyslu tohoto pravidla musí v podstatě odpovídat Mezinárodnímu standardu pro testování (a dalším aplikovatelným ustanovením Procedurálních směrnic), které platí v době prováděných kontrol.

Kontroly během soutěže

7. IAAF odpovídá za zahájení a řízení dopingových kontrol během těchto mezinárodních soutěží :
 - a) Mistrovství světa;
 - b) Soutěžích světové atletické série;
 - c) Zlaté lize, mítincích Super Grand Prix, Grand Prix a Grand Prix II;
 - d) mítincích IAAF;
 - e) dalších mezinárodních soutěžích, které může Rada vybrat na doporučení Lékařské a antidopingové komise.
8. Pro výše uvedené soutěže určí Rada na doporučení Lékařské a antidopingové komise vhodný počet atletů, kteří budou vyzváni k dopingové kontrole.
Výběr atletů pro dopingovou kontrolu musí být prováděn následovně :
 - a) na základě finálového umístění a/nebo nahodile
 - b) z rozhodnutí IAAF (prostřednictvím odpovídajícího orgánu nebo činovníka), jakýmkoliv způsobem, který si určí, vč. cíleného výběru.
 - c) kdokoliv, kdo překoná či vyrovná světový a/nebo oblastní rekord.
9. Pokud IAAF provádění dopingových kontrol delegovala na jiný orgán ve smyslu P 35.3, může na příslušnou mezinárodní soutěž jmenovat svého představitele, který zajistí řádné uplatňování těchto Antidopingových pravidel a Procedurálních směrnic.
10. Po konzultaci s příslušnou členskou organizací (resp. s příslušnou oblastní asociací) IAAF může provádět nebo asistovat při dopingových kontrolách při národním mistrovství tohoto člena nebo mistrovství oblastní asociace.
11. Ve všech ostatních případech (vyjma případu, kdy jsou dopingové kontroly prováděny podle předpisů řídicího orgánu jiné sportovní organizace, např. MOV při OH) je za zahájení a řízení dopingových kontrol zodpovědná členská federace, která kontroly provádí nebo na jejímž území se soutěž koná. Pokud členská federace podle P 35.3 delegovala zodpovědnost za dopingové kontroly, pak tato federace zodpovídá, že tyto dopingové kontroly na daném území odpovídají těmto Antidopingovým pravidlům a Procedurálním směrnicím.

Mimosoutěžní kontroly

12. IAAF zaměří své mimosoutěžní kontroly na atlety mezinárodní výkonnosti a atlety připravující se na mezinárodní soutěže. Nicméně může, podle svého rozhodnutí, kdykoliv provádět mimosoutěžní kontroly kteréhokoliv atleta. Ve většině případů bude kontrola provedena bez oznámení atletovi nebo jeho doprovodu nebo národní federaci.
13. Je povinností každé členské federace, činovníka členské federace a ostatních osob pod pravomocí členské federace napomáhat IAAF, případně jiné členské federaci, WADA a dalším orgánům oprávněným provádět dopingové kontroly, v provádění mimosoutěžních kontrol podle tohoto pravidla. Každá členská federace, činovník členské federace nebo jiná osoba pod pravomocí členské federace, která by bránila v provádění, znemožňovala, kladla jakékoliv překážky nebo ovlivňovala kontroly, vystavuje se nebezpečí postihu podle těchto Antidopingových pravidel.
14. Mimosoutěžní kontroly podle těchto Antidopingových pravidel musí být prováděny na látky a postupy uvedené na Seznamu zakázaných látek a prostředků pro mimosoutěžní období
- 15. Přehled mimosoutěžních kontrol provedených u jednotlivých atletů a jednotlivých federací bude zveřejňován jednou ročně.**

Informace o pobytu / neúčast při kontrole

16. Na žádost IAAF jsou atleti, uvedení na Seznamu osob podléhajících kontrolám, povinni sdělit IAAF dostatečné informace o místě svého pobytu pro účely mimosoutěžních kontrol. Atleti jsou povinni tyto údaje poskytovat vždy na období čtvrt roku a okamžitě informovat IAAF o jakékoliv změně, aby informace byly vždy platné. Odpovědnost za tyto informace je plně na každém jednotlivém atletu. Pokud si to IAAF vyžádá, je každá národní federace povinna poskytnout IAAF součinnost při získávání informací o pobytu atleta. Informace poskytnuté atletem, ve smyslu tohoto pravidla budou tam, kde je to vhodné, poskytnuty WADA a kterémukoliv dalšímu orgánu oprávněnému provádět kontroly atletů, ovšem za jednoznačné podmínky, že takové informace budou použity výhradně pro účely dopingových kontrol.
17. Pokud atlet nesdělí místo svého pobytu nebo neposkytne adekvátní informace o svém pobytu nebo jej kontroly provádějící činovník nemohl zastihnout na místě atletem dříve uvedeném, může to být Správcem IAAF pro záležitosti dopingů považováno za nedostavení se k dopingové kontrole. Pokud Správce IAAF pro záležitosti dopingů dojde k závěru, že atlet nesplnil svoji povinnost sdělit údaje o svém pobytu nebo přiměřené informace o pobytu, bude tato skutečnost označena za nedostavení se k dopingové kontrole a atletu to bude sděleno písemně. Pokud bude vyhodnoceno, že se atlet během **pěti po sobě jdoucích let** třikrát nedostavil k dopingové kontrole, znamená to pro tohoto atleta porušení Antidopingového pravidla ve smyslu P32.2d).

Návrat k soutěžení po zanechání činnosti nebo jiném období nečinnosti

18. Pokud atlet, který je povinen poskytovat údaje o svém pobytu, si již nepřeje podrobovat se mimosoutěžním kontrolám proto, že zanechal závodní činnosti nebo se rozhodl dále nesoutěžit z jiných důvodů, je povinen o tom informovat IAAF předepsanou formou. Tento atlet se může vrátit k závodní činnosti pouze tehdy, pokud o svém úmyslu předepsanou formou uvědomí IAAF v předstihu 12 měsíců a dá se v tomto údobí k dispozici pro mimosoutěžní kontroly zasláním zprávy o svém pobytu v souladu s P 35.16g. Atlet, který odmítne se dostavit nebo se nedostaví k dopingové kontrole s odůvodněním, že zanechal závodní činnosti nebo že nadále nezávodí z jiného důvodu, ale neuvědomil o tom IAAF podle tohoto pravidla, poruší tím pravidla o dopingů ve smyslu P 32.2.c).

PRAVIDLO 36 – Analýza vzorků

1. Všechny vzorky odebrané podle těchto Antidopingových pravidel musí být analyzovány v souladu s těmito všeobecnými principy :

Využití akreditované laboratoře

- a) Vzorky mohou být zaslány k analýze pouze laboratoři s WADA akreditací nebo jinak schválené WADA. Pokud se jedná o kontroly prováděné IAAF, mohou být vzorky zaslány pouze laboratořím s WADA akreditací (nebo pokud je to vhodné, hematologickým laboratořím nebo mobilním testovacím jednotkám) a schváleným IAAF.

Zaměření analýzy

- b) Vzorky musí být analyzovány na zakázané látky a zakázané postupy uvedené na Seznamu zakázaných prostředků a na další látky, které určí WADA na základě svého monitorovacího programu.

Zkoumání vzorků

- c) Bez písemného souhlasu atleta nesmí být žádný vzorek použit k jinému účelu, než ke zjištění přítomnosti zakázaných látek (nebo skupin zakázaných látek) či zakázaných postupů uvedených na Seznamu zakázaných prostředků nebo podle jiného nařízení WADA na základě jejího monitorovacího programu,

Mezinárodní standard pro laboratoře

- d) Laboratoře provedou analýzu vzorků a podají zprávu o výsledku v souladu s Mezinárodním standardem pro laboratoře.
2. Všechny vzorky odebrané atletům při dopingových kontrolách, za něž odpovídá IAAF, se automaticky stávají majetkem IAAF.
 3. Pokud v kterémkoliv stadiu kontroly vznikne jakýkoliv problém týkající se rozboru nebo interpretace výsledků, osoba zodpovědná za analýzu v dané laboratoři (nebo hematologické laboratoři nebo mobilní testovací jednotce) si může vyžádat konzultaci Správce IAAF pro záležitosti dopingů.
 4. Pokud v kterémkoliv stadiu kontroly vznikne jakýkoliv problém týkající se vzorku, laboratoř (nebo mobilní testovací jednotka) může provést jakýkoliv další test nebo testy pro vyjasnění vzniklého problému a podle těchto testů může IAAF rozhodnout, zda nepříznivý výsledek rozboru je zapříčiněn vzorkem.
 5. Pokud rozbor odhalí přítomnost zakázané látky či použití zakázané látky nebo zakázaného postupu, akreditovaná laboratoř musí nepříznivý nálezn okamžitě písemně potvrdit, buď IAAF, pokud se jedná o test IAAF nebo příslušné členské federaci, v případě národního testu (s kopií pro IAAF). V případě národního testu musí členská federace informovat IAAF o nepříznivém výsledku testu, vč. jména atleta, okamžitě po obdržení takové zprávy z laboratoře, a to bezpodmínečně do dvou týdnů.

PRAVIDLO 37 – Správa výsledků

1. Po obdržení oznámení o nepříznivém výsledku dopingové kontroly či jiném porušení pravidel o dopingů ve smyslu těchto Antidopingových pravidel, bude případ řešen dle následujících procesních ustanovení.
2. Pokud se jedná o test IAAF, bude správa výsledků řízena Správcem IAAF pro záležitosti dopingů, v případě národního testu, pověřenou osobou nebo orgánem členské federace. Pověřená osoba nebo orgán členské federace musí Správce IAAF pro záležitosti dopingů průběžně informovat o průběhu případu. Při vyřizování každého případu je možno kdykoliv požádat Správce IAAF pro záležitosti dopingů o pomoc nebo informaci.
Pro účely tohoto pravidla a následného P 38 se každá zmínka o Správci IAAF pro záležitosti dopingů vztahuje, pokud je to namístě, též na pověřenou osobu nebo orgán členské federace a odkazy na atleta se týkají rovněž atletického doprovodu nebo jiných osob.
3. Po obdržení oznámení o nepříznivém výsledku dopingové kontroly Správce IAAF pro záležitosti dopingů zahájí šetření zda
 - a) atletu bylo uděleno TUE vztahující se na zakázanou látku;
 - b) existuje zřejmá odchylka od Mezinárodního standardu pro testování (či jiného použitelného ustanovení Procedurálních směrnic) nebo Mezinárodního standardu pro laboratoře, která by mohla ovlivnit platnost nálezu.
4. Pokud je při průzkumu podle P 37.3 zjištěno, že nebylo uděleno TUE a neexistuje zřejmá odchylka od Mezinárodního standardu pro testování (či jiného použitelného ustanovení Procedurálních směrnic) nebo Mezinárodního standardu pro laboratoře, která by mohla ovlivnit platnost nálezu, Správce IAAF pro záležitosti dopingů musí atleta ihned informovat o
 - a) pozitivním analytickém nálezu;
 - b) ustanovení antidopingových pravidel, které bylo porušeno nebo v případě spadajícím pod P 37.5, uvést popis dalšího zkoumání provedeného pro zjištění, zda došlo k porušení pravidel o dopingů.;
 - c) časovém limitu, v němž atlet musí přímo nebo prostřednictvím své národní federace podat vysvětlení pozitivního nálezu;
 - d) jeho právu vyžádat si výsledek analýzy „B“ vzorku, případně se analýzy „B“ vzorku vzdát. Současně musí atletu sdělit, že v případě vyžádané analýzy „B“ vzorku nese veškeré náklady atlet. Pokud se však prokáže rozdíl mezi výsledky analýz „A“ a „B“ vzorků, nese náklady organizace odpovědná za zadání testu;
 - e) **datum, kdy byl znám výsledek testu „B“ vzorku, pokud byl takový test atletem vyžádán. Toto datum má být sděleno do dvou týdnů poté, co byl atletu oznámen pozitivní výsledek první analýzy. Pokud příslušná laboratoř není schopna ve stanoveném termínu provést test „B“ vzorku, musí laboratoř provést tento test v nejbližším termínu pro ni možném. Pro takovouto změnu termínu testu „B“ vzorku není přípustný žádný jiný důvod;**
 - f) právu atleta zúčastnit se osobně nebo prostřednictvím zástupce, otevíření „B“ vzorku a jeho analýzy, v případě, že si tuto analýzu vyžádá;
 - g) právu atleta vyžádat si kopie celého rozboru obou vzorků včetně ustanovení Mezinárodního standardu pro laboratoře.
5. Po odeslání oznámení atletu podle P 37.4.b), Správce IAAF pro záležitosti dopingů musí provést jakékoliv požadované následné vyšetřování. Po ukončení tohoto následného vyšetřování, musí Správce IAAF pro záležitosti dopingů okamžitě vyrozumět atleta o výsledku tohoto vyšetřování a

- zda bylo zjištěno porušení pravidel o doping. Je-li tomu tak, musí atlet dostat možnost, aby přímo nebo prostřednictvím své národní federace, ve lhůtě stanovené Správcem IAAF pro záležitosti doping, podal vysvětlení ke vznesenému obvinění z porušení pravidel o doping.
6. Atlet může přijmout výsledek analýzy „A“ vzorku vzdáním se svého práva na analýzu „B“ vzorku. Nicméně si IAAF může kdykoliv vyžádat analýzu „B“ vzorku, pokud věří, že tato analýza bude pro posouzení daného případu závažná.
 7. Atlet a/nebo jeho zástupce musí mít možnost zúčastnit se celého procesu analýzy „B“ vzorku. Přítomen analýze může být rovněž zástupce národní federace atleta, stejně tak jako zástupce IAAF. Přesto, že si vyžádal analýzu „B“ vzorku, atletu zůstává dočasně zastavena závodní činnost (viz P 38.2).
 8. Po ukončení analýzy „B“ vzorku musí být kompletní laboratorní zpráva s kopií příslušných údajů požadovaných Mezinárodním standardem pro laboratoře, zaslána Správci IAAF pro záležitosti doping. Pokud si to vyžádá, musí atlet dostat kopii této zprávy, vč. všech příslušných údajů.
 9. Po obdržení laboratorní zprávy o výsledku analýzy „B“ vzorku, Správce IAAF pro záležitosti doping musí provést jakékoliv dodatečné vyšetřování požadované podle Seznamu zakázaných prostředků. Po ukončení tohoto následného vyšetřování, musí Správce IAAF pro záležitosti doping okamžitě vyrozumět atleta o výsledku tohoto dodatečného vyšetřování a zda IAAF na tvrzení o porušení pravidel o doping trvá či netrvá.
 10. Osoby, které se účastní dopingové kontroly musí učinit vše, aby do ukončení analýzy „B“ vzorku (nebo ukončení jakéhokoliv dodatečného vyšetřování k „B“ vzorku, které může být požadované dle Seznamu zakázaných prostředků podle P 37.9), zůstaly veškeré informace v tajnosti. Identita atletů, jejichž vzorky byly testovány s pozitivním výsledkem nebo kteří údajně porušili pravidla o doping, nemůže být za normálních okolností zveřejněna dříve, než je na ně uvalen prozatímní zákaz činnosti podle ustanovení P 38.2 a P 38.3, uvedených dále.
 11. V případě jakéhokoliv porušení antidopingového pravidla, kde neexistuje pozitivní analytický nálezn, musí Správce IAAF pro záležitosti doping provést vyšetřování na základě skutečností, které považuje za důležité a po ukončení vyšetřování musí ihned uvědomit zúčastněného atleta, že bylo zjištěno porušení pravidel o doping. V tomto případě musí atlet dostat možnost, aby přímo nebo prostřednictvím své národní federace podal vysvětlení k zjištěnému porušení pravidel o doping.
 12. Výsledky kontroly provedené MOV nebo kteroukoliv jinou mezinárodní sportovní organizací provádějící testování při mezinárodní soutěži, kde IAAF není výhradním řídicím orgánem (např. Hry britského společenství národů nebo Panamerické hry), budou pro stanovení postihu atleta, kromě diskvalifikace z dané mezinárodní soutěže, zpracovány a vyhodnoceny podle těchto Antidopingových pravidel.

PRAVIDLO 38 - Disciplinární řízení

1. V případech, kdy bylo zjištěno porušení antidopingového pravidla podle těchto Antidopingových pravidel, dojde k disciplinárnímu řízení, které probíhá ve třech krocích:
 - a) prozatímní zastavení činnosti,
 - b) slyšení,
 - c) sankce nebo zproštění obvinění.

Prozatímní zastavení činnosti

2. Pokud atlet nebo jeho národní federace nepodá ve lhůtě stanovené Správcem IAAF pro záležitosti doping podle P 37.4.c) nebo P 37.11. žádné nebo dostatečné vysvětlení zjištěného porušení Antidopingového pravidla, musí mu být zastavena činnost, a to prozatímně, rozhodnutím jeho národní federace. V případě atleta mezinárodní úrovně, je atletu zastavena činnost Správcem IAAF pro záležitosti doping. Ve všech ostatních případech musí zákaz činnosti písemně oznámit atletu jeho národní federace. Případně se atlet může sám rozhodnout, že prozatímně zanechá závodní činnosti a své rozhodnutí sdělí písemně své národní federaci.
3. V kterémkoliv případě, kdy člen atletu prozatímně zastaví činnost nebo se atlet dobrovolně rozhodne svoji činnost prozatímně pozastavit, musí tuto skutečnost člen okamžitě oznámit IAAF a atlet je pak podroben dále uvedenému disciplinárnímu řízení. Dobrovolné prozatímní vzdání se činnosti nabývá účinnosti dnem, kdy písemně potvrzení této skutečnosti atletem, obdrží IAAF. Pokud v rozporu s výše uvedeným ustanovením podle názoru Správce IAAF pro záležitosti doping členská federace prozatímní zákaz činnosti řádně nenařídí, musí tak učinit Správce IAAF pro záležitosti doping sám a o této skutečnosti člena písemně informovat. Členská federace pak musí zahájit dále uvedené disciplinární řízení.
4. Proti rozhodnutí o prozatímním zákazu činnosti se nelze odvolat. Atlet, jemuž byla prozatímně zastavena činnost nebo se tak dobrovolně rozhodl, má právo na urychlené slyšení u členské federace podle P 38.7.

Slyšení

5. Každý atlet musí mít právo požádat o slyšení před příslušným tribunálem své národní federace dříve, než bude rozhodnuto o jakýchkoliv sankcích v souladu s těmito Antidopingovými pravidly. Pokud atlet obdržel souhlas s působením v zahraničí podle P 4.3, má právo vyžádat si slyšení před příslušným tribunálem své národní federace nebo před příslušným tribunálem federace, kde působí.
6. Je-li atletu sděleno, že jeho vysvětlení nebylo přijato a podle P 38.2 je mu prozatímně zastavena činnost, musí mu být také sděleno jeho právo požádat o slyšení. Pokud atlet do 14 dní po obdržení takového sdělení písemně nepotvrdí své národní federaci nebo jinému příslušnému orgánu, že si přeje slyšení, má se za to, že se svého práva na slyšení vzdal a uznává, že se dopustil daného porušení pravidel o doping. Tuto skutečnost musí členská federace do 5 pracovních dní písemně potvrdit IAAF.
7. Pokud si atlet vyžádá slyšení, musí být svoláno bez odkladu a musí se uskutečnit do 2 měsíců od data, kdy členská federace obdrží žádost atleta. Člen musí IAAF průběžně informovat o všech případech čekajících na slyšení a všech datech, na něž byla slyšení nařízena. IAAF má právo zúčastnit se všech slyšení jako pozorovatel. Nicméně, účast na slyšení nemá vliv na právo IAAF podat proti rozhodnutí člena odvolání k CAS v souladu s P 60.23 níže.
8. Slyšení se musí konat před orgánem ustanoveným nebo jinak odsouhlaseným členskou federací. Orgán provádějící slyšení musí být spravedlivý a nestranný a v průběhu jednání musí být respektovány následující zásady: atlet má právo být přítomen a předkládat důkazy, pozvat svědky a klást jim otázky, být zastoupen právním zástupcem a tlumočnickem (na své náklady) a obdržet včas písemně odůvodněné rozhodnutí.
9. Při slyšení, orgán projedávající případ musí nejdříve rozhodnout, zda ano nebo nikoliv, došlo k porušení pravidel o doping. Člen či vyšetřující orgán nese tíhu důkazů o porušení Antidopingového pravidla k dostatečné spokojenosti tribunálu (viz P 33.2).
10. Pokud příslušný tribunál uváží, že k porušení pravidel o doping nedošlo, musí být o tomto rozhodnutí písemně uvědomen Správce IAAF pro záležitosti doping a to do 5 pracovních dní od takového rozhodnutí, vč. kopie zdůvodnění tohoto rozhodnutí. Příklad musí být pak přezkoumán Posudkovou komisí pro záležitosti doping (Doping Review Board), která rozhodne, zda případ má nebo nemá být předán CAS k arbitrážnímu jednání podle P 60.23 níže. Pokud se komise rozhodne tak učinit, může současně, pokud je to přiměřené, obnovit až do rozhodnutí odvolacího řízení před CAS prozatímní zastavení činnosti atleta.
11. Pokud příslušný tribunál uváží, že k porušení pravidel o doping došlo, musí mít atlet, před rozhodnutím o zastavení činnosti na jakoukoliv dobu, příležitost doložit, že v jeho případě existují výjimečné okolnosti ospravedlňující snížení sankcí, které jinak platí podle P 40.1. pro dané provinění.

Výjimečné okolnosti

12. Všechna rozhodnutí týkající se výjimečných okolností, přijatá podle těchto Antidopingových pravidel, musí být harmonizována tak, aby pro všechny atlety byly zaručeny stejné právní podmínky, bez ohledu na jejich národnost, sídlo, úroveň nebo zkušenosti. Proto v otázkách výjimečných okolností musí platit následující zásady :
 - a) je povinností každého atleta postarat se o to, aby se do tkání nebo tekutin jeho těla nedostaly žádné zakázané látky. Atleti se upozorňují na to, že budou bráni k zodpovědnosti za jakékoliv zakázané látky, zjištěné v jejich tělech (viz P 32.2.a.i)
 - b) výjimečné okolnosti budou připuštěny pouze v případech, kde okolnosti budou skutečně mimořádné a nebudou se vyskytovat v převážné většině případů.
 - c) vzhledem k osobním povinnostem atleta podle ustanovení P 38.12.a), nebudou za skutečně výjimečné okolnosti považována obvinění, že zakázaná látka nebo zakázaný postup byly atletu poskytnuty jinou osobou bez jeho vědomí, obvinění, že zakázaná látka byla užita omylem, obvinění, že zakázaná látka byla obsažena v doplňku stravy nebo obvinění, že atletu byl jeho doprovodem podán lék bez ohledu na skutečnost, že obsahuje zakázanou látku.
 - d) výjimečné okolnosti mohou nastat, když atlet poskytne dostatečný důkaz nebo pomoc IAAF, své národní federaci nebo jinému příslušnému orgánu, vedoucí k tomu, že IAAF, jeho národní federace nebo jiný příslušný orgán zjistí porušení pravidel o doping jinou osobou vlastníci (dle P 32.2.f), rozšiřující (dle P 32.2.g) či podávající (dle 32.2.h) atletům zakázané prostředky.
13. Rozhodnutí o výjimečných okolnostech v případech, kdy se jedná o atlety mezinárodní výkonnostní úrovně a o kontroly provedené při mezinárodních soutěžích, musí učinit Posudková komise pro záležitosti doping (viz P 38.17 níže).
14. Pokud atlet usiluje o přiznání výjimečných okolností v jeho případě, příslušný tribunál musí uvážit, s přihlédnutím k předloženým důkazům a za přísného dodržení zásad uvedených v P 38.12, zda dle jejich názoru mohou být okolnosti daného případu výjimečné.

15. Pokud po prozkoumání předložených svědectví příslušný tribunál rozhodne, že žádné výjimečné okolnosti nejsou, musí na atleta uvalit sankce předepsané v P 40.1. Členská federace musí do 5 pracovních dní o rozhodnutí tribunálu písemně uvědomit atleta a IAAF.
16. Pokud po prozkoumání předložených svědectví příslušný tribunál rozhodne, že existují okolnosti daného případu, které mohou být výjimečné, potom, pokud se jedná o atlety mezinárodní výkonnostní úrovně nebo o kontroly provedené při mezinárodních soutěžích, musí
- ohlásit případ, prostřednictvím Generálního sekretáře, Posudkové komisi pro záležitosti dopingů a předat jí veškeré materiály a/nebo důkazy, které podle jeho názoru dokládají výjimečnou povahu okolností; a
 - vyzvat atleta a/nebo jeho národní federaci, aby podpořili doporučení tribunálu nebo učinili nezávislé podání na jeho podporu;
 - odložit slyšení atleta do rozhodnutí Posudkové komise pro záležitosti dopingů o výjimečnosti okolností případu.
- Do rozhodnutí Posudkové komise pro záležitosti dopingů o výjimečnosti okolností případu, zůstává prozatímní zastavení činnosti atleta v platnosti.
17. Po obdržení doporučení příslušného tribunálu, Posudková komise pro záležitosti dopingů musí otázku mimořádnosti okolností daného případu přezkoumat pouze na základě písemných materiálů, které jí byly předloženy. Posudková komise pro záležitosti dopingů má pravomoc :
- vyměňovat si názory k případu prostřednictvím e-mailu, telefonu, faxu nebo osobním jednáním;
 - vyžádat si další důkazy nebo dokumenty;
 - vyžádat si od atleta další vysvětlení;
 - je-li potřeba, vyžádat si přítomnost atleta na svém jednání.
- Po přezkoumání obdržených písemných materiálů, dalších důkazů nebo dokumentů, další vysvětlení atleta a za přísného dodržení zásad uvedených v P 38.12, Posudková komise pro záležitosti dopingů musí rozhodnout, zda v daném případě existují výjimečné okolnosti a pokud ano, do které kategorie spadají. Zda se nejedná o žádnou chybu nebo žádnou nedbalost ze strany atleta (viz P 40.2 níže) nebo žádnou podstatnou chybu nebo žádnou podstatnou nedbalost ze strany atleta (viz P 40.3 níže) nebo významné svědectví nebo pomoc ze strany atleta, jejímž výsledkem je odhalení porušení pravidel o dopingů jinou osobou (viz P 40.4 níže). Toto rozhodnutí musí Generální sekretář předat členské federaci.
18. Pokud Posudková komise pro záležitosti dopingů rozhodne, že se v daném případě nejedná o výjimečné okolnosti, musí být takové rozhodnutí závazné pro příslušný tribunál, který musí na atleta uvalit sankce předepsané v P 40.1. Členská federace musí o rozhodnutí příslušného tribunálu, včetně rozhodnutí Posudkové komise pro záležitosti dopingů, do 5 pracovních dní písemně uvědomit atleta a IAAF.
19. Pokud Posudková komise pro záležitosti dopingů rozhodne, že se v daném případě jedná o výjimečné okolnosti, příslušný tribunál rozhodne o sankcích proti atletovi podle s P 40.2, P 40.3 nebo P 40.4, v souladu s tím, do které kategorie dle P 38.17 Posudková komise pro záležitosti dopingů výjimečné okolnosti zařadila. Členská federace musí o rozhodnutí tribunálu do 5 pracovních dní uvědomit atleta a IAAF.
20. Atlet má právo dožadovat se u CAS přezkoumání rozhodnutí Posudkové komise pro záležitosti dopingů o výjimečných okolnostech, a to jako součást odvolání proti rozhodnutí členské federace podle P 60.10.a) nebo na základě P 60.10.b). Ve všech případech musí přezkoumání rozhodnutí Posudkové komise pro záležitosti dopingů o výjimečných okolnostech probíhat tak, jak je uvedeno v P 60.27.
21. V případech, kdy se nejedná o atleta mezinárodní výkonnostní úrovně nebo o kontrolu provedenou při mezinárodní soutěži, musí příslušný tribunál zvážit, při přísném dodržování zásad stanovených v P 38.12, zda v daném případě existují výjimečné okolnosti a podle toho rozhodnout o sankcích proti atletovi. Členská federace musí o rozhodnutí tribunálu do 5 pracovních dní uvědomit atleta a IAAF. Pokud příslušný tribunál dojde k závěru, že v případě atleta existují výjimečné okolnosti, musí ve svém písemném rozhodnutí uvést plně konkrétní údaje, na jejichž základě tak rozhodl.

PRAVIDLO 39 – Zrušení výsledků

- V případech, kdy k porušení pravidel o dopingů dojde ve spojitosti s kontrolou v průběhu soutěže, je atlet automaticky vyloučen z dané disciplíny i ze všech následujících disciplín soutěžního programu se všemi důsledky pro tohoto atleta, jako je odebrání všech titulů, odměn, medailí, bodů a cen a startovného (appearance money).
- Pokud je atlet, který se dopustil přestupku proti pravidlům o dopingů podle P 39.1., členem družstva, které startovalo v běhu rozestavném, je toto družstvo automaticky z dané disciplíny vyloučeno se všemi důsledky pro toto družstvo, jako je odebrání všech titulů, odměn, medailí, bodů a cen a startovného. Pokud atlet, který se dopustil přestupku proti pravidlům o dopingů, pokračuje v soutěžním programu v družstvu startujícím v běhu rozestavném, je toto družstvo automaticky

- vyloučeno z dané disciplíny se všemi důsledky pro toto družstvo, jako je odebrání všech titulů, odměn, medailí, bodů a cen a startovného.
3. Pokud je atlet, který se dopustil přestupku proti pravidlům o dopingů podle P 39.1., členem jiného týmu, než družstva startujícího v běhu rozestavném, startujícího v soutěži, kde pořadí družstev je určeno na základě součtu bodů z jednotlivých disciplín, není družstvo ze soutěže vyloučeno, ale výsledek atleta není družstvu započítán a počítá se výsledek dalšího závodníka, který přichází v úvahu. Pokud vyloučením provinivšího se závodníka klesne počet členů družstva pod požadovaný počet, je tím celé družstvo ze soutěže vyřazené. Stejná zásada platí pro výpočet výsledku družstva, kdy atlet, který se provinil proti pravidlům o dopingů, startuje za družstvo v některé následující disciplíně.
 4. Kromě výše uvedeného, pokud byla atletu zastavena činnost podle P 40, všechny soutěžní výsledky dosažené od data odebrání pozitivního vzorku, ať při soutěžní nebo mimosoutěžní kontrole, až po datum prozatímního zastavení činnosti, musí být, pokud to spravedlnost nevyžaduje jinak, anulovány se všemi důsledky pro atleta (a tam, kde je to použitelné i pro družstvo, za něž atlet startoval), jako je odebrání všech titulů, odměn, medailí, bodů a cen a startovného.
 5. Pokud se atlet dopustí přestupku proti pravidlům o dopingů podle P 32.2.b.ii), všechny soutěžní výsledky dosažené po nesporném porušení těchto pravidel, ať jako jednatel nebo člen družstva, musí být zrušeny, se všemi důsledky pro atleta (a tam, kde je to použitelné i pro družstvo, za něž atlet startoval), jako je odebrání všech titulů, odměn, medailí, bodů a cen a startovného a to od data, ke kterému se atlet přiznal, že taková pravidla porušil.

PRAVIDLO 40 – Sankce proti jednotlivcům

1. Dopustí-li se kdokoliv porušení pravidel o dopingů podle těchto Antidopingových pravidel, musí proti němu být zavedeny následující sankce:
 - a) V případě přestupku podle P 32.2.a), b) nebo f) (zakázané látky nebo zakázané postupy), vyjma případů, kde se jedná o zakázanou látku spadající pod ustanovení P 40.5 nebo P 32.2. i) (účast v soutěži během zastavení činnosti nebo bez oprávnění k činnosti):
 - i) při prvním přestupku – ztráta způsobilosti k účasti v soutěžích minimálně na dva roky
 - ii) při druhém přestupku - ztráta způsobilosti k účasti v soutěžích doživotně
 - b) V případě přestupku dle P 32.2.c) (odmítnutí či nedostavení se k dopingové kontrole) nebo podle P 32.2.e) (falšování při dopingové kontrole):
 - i) při prvním přestupku – ztráta způsobilosti k účasti v soutěžích minimálně na dva roky.
 - ii) při druhém přestupku - ztráta způsobilosti k účasti v soutěžích doživotně
 - c) V případě přestupku podle P 32.2.d) (tři zmeškané kontroly)
 - i) při prvním přestupku – ztráta způsobilosti k účasti v soutěžích na jeden rok
 - ii) při druhém a dalším přestupku - ztráta způsobilosti k účasti v soutěžích minimálně na dva roky
 - d) V případě přestupku podle P 32.2.g) (rozšiřování), h) (podávání zakázaných látek nebo zakázaných postupů) :
 - i) Ztráta způsobilosti k účasti v soutěžích doživotně.

Navíc, přestupky proti P 40.1.d), které jsou rovněž v rozporu s nesportovními pravidly a předpisy, mohou být oznámeny příslušným správním, odborným nebo právním orgánům.

Zrušení, snížení nebo nahrazení období ztráty oprávnění účasti v soutěžích

2. Pokud v případě porušení dopingových pravidel podle
 - a) pravidla P 32.2.a) (přítomnost zakázané látky)
 - b) pravidla P 32.2.b) (užití zakázané látky nebo zakázaného postupu)
 příslušný tribunál členské federace rozhodne (po případném postoupení případu Posudkové komisi pro záležitosti dopingů k rozhodnutí podle P 38.16), že v daném případě se jedná o takové mimořádné okolnosti, že atlet nebo jiná osoba za přestupek nenese žádnou vinu ani se nedopustil nedbalosti, musí být sankce v podobě ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích, která by atleta jinak podle P 40.1.a) postihla, zrušena. Pokud byla ve vzorku odebraném atletovi zjištěna zakázaná látka spadající pod P 32.2.a), atlet musí prokázat, jak se taková látka do jeho těla dostala, aby byla sankce zrušena.

Je-li toto ustanovení uplatněno a sankce ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích, která by atleta jinak podle P 40.1.a) postihla, je zrušena, takové porušení pravidel o dopingů nebude vzato v úvahu při stanovení sankce za vícenásobné porušení pravidel o dopingů podle P 40.1.a) až c) a P 40.5 a P 40.6 až P 40.8.
3. V případě porušení dopingových pravidel podle
 - a) pravidla P 32.2.a) (přítomnost zakázané látky);
 - b) pravidla P 32.2.b) (užití zakázané látky nebo zakázaného postupu);
 - c) pravidla P 32.2.c) (odmítnutí nebo nedostavení se k dopingové kontrole);

- d) pravidla P 32.2.h) (podávání zakázaných látek nebo zakázaných postupů);
 e) pravidla P 32.2.i) (účast v soutěži během zastavení činnosti nebo bez oprávnění k činnosti)
 příslušný tribunál členské federace rozhodne (po případném postoupení případu Posudkové komisi pro záležitosti dopingů k rozhodnutí podle P 38.16), že v daném případě se jedná o takové mimořádné okolnosti, že atlet nebo jiná osoba za přestupek nenese žádnou podstatnou vinu ani se nedopustil podstatné nedbalosti, může být sankce v podobě ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích snížena, ale snížení nesmí být větší než polovina minimální doby zastavení činnosti, která by atleta jinak postihla. Pokud touto jinak příslušející sankcí je doživotní ztráta způsobilosti k účasti v soutěžích, nesmí být snížena sankce kratší než zastavení činnosti na 8 let. Pokud byla ve vzorku, odebraném atletovi, zjištěna zakázaná látka spadající pod P 32.2.a), atlet musí prokázat, jak se taková látka do jeho těla dostala, aby byla sankce zrušena.
4. Příslušný tribunál členské federace může též v určitém případě (po případném postoupení případu Posudkové komisi pro záležitosti dopingů k rozhodnutí podle P 38.16) snížit dobu ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích na základě mimořádných okolností, kdy atlet poskytl IAAF, své národní federaci či jinému příslušnému orgánu podstatné svědectví nebo spolupráci, které vedly ke zjištění nebo odhalení porušení pravidel o dopingů, spočívající ve vlastnictví (P 32.2.f), obchodování (P 32.2.g) nebo podávání zakázaných látek atletovi (P 32.2.i). Snížení však nesmí být větší než polovina minimální doby ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích, která by atleta jinak postihla. Pokud touto, jinak příslušející sankcí, je doživotní ztráta způsobilosti k účasti v soutěžích, nesmí být snížení sankce kratší než na 8 let.

Specifické látky

5. Seznam zakázaných prostředků může obsahovat omezený počet specifických látek, které mohou obzvláště snadno způsobit neúmyslné porušení pravidel o dopingů, neboť jsou všeobecně dostupné v mnoha léčivých výrobcích nebo je u nich menší pravděpodobnost zneužití jako dopingové látky. Pokud atlet může prokázat, že úmyslem použití takové specifické látky nebylo zvýšení výkonnosti, pak doba ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích, která by jinak byla namísto podle P 40.1.a), musí být nahrazena
- i) při prvním provinění – minimálně veřejným napomenutím a diskvalifikací v příslušné disciplíně a následných disciplín, ve kterých při dané soutěži atlet startoval (viz P 39) a uvolněním činnosti pro další soutěže; maximálně ztrátou způsobilosti k účasti v soutěžích na jeden rok
 - ii) při druhém provinění - ztrátou způsobilosti k účasti v soutěžích na dva roky
 - iii) při třetím provinění - ztrátou způsobilosti k účasti v soutěžích doživotně.

Vícenásobné provinění

6. Pro účely uložení sankcí dle P 40.1.a) až c) a P 40.5. druhé nebo další provinění proti antidopingovým pravidlům může být vzato v úvahu pouze tehdy, když IAAF, členská federace nebo jiný vyšetřující orgán může prokázat, že atlet nebo jiná osoba podléhající těmto Antidopingovým pravidlům, se dopustila druhého nebo dalšího přestupku proti pravidlům o dopingů poté, co obdržela oznámení o svém prvním nebo předcházejícím přestupku. Pokud IAAF, členská federace nebo jiný vyšetřující orgán tuto skutečnost nemůže prokázat, příslušná porušení pravidel o dopingů musí být považována za jediný přestupek a musí být uložena sankce na základě toho přestupku, za nějž je ukládána těžší sankce.
7. Pokud se na základě jednoho a téhož testu zjistí, že porušení pravidel o dopingů atletem se týká jak specifické látky, tak jiné zakázané látky nebo zakázaného postupu, musí být takový přestupek považován za jedině porušení pravidel o dopingů a musí být uložena sankce na základě toho přestupku, za nějž je ukládána těžší sankce.
8. Pokud se zjistí, že se atlet dopustil dvou samostatných porušení pravidel o dopingů (zjištěných dvěma, vzájemně nesouvisejícími testy), z nichž jedno se týká specifické látky, kde se sankce řídí ustanovením P 40.5, a druhé se týká jiné zakázané látky nebo zakázaného postupu, kde se sankce řídí ustanovením P 40.1.a) nebo b), bez ohledu na pořadí, v němž k oběma proviněním došlo, musí být uložena sankce v podobě ztráty oprávnění k účasti v soutěžích nejméně na dva roky a nejvýše na tři roky. Pokud se zjistí, že se atlet dopustil třetího přestupku, týkajícího se jakékoliv kombinace přestupku podle P 40.5, s jakýmkoliv přestupkem podle P 40.1.a) až c), pak musí být uložena sankce ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích na doživotí.

Počátek doby ztráty oprávnění k účasti na soutěžích

9. V kterémkoliv případě, kdy je podle těchto pravidel uložena sankce ztráty způsobilosti k účasti na soutěžích, začíná sankční doba běžet dnem slyšení, kdy bylo o dané sankci rozhodnuto nebo, pokud atlet práva na slyšení nevyužil, dnem kdy byla sankce přijata nebo jinak uložena. Pokud před udělením sankce ztráty oprávnění k účasti v soutěžích (ať přijaté dobrovolně nebo nikoliv) byla atletu dočasně zastavena činnost, započítává se doba tohoto předchozího trestu do doby udělené sankce.

Postavení atleta během doby ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích

10. Žádný atlet, člen atletického doprovodu nebo jiná osoba, které byla udělena sankce ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích se nesmí během sankční doby zúčastnit jakékoliv soutěže nebo

činnosti (vyjma účasti na schválených programech antidopingové výchovy nebo rehabilitace) schválené nebo pořádné IAAF nebo členskou federací. Navíc, při kterémkoliv porušení pravidel o doping, při němž se nejedná o specifickou látku, veškeré finanční podpory, které atlet na základě své sportovní činnosti pobírá, mu budou IAAF a jeho členskou federací odebrány.

Požadavky pro návrat k soutěžní činnosti po předchozí ztrátě způsobilosti k účasti v soutěžích

11. Pokud byl atlet sankcionován ztrátou způsobilosti k účasti v soutěžích, není oprávněn přijmout jakékoliv finanční částky za účast a/nebo dosažené výkony při soutěži, kde mu byl odebrán kontrolní vzorek nebo jakékoliv následné soutěži do doby, než mu byla prozatímně zastavena činnost (nebo se dobrovolně rozhodl prozatímně nesoutěžit) podle P 38.2. V případě, že atlet, v rozporu s tímto ustanovením, jakoukoliv finanční částku přijme, nebude oprávněn vrátit se k soutěžní činnosti po uplynutí sankční doby dříve, než všechny jakékoliv přijaté částky budou vráceny příslušné osobě nebo organizaci.
12. Pokud byl atlet **mezinárodní úrovně** sankcionován ztrátou způsobilosti k účasti v soutěžích dle P 40.1 na jinou dobu než doživotně, je podmínkou pro opětovné získání způsobilosti k účasti v soutěžích po uplynutí sankční doby, že musí bezpodmínečně souhlasit s mimosoutěžními kontrolami IAAF, své národní federace a jakéhokoliv dalšího orgánu oprávněného provádět takové kontroly podle těchto antidopingových pravidel k tomuto účelu v souladu s P 35.15. Pokud byl atlet sankcionován ztrátou způsobilosti k účasti v soutěžích na dobu **jednoho roku** a více, musí být, na náklady atleta, provedeny alespoň tři mimosoutěžní kontroly s přestávkou alespoň **tří** měsíců mezi nimi. **IAAF** odpovídá za provedení nezbytných kontrol **v souladu s pravidly IAAF a Procedurálními směrnici**, ale kontroly provedené jakýmkoliv oprávněným kontrolním orgánem se považují za dostatečné pro splnění dané podmínky, pokud odebrané vzorky byly analyzovány laboratoří s akreditací u WADA. Navíc, těsně před koncem sankční doby, se atlet musí podrobit testům v celém rozsahu zakázaných látek a postupů. **Pokud byla zjištěno provinění proti antidopingovým pravidlům podle pravidel IAAF u atleta, který soutěží v běžeckých nebo chodeckých disciplínách či ve vícebojích, musí být alespoň dva poslední testy před znovuzískáním způsobilosti k soutěžím provedeny na rh-EPO a jemu obdobné látky.** Výsledky těchto testů, spolu s kopiemi příslušných kontrolních formulářů, musí být zaslány IAAF ještě před tím, než se atlet vrátí k soutěžní činnosti.
13. Pokud výsledkem jakékoliv kontroly provedené podle P 40.12 je nepříznivý analytický nález nebo jiné porušení těchto Antidopingových pravidel, znamená to samostatné porušení pravidel o doping a musí to být předmětem disciplinárního jednání a dalších sankcí, podle situace.
14. Jakmile atletu vyprší doba ztráty způsobilosti k účasti v soutěžích a za předpokladu, že splnil podmínky uvedené v P 40.11 a P 40.12, stává se automaticky způsobilým k účasti v soutěžích a ani on sám ani jeho národní federace nemusí podávat IAAF žádnou žádost.

PRAVIDLO 41 – Povinná hlášení členské federace

1. Každá členská federace musí ihned nahlásit IAAF jména atletů, kteří podepsali písemné přijetí a uznání těchto Antidopingových pravidel a procedurálních směrnic a získali tak způsobilost k účasti v mezinárodních soutěžích (viz P 30.5). Kopie podepsané listiny musí členská federace zaslat kanceláři IAAF.
2. Každá členská federace musí ihned nahlásit IAAF a WADA každé TUE, které bylo uděleno v souladu s P 34.5.b).
3. Každá členská federace musí ihned a za všech okolností, nejpozději do 14 dní, nahlásit IAAF každý nepříznivý analytický nález při dopingových kontrolách prováděných touto federací, nebo v zemi či na území této federace spolu se jménem atleta, kterého se nález týká.
4. Každá členská federace musí nahlásit, jako součást výroční zprávy, která se předkládá IAAF během prvních tří měsíců každého roku (viz článek 4.9 Statutu IAAF) všechny dopingové kontroly, které v předcházejícím roce provedla sama nebo byly v její zemi či na jejím území provedeny, s výjimkou kontrol provedených IAAF. Jednotlivé záznamy musí být rozděleny podle atletů, s uvedením, kdy byl kontrolován, kdo kontrolu provedl a zda se jednalo o kontrolu během nebo mimo soutěž. IAAF může rozhodnout o pravidelném zveřejňování údajů, které podle tohoto ustanovení od členských federací obdrží.
5. IAAF musí každý druhý rok nahlásit WADA, že jak ona, tak členské federace vyhovují Kodexu. Jakýkoliv nesoulad musí IAAF vysvětlit.

PRAVIDLO 42 – Sankce proti členské federaci

1. Rada je oprávněna, v souladu s článkem 14.7 statutu IAAF, uložit sankce každé členské federaci, která nedodrží své závazky podle těchto Antidopingových pravidel.
2. Příkladem nedodržení závazků členské federace vyplývajících z Antidopingových pravidel jsou :
 - a) opomenutí zajistit a/nebo kanceláři IAAF zaslat záruku způsobilosti atleta k účasti na soutěžích v souladu s P 30.5;

- b) neuskutečnění slyšení atleta do dvou měsíců poté, co je o to požádána (viz P 38.7);
 - c) nevyvinutí dostatečného úsilí pro získání údajů o pobytu atletů na žádost IAAF (viz P 35.16);
 - d) nezaslání hlášení IAAF a WADA o udělených TUE podle P 34.5.b) (viz P 41.2);
 - e) opomenutí nejpozději do 14 dní nahlásit IAAF nepříznivý analytický nález při dopingových kontrolách prováděných touto federací, nebo v zemi či na území této federace spolu se jménem atleta, kterého se nález týká (viz P 41.3);
 - f) opomenutí uvést ve výroční zprávě, předkládané IAAF během prvních 3 měsíců každého roku, všechny dopingové kontroly, které v předcházejícím roce provedla sama nebo byly v její zemi či na jejím území provedeny (viz P 41.4).
3. Pokud vše nasvědčuje, že členská federace nedodržela své závazky dle těchto Antidopingových pravidel, je Rada oprávněna učinit jeden nebo více následujících kroků
- a) zastavit členské federaci činnost do následujícího Kongresu nebo na jakoukoliv kratší dobu;
 - b) napomenout nebo odsoudit tuto členskou federaci;
 - c) udělit pokutu;
 - d) odebrat členské federaci grant nebo podporu;
 - e) vyloučit atlety této členské federace z jedné nebo více mezinárodních soutěží;
 - f) zrušit či odmítnout akreditaci činovníků i jiných představitelů této členské federace;
 - g) zavést jakékoliv jiné sankce, které považuje za vhodné.
4. V kterémkoliv případě zavedení sankcí proti členské federaci za porušení závazků, plynoucích z Antidopingových pravidel, musí Rada o svém rozhodnutí podat zprávu následujícímu Kongresu.

PRAVIDLO 43 - Uznání výsledků kontrol

1. Každá členská federace musí uznat výsledky dopingové kontroly provedené IAAF, členskou federací nebo oblastní asociací podle těchto Antidopingových pravidel a Procedurálních směrnic. Jestliže IAAF nebo členská federace rozhodla, že došlo k porušení těchto Antidopingových pravidel, musí toto rozhodnutí každá členská federace uznat a učinit veškerá opatření pro jeho účinnost.
2. Rada IAAF může jménem všech členských federací uznat výsledky dopingových testů provedených jinou sportovní organizací než IAAF, ať národní, regionální, kontinentální nebo mezinárodní nebo členem této organizace, kteroukoliv vládou nebo vládní agenturou, podle pravidel a postupů odlišících se od předpisů IAAF nebo členem takovéto organizace podle pravidel a postupů odlišujících se od metod IAAF, je-li přesvědčena, že testy byly řádně provedeny a pravidla organizace, která je prováděla, poskytují sportovcům dostatečnou ochranu.
3. Rada může svoji odpovědnost za uznání výsledků dopingových kontrol podle P 43.2 delegovat na Posudkovou komisi pro záležitosti dopingů nebo na jinou osobu nebo orgán, který bude považovat za vhodný.
4. Jestliže Rada (nebo osoba určená podle P 43.3) rozhodne, že uznává výsledek dopingové zkoušky provedené jinou sportovní organizací než IAAF nebo vládou či vládní agenturou, pak je dotýčný atlet považován za sportovce, který porušil odpovídající pravidlo IAAF a vztahují se na něj stejná disciplinární řízení, jako při porušení obdobných ustanovení těchto Antidopingových pravidel. Všechny členské federace musí podniknout všechna nezbytná opatření, aby se jakékoliv rozhodnutí, které se týká porušení pravidel o dopingů stalo účinné.

PRAVIDLO 44 – Časové omezení

1. Podle těchto Antidopingových pravidel nesmí být zahájeno žádné disciplinární řízení za porušení některého z ustanovení těchto pravidel atletem nebo jinou osobou, pokud se tak nestane do osmi let od data, kdy k takovému porušení došlo.

PRAVIDLO 45 – Interpretace ustanovení těchto pravidel

1. Antidopingová pravidla jsou svojí povahou soutěžními pravidly, stanovujícími podmínky, za nichž se má atletika konat. Nejsou určena k tomu, aby podléhala nebo byla omezována požadavky a právními normami platícími pro trestní řízení nebo zaměstnanecké záležitosti. Postoje a normy vyjádřené v Kodexu jako základ pro boj s dopingem ve sportu reprezentují široký konsenzus těch, kteří mají zájem o čestný sport a měly by být respektovány všemi soudy a rozhodčími orgány.
2. Různé titulky a podtitulky použité v těchto Antidopingových pravidlech jsou použity pouze pro snazší orientaci v textu a netvoří podstatu těchto pravidel a nemají vliv na význam ustanovení, ke kterým se vztahují.
3. Úvod a Definice pojmů uvedené v Oddíle 3 tvoří nedílnou součást těchto Antidopingových pravidel.

ODDÍL 4

SPORY

PRAVIDLO 60 - Spory

Všeobecně

1. Pokud není uvedeno jinak ve speciálním pravidle nebo předpise (např. spory vzniklé během soutěže), všechny spory v souvislosti s těmito pravidly musí být řešeny v souladu s dále uvedenými ustanoveními

Spory týkající se atletů, doprovodných osob a ostatních osob

2. Každá členská federace musí mít ve svém statutu ustanovení, že pokud není uvedeno jinak ve speciálním pravidle nebo předpise musí být veškeré spory, týkající se atletů, jejich doprovodu nebo jiných osob pod pravomocí tohoto člena, jakkoliv vzniklé, ať se týkají záležitostí spojených s dopingem nebo nikoliv, budou postoupeny slyšení před příslušným orgánem zřízeným nebo jinak schváleným touto federací. Takové slyšení musí vyhovovat následujícím zásadám : včasné jednání před spravedlivým a nezaujatým orgánem, právo jednotlivce na informaci o obvinění proti němu vznesenému, právo na předložení důkazu, vč. práva povolát a vyslyšet svědky, právo na zastoupení právníkem a překladatelem (placeným tímto jednotlivcem), včasné a písemné odůvodněné rozhodnutí. Tam, kde se jedná o spor v nedisciplinární záležitosti, je příslušným orgánem pro slyšení arbitrážní panel.
3. V případě porušení antidopingových ustanovení uvedených v Oddíle 3, musí členská federace uplatnit disciplinární postupy uvedené v P 38. Členská země musí do pěti pracovních dnů písemně informovat IAAF o učiněném rozhodnutí a musí rovněž písemně (v angličtině nebo francouzštině) předložit důvody, které k rozhodnutí vedly.
4. V případě údajného porušení P 22, vztahujícího se ke ztrátě způsobilosti k účasti v mezinárodních a domácích soutěžích (mimo porušení P 22.1.e) musí členská federace zavést následující disciplinární řízení :
 - a) Obvinění bude v písemné formě předloženo členské zemi, kam atlet, atletický doprovod nebo jiná osoba přísluší a ta včas zahájí vyšetřování faktů týkajících se případu.
 - b) Pokud na základě vyšetřování dojde členská federace přesvědčení, že obvinění o ztrátě způsobilosti k účasti v soutěžích je oprávněné, musí tento člen, dříve než v daném případě rozhodně, obviněného neprodleně informovat o vzneseném obvinění a o jeho právu na slyšení. Pokud obviněná osoba do 14 dnů písemně nepotvrdí, že si slyšení přeje, má se zato, že se svého práva na slyšení vzdala a přijímá obvinění o porušení příslušného ustanovení P 22.
 - c) Pokud obviněná osoba potvrdí, že si slyšení přeje, musí jí být poskytnuty veškeré příslušné důkazy a nejdéle do dvou měsíců po sdělení obvinění podle P 60.4.b) se musí uskutečnit slyšení podle zásad uvedených v P 60.2. Jakmile je datum slyšení stanoveno, členská federace musí o něm, uvědomit IAAF, která má právo zúčastnit se jako pozorovatel. Bez ohledu na případnou účast při slyšení, IAAF má právo podat proti rozhodnutí odvolání k CAS v souladu s P 60.24.
 - d) Pokud po provedeném slyšení příslušný orgán členské federace rozhodne, že obviněná osoba porušila P 22, musí tuto osobu zbavit způsobilosti k účasti v mezinárodních a domácích soutěžích na dobu uvedenou ve směrnicích Rady IAAF. Totéž musí členská federace učinit v případě, že se obviněný vzdal práva na slyšení. Pokud uvedená směrnice neexistuje, orgán, který slyšení vedl sám rozhodne o délce nezpůsobilosti dané osoby.
 - e) Členská federace musí do pěti dnů od rozhodnutí o něm písemně informovat IAAF a písemně sdělit i důvody, které k rozhodnutí vedly.
5. Pokud členská federace pověří provedením slyšení jakýkoliv orgán, výbor nebo tribunál, působící v rámci této federace nebo mimo ni, případně pokud je z nějakého důvodu za poskytnutí slyšení obviněné osobě odpovědný jakýkoliv orgán, výbor nebo tribunál působící mimo rámec členské federace, rozhodnutí tohoto orgánu, výboru nebo tribunálu je pro účely dále uvedeného ustanovení P 60.10 považováno za rozhodnutí členské federace a tak je třeba pojem „Člen (členská federace)“ v tomto pravidle vykládat a chápat.

Spory mezi členskou federací a IAAF

6. Každá členská federace musí do svého statutu, pravidel nebo předpisů zahrnout ustanovení, podle kterého všechny spory vzniklé mezi touto členskou federací a IAAF musí být předloženy Radě, která musí v závislosti na okolnostech daného případu stanovit postup rozhodnutí o tomto sporu.
7. V případě, že IAAF hodlá členskou federaci suspendovat za porušení pravidel, musí být tato členská federaci zasláno předběžné písemné sdělení důvodů suspendování a tato federace musí dostat odpovídající příležitost aby mohla být vyslechnuta v souladu s postupem uvedeným v článku 14.10 statutu IAAF.

Spory mezi členskými federacemi

8. Každá členská federace musí do svého statutu zahrnout ustanovení, podle kterého všechny spory vzniklé mezi ní a jinou členskou federací musí být předloženy Radě, která musí v závislosti na okolnostech daného případu stanovit postup rozhodnutí o tomto sporu.

Odvolání

9. Proti všem rozhodnutím podmíněným odvoláním, ať se týkají dopingových nebo jiných případů, je možné v souladu s dále uvedenými ustanoveními podat odvolání k CAS. Všechna taková rozhodnutí zůstávají v platnosti do doby, než bude odvolání projednáno, pokud není rozhodnuto jinak, (viz P 60.23 a P 60.24 dále).
10. V následujících příkladech jsou uvedena rozhodnutí, která mohou být podle těchto pravidel podmíněna odvoláním :
- Členská federace rozhodla, že atlet, jeho doprovod nebo jiná osoba porušila pravidla o doping.
 - Atlet přijal rozhodnutí členské federace, že porušil pravidla o doping, ale podle P 23.18 se domáhá přehodnocení názoru dopingové odvolací komise, že v daném případě neexistují výjimečné okolnosti, ospravedlňující snížení doby ztráty způsobilosti, která jej čeká.
 - Členská federace rozhodla, že atlet, jeho doprovod nebo jiná osoba neporušila pravidla o doping.
 - Testy odhalily přítomnost zakázané látky nebo použití zakázaného postupu a členská federace, v rozporu s P 38.7, odmítla nebo v příslušné době neumožnila atletu slyšení.
 - IAAF odmítla přiznat podle P 34.5.a) TUE atletu mezinárodní úroveň.
 - IAAF uvalila na členskou federaci sankce za porušení těchto pravidel.
 - Členská federace rozhodla, že atlet, jeho doprovod nebo jiná osoba neporušila P 22.
11. V případech týkajících se atletů mezinárodní úrovně nebo jejich doprovodu nebo pocházejících z mezinárodní soutěže nebo týkajících se sankce uvalené na členskou federaci pro porušení pravidel, ať v souvislosti s dopingem nebo jiným případem, lze proti rozhodnutí příslušného orgánu členské federace nebo IAAF (podle okolností) podat odvolání výhradně u CAS v souladu s dále uvedenými ustanoveními P 60.25 až 60.30
12. V případech netýkajících se atletů mezinárodní úrovně nebo jejich doprovodu nebo nepocházejících z mezinárodní soutěže, ať ve spojení s dopingem nebo nikoliv, lze proti rozhodnutí příslušného orgánu členské federace, pokud neplatí dále uvedené P 60.17, podat odvolání k národnímu odvolacímu orgánu podle pravidel členské federace. Každá členská federace musí mít zavedený odvolací proces na národní úrovni, který respektuje následující zásady :
- bez zbytečných odkladů provedené slyšení před řádným nestranným, nezaujatým orgánem,
 - právo na zastoupení právním zástupcem,
 - překladatele (na náklady osoby podávající odvolání)
 - bez zbytečných odkladů učiněné písemné rozhodnutí.
- Proti rozhodnutí národního odvolacího orgánu lze v souladu s ustanovením P 60.16 podat odvolání k CAS

Strany oprávněné podat odvolání

13. V jakémkoliv případě týkajícím se atletů mezinárodní úrovně či jejich doprovodu nebo pocházejícím z mezinárodní soutěže, mají právo podat odvolání k CAS následující osoby :
- atlet nebo jiná osoba, která je dotčena rozhodnutím, proti němuž má být odvolání vedeno,
 - další strana případu, v němž bylo rozhodnutí učiněno,
 - IAAF,
 - MOV, pokud se jedná o způsobilost ve vztahu k OH,
 - WADA (pouze v dopingových případech).
14. Každá členská federace má právo podat odvolání k CAS proti kterémukoliv rozhodnutí Rady o uvalení sankcí na tuto federaci za porušení pravidel IAAF.
15. V případech, které se netýkají atleta mezinárodní úrovně nebo jeho doprovodu, nebo který nepochází z mezinárodní soutěže, mají právo podat odvolání k příslušnému národnímu orgánu jen ty osoby, které jsou uvedené v příslušných předpisech členské federace, nejméně však
- atlet nebo jiná osoba, která je dotčena rozhodnutím, proti němuž má být odvolání vedeno,
 - další strana případu, v němž bylo rozhodnutí učiněno,
 - členská federace.
- IAAF a WADA (pouze v dopingových případech) mají právo zúčastnit se slyšení před příslušným orgánem na národní úrovni jako pozorovatel. Účast IAAF na takovém slyšení nemá vliv na její právo na odvolání k CAS proti rozhodnutí národního orgánu na národní úrovni podle P 60.16.
16. Právo odvolání k CAS proti rozhodnutí národního orgánu na národní úrovni mají
- IAAF a
 - WADA.
- Nelze podat jakékoliv odvolání k CAS, dokud nebylo vyčerpáno právo na odvolání na národní úrovni ve smyslu vnitřních předpisů členské federace.

17. Pokud však v případech, které se netýkají atleta mezinárodní úrovně nebo jeho doprovodu, nebo které nepocházejí z mezinárodní soutěže, je v předpisech členské federace zakotveno právo IAAF nebo WADA (pouze v dopingových případech) podat odvolání přímo k CAS a nikoliv k národnímu orgánu, pak pokud odvolání k CAS proběhlo v souladu s P 60, je rozhodnutí CAS konečné a závazné pro atleta, členskou federaci, IAAF a WADA a žádné následné další odvolání k CAS není přípustné.

Odpůrce u odvolacího řízení před CAS

18. Pokud není dále uvedeno jinak, je podle těchto pravidel odpůrcem u odvolacího řízení před CAS ta strana, která učinila rozhodnutí, které je předmětem odvolacího řízení
19. Ve všech odkazech k CAS podle P 60.10.a), d), nebo g), je odpůrcem příslušná členská federace. Nicméně, pokud v případech podle P 60.10.a) se odpůrce dožaduje přezkoumání rozhodnutí učiněného Dopingovou revizní komisí o případných mimořádných okolnostech podle P 38.17, jsou odpůrci společně příslušná členská federace a IAAF, kteří společně určí arbitra. Pokud se o něm nemohou dohodnout, rozhoduje výběr IAAF.
20. Ve všech odkazech k CAS podle P 60.10.b), e), nebo f), je odpůrcem IAAF.
21. Ve všech odkazech k CAS podle P 60.10.c), jsou odpůrci příslušná členská federace a atlet.
22. Ve všech případech, kdy nejsou stranami odvolacího řízení před CAS, mohou se IAAF nebo příslušná členská federace slyšení před CAS zúčastnit, pokud to považují za vhodné.

Odvolání IAAF k CAS

23. O případném odvolání IAAF k CAS v záležitosti spojené s dopingem rozhoduje Dopingová revizní komise. Tam, kde je to vhodné, Dopingová revizní komise současně rozhodne, zda atletu, kterého se daná záležitost týká, bude do rozhodnutí CAS zastavena činnost.
24. O případném odvolání IAAF k CAS v záležitosti netýkající se dopingem rozhoduje Rada. Rada současně rozhodne, zda atletu, kterého se daná záležitost týká, bude do rozhodnutí CAS zastavena činnost.

Odvolací řízení před CAS

25. Pokud Rada nerozhodne jinak, od data, kdy obdržel písemné sdělení o důvodech pro rozhodnutí, proti němuž se lze odvolat, má odvolatel 60 dnů na to aby k CAS podal (v angličtině nebo francouzštině, je-li protistranou IAAF) prohlášení o odvolání. Během 15 dnů od termínu pro podání odvolání, musí odvolatel své podání k CAS věcně doplnit. Odpůrce musí své vyjádření podat CAS do třiceti dní poté, co obdržel doplněné podání odvolatele.
26. Všechna odvolání k CAS (vyjma těch, která jsou uvedena v P 60.27) musí mít formu opakovaného slyšení s uvedením všeho, co se případu týká aby porota CAS mohla svým rozhodnutím nahradit rozhodnutí příslušného orgánu členské federace nebo IAAF, pokud dojde k závěru, že rozhodnutí takového orgánu nebo IAAF bylo chybné nebo procedurálně nesprávné.
27. Při odvolání k CAS v případech spojených s dopingem, podaná podle P 60.10b) nebo P 60.10a), jehož součástí je žádost atleta o přezkoumání rozhodnutí Dopingové revizní komise o výjimečných okolnostech, je slyšení před CAS týkající se mimořádných okolností omezeno na materiály předložené Dopingové revizní komisi a její rozhodnutí. Porota CAS se bude rozhodnutím Dopingové revizní komise pouze v případě, kdy
- rozhodnutí Dopingové revizní komise není podloženo fakty;
 - vydané rozhodnutí je v rozporu s dřívějšími závěry Dopingové revizní komise a existující rozpor nemohou ospravedlnit fakta daného případu;
 - rozhodnutí Dopingové revizní komise je takového rázu, že žádný revizní orgán nemůže učinit stejný závěr.
28. Při všech odvoláních k CAS týkajících se IAAF, jsou CAS a porota CAS vázány Statutem, Pravidly a Předpisy IAAF (včetně procedurálních směrnic). V případě jakékoliv kolize mezi platnými pravidly CAS a Statutem, Pravidly a Předpisy IAAF, mají materiály IAAF přednost.
29. Při všech odvoláních k CAS týkajících se IAAF, řídicími zákony budou zákony Monackého knížectví a jednací řečí angličtina, pokud se strany nedohodnou jinak.
30. Porota CAS může ve vhodných případech přiznat straně náhradu výdajů nebo příspěvek na výdaje spojené s odvolacím řízením před CAS.
31. Rozhodnutí CAS je konečné a závazné pro všechny strany, všechny členské federace a není proti němu právně přípustné žádné odvolání. Rozhodnutí CAS má okamžitý účinek a všechny členské federace musí učinit veškeré kroky pro zajištění jeho účinnosti. O rozhodnutí CAS bude generální sekretář IAAF v následující zprávě informovat všechny členské federace.

ODDÍL 5

TECHNICKÁ PRAVIDLA

PRAVIDLO 100 - **Všeobecně**

Všechny mezinárodní soutěže uvedené v P 1 se musí konat podle pravidel IAAF, což musí být uvedeno ve všech oznámeních, reklamách, programech a tiskovinách.

Pravidla IAAF platí pro všechny soutěže konané na území České republiky (dále jen ČR) a řízené Českým atletickým svazem (dále jen ČAS).

Ustanovení platná pouze pro soutěže ČAS schvaluje Výbor ČAS a jsou uvedena v příslušných pravidlech, jednotlivé odstavce jsou označeny číslicemi od 31 výše, příp. "Pozn.:".

Výklad technických pravidel (Oddíl 5) na území ČR provádí Komise rozhodčích ČAS.

Kapitola I - ČINOVNÍCI

PRAVIDLO 110 - Mezinárodní činovníci

Pro soutěže uvedené v P 1.a), b) jsou jmenováni následující mezinárodní činovníci :

- a) organizační delegát(i)
- b) techničtí delegáti
- c) lékařský delegát
- d) delegát pro dopingovou kontrolu
- e) mezinárodní/oblastní techničtí činovníci (ITO, ATO)
- f) mezinárodní rozhodčí chůze/oblastní rozhodčí chůze
- g) mezinárodní měřič tratí pro soutěže na silnici
- h) mezinárodní startér**
- i) mezinárodní rozhodčí cílové kamery
- j) odvolací komise - jury

Počet činovníků jmenovaných pro každou funkci je dán platnými soutěžními řády IAAF nebo příslušné oblasti.

Pozn.: Pro soutěže v rámci ČR je počet činovníků dán soutěžním řádem.

Pro soutěže uvedené v P 1.a) :

Činovníky uvedené v bodech a),b),c),d), j) jmenuje Rada IAAF, Mezinárodní technické činovníky podle bodu e) vybírá Rada IAAF ze členů Panelu mezinárodních technických činovníků IAAF. Činovníky podle bodu f) vybírá Rada IAAF z Panelu mezinárodních rozhodčích chůze IAAF.

Činovníky podle bodu g) **vybírají techničtí delegáti IAAF z členů Panelu IAAF/AIMS Mezinárodních měřičů silničních tratí. Činovníky podle bodu h) vybírají techničtí delegáti IAAF z členů Panelu IAAF Mezinárodních startérů. Činovníky podle bodu i) vybírají techničtí delegáti IAAF z členů Panelu IAAF Mezinárodních rozhodčí cílové kamery.**

Rada IAAF schvaluje kritéria výběru, kvalifikace a povinností výše uvedených činovníků. Členské země IAAF mají právo navrhnout do seznamů příslušně kvalifikované osoby.

Pro soutěže uvedené v P 1.b) jmenuje jednotlivé činovníky příslušná oblastní asociace. Oblastní technické činovníky (ATO) a oblastní rozhodčí chůze jmenuje příslušná oblastní asociace z vlastního panelu ATO a panelu oblastních rozhodčích chůze .

Pro soutěže uvedené v P 1.a) a P 1.f) může IAAF ustanovit komisaře pro reklamu. Pro soutěže uvedené v P 1.b),d),g) provede kterákoliv taková jmenování příslušná oblastní asociace a pro soutěže vyjmenované v P 1.c) příslušná pořádací organizace a pro soutěže podle P 1.e),h) příslušná členská organizace IAAF.

POZN.: Mezinárodní činovníci mají mít oblečení, které je výrazně označí.

Pozn.: Pro soutěže řízené ČAS jsou delegováni pouze vedoucí činovníci a to složkou, na jejíž úrovni je soutěž pořádána. Ostatní činovníky deleguje pořadatel.

PRAVIDLO 111 - Organizační delegáti

Organizační delegáti udržují úzké spojení s organizačním výborem pořadatele soutěží a podávají pravidelně zprávy Radě IAAF a zabývají se, je-li to nutné, otázkami týkajícími se povinností a finančních závazků pořádací členské země a organizačního výboru dané soutěže. Spolupracují s technickými delegáty.

PRAVIDLO 112 - Techničtí delegáti

Techničtí delegáti spolu s organizačním výborem, který jim musí poskytnout veškerou pomoc, jsou odpovědní za to, že veškerá technická opatření plně odpovídají technickým pravidlům IAAF a **manuálu IAAF pro atletická zařízení.**

Techničtí delegáti předloží příslušnému orgánu návrhy časového pořadu soutěží, výkonnostních limitů pro přihlášení a náčiní a náradí, které bude použito a musí určit výkonnostní kvalifikační limity pro soutěže v poli a kritéria pro sestavení rozběhů a dalších kvalifikačních kol pro soutěže na dráze.

Zajistí předání technických předpisů všem zúčastněným členským zemím dostatečně včas před zahájením soutěží.

Jsou odpovědní za veškeré technické přípravy nezbytné pro pořádání atletických disciplin.

Kontrolují přihlášky a mají právo je odmítnout z technických důvodů v souladu s P 146.1. Odmítnutí z jiných důvodů než technických, přísluší pouze Radě IAAF nebo Radě příslušné oblasti.

Sestavují rozběhy, kvalifikační kola a provádějí rozdělení soutěžících do skupin pro soutěže ve vícebojích.

Předkládají písemné zprávy o přípravách jim přidělené soutěže.

V soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) technický delegát musí řídit technickou poradu a musí instruovat technické činovníky. Spolupracují s organizačními delegáty.

PRAVIDLO 113 - Lékařský delegát

Lékařský delegát ihned po svém jmenování vejde ve styk s Organizačním výborem.

Lékařský delegát je oprávněn rozhodovat s konečnou platností o všech lékařských záležitostech. Zajistí, aby v místě konání soutěží bylo k dispozici přiměřené vybavení pro lékařská vyšetření, ošetření a pohotovostní lékařskou službu a v místě ubytování atletů byla zajištěna lékařská péče. Je oprávněn zorganizovat provedení testu pohlaví závodnice, pokud to uzná za nezbytné.

PRAVIDLO 114 - Delegát pro dopingovou kontrolu

Dopingový delegát musí ve spolupráci s Organizačním výborem zajistit, že pro kontrolu jsou připraveny vhodné pomůcky. Musí být odpovědný za všechny záležitosti týkající se dopingové kontroly.

PRAVIDLO 115 - Mezinárodní techničtí činovníci - ITO

Technický delegát určí jednoho z delegovaných ITO jako vedoucího ITO, pokud tento již nebyl určen dříve.

Vedoucí ITO určí pro každou disciplínu, která je na programu alespoň jednoho ITO, který bude označen výraznou páskou či odznakem. ITO musí vrchnímu rozhodčímu disciplíny poskytnout veškerou nutnou podporu.

ITO musí být přítomni po celou dobu, kdy probíhá disciplína, jejímž sledováním byli pověřeni a zaručují, že soutěž probíhá v souladu s technickými pravidly IAAF, předpisy dané soutěže a případnými relevantními rozhodnutími technických delegátů.

V žádném případě však nezasahují do průběhu disciplíny. Pokud se vyskytne nějaký problém nebo podle jeho názoru ITO vznikne situace vyžadující jeho zásah, nejprve upozorní vrchního rozhodčího, a bude-li to nutné, navrhne řešení. Pokud není rada přijata, a došlo k jasnému porušení technických pravidel IAAF, soutěžních předpisů nebo rozhodnutí technických delegátů, rozhodne záležitost ITO. Pokud ani tak není situace vyřešena, musí o ni ITO podat zprávu technickému delegátu IAAF.

Po ukončení disciplíny v poli musí rovněž podepsat zápis.

POZN. 1 : V soutěžích uvedených v P 1.b),d) platí výše uvedená ustanovení pro jmenovaného Oblastního technického činovníka (ATO).

POZN. 2 : V nepřítomnosti vrchního rozhodčího spolupracuje ITO s příslušným vrchníkem.

PRAVIDLO 116 - Mezinárodní rozhodčí chůze

Chodecká komise IAAF musí v souladu s kritérii schválenými Radou IAAF vytvořit Panel mezinárodních rozhodčích chůze.

Rozhodčí chůze jmenování pro všechny mezinárodní soutěže uvedené v P 1.a) musí být členy Panelu mezinárodních rozhodčích chůze.

POZN.: Rozhodčí chůze delegovaní pro soutěže uvedené v P 1.b) až d) musí být uvedeni na Panelu mezinárodních rozhodčích chůze nebo panelu oblastních rozhodčích chůze.

PRAVIDLO 117 - Mezinárodní měřič tratí pro soutěže na silnici

Pro soutěže uvedené v P 1.a) až h) musí být určen mezinárodní měřič tratí pro soutěže na silnici, který ověří tratě pro soutěže konané zcela nebo částečně mimo stadion.

Určený mezinárodní měřič musí být uveden na Panelu mezinárodních měřičů tratí vedeném IAAF/AIMS (kvalifikační stupeň A nebo B).

Tratě musí být přeměřeny v dostatečném předstihu před datem konání soutěží.

Mezinárodní měřič ověří a potvrdí, že trať odpovídá pravidlům IAAF pro soutěže na silnici (viz P 240.3 a příslušné Poznámky).

Mezinárodní měřič musí spolupracovat s organizačním výborem při přípravě trati a musí být přítomen konané soutěži, aby bylo zaručeno, že trať absolvovaná závodníky je shodná s tratí změřenou a odsouhlasenou. Příslušné osvědčení (certifikát) předá Technickému delegátu.

Pozn.: Pro soutěže ČAS musí být trať vyměřena nebo ověřena měřičem tratí ČAS.

PRAVIDLO 118 - *Mezinárodní startér* a mezinárodní rozhodčí cílové kamery :

Pro všechny soutěže uvedené v P 1.a),b) konané na stadionu, musí IAAF nebo příslušná oblastní asociace jmenovat mezinárodního startéra a mezinárodního rozhodčího cílové kamery.

Mezinárodní startér startuje závody a případně vykonává jakékoliv další úkoly podle pověření technickým delegátem.

Mezinárodní rozhodčí cílové kamery dohlíží na činnost cílové kamery.

PRAVIDLO 119 - *Odvolací komise - jury*

Při všech soutěžích uvedených v P 1.a), b), c) musí být ustanovena jury, která se obvykle sestává ze tří, pěti nebo sedmi osob. Jeden ze členů musí být předsedou a další sekretářem. Pokud je to účelné, sekretářem může být osoba, která není členem jury.

Obdobně bude jury ustanovena tam, kde to pořadatel považuje za žádoucí nebo nutné pro řádný průběh soutěží.

Hlavním úkolem jury je jednat o protestech podaných podle P 146 a o sporných otázkách vzniklých v průběhu soutěží, které jí byly předloženy k řešení. Rozhodnutí jury je konečné, jury však může sama své rozhodnutí změnit, pokud budou předloženy přesvědčivé důkazy.

Rozhodnutí týkající se okolností, na které není nijak v pravidlech pamatováno, oznámí dodatečně předseda jury generálnímu sekretáři IAAF.

Pozn. 1 : Pro soutěže v rámci ČAS musí být hlavní rozhodčí členem jury.

Pozn. 2 : Pokud v soutěžích ČAS nebyla jury ustanovena, řeší veškerá odvolání k protestům s konečnou platností hlavní rozhodčí.

PRAVIDLO 120 - *Činovníci závodů*

Pořadatel závodu ustanoví činovníky podle pravidel té členské země, v níž se závody konají, v případě soutěží uvedených v P 1.a),b),c) podle pravidel a způsobu řízení příslušné mezinárodní organizace. Následující seznam zahrnuje činovníky nezbytné pro hlavní mezinárodní soutěže. Pořadatel jej může pozměnit podle místních okolností.

SPRÁVNÍ ČINOVNÍCI

- ředitel závodů (Competition Director)
- hlavní rozhodčí (Manager)
- technický ředitel (Technical Manager)
- **manažér prezentace soutěží**

SOUTĚŽNÍ ČINOVNÍCI - sbor rozhodčích

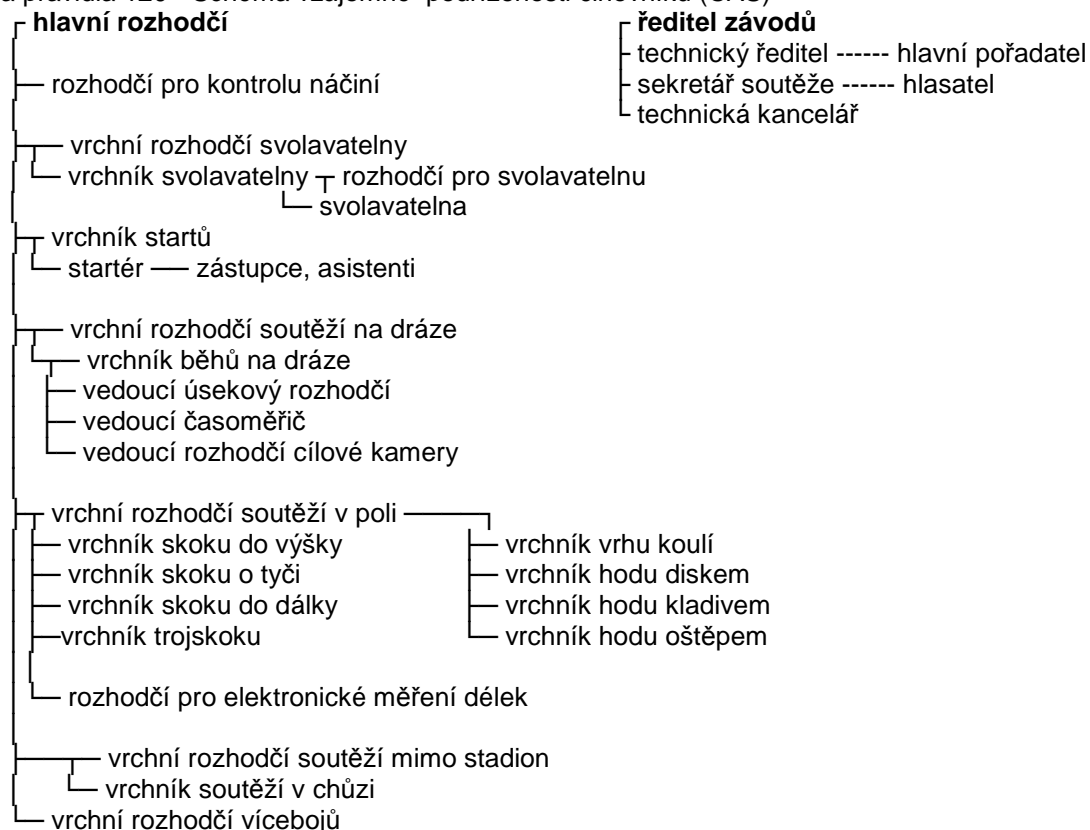
- alespoň jeden vrchní rozhodčí (referee) pro běžecké soutěže
- alespoň jeden vrchní rozhodčí pro soutěže v poli
- alespoň jeden vrchní rozhodčí pro soutěže ve vícebojích
- alespoň jeden vrchní rozhodčí pro soutěže mimo stadion
- **jeden vrchní rozhodčí pro svolavatelnu**
- jeden vrchník a přiměřený počet rozhodčích pro soutěže na dráze
- jeden vrchník startů a dostatečný počet startérů a zástupců startéra
- alespoň jeden asistent startéra
- jeden vedoucí časoměřič a přiměřený počet časoměřičů
- jeden vedoucí rozhodčí cílové kamery a přiměřený počet rozhodčích cílové kamery
- jeden vedoucí počítač kol a přiměřený počet počítačů kol
- jeden vedoucí úsekový rozhodčí a přiměřený počet úsekových rozhodčích
- jeden vrchník a přiměřený počet rozhodčích pro každou disciplínu soutěží v poli
- jeden vrchník a pět rozhodčích pro každou soutěž v chůzi na dráze
- jeden vrchník a osm rozhodčích pro každou soutěž v chůzi mimo stadion
- další rozhodčí soutěží v chůzi, podle potřeby, vč. zapisovatelů, rozhodčích u tabule varování, atd.
- alespoň jeden měřič rychlosti větru
- alespoň jeden rozhodčí pro elektronické měření délek
- **alespoň jeden rozhodčí pro kontrolu náčiní (ČAS)**
- **jeden vrchník a dostatečný počet rozhodčích pro svolavatelnu**
- alespoň jeden sekretář soutěží

DALŠÍ ČINOVNÍCI

- alespoň jeden hlasatel
- alespoň jeden hlavní pořadatel na hřišti
- alespoň jeden statistik
- jeden komisař pro reklamu
- úřední měřič dráhy
- alespoň jeden lékař
- spojky pro závodníky, činovníky a tisk

Pozn.: Při soutěžích ČAS jsou sekretář soutěže a hlavní pořadatel považováni za správní činovníky.

Příloha pravidla 120 - Schéma vzájemné podřízenosti činovníků (ČAS)

Pokud je to považováno za vhodné, je možno jmenovat i další pomocníky. Je však nutné dbát, aby na závodišti bylo co nejméně činovníků.

Při závodech žen má působit, pokud možno, také lékařka.

Vrchní rozhodčí a vrchníci musí být zřetelně označeni páskou na rukávu nebo odznakem.

Pozn.: Obdobně musí být označeni hlavní rozhodčí a jeho zástupci.

PRAVIDLO 121 - Ředitel závodů (Competition director)

Ředitel závodů připravuje technickou organizaci soutěží ve spolupráci s technickými delegáty, pokud jsou pro soutěže jmenováni, ručí za provádění tohoto plánu a společně s technickými delegáty řeší všechny technické problémy.

Řídí vzájemnou součinnost všech účastníků soutěže a pomocí komunikačního systému je ve styku se všemi činovníky.

PRAVIDLO 122 - Hlavní rozhodčí (Meeting Manager), zástupce hlavního rozhodčího.

Hlavní rozhodčí

1. Hlavní rozhodčí je zodpovědný za řádný průběh soutěží. Kontroluje, zda se dostavili všichni činovníci, podle potřeby ustanovuje náhradníky a je oprávněn odvolat kteréhokoliv činovníka, který by se neřídil pravidly. Ve spolupráci s hlavním pořadatelem dbá, aby se uvnitř závodišť zdržovaly jen oprávněné osoby.

POZN.: Pro soutěže delší než čtyři hodiny nebo konané po více dní se doporučuje, aby hlavní rozhodčí měl jednoho nebo více zástupců.

Pozn.: Při soutěžích ČAS se činovníky rozumí pouze soutěžní činovníci.

31. Hlavní rozhodčí je delegován složkou, která závody povolila a je nadřízený všem soutěžním činovníkům. Nedostaví-li se, přebírá jeho funkci některý z přítomných členů komise rozhodčích nominovaných složkou, která závody povolila. Nedá-li se tímto způsobem hlavní rozhodčí určit, zvolí jej přítomní rozhodčí ze svého středu hlasováním.
32. Nevykonává sám žádnou jinou funkci rozhodčího.
33. Spolu s ředitelem závodů provede kontrolu vybavení závodistiště a rozhodne, ve kterých soutěžních sektorech se uskuteční jednotlivé disciplíny soutěží v poli.
34. Podle časového programu a rozmístění jednotlivých soutěžních sektorů na závodistišti rozhodne kolik komisí činovníků bude zapotřebí a které disciplíny jednotlivým komisím přidělí.
35. Musí být členem jury. Pokud nebyla ustanovena, s konečnou platností sám rozhoduje ve všech sporných otázkách, týkajících se výkladu pravidel, které se během soutěží vyskytnou a řeší veškerá odvolání k protestům.
36. Rozhoduje o případném přerušení soutěže, stane-li se závodistiště nebo některý soutěžní sektor pro další soutěž nezpůsobilým, např. povětrnostními vlivy.
37. Je oprávněn napomenout nebo vyloučit kteréhokoliv závodníka pro nevhodné chování či jednání nebo pro přestupek proti pravidlům, pokud tak neučinil příslušný vrchní rozhodčí nebo vrchník.
38. Při docílení výkonu lepšího nebo rovného platnému rekordu ČR zabezpečí vyplnění rekordního protokolu a přílohy.

Zástupce hlavního rozhodčího

39. Pro soutěže, kde nejsou jmenování vrchní rozhodčí, je jmenován alespoň jeden zástupce hlavního rozhodčího, který vykonává konkrétní úkoly podle pokynů hlavního rozhodčího, vč. pravomoci podle odstavce 37.

PRAVIDLO 123 - Technický ředitel

Technický ředitel je zodpovědný za to, že běžecké dráhy, rozběžiště, vrhačské kruhy a výseče, doskočiště, všechny sektory pro soutěže v poli i všechna náradí a náčiní odpovídají pravidlům IAAF.

Pozn.: Technický ředitel je zodpovědný za to, že jsou připraveny všechny zápisy.

PRAVIDLO 124 - Manažer prezentace soutěží

Manažer prezentace soutěží plánuje spolu s ředitelem závodů a ve spolupráci Organizačním delegátem a technickým delegátem provedení prezentace soutěžících v jednotlivých disciplínách.

Stará se, aby tento plán byl dodržen, ve spolupráci s ředitelem závodu a příslušným delegátem řeší vzniklé problémy. Řídí součinnost mezi členy týmu prezentace soutěží a pomocí komunikačního systému je v kontaktu s každým z nich.

PRAVIDLO 125 - Vrchní rozhodčí (Referee)

1. Vrchní rozhodčí jsou určeni samostatně pro *svolavatelnu*, soutěže (běžecké a chodecké) na dráze, pro soutěže v poli, pro víceboje a pro soutěže (běžecké a chodecké) mimo stadion. Vrchní rozhodčí soutěží na dráze a vrchní rozhodčí pro soutěže mimo stadion nemají oprávnění zasahovat do záležitostí spadajících do pravomoci vrchníka chodeckých soutěží a/nebo jeho zástupce.
2. Vrchní rozhodčí dbá na dodržování pravidel (*a příslušných technických předpisů soutěží*) a rozhoduje ve všech situacích, které vznikají v průběhu soutěží (*včetně svolavatelny*) a které nejsou přímo řešeny pravidly (*nebo příslušnými předpisy soutěží*).
Vrchní rozhodčí soutěží na dráze a vrchní rozhodčí soutěží mimo stadion může rozhodnout o pořadí v závodě pouze tehdy, když příslušní rozhodčí v cíli nejsou schopni rozhodnout sami.
Příslušný vrchní rozhodčí pro soutěže na dráze má pravomoc rozhodnout kteroukoliv záležitost týkající se startů, pokud nesouhlasí s rozhodnutím startovní skupiny, vyjma případů, kdy se jedná o nezdařený start zjištěný zařízením pro detekci nezdařených startů, *pokud z jakéhokoliv důvodu vrchní rozhodčí nerozhodne, že údaje tohoto zařízení jsou zřejmě nepřesné*.
Vrchní rozhodčí nesmí působit jako rozhodčí nebo úsekový rozhodčí.
3. Příslušný vrchní rozhodčí musí zkontrolovat všechny konečné výsledky a řešit případné sporné otázky. Tam, kde není rozhodčí pro elektronické měření délek, dohlíží na měření rekordních výkonů.
4. Příslušný vrchní rozhodčí rozhoduje o případných protestech nebo námitkách týkajících se průběhu soutěže, *včetně jakýchkoliv záležitostí týkajících se svolavatelny*. Má právo napomenout nebo vyloučit ze soutěže kteréhokoliv závodníka pro nevhodné chování či jednání.
Napomenutí může být závodníkovi sděleno ukázáním žluté karty, vyloučení ukázáním červené karty. Napomenutí a vyloučení musí být uvedena v soutěžním zápise.

5. Nastanou-li podle mínění vrchního rozhodčího v průběhu soutěže takové okolnosti, že je v zájmu spravedlnosti, aby byla soutěž **nebo kterákoliv část** soutěže v některé disciplíně opakována, má právo prohlásit takovou soutěž za neplatnou. Tato soutěž se opakuje buď týž den či později při jiné příležitosti, podle jeho rozhodnutí.
6. Po ukončení soutěže v každé disciplíně podepisuje vrchní rozhodčí ukončený zápis, který je předán sekretáři soutěží.
7. Vrchní rozhodčí pro víceboje řídí soutěž ve vícebojích. Má též pravomoc zasahovat do řízení jednotlivých disciplín víceboje.
31. Pokud vrchní rozhodčí nebyli jmenováni nebo nejsou přítomni v soutěžním sektoru, přecházejí jejich pravomoci podle tohoto pravidla na zástupce hlavního rozhodčího, případně na příslušné vrchníky.

PRAVIDLO 126 - Rozhodčí, vrchníci

Obecná ustanovení

1. Vrchník soutěží na dráze a vrchníci jednotlivých disciplín v poli řídí činnosti rozhodčích příslušné disciplíny. Pokud tak nebylo provedeno dříve příslušným orgánem, přidělí jednotlivým rozhodčím jejich úkoly.

Soutěže na dráze a soutěže na silnici končící na dráze

2. Rozhodčí rozhodují o pořadí v němž závodníci dosáhli cíle. Všichni rozhodčí musí sledovat závod ze stejné strany běžeckého oválu. V případě, že nemohou dospět k rozhodnutí, předají případ vrchnímu rozhodčímu, který rozhodne.
POZN: Rozhodčí mají být v rovině cíle ve vzdálenosti alespoň 5 m od okraje běžecké tratě. Mají mít vyvýšené stanoviště.

Soutěže v poli

3. Rozhodčí posoudí **a zaznamenají každý pokus a změní každý zdařený pokus závodníků ve všech disciplínách soutěží v poli**. Při soutěži ve skoku do výšky a skoku o tyči přesně změní výšku laťky při každém zvýšení laťky, zejména při pokusu o rekord. Zápis o všech pokusech vedou alespoň dva rozhodčí, kteří své záznamy porovnávají na konci každého soutěžního kola. Příslušný rozhodčí signalizuje zdařený pokus zvednutím bílého praporku a nezdařený pokus červeným praporkem.
31. Vrchníci jednotlivých disciplín vykonávají v rozsahu své působnosti veškeré pravomoci vrchního rozhodčího v případě, že pro danou soutěž nebyl ani vrchní rozhodčí ani zástupce hlavního rozhodčího jmenován.

PRAVIDLO 127 - Úsekoví rozhodčí pro běžecké a chodecké soutěže

1. Úsekoví rozhodčí jsou asistenty vrchního rozhodčího bez práva konečného rozhodnutí.
2. Jsou rozmístěni vrchním rozhodčím tak, aby mohli zblízka sledovat soutěž. V případě kolize závodníků nebo porušení pravidel soutěžícími nebo jinými osobami, okamžitě podají písemnou zprávu o přestupku vrchnímu rozhodčímu.
3. Jakékoliv porušení pravidel signalizuje úsekový rozhodčí **příslušnému vrchnímu rozhodčímu** zvednutím žlutého praporku **nebo jakýmkoliv spolehlivým prostředkem schváleným Technickým delegátem**
4. Dostatečný počet úsekových rozhodčích musí být též pověřen sledováním předávacích území při závodech v běžích rozestavných.
POZN.: *Zpozoruje-li úsekový rozhodčí, že závodník běžel v jiné dráze než ve své vlastní či předávka proběhla mimo předávací území, ihned vhodným materiálem vyznačí na dráze místo, kde k porušení pravidel došlo.*

PRAVIDLO 128 - Časoměřiči a rozhodčí cílové kamery.

1. V případě ručního měření časů se podle počtu startujících musí určit dostatečný počet časoměřičů, z nichž jeden musí být určen vedoucím časoměřičem. Vedoucí časoměřič přidělí úkoly jednotlivým časoměřičům. V případě automatického měření časů působí časoměřiči jako záložní měření časů.
2. Časoměřiči musí jednat v souladu s ustanoveními P 165.
3. V případě automatického měření časů musí být určen vedoucí rozhodčí cílové kamery a alespoň dva rozhodčí cílové kamery

PRAVIDLO 129 - Vrchník startů, startér a zástupci startéra

1. Vrchník startů (dle IAAF koordinátor startů) má tyto úkoly :

- a) Přiděluje úkoly jednotlivým členům startovní skupiny a rozhoduje, který ze startérů bude startovat jednotlivé závody.
V případě soutěže uvedené v P 1.a), b) rozhoduje o tom, které závody budou startovat mezinárodní startéři, Technický delegát.
- b) Sleduje, jak jednotliví členové startovního týmu plní své povinnosti.
- c) Informuje startéra, poté co dostal příslušný pokyn od ředitele závodů, že je vše připraveno k zahájení startovacího procesu (tj. že časoměřiči, rozhodčí, a pokud byli jmenováni, i vedoucí rozhodčí cílové kamery a měřič rychlosti větru jsou připraveni).
Pozn.: Při soutěžích ČAS dává pokyn, že vše je připraveno k zahájení startovacího procesu vrchník běhů nebo vrchní rozhodčí pro běžecké soutěže, pokud byl jmenován.
- d) Působí jako styčný pracovník mezi technickými pracovníky společnosti spravující časomíru a rozhodčími
- e) Uchovává všechny záznamy týkající se provedených startů, vč. všech záznamů ukazujících reakční časy a/nebo křivky nezdařených startů, pokud jsou k dispozici.
- f) Dbá na dodržování P 130.5 (napominání a vyloučení závodníků)
2. Startér musí mít dokonalý přehled o všech závodnících na startu. Pokud je použito zařízení pro signalizaci chybných startů, startér a/nebo určený zástupce startéra musí mít sluchátka, aby jasně slyšel každý signál udávající chybu startujících (viz též P161.2).
3. Startér musí zaujmout takové místo, aby během startovního procesu měl zcela pod dohledem všechny závodníky. Doporučuje se, zejména při odstupňovaných startovních čarách, pro přenos startovních povelů běžcům použít reproduktory umístěné v jednotlivých drahách.
POZN.: Startér musí zaujmout takové místo, že má celé startovní pole v úzkém zorném poli. Při závodech z nízkého startu musí být v postavení, kdy si může být jist, že závodníci v poloze "POZOR" jsou do okamžiku výstřelu zcela v klidu. Při závodech z odstupňovaného startu, kde nejsou použity reproduktory, zaujme startér takové místo, v němž je jeho vzdálenost od každého závodníka přibližně stejná. Tam, kde to není možné, se takto umístí pistole nebo schválené startovací zařízení a odpálí se elektricky.
4. Startérovi pomáhá alespoň jeden zástupce.
POZN.: Pro závody v bězích na 200 m, 400 m, 400 m překážek, 4x100 m, 4x200 m, 4x400 m musí být alespoň dva zástupci startéra.
5. Každý zástupce startéra se musí postavit tak, aby viděl každého závodníka jemu přiděleného.
6. Napomenutí a vyloučení závodníka, jak je uvedeno v P162.7 a P162.8, může provést pouze startér.
7. Vrchník startů určí konkrétní úkol každému svému zástupci, který je povinen vrátit start (viz též P161.2 a P162.8), pokud zjistí jakoukoliv chybu. Po vrácení nebo zrušení startu, musí své zjištění sdělit startérovi, který rozhodne, zda a kdo bude varován.
8. Pro usnadnění kontroly nízkého startu může být použito zařízení popsané v P 161.2.

PRAVIDLO 130 - Asistenti startéra

1. Startérovi asistenti musí zkontrolovat, zda závodníci startují ve správném rozběhu či běhu a mají správně umístěna startovní čísla.
2. Musí umístit závodníky do správné dráhy nebo ve správném pořadí na startovní čáře. Závodníky přitom seřadí na shromažďovací čáře ve vzdálenosti 3 m před startovní čarou. (V případě, že startovní čáry nejsou v přímce, pak závodníky umístí v obdobné vzdálenosti před jednotlivými startovními čarami.) Poté uvědomí startéra, že je vše připraveno. Při opakovaném startu se tento postup opakuje.
3. Asistenti startéra zodpovídají za přípravu štafetových kolíků pro první běžce jednotlivých družstev v bězích rozestavných.
4. Po povelu startéra k zakleknutí do bloků či zaujmutí startovní pozice na startovní čáře, musí asistenti startéra dohlížet na dodržování P162.4 (zaujmutí správného postavení na startu).
5. V případě prvního nezdařeného startu asistenti startéra varují každého závodníka, který takový start způsobil, žlutou kartou umístěnou na označení příslušné dráhy. Současně jsou i všichni ostatní závodníci daného běhu varováni ukázkou žluté karty jedním nebo více asistenty startéra. Tím jsou závodníci upozorněni na skutečnost, že kdokoliv, kdo způsobil další nezdařený start, bude diskvalifikován. Tento postup, tj. ukázkou žluté karty, bude uplatněn tehdy, nejsou-li použita označení jednotlivých drah.
V případě dalšího nezdařeného startu bude každý závodník, který takový start způsobil, diskvalifikován a červená karta bude umístěna na označení příslušné dráhy nebo bude provinivšímu se závodníkovi ukázána.
Při vícebojích bude každý závodník, který nezdařený start způsobil, napomenut žlutou kartou, umístěnou na označení příslušné dráhy nebo bude tomuto závodníkovi ukázána. Každý závodník,

který způsobí dva nezdařené starty, bude diskvalifikován a červená karta bude umístěna na označení příslušné dráhy nebo bude tomuto závodníkovi ukázána.

Pravidlo 131 - Počítači kol

- Počítači kol vedou záznamy o počtu uběhnutých kol všemi závodníky při bězích delších než 1500 m. Pro závody delší než 5000 m a pro chodecké soutěže je pod vedením vrchníka určen větší počet počítačů kol, kteří na záznamové karty zapisují v každém kole mezičasy, sdělované úředními časoměři, těch závodníků, za něž odpovídají. V takovém případě sleduje každý počítač kol nejvíce čtyři závodníky (šest závodníků při chodeckých soutěžích). Místo ručního záznamu počtu absolvovaných kol může být použit počítačem řízený systém, který může zahrnovat čipy, nesené každým ze závodníků.
- Jeden počítač kol na cílové čáře je odpovědný za tabuli oznamující počet kol, která mají závodníci ještě uběhnout. Tabule musí být měněna každé kolo, jakmile vedoucí závodník vběhne na začátek cílové rovinky. Samostatná signalizace počtu kol se provádí pro závodníky, kteří byli nebo budou předběhnuti o jedno nebo více kol. Poslední kolo musí být signalizováno každému závodníkovi, obvykle zvoněním.

PRAVIDLO 132 - Sekretář soutěží

Sekretář soutěží shromažďuje úplné výsledky všech disciplín, které mu předávají vrchní rozhodčí, vedoucí časoměři, nebo vrchní rozhodčí cílové kamery a rozhodčí pro měření síly větru. Kompletní údaje předá ihned hlasateli k vyhlášení, zaznamená výsledky a zápis (výsledkovou listinu) pak předá řediteli závodu.

Při použití počítačového výsledkového systému musí zapisovatel každé soutěže v poli zajistit, aby úplné výsledky soutěže byly zaneseny do počítačového systému. Výsledky běžeckých soutěží musí být do systému zaneseny pod dohledem vedoucího rozhodčího cílové kamery. Hlasatel a ředitel závodů musí mít přes počítač přístup k výsledkům.

PRAVIDLO 133 - Hlavní pořadatel na hřišti

Hlavní pořadatel na hřišti má dozor nad závodním hřištěm. Nesmí dovolit vstup na závodní hřiště a pobyt v prostoru závodního hřiště nikomu, kromě činovníků a závodníků připravených k soutěži.

PRAVIDLO 134 - Hlasatel

Hlasatel oznamuje obecně jména a čísla závodníků startujících v jednotlivých disciplínách, a všechny důležité informace, jako je složení rozběhů, vylosování drah nebo pořadí na startu a mezičasy. Výsledky (pořadí, výkony) všech závodníků ohlásí co nejdříve po obdržení příslušných údajů.

Pro soutěže uvedené v P 1.a) jmenuje IAAF hlasatele v řeči anglické a francouzské. **Ve spolupráci s manažerem prezentace soutěží** a pod vedením **organizačního a/nebo** technického delegáta jsou jmenované osoby odpovědné za veškeré záležitosti hlasatelského protokolu.

Pozn.: Při soutěžích konaných na území ČR musí hlasatel zaznamenat čas vyhlášení výsledků.

PRAVIDLO 135 - Úřední měřič dráhy, rozhodčí pro kontrolu náčiní

Úřední měřič dráhy

- Úřední měřič ověřuje přesnost značení a regulérnost instalovaného vybavení. Před započítáním soutěží musí technickému řediteli předložit příslušná osvědčení o provedených měřeních. Aby svá ověření mohl provést, musí mít plný přístup k plánům a náčrtům stadionu a k poslední zprávě o provedených měřeních.

Rozhodčí pro kontrolu náčiní

31. Rozhodčí pro kontrolu náčiní ověřuje, zda náčiní připravené pořadatelem a/nebo vlastní náčiní závodníků odpovídá podmínkám pro přípuštění k soutěži. O provedené kontrole učiní záznam do protokolu o kontrole. Náčiní, které odpovídá parametrům pro přípuštění k soutěži označí značkou, prokazující jeho regulérnost. Náčiní, které nevyhoví, musí vyřadit a nepřipustit k soutěži. O takovém případě informuje vrchního rozhodčího pro soutěže v poli nebo vrchníka příslušné disciplíny.

32. Při dosažení rekordního výkonu přeměří náčiní, kterým bylo tohoto výkonu dosaženo a do protokolu uvede naměřené hodnoty.

PRAVIDLO 136 - Měřič rychlosti větru

Rozhodčí pověřený úkolem měření rychlosti větru zajistí, aby měřicí přístroj byl postaven v souladu s ustanovením P 163.9 (běžecké soutěže) a P 184.5 (soutěže v poli) a měří rychlost větru ve směru běhu (v kladném či záporném smyslu) v příslušných disciplínách. Zapiše a odepíše zjištěné údaje a předá je sekretáři soutěží.

Pozn.: Při soutěžích ČAS se naměřené údaje předávají podle dispozic vrchního rozhodčího, většinou vrchníkovi příslušné disciplíny nebo sekretáři soutěží.

PRAVIDLO 137 - Rozhodčí pro elektronické měření vzdáleností

Při použití elektronického zařízení pro měření délek je určen rozhodčí pro dozor nad tímto zařízením.

Před zahájením soutěží se sejde s technickou obsluhou, seznámí se s daným zařízením a prověří zda zařízení má kalibrační protokol. Před započítáním soutěží dohlídí na umístění měřících přístrojů, respektujíc technické požadavky obsluhy.

Pro zajištění správné činnosti zařízení dohlídí *spolu s rozhodčími a vrchním rozhodčím pro soutěže v poli* na srovnávací měření s výsledky získanými měřením pomocí ověřeného kalibrovaného ocelového pásma, které musí být provedeno jak před, tak i po soutěži.

V průběhu soutěží má celkový dohled nad měřeními.

Zprávou vrchnímu rozhodčímu soutěží v poli potvrdí správnost provedených měření.

Pozn.: Tuto funkci může vykonávat přímo vrchní rozhodčí pro soutěže v poli

PRAVIDLO 138 - Rozhodčí pro svolavatelnu

Vrchník svolavatelny dohlídí na přesun soutěžících ze svolavatelny do soutěžního sektoru a zajišťuje, že po kontrole ve svolavatelně se soutěžící dostaví do soutěžního sektoru a ve stanovenou dobu jsou připraveni ke své soutěži.

Rozhodčí ve svolavatelně kontrolují, zda závodníci mají národní nebo klubový dres, schválený jejich národní federací, že startovní čísla jsou na oblečení správně upevněna a odpovídají startovní listině a zda obuv, počet a rozměry hřebů na tretrách, reklamy na oblečení a taškách závodníků odpovídají pravidlům a předpisům IAAF, a že neschválený materiál nebude vnesen do závodiště.

Jakýkoliv nevyřešený problém nebo záležitost hlásí vrchnímu rozhodčímu pro svolavatelnu.

PRAVIDLO 139 - Komisař pro reklamu

Komisař pro reklamu *(je-li nominován)* dohlídí na dodržování platných pravidel a předpisů IAAF, týkajících se reklamy a *spolu s vrchním rozhodčím svolavatelny rozhoduje o všech nevyřešených problémech případech, které vznikly ve svolavatelně*

Kapitola II - VŠEOBECNÁ SOUTĚŽNÍ PRAVIDLA

PRAVIDLO 140 – Atletická zařízení

Atletické soutěže je možno konat na jakémkoliv závodisti s jednotným povrchem, *kteřý odpovídá specifikacím Manuálu IAAF pro atletická zařízení*. Atletické soutěže uvedené v P 1.a) mohou být pořádány pouze na sportovištích s umělým povrchem a odpovídající specifikaci IAAF pro umělé povrchy a majících platný Certifikát IAAF třídy 1. Doporučuje se, aby se na nich konaly též soutěže uvedené v P 1.b) až h).

Pro všechny stadiony, které mají být použity pro soutěže uvedené v P 1.a) až h), musí být předložen Certifikát třídy 2 prokazující dodržení rozměrů dráhy, jejího značení, a vybavení pro jednotlivé soutěže v poli, vč. všech nářadí. Dokumentace musí odpovídat certifikačnímu systému IAAF.

POZN. 1 : Manuál "The IAAF Track and Field Facilities", vydaný v roce 2003, který je možno obdržet na sekretariátě IAAF, obsahuje podrobnější, přesné specifikace pro návrh a stavbu atletických závodisti, včetně náčrtků pro měření a značení dráhy.

POZN. 2 : Standardní formuláře pro certifikáty měření atletických zařízení je možno získat přímo od IAAF nebo na web-stránkách IAAF

POZN. 3 : Toto pravidlo se nevztahuje na běžecké a chodecké soutěže konané na silnici nebo ve volné krajině (cross-country).

Pozn.: Výklad pojmů.

Atletická zařízení - tímto pojmem se ve smyslu těchto pravidel rozumí běžecké dráhy a/nebo sektory jednotlivých soutěží v poli, tj. pro jednotlivé skokanské a vrhačské disciplíny.

Soutěžní prostor - zahrnuje jak příslušnou část závodisti pro konání určité soutěže, tj. běžecký ovál, rozběžiště s doskočištěm nebo vrhačský kruh s výsečí pro dopad náčiní, tak i přilehlé prostory, v nichž se závodníci v průběhu soutěže mohou pohybovat. Vymezení soutěžního sektoru je v pravomoci příslušného vrchního rozhodčího nebo vrchníka.

PRAVIDLO 141 - Věkové skupiny

Pro zařazení závodníků a závodnic do jednotlivých věkových skupin platí následující pravidla :

MLÁDEŽ Dorostenci a dorostenky (boys and girls)
Závodníci a závodnice, kteří do 31.12. v roce konání soutěže *dovršili nejvýše 17 let*

JUNIOŘI a JUNIORKY Závodníci a závodnice, kteří do 31.12. v roce konání soutěže *dovršili nejvýše 19 let*

VETERÁNI Závodníci, kteří dovršili věk **35 let**.

VETERÁNKY Závodnice, které dovršily věk 35 let.

POZN. 1 : Přípustnost k soutěži IAAF, vč. minimálního věku účastníků soutěží musí být uvedena v příslušném soutěžním řádu a v propozicích soutěže pro členské federace

POZN. 2 : Všechny záležitosti týkající se veteránských soutěží upravuje příručka IAAF/WMA, schválená Radou IAAF a Radou WMA.

31.Kategorie soutěží řízených ČAS zahrnují kromě kategorií muži, ženy, junioři, juniorky, dorostenci, dorostenky, rovněž kategorie žáci a žákyně starší, žáci a žákyně mladší.

Věkové hranice v těchto kategoriích žactva upravuje soutěžní řád.

PRAVIDLO 142 - Přihlášky

- Soutěže podle pravidel IAAF jsou vyhrazeny sportovcům **způsobilým ke startu (viz Oddíl 2)**.
- Žádný atlet nesmí závodit mimo hranice svého státu, není-li jeho oprávnění ke startu zaručeno vrcholným atletickým orgánem jeho státu a nemá-li souhlas tohoto orgánu k účasti. Při všech mezinárodních soutěžích musí být takováto záruka oprávnění sportovce ke startu uznána, pokud není IAAF podána námitka proti statutu tohoto atleta.

Účast v současně probíhajících disciplínách

- Je-li závodník přihlášen k soutěži na dráze a soutěži v poli nebo k několika soutěžím v poli, které probíhají současně, může příslušný vrchník povolit tomuto závodníkovi v právě probíhajícím soutěžním kole nebo pro každý pokus ve skoku do výšky a o tyči, provést tento pokus mimo pořadí stanovené před započítáním soutěže. Pokud se závodník následně ke **kterémukoliv** pokusu nedostaví, bude to považováno za vzdání se pokusu, jakmile uplyne doba vymezená pro provedení tohoto pokusu. **V případě skoku do výšky a skoku o tyči, není-li atlet přítomen, když všichni ostatní přítomní atleti již soutěž ukončili, musí mít vrchní rozhodčí zato, že tento atlet se další soutěže vzdal, jakmile uplyne doba pro jeden další pokus.**

Nedostavení se ke startu

4. Při všech soutěžích uvedených v P 1.a),b),c), vyjma jak uvedeno dále, musí být závodník vyloučen ze všech dalších startů v soutěži, včetně štafet, v případě že
 - a) bylo dáno konečné potvrzení startu v soutěži, ale závodník se soutěže nezúčastnil.
 - b) závodník postoupil z kvalifikační soutěže nebo rozběhu do dalšího kola, ale pak dále nesoutěžil.

Obsah lékařské zprávy vystavené lékařem nominovaným či schváleným IAAF a/nebo pořadatelem, může být přijat jako dostatečný důvod neúčasti atleta v soutěži do níž byl řádně přihlášen nebo v níž startoval v předcházejícím kole a přitom mu povolit start v dalších disciplínách v následujících dnech soutěží. **Jiné ospravedlnitelné důvody, tj. skutečnosti nezávislé na vlastní činnosti atleta, jako problémy s dopravou, mohou být, po potvrzení, technickým delegátem rovněž přijaty.**

POZN. 1 : Čas pro konečné potvrzení startu bude předem oznámen.

POZN. 2 : Pojem "nesoutěžil" zahrnuje i skutečnost, že atlet nezávodí čestně, s vynaložením dostatečného úsilí - s "bona fide" úsilím. O tom rozhodne příslušný vrchní rozhodčí a odpovídající záznam musí být uveden v úředních výsledcích. Situace popsaná v této poznámce se netýká jednotlivých disciplín soutěží ve víceboji.

Souběh soutěží různých věkových kategorií

31. Každá věková kategorie musí mít pro každou disciplínu vlastní zápis.
32. Soutěžili-li v dané disciplíně současně závodníci různých věkových kategorií, hodnotí se výsledek soutěže jednotně v rámci nejvyšší kategorie. Při soutěžích ve vrhu a hodech musí všichni závodníci startující v takovéto soutěži používat náčiní platné pro nejvyšší věkovou kategorii v soutěži zúčastněnou.

PRAVIDLO 143 - Oblečení, závodní obuv a startovní čísla

Oblečení

1. Při všech soutěžích musí být oděv startujících čistý, upravený a musí být nošen tak, aby nezbuzoval pohoršení. Oděv musí být zhotoven z látky neprůhledné i za mokra. Závodník nesmí nosit oděv znesnadňující rozhodování. **Dres má mít stejnou barvu vpředu i vzadu.**

Při všech soutěžích uvedených v P 1.a) až e) (utkání) musí soutěžící startovat v jednotném oblečení úředně schváleném jejich vrcholným národním orgánem. Na všech soutěžích uvedených v P 1.e) (klubové poháry) až h) musí soutěžící startovat v národním nebo oddílovém dresu, schváleném jejich vrcholným národním orgánem. Vyhlašování vítězů a jakékoliv čestné kolo se ve smyslu tohoto pravidla považuje za součást soutěže.

Závodní obuv

2. Závodníci mohou soutěžit bosí nebo s obuví na jedné či obou nohách. Účelem závodní obuvi je ochrana a zpevnění nohou a pevný záběr. Závodní obuv však nesmí být vyrobena tak, aby soutěžícímu poskytovala jakoukoliv **nečestnou** dodatečnou pomoc, **včetně použití technologie, která by nositeli poskytovala nečestnou výhodu..** Pásek přes nárt je dovolen. **Všechny typy soutěžní obuvi musí být schváleny IAAF.**

Hřebky

3. Podrážka a podpatek sportovní obuvi musí být upraveny tak, že je možno použít až 11 hřebů. Může být používán libovolný počet hřebů z uvedeného limitu, ale celkový počet míst pro umístění hřebů nesmí být vyšší než 11.
4. Pro soutěže konané na umělém povrchu, nesmí být část hřebu, vyčnívající z podrážky nebo z podpatku, delší než 9 mm, vyjma skoku do výšky a hodu oštěpem, kde nesmí být delší než 12 mm. Tyto hřebky smějí mít průměr nejvýše 4 mm. Pro povrchy z ostatních materiálů, může mít hřeb délku nejvýše 25 mm a průměr nejvýše 4 mm.

Podrážka a podpatek

5. Podrážka a/nebo podpatek může mít drážky, plastické švy, vroubkování nebo výstupky, pokud jsou všechny zhotoveny ze stejného nebo podobného materiálu jako základní podrážka. Pro skok do výšky a skok do dálky musí být tloušťka podrážky max. 13 mm a tloušťka podpatku pro skok do výšky max. 19 mm. Pro všechny ostatní soutěže může být podrážka a/nebo podpatek libovolné tloušťky.

Vložky nebo doplňky obuvi

6. Závodníci nesmějí použít žádné prvky, ať vně nebo uvnitř boty, jehož důsledkem by bylo zvýšení tloušťky obuvi nad povolené maximum nebo by poskytlo jeho uživateli jakoukoliv výhodu oproti obuvi popsané v předchozích odstavcích.

POZN.: Tloušťka podrážky a podpatku musí být měřena mezi vnitřním povrchem a vnějším povrchem, včetně výše uvedených prvků a včetně jakéhokoliv typu vnitřní vložky boty.

Startovní čísla

7. Každý závodník musí mít dvě startovní čísla, která musí být nošena viditelně, jedno na prsou a jedno na zádech, vyjma skoku o tyči a skoku do výšky, kde stačí jedno číslo, buď na zádech nebo na prsou. Čísla musí souhlasit s čísly v programu nebo ve startovní listině. Pokud závodník soutěží v teplácích, musí mít na nich startovní čísla připevněna obdobným způsobem.
V soutěžích vyjmenovaných v P 1.e) až h) vč., je dovoleno, aby na startovním čísle bylo uvedeno jméno atleta nebo jiné vhodné označení (jako je jeho postavení na žebříčku IAAF).
8. Startovní čísla musí být nošena tak, jak byla vydána. Nesmí být sestřížena, složena nebo jinak pozměněna. Při soutěžích na dlouhých tratích startovní čísla smějí být perforována pro lepší proudění vzduchu, ale perforace nesmějí být v místech jakéhokoliv značení.
9. Je-li použito cílové kamery, může pořadatel vyžadovat, aby závodníci měli na bocích trenýrek další číselná označení přílnavého typu. Žádnému závodníkovi nesmí být povolena účast v soutěži bez příslušného počtu startovních čísel a/nebo označení.
31. Pokud rozhodčí nebo startér připustí účast závodníka v soutěži bez požadovaného počtu startovních čísel, označení nebo v jiném než oddílovém dresu, není to důvod k diskvalifikaci a výsledek závodníkem dosažený je platný.
32. Oblečení, závodní obuv a startovní čísla při soutěžích řízených ČAS upravuje soutěžní řád.

PRAVIDLO 144 - Napomáhání závodníkům**Hlášení mezičasů**

1. Průběžné mezičasy a předběžné časy vítězů mohou být úředně oznamovány a/nebo uvedeny na výsledkové tabuli. Jinak takové údaje nesmějí osoby v soutěžním sektoru hlásit závodníkům bez předběžného souhlasu příslušného vrchního rozhodčího.

Napomáhání

2. Za napomáhání se nepovažuje
 - a) Komunikace mezi závodníky a jejich trenéry, kteří se nacházejí mimo soutěžní prostor. Pro usnadnění této komunikace a nenarušování průběhu soutěže má být trenérům vyhrazen místo na tribuně v blízkosti soutěžního prostoru.
 - b) Fyzioterapie a/nebo lékařské vyšetření či ošetření uvnitř soutěžního prostoru, nezbytné k tomu, aby se sportovec mohl soutěže zúčastnit nebo v soutěži pokračovat, **smí být poskytnuto členy oficiálního lékařského týmu jmenovaného pořadatelem, jasně označenými páskou na rukávu, vestou nebo podobným zřetelným označením. Mimo soutěžní prostor smí ošetření poskytovat akreditovaný lékařský personál družstev, který byl tento účel schválený lékařským nebo technickým delegátem. V žádném případě nesmí lékařský zásah způsobit zpoždění soutěže nebo změnu určeného pořadí soutěžících. Ošetření či asistence poskytnuté jakoukoliv jinou osobou, ať během soutěže nebo bezprostředně před soutěží, poté co závodník opustil svolavatelnou, je nápomocí.**

Pro účely tohoto pravidla musí být za napomáhání považovány následující nedovolené skutky :

- c) Udávání tempa osobami, které nejsou účastníky závodu, běžci nebo chodci, kteří jsou nebo budou předběhnouti o kolo nebo jakýmikoliv technickými prostředky.
- d) **Držení** či používání video nebo audio přehrávačů, rádií, vysílaček, mobilních telefonů či podobných přístrojů v soutěžním prostoru.

Kterýkoliv závodník, který poskytuje nebo přijímá pomoc ze soutěžního prostoru v průběhu disciplíny musí být vrchním rozhodčím **varován a poučen**, že při opakování bude z další účasti v disciplíně vyloučen. **Je-li soutěžící následně v dané disciplíně diskvalifikován, jakýkoliv do té doby dosažený výkon nesmí být považován za platný. Nicméně, výkony dosažené v předcházejícím kvalifikačním kole zůstávají v platnosti.**

Informace o síle větru

3. Větrná stélka má být umístěna ve **vhodné poloze** u všech skokanských disciplín a v blízkosti soutěžního sektoru pro hod diskem a hod oštěpem pro informování závodníků o přibližném směru a síle větru.

Osvěžení

4. Při bězích na dráze na 5 kilometrů a delších, může pořadatel poskytnout závodníkům osvěžení, pokud k tomu povětrnostní podmínky opravňují.

PRAVIDLO 145 - Diskvalifikace

Je-li atlet vyloučen z další účasti v dané disciplíně pro porušení technických pravidel IAAF v určitém kole soutěže, bude v úředním zápise uvedeno pravidlo, které bylo porušeno. **Jakýkoliv do té doby dosažený výkon v tomto kole nesmí být považován za platný. Nicméně, výkony dosažené v předcházejícím kvalifikačním kole disciplíny zůstávají v platnosti.** Nicméně tato skutečnost nebrání, aby závodník nemohl soutěžit ve všech dalších disciplínách.

Soutěžící, který jedná nesportovně nebo nevhodně, vystavuje se nebezpečí diskvalifikace **vrchním rozhodčím** ze všech dalších disciplin soutěží. **Je-li soutěžící následně v dané disciplíně diskvalifikován, jakýkoliv do té doby dosažený výkon nesmí být považován za platný. Nicméně, výkony dosažené v předcházejícím kvalifikačním kole této disciplíny zůstávají v platnosti.** V úředním zápise bude uveden důvod této diskvalifikace.

Pokud je přestupek považován za vážný, musí takovou skutečnost ředitel soutěže oznámit příslušnému řídicímu orgánu pro zvážení případných dalších disciplinárních postihů v souladu s P 22.1.f).

Pozn.: Při soutěžích řízených ČAS je třeba považovat neuposlechnutí příkazu rozhodčího za nesportovní chování a soutěžící se vystavuje nebezpečí okamžitého vyloučení z další účasti v dané disciplíně a všech disciplín konaných téhož dne.

PRAVIDLO 146 – Protesty a odvolání

1. Protesty týkající se práva závodníka na účast v soutěži musí být podány před zahájením soutěží a to technickému delegátu. Proti jeho rozhodnutí je možno se odvolat k jury. Nelze-li protest uspokojivě vyřešit před zahájením soutěží, je závodníkovi povolen podmíněný start a záležitost musí být předána Radě IAAF.

Pozn.: Pokud nebyla jury ustanovena v soutěžích ČAS, podávají se protesty hlavnímu rozhodčímu.

2. Protesty týkající se výsledků nebo průběhu disciplíny musí být podány do 30 minut po úředním vyhlášení výsledků této disciplíny.

Pořadatel soutěže zodpovídá za to, že úřední čas vyhlášení výsledků každé disciplíny bude zaznamenán.

3. Každý protest musí být nejprve podán ústně vrchnímu rozhodčímu buď samotným atletem, nebo zodpovědným činovníkem jej zastupujícím. Aby rozhodnutí bylo spravedlivé, vrchní rozhodčí prozkoumá všechna fakta, která považuje za nezbytná, včetně filmových záběrů či obrazu úředního nebo jiného videozáznamu, který je k dispozici. Vrchní rozhodčí může rozhodnout o protestu sám nebo jej předat jury. Proti rozhodnutí vrchního rozhodčího je možno podat odvolání k jury.

4. a) V soutěžích na dráze může vrchní rozhodčí podle svého uvážení povolit závodníkovi pokračování v soutěži pod protestem, pokud tento závodník (-ice) vznese okamžitě ústní protest proti označení svého startu za nezdařený. Tím budou současně zachována práva všech dotčených. Takový protest ale nemůže být přijat v případě, že start byl označen jako nezdařený příslušným zařízením pro detekci nezdařených startů, které je schváleno IAAF, **pokud ovšem vrchní rozhodčí z jakéhokoliv důvodu nerozhodne, že informace tohoto zařízení je zřejmě nepřesná.**

Tam, kde je použito detekční zařízení schválené IAAF, může být podán protest proti tomu, že startér nezdařený start nevrátil. Takový protest může být podán pouze ve prospěch závodníka, který běh dokončil. Je-li protest uznán, kterýkoliv atlet, který nezdařený start způsobil a na nějž se vztahuje diskvalifikace podle P 162.7, musí být diskvalifikován.

b) Pokud při soutěži v poli závodník vznese okamžitě ústní protest proti prohlášení jeho pokusu za nezdařený, vrchní rozhodčí může, podle vlastního uvážení, nařídit, aby byl pokus změřen a zaznamenán, aby tak byla zachována práva zúčastněných.

5. Odvolání k jury musí být bezpodmínečně podáno do 30 minut po oficiálním oznámení rozhodnutí vrchního rozhodčího, musí být písemné a podepsané činovníkem odpovědným za závodníka a při mezinárodních soutěžích doloženo vkladem 100 USD či ekvivalentem. Vklad propadne, bude-li protest zamítnut.

Pozn. : Pro soutěže konané na území České republiky je výše vkladu dána soutěžním řádem nebo rozpisem příslušné soutěže, nejvýše však ekvivalentem výše uvedené částky.

6. Jury musí vyslechnout všechny zúčastněné osoby, včetně vrchního rozhodčího a rozhodčích. Pokud je jury na pochybách, mohou být vzaty v úvahu další dostupné důkazy. Pokud tyto důkazy, včetně jakéhokoliv dostupného video záznamu nejsou přesvědčivé, zůstává v platnosti rozhodnutí vrchního rozhodčího.

31. Pokud při soutěži nebyla ustanovena funkce vrchního rozhodčího, podávají se protesty stejným způsobem vrchníkovi příslušné disciplíny.

PRAVIDLO 147 - Smíšené soutěže

Při všech soutěžích konaných zcela na stadiónech, nesmí být dovoleny smíšené soutěže mezi mužskými a ženskými účastníky.

Pozn.: Totéž platí i pro soutěže řízené ČAS.

PRAVIDLO 148 - Měření

Při atletických soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) musí být veškeré vzdálenosti bezpodmínečně měřeny kalibrovaným ocelovým pásmem nebo tyčí nebo vědeckým měřícím přístrojem. **Ocelové pásmo, tyč nebo vědecký měřící přístroj musí být certifikován IAAF a přesnost měřícího zařízení použitého v soutěži musí být ověřena příslušnou organizací akreditovanou u národního metrologického úřadu, tak aby veškerá měření bylo možno zpětně vztáhnout na národní a mezinárodní měřící standardy.** Při jiných soutěžích může být použito pásmo ze skelných vláken.

PRAVIDLO 149 - Platnost výkonu

Výkon je platný pouze tehdy, pokud byl atletem nebo atletkou dosažen v oficiální soutěži, konané v souladu s pravidly IAAF.

PRAVIDLO 150 - Videozáznamy

Při soutěžích uvedených v P 1.a),b), a tam, kde je to možné i ve všech dalších soutěžích, se doporučuje použít úředních video záznamů všech soutěží, v nichž jsou přesně zaznamenány výkony i porušení pravidel, jako pomocného dokladu.

PRAVIDLO 151 - Bodování

V utkáních, kde je výsledek určen počtem bodů, se na způsobu bodování všechny zúčastněné země dohodnou před započítáním utkání.

Kapitola III - SOUTĚŽE NA DRÁZE

Ustanovení P 162.2, P 163.6 (s výjimkou P 230.11 a P 240.10), P 164.3 a P 165 platí též pro soutěže uvedené v kapitolách VII, VIII a IX.

PRAVIDLO 160 - Běžecový ovál a dráhy

- Standardní délka běžecového oválu musí být 400 m. Musí mít dvě rovnoběžné rovinky a dvě zatáčky o stejném poloměru. Nejedná-li se o travnaté dráhy, musí být vnitřní okraj běžecového oválu ohraničen obrubníkem z vhodného materiálu, asi 50mm vysokým a nejméně 50 mm širokým. Pokud je třeba část obrubníku pro soutěže v poli dočasně odejmout, musí být příslušné místo vyznačeno bílou čarou širokou 50 mm a kužely z plastu (min. 200mm vysokými) nebo praporky, rozmístěnými ve vzdálenostech do 4 m. Každý kužel musí být na dráze umístěn tak, že kryje čaru vyznačující vnitřní okraj dráhy, přičemž hrana základny kužele se dotýká okraje čáry. Totéž platí pro část steeplechase tratě, kdy běžci opouštějí hlavní dráhu a směřují k vodnímu příkopu. Travnaté dráhy bez obrubníku musí mít vnitřní okraj běžecového oválu vyznačen čarou 50 mm širokou, opatřenou praporky vzdálenými od sebe po 5 m. Praporky musí být na čáře umístěny tak, aby bránily závodníkům běžet po čáře a musí být skloněny pod úhlem 60° směrem od dráhy. Nejvhodnější jsou praporky 250 x 200 mm, umístěné na žerdi dlouhé 450 mm.

- Délka běžecového oválu musí být měřena po čáře vzdálené 0,30 m od vnitřní hrany obrubníku směrem do dráhy. Není-li běžecový ovál vymezen obrubníkem, musí se měřit ve vzdálenosti 0,20 m od čáry označující vnitřní okraj oválu.
- Délka každé dráhy musí být měřena od hrany startovní čáry vzdálenější od cíle po hranu cílové čáry bližší startu.
- Při všech bězích do 400 m včetně musí každý závodník běžet v samostatné dráze široké 1,22 m \pm 0,01 m, ohraničené čarami širokými 50 mm. Všechny dráhy musí být stejně široké. Vnitřní (tj. první) dráha musí být změřena tak, jak je uvedeno v bodě 2, ale ostatní dráhy musí být měřeny po čáře vedené 0,20 m od vnitřního okraje dráhy.
POZN. 1 : U všech běžecových oválů postavených před 1.01.2004 smí být maximální šířka jedné dráhy 1,25 m.
POZN. 2 : Pouze čára na pravé straně každé dráhy je součástí její šířky (viz P 163.3 a P 163.4).
- Pro mezinárodní soutěže uvedené v P 1.a),b),c) má běžecový ovál mít 8 drah.
- Příčný sklon drah nemá překročit hodnotu 1:100, sklon ve směru běhu nesmí překročit hodnotu 1:1000.
POZN.: Doporučuje se, aby nové běžecové ovály měly příčný sklon směrem k vnitřní dráze.
- Úplná technická dokumentace běžecových drah, jejich uspořádání a značení je obsažena v manuálu IAAF "Atletická zařízení". Toto pravidlo uvádí jen základní zásady, které musí být dodrženy.

PRAVIDLO 161 - Startovní bloky

- Startovní bloky musí být bezpodmínečně používány při všech závodech do 400 m včetně (a na prvním úseku závodů na 4x200 m a 4x400 m) a nesmí být používány při jiných závodech. Při postavení na startu nesmí v žádném případě jakákoliv jejich část přesahovat startovní čaru nebo zasahovat do jiné dráhy.
Startovní bloky musí odpovídat těmto všeobecným ustanovením :
a) Musí být zcela tuhé konstrukce a nesmějí atletu poskytovat žádnou výhodu v rozporu s pravidly.
b) Musí být usazeny na dráze pomocí několika hřebů nebo bodců uspořádaných tak, aby co nejméně poškodily dráhu. Upevnění bloků musí dovolovat jejich rychlé a snadné odstranění.

- Počet, tloušťka a délka hřebů či bodců závisí na konstrukci dráhy. Ukotvení bloků nesmí během vlastního startu běžce dovolovat žádný posun.
- c) Vlastní startovní bloky lze použít pokud, vyhovují ustanovením odstavců a), b). Mohou být libovolného provedení nebo konstrukce, pokud nepřekážejí ostatním závodníkům.
 - d) Startovní bloky poskytnuté pořadatelem musí vyhovovat ještě následujícím požadavkům: Musí sestávat ze dvou deskových opěr o něž se závodník ve startovním postavení opírá chodidly. Obě opěry musí být uchyceny na tuhém rámu, který závodníkovi nesmí překážet, když opouští bloky. Opěry musí být skloněné tak, aby vyhovovaly startovnímu postavení závodníka a mohou být ploché nebo mírně vyduť. Povrch opěr musí být upraven pro hřeby běžecké obuvi, buď formou drážek či prohlubní nebo potahem z vhodného materiálu. Upevnění opěr na rámu může být stavitelné, ale nesmí dovolovat žádný pohyb opěr při vlastním startu. V každém případě musí být obě opěry posuvné vpřed i vzad pro nastavení vzájemné polohy. Nastavení musí být zajištěno svěrkou nebo mechanismem, který může být běžcem snadno a rychle ovládán.
2. Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c),d),e) musí být startovní bloky připojeny na zařízení pro signalizaci předčasného startu, schválené IAAF. Startér a/nebo pověřený zástupce startéra musí mít sluchátka, aby jasně slyšel signál oznamující chybný start (tj. startovní reakci kratší než 0,100 sek). Jakmile startér či zástupce startéra zaslechne signál po výstřelu pistole, vrátí start a ihned přezkoumá reakční doby zaznamenané zařízením, aby si potvrdil, který závodník, či závodníci způsobili předčasný start.
Tento systém se důrazně doporučuje pro všechny ostatní soutěže.
 3. Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c),d),e) závodníci musí bezpodmínečně používat startovní bloky připravené pořadatelem závodů. Při ostatních soutěžích na drahách s umělým povrchem může pořadatel trvat na použití startovních bloků jím připravených.

PRAVIDLO 162 – Start

1. Start závodu musí být vyznačen bílou čarou širokou 50 mm. Pro všechny závody, které se neběží v drahách, musí být startovní čára zakřivena tak, aby všichni běžci odstartovali ve stejné vzdálenosti od cíle. **Dráhy pro všechny běhy jsou číslovány zleva doprava při pohledu ve směru běhu.**
2. Všechny běžecké závody musí být odstartovány výstřelem startérové pistole nebo schváleného startovacího zařízení, vypáleným vzhůru do vzduchu, jakmile je startér přesvědčen, že závodníci jsou v klidu.
3. Při všech mezinárodních soutěžích závodech v bězích na 400 m a kratších, (včetně 4x200 m a 4x400 m), musí startér ve své vlastní řeči, v angličtině nebo ve francouzštině dávat následující povely - "Připravte se !", "Pozor !" a teprve když jsou všichni závodníci v nehybné poloze, vystřelí, nebo uvede v činnost startovací zařízení.
Při závodech delších než 400 m je povel pouze "Připravte se !", a když jsou závodníci v klidu, startér vystřelí nebo uvede v činnost startovací zařízení. Během startu se závodník nesmí dotýkat ani jednou rukou země.
POZN. : Při soutěžích uvedených v P 1.a) a b), dává startér povely pouze v angličtině.
4. Není-li startér, poté co závodníci zaujali místo na startovní čáře, z jakéhokoliv důvodu spokojen s průběhem příprav ke startu, musí přikázat závodníkům, aby opustili svá místa a jeho asistenti je musí opět seřadit na shromažďovací čáře.
Při závodech do 400 m včetně (a na prvních úsecích rozestavných běhů na 4x200 m a 4x400 m) je předepsáno použití nízkého startu a startovních bloků.
Po povelu "Připravte se !" musí závodník zaujmout polohu, kdy je zcela v jemu přidělené dráze a před startovní čarou (míněno ve směru běhu). Obě jeho ruce a jedno koleno musí být v dotyku se zemí a obě nohy v dotyku se startovními bloky. Po povelu "Pozor !" závodník musí ihned zaujmout konečnou polohu při zachování dotyku rukou se zemí a nohou se startovními bloky.
Závodník se při startu v žádném případě nesmí nijak dotýkat ani startovní čáry, ani půdy za ní. (míněno ve směru běhu).
5. Na povel "Připravte se !" nebo "Pozor !", podle toho o jaký závod se jedná, musí všichni závodníci okamžitě a bez otálení zaujmout konečné startovní postavení.

Nezdařený start

6. Poté, co zaujme konečnou polohu po povelu "Pozor !", **nesmí** závodník zahájit další pohyb **dříve, než zazní** výstřel startovní pistole nebo schváleného startovacího zařízení. Pokud podle rozhodnutí startéra nebo jeho zástupců tak **učiní dříve**, musí to být považováno za nezdařený start.
Za nezdařený start se považuje, pokud, podle rozhodnutí startéra nebo jeho zástupců, závodník
 - a) nezaujme v přiměřené době odpovídající polohu po povelu „Připravte se !“ nebo „Pozor !“
 - b) po povelu „Připravte se !“ jakýmkoliv způsobem ruší ostatní závodníky.**POZN.: Při použití zařízení pro signalizaci předčasného startu (P161.2), musí být záznam tohoto zařízení rozhodující.**

7. Každý závodník, který způsobí chybný start, musí být napomenut. V každém běhu je možný pouze jediný chybný start bez diskvalifikace závodníka (závodníků), který (kteří) jej způsobil(i). Kterýkoliv závodník, který způsobí další chybný start v témže běhu musí být ze závodu vyloučen. Při bězích v rámci vícebojů musí být diskvalifikován závodník, který zaviní dva chybné starty. POZN.: Jestliže jeden nebo více závodníků způsobí chybný start, jsou ostatní zpravidla strženi k následování. Přísně vzato, kterýkoliv závodník, který tak učinil, se dopustil chybného startu. Startér však napomene pouze toho závodníka nebo ty závodníky, kteří podle jeho názoru chybný start zavinili. Může tedy být napomenuto i více závodníků. Jestliže chybný start nezavinil žádný ze závodníků, nesmí být nikdo napomenut. **Pokud nebyl nezdařený start způsoben některým ze závodníků, nebude nikdo napomenut a všem závodníkům bude ukázána zelená karta.**
8. Jestliže se startér nebo kterýkoliv z jeho zástupců domnívá, že start neproběhl podle pravidel, vrátí běžce dalším výstřelem.

Běhy na 1000 m, 2000 m, 3000 m, 5000 m a 10 000 m

9. Při účasti více než 12 běžců je možno startující rozdělit do dvou skupin, z nichž první skupina čítající asi 65 % startovního pole bude startovat z řádné zakřivené startovní čáry a druhá skupina ze samostatné vnější startovní čáry, vyznačené napříč vnější polovinou běžeckých drah. Druhá skupina poběží ve své polovině drah až na konec první zatáčky. Samostatná vnější zakřivená startovní čára musí být vyznačena tak, aby všichni závodníci běželi stejnou vzdálenost. Oblouková čára pro běh na 800 m, popsaná v P 163.5, označuje místo kde se závodníci vnější skupiny běhu na 2000 m a 10000 m mohou připojit k běžcům, kteří vyběhli ze základní startovní čáry. Na začátku cílové rovinky musí být obdobně vyznačeno, kde se běžci vnější skupiny při bězích na 1000 m, 3000 m a 5000 m mohou připojit k závodníkům, kteří vyběhli ze základní startovní čáry. Toto vyznačení se provede značkou 50 x 50 mm na čáře mezi čtvrtou a pátou dráhou (resp. třetí a šestou při šesti drahách) na níž bude do spojení obou skupin umístěn kužel nebo vlajka.

PRAVIDLO 163 - Závod

1. Směr běhu je levotočivý, tj. závodníková levá paže je blíže vnitřnímu okraji drah. Dráhy musí být číslovány tak, že levá vnitřní má číslo 1, tedy zleva doprava při pohledu ve směru běhu.

Překážení

2. Pokud závodník strká do jiného závodníka nebo mu brání v běhu musí být ze závodu vyloučen. Vrchní rozhodčí má právo nařídít opakování běhu bez vyloučeného závodníka nebo v případě kvalifikačního běhu povolit kterémukoliv ze závodníků (vyjma vyloučeného) vážně postižených strkáním nebo bráněním, startovat v dalším kole soutěže, pokud tento atlet běh dokončil a projevil vůli řádně soutěžit. Vrchní rozhodčí má právo nařídít opakování závodu, považuje-li to za oprávněné a odůvodněné a to bez ohledu na to, zda došlo k diskvalifikaci, či nikoliv.

Běh v drahách

3. Při všech bězích v oddělených drahách se každý závodník musí pohybovat v jemu přidělené dráze od startu až do cíle. Totéž platí pro kteroukoliv část závodu, která se musí běžet v drahách. Pokud však, vyjma ustanovení bodu 4, je vrchní rozhodčí, na základě zprávy rozhodčího nebo úsekového rozhodčího nebo jinak, přesvědčen, že závodník běžel mimo svou dráhu, musí být tento závodník diskvalifikován.
4. Je-li závodník jinou osobou vytlačen z dráhy nebo přinucen běžet mimo svou dráhu a nezískal výhodu, nebude diskvalifikován. Pokud závodník
- běží mimo svou dráhu na rovince nebo
 - běží v zatáčce vně vnější čáry své dráhy, takže tím nezíská žádnou výhodu, a přitom nepřekáží žádnému jinému běžci, nebude rovněž diskvalifikován.
5. Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) se běh na 800 m musí běžet v drahách až po **přední hranu** obloukové čáry vyznačené na konci první zatáčky, kde závodníci mohou opustit své dráhy. **Čára seběhnutí k mantinelu na výběhu z první zatáčky musí být vyznačena obloukovou čarou širokou 50 mm, vedenou napříč drahami a vlajkami vysokými nejméně 1,50 m a umístěnými mimo běžecký ovál, 0,30 m od nejbližší čáry vymezující krajní dráhy.**
- POZN. 1: Pro usnadnění identifikace čáry dovolující běžcům seběhnout do první dráhy, mohou být na čarách, bezprostředně před průsečíky obloukové čáry s čarami vymezujícími jednotlivé dráhy, umístěny malé kužely nebo hranoly (50 x 50 mm), jejichž výška nepřesáhne 150 mm, a jejichž barva je odlišná od barvy obloukové čáry.*
- POZN. 2: V mezistátních utkáních se účastníci mohou dohodnout, že se nepoběží v drahách.*
- POZN.: 3: V soutěžích uvedených v P 1.d) až h) mohou v běhu na 800 m závodníci startovat po jednom nebo dvou v každé dráze nebo z hromadného startu z obloukové čáry.*
- Pozn.4 : Ustanovení POZN. 2 a POZN. 3 platí i pro soutěže ČAS.*

Opuštění dráhy

6. Závodník, který dobrovolně opustí běžecký ovál, nesmí v závodě pokračovat.

Kontrolní značky

7. S výjimkou rozestavných běhů konaných v drahách, závodníci si nesmějí dělat na běžeckém oválu kontrolní značky nebo na něm či podél něho umisťovat předměty, sloužící jako pomocné body.

Měření rychlosti větru

8. Rychlost větru musí být měřena od záblesku startérové pistole nebo jiného schváleného startovacího zařízení po dále uvedenou dobu :

100 m 10 sekund

100 m překážek 13 sekund

110 m překážek 13 sekund

V běhu na 200 m musí být rychlost větru měřena po dobu deseti sekund od okamžiku, kdy první běžec vběhl do cílové rovinky.

9. Při běžeckých soutěžích musí být větroměr umístěn vedle první dráhy ve vzdálenosti 50 m od cílové čáry, do 2,0 m od okraje běžeckého oválu a ve výšce 1,22 m od země.

10. Rychlost větru musí být odečtena v metrech za sekundu, údaje zaokrouhlené na nejbližší vyšší desetinu (m/s) v kladném smyslu. (tzn., že údaj +2,01 m/s bude zaznamenán jako +2,1 m/s a údaj -2,01 m/s jako -2,0 m/s.). Měřiče s digitálním ukazatelem se čtením v desetínách m/s musí odpovídat tomuto pravidlu.

Všechny větroměry musí být certifikovány IAAF a přesnost měřiče musí být ověřena příslušnou organizací akreditovanou u národního metrologického ústavu, takže všechna měření mohou být odvozena od národních a mezinárodních standardů. .

11. Při všech mezinárodních soutěžích uvedených v P 1.a) až f) musí být použit ultrazvukový větroměr. Mechanický větroměr má být opatřen vhodnou ochranou proti vlivu jakéhokoliv bočního větru. Při použití trubky, má být její délka na obě strany od měřícího zařízení alespoň dvojnásobkem průměru trubky

12. Větroměr může být spouštěn a zastavován automaticky a/nebo na dálku a jeho údaj přenášen přímo do počítače soutěže.

31. Rychlost větru musí být rovněž měřena

při běhu na 50 a 60 m po dobu 5 sekund

při běhu na 80 m překážek po dobu 10 sekund

U těchto běhů musí být větroměr vždy umístěn v polovině délky tratí.

PRAVIDLO 164 - Cíl

1. Cíl závodu musí být vyznačen bílou čarou širokou 50 mm.

2. Pro usnadnění přesného postavení cílové kamery a čtení jejího záznamu, musí být průsečíky čar vymežujících jednotlivé dráhy s cílovou čarou vhodně vyznačeny černou barvou.

3. Umístění závodníků v cíli musí být stanoveno podle pořadí v němž kterákoliv část jejich těla (tj. trupu, nikoliv hlavy, krku, paží, nohou, rukou či chodidel) dosáhne svislé roviny proložené bližším okrajem cílové čáry jak definováno výše.

Pozn.: Doporučuje se snímat dobíhající závodníky kamerou nasměrovanou proti směru běhu.

4. Při závodech kde rozhoduje vzdálenost dosažená za stanovenou dobu, musí startér vystřelit přesně jednu minutu před koncem závodu, aby upozornil závodníky a rozhodčí, že se blíží konec závodu. Startér se musí řídit pokyny vedoucího časoměřiče. Přesně v okamžiku, kdy uplyne stanovená doba, oznámí startér ukončení závodu dalším výstřelem. V tomto okamžiku musí určení rozhodčí vyznačit místo, kde se každý závodník naposledy dotkl dráhy těsně před výstřelem nebo současně s ním.

Dosažená vzdálenost musí být změřena k nejbližšímu celému metru před touto značkou ve směru běhu. Před startem závodu musí být každému závodníkovi přidělen alespoň jeden rozhodčí k vyznačení dosažené vzdálenosti.

PRAVIDLO 165 - Měření časů, cílová kamera

1. Oficiální časy musí být měřeny jedním z následujících způsobů:

a) ručním měřením

b) plně automaticky pomocí cílové kamery

c) **časoměrný systém pracující s prvky (transpondery) pro automatický záznam průchodu závodníka metou, platí však pouze pro soutěže podle P 230, P240 a P 250.**

2. Časy musí být měřeny do okamžiku, kdy kterákoliv část těla závodníka (tj. trup, nikoliv hlava, krk, paže, noha, ruka, chodidlo) dosáhne svislé roviny procházející okrajem cílové čáry bližším startu.

3. Musí být zaznamenány časy všech závodníků v cíli. Je-li možné, navíc též mezičasy na každé kolo při bězích na 800 m a delších a mezičasy na každý kilometr při bězích na 3000 m a delších

Ruční měření časů

4. Časoměřiči musí být v rovině cílové čáry a vně běžeckého oválu. Pokud je to možné, jsou vzdáleni alespoň 5 metrů od vnější dráhy. Pro dobrý výhled všech časoměřičů na cílovou čáru se užije vyvýšeného stanoviště.
5. Časoměřiči musí používat buď mechanických stopek nebo ručně ovládaných elektronických stopek s digitálním čtením. Všechna tato časoměrná zařízení se v pravidlech IAAF nazývají stopkami.
6. Mezičasy podle P 165.3 musí být měřeny určenými členy týmu časoměřičů pomocí stopek, jimiž lze měřit více časů nebo dalšími časoměřiči.
7. Časy musí být měřeny od záblesku či kouře pistole nebo schváleného startovacího zařízení.
8. Tři určené časoměřiči, z nichž jedním musí být vedoucí časoměřič, a dále jeden nebo dva náhradní časoměřiči, musí měřit čas vítěze každého běhu. K časům zaznamenaným náhradními časoměřiči se přihlíží jen tehdy, pokud stopky některého úředního časoměřiče nezaznamenají správný čas. V takovém případě se berou v úvahu časy náhradních časoměřičů, a to v předem stanoveném pořadí, takže úřední čas vítěze je vždy zaznamenán trojími stopkami.
9. Každý časoměřič musí pracovat nezávisle na ostatních, aniž by někomu ukazoval své stopky nebo se o čase s někým domlouval. Svůj čas zapíše na úřední formulář, který po podepsání předá vedoucímu časoměřiči, který si může na stopkách každého časoměřiče ověřit oznámený čas.
10. Všechny ručně měřené časy při bězích na dráze musí být odečítány na nejbližší vyšší desetinu sekundy, časy při závodech konaných částečně nebo zcela mimo stadion na nejbližší vyšší celou sekundu, např. při maratónu musí být naměřený čas 2:09:44,3 zaznamenán jako 2:09:45. Pokud se ručka stopek zastaví mezi dvěma ryskami určujícími čas, musí se přiznat horší čas. Při použití stopek měřících na setiny sekundy nebo ručních elektronických stopek s digitálním čtením, časy, které na druhém desetinném místě nekončí nulou, musí být zaokrouhleny na nejbližší vyšší celou desetinu sekundy, např. změřený čas 10,11 musí být zaznamenán jako 10,2.
11. Souhlasí-li údaj dvou ze tří stopek, pak je úředním časem údaj naměřený oběma souhlasícími stopkami. Pokud se rozcházejí údaje všech tří stopek, je úředním časem střední údaj. Jsou-li k dispozici pouze dva údaje, které se navzájem liší, musí být úředním časem horší údaj.
12. Vedoucí časoměřič stanoví úřední čas každého závodníka, uplatňující příslušná ustanovení tohoto pravidla a připraví výsledky pro zveřejnění.

Plně automatické časoměrné zařízení

13. Plně automatické časoměrné zařízení (dále cílová kamera), schválená IAAF, má být používána při všech soutěžích.

System

14. Plně automatická cílová kamera musí být schválena IAAF, na základě testu přesnosti uskutečněného během 4 let před konáním soutěže. Musí být spouštěna automaticky výstřelem startérové pistole nebo schváleného startovacího zařízení tak, že celkové zpoždění mezi výstřelem z hlavně a spuštěním časoměrného systému je neměnné a menší než 1 milisekunda.
15. Časoměrné zařízení, které pracuje automaticky buď pouze při startu nebo pouze v cíli, ale nikoliv v obou případech, nemůže být považováno ani za ruční, ani za automatickou časomíru a nesmí být proto použito ke stanovení úředních časů. V takovém případě nemohou být časy odečtené na časové stupnici nikdy považovány za úřední, ale záznam může být použit jako průkazný materiál pro stanovení umístění závodníků v cíli a časových intervalů mezi nimi
POZN.: Pokud časoměrné zařízení není spouštěno výstřelem startérové pistole nebo schváleného startovacího zařízení, musí být tato skutečnost automaticky patrná ze záznamu.
16. Časoměrné zařízení musí snímat cíl pomocí kamery, která poskytuje průběžný obraz a je vybavena vertikální závěrkou, umístěnou v prodloužení cílové čáry. Obrazový záznam musí být synchronizován s časovou stupnicí s dělením po 1/100 sekundy
17. Časy a umístění se ze záznamu odečítají pomocí kursoru zaručujícího kolmé postavení odečítací rýsky vůči časové stupnici. Pokud naměřený časový údaj není přesně v setinách sekundy, odečítá se dosažený čas na nejbližší vyšší hodnotu v setinách sekundy.
18. Časoměrné zařízení musí automaticky zaznamenávat časy závodníků v cíli a musí být schopné poskytnout tištěný obraz, který ukazuje čas každého závodníka.

Práce s cílovou kamerou

19. Vedoucí rozhodčí cílové kamery je zodpovědný za funkci cílové kamery. Před začátkem soutěží se ve spolupráci s technickou obsluhou seznámí s činností zařízení. Dohlíží na umístění a odzkoušení tohoto zařízení a kontrolu nulového časového údaje..
20. Pokud je to možné, použijí se alespoň dvě cílové kamery, každá z jedné strany drah. Oba systémy mají být technicky zcela odděleny, tj. napájeny z různých zdrojů a mají zaznamenávat a přenášet signál startérové pistole nebo schváleného startovacího zařízení samostatnými zařízeními nebo kabely.
POZN. : Při použití více cílových kamer, jedna z nich musí být technickým delegátem (nebo mezinárodním rozhodčím cílové kamery, je-li delegován) ještě před zahájením soutěží označena jako úřední. Časy a umístění stanovené ostatními kamerami se vezmou v úvahu pouze v případě

pochybností o přesnosti měření úřední kamery nebo je-li potřeba dalšího snímku při řešení nejasností v pořadí v cíli (např. při překrytí závodníků na úředním záběru).

21. Vedoucí rozhodčí cílové kamery spolu se svými asistenty musí stanovit umístění závodníků a jimi dosažené časy. **Umístění závodníků a úřední časy zaznamená do úředního zápisu a po podpisu jej předá sekretáři soutěží.**
22. Plně automatické elektrické měření musí být považováno za úřední, dokud příslušný rozhodčí nerozhodne, že provedené měření je z nějakého důvodu nepřesné. V takovém případě musí být jako úřední časy vzata měření záložních časoměřičů, pokud možno upravená na základě časových intervalů získaných z údajů cílové kamery.
23. Časy se musí z cílového záznamu odečítat takto :
 - a) Při všech bězích do 10 000 m vč., v setinách sekundy, pokud je tomu jinak, zaokrouhlí se na nejbližší vyšší hodnotu v setinách sekundy.
 - b) Při všech delších závodech na dráze se časy, které nekončí nulou, musí zaokrouhlit na nejbližší vyšší 1/10 sekundy a takto zaznamenat, např. v běhu na 20 km se čas 59:26,32 zaznamená jako 59:26,4.
 - c) Při všech bězích, které se částečně nebo zcela konají mimo stadion, se časy musí číst na setiny sekundy a časy nekončící dvěma nulami se musí zaokrouhlit na nejbližší vyšší celou sekundu, například při maratónu se dosažený čas 2:09:44,32 zaznamená jako 2:09:45.

Měření pomocí čipů (transponderů)

24. Časoměrný systém pracující s čipy (transpondery, tj. prvky pro automatický záznam průchodu závodníka startovní a cílovou čarou), schválený IAAF, **je dovolen pro soutěže podle P 230 (tj. pro závody, které neprobíhají pouze na stadionu), P 240 a P 250** pokud :
 - a) systém nevyžaduje žádnou činnost závodníka během soutěže, na startovní čáře nebo jakékoli cílové čáře, a nezpůsobí žádné zpoždění ve zpracování výsledků.
 - b) váha čipu a jeho krytu, upevněnými na dresu, startovním čísle nebo obuvi závodníka je nepodstatná.
 - c) systém je spuštěn výstřelem startérové pistole nebo schváleným startovním zařízením
 - d) zařízení použité na startu, podél tratě nebo na cílové čáře nepředstavuje pro závodníky během soutěže žádnou podstatnou překážku nebo zábranu.
 - e) rozlišení je 0,1 sec, tj., je schopno odlišit dva běžce, kteří doběhli v odstavu 0,1 sek systém. Pro všechny závody se čas odečítá s přesností na 0,1 sec a zaznamená v na nejbližší celou sekundu.

POZN. : Pro běžecké a chodecké závody na silnici je oficiálním časem doba, která uplyne mezi výstřelem startéra a okamžikem, kdy závodník překročí cílovou čáru. Nicméně, pokud závodník překročí startovní čáru po výstřelu startéra, je možno mu sdělit čas, který uplynul od překročení startovní čáry do překročení cílové čáry, ale tento čas nebude považován za oficiální. Pořadí, ve kterém závodníci překročili cílovou čáru, bude považováno za oficiální pořadí v cíli.

- f) **systémem určené pořadí a časy závodníků v cíli lze považovat za oficiální, v případě potřeby lze pro určení správného pořadí v cíli použít ustanovení P 164.3 a P 165.2.**

POZN. : Doporučuje se, aby stanovení správného pořadí v cíli zajišťovali též rozhodčí a/nebo byl použit videozáznam.

PRAVIDLO 166 - Nasazování, losování a kvalifikace v soutěžích na dráze

Kvalifikační kola

1. Vyřazovací kola (rozběhy, meziběhy, semifinále) v běžeckých soutěžích se konají pokud počet startujících nedovoluje, aby soutěž mohla řádně proběhnout v jediném kole (finále). Konají-li se vyřazovací kola, musí jimi projít všichni startující a do dalšího kola se kvalifikovat.
2. Rozběhy, meziběhy a semifinále musí sestavovat jmenovaní techničtí delegáti. Pokud nebyl jmenován žádný technický delegát, nasazení provede pořadatel.
Počty kvalifikačních kol, počet běhů v každém kole a způsob postupu do dalšího kola musí být, pokud nenastanou nepředvídané okolnosti, určeny podle dále uvedených tabulek.

POZN. 1 : Pro Mistrovství světa a Olympijské hry mohou být alternativní tabulky zahrnuté do příslušných soutěžních řádů.

Je-li to možné, mají být reprezentanti jednoho státu nebo družstva rozděleni do různých běhů ve všech kolech dané soutěže.

POZN. 2 : Při sestavování rozběhů se doporučuje vzít v úvahu co nejvíce informací o výkonnosti soutěžících a jednotlivé běhy obsadit tak, aby se za normálních okolností do finále probojovali nejlepší závodníci

Pozn. 3 : Tohoto ustanovení se obdobným způsobem použije i při soutěžích klubových družstev, a to jak při soutěžích národních, tak i mezinárodních

100 m, 200 m, 400 m, 100 m přek., 110 m přek., 400 m přek	R	U	Č	M	U	Č	SF	U
přihlášeno								
9 - 16	2	3	2					
17 - 24	3	2	2					
25 - 32	4	3	4	2	4			
33 - 40	5	4	4	3	4	4	2	4
41 - 48	6	4	8	4	4		2	4
49 - 56	7	4	4	4	4		2	4
57 - 64	8	3	8	4	4		2	4
65 - 72	9	3	5	4	4		2	4
73 - 80	10	3	2	4	4		2	4
81 - 88	11	3	7	5	3	1	2	4
89 - 96	12	3	4	5	3	1	2	4
97 - 104	13	3	9	6	2	4	2	4
105 - 112	14	3	6	6	2	4	2	4

800 m, 4x100 m, 4x400 m.	R	U	Č	M	U	Č	SF	U
přihlášeno								
9 - 16	2	3	2					
17 - 24	3	2	2					
25 - 32	4	3	4	2	3	2		
33 - 40	5	2	6	2	3	2		
41 - 48	6	2	4	2	3	2		
49 - 56	7	2	2	2	3	2		
57 - 64	8	2	8	3	2	2		
65 - 72	9	3	5	4	3	4	2	4
73 - 80	10	3	2	4	3	4	2	4
81 - 88	11	3	7	5	3	1	2	4
89 - 96	12	3	4	5	3	1	2	4
97 - 104	13	3	9	6	2	4	2	4
105 - 112	14	3	6	6	2	4	2	4

1500m	R	U	Č	SF	U	Č
přihlášeno						
16 - 24	2	4	4			
25 - 36	3	6	6	2	5	2
37 - 48	4	5	4	2	5	2
49 - 60	5	4	4	2	5	2
61 - 72	6	3	6	2	5	2

3000 m, 3000 m přek.	R	U	Č	SF	U	Č
přihlášeno						
16 - 30	2	4	4			
31 - 45	3	6	6	2	5	2
46 - 60	4	5	4	2	5	2
61 - 75	5	4	4	2	5	2

5000 m	R	U	Č	SF	U	Č
přihlášeno						
20 - 38	2	5	5			
39 - 57	3	8	6	2	6	3
58 - 76	4	6	6	2	6	3
77 - 95	5	5	5	2	6	3

10 000 m	R	U	Č
přihlášeno			
28 - 54	2	8	4
55 - 81	3	5	5
82 - 108	4	4	4

R - rozběh, M - meziběh, SF - semifinále

U - počet přímo postupujících z každého běhu podle umístění

- Č - počet postupujících z každého kola podle nejlepších časů ze všech běhů kola na místech bez přímého postupu.
3. Po prvním kole musí být soutěžící do jednotlivých běhů v dalším kole rozdělení následujícím způsobem:
- a) Pro běhy od 100 m do 400 m včetně a v bězích rozestavných do 4x400 m včetně budou závodníci nasazováni podle umístění a časů z každého přecházejícího kola. Pro tento účel budou závodníci seřazeni následovně:
- nejrychlejší vítěz rozběhů,
 - druhý nejrychlejší vítěz rozběhů,
 - třetí nejrychlejší vítěz rozběhů, atd.,
 - nejrychlejší běžec na druhém místě v rozbězích,
 - druhý nejrychlejší běžec na druhém místě,
 - třetí nejrychlejší běžec na druhém místě, atd.,
- načež následuje
- nejrychlejší běžec postupující podle dosaženého času,
 - druhý nejrychlejší běžec postupující podle času,
 - třetí nejrychlejší běžec postupující podle času, atd.
- Závodníci jsou poté do jednotlivých běhů nasazeni střídavým systémem podle následujícího příkladu pro tři běhy A, B, C:
A	1	6	7	12	13	18	19	24
B	2	5	8	11	14	17	20	23
C	3	4	9	10	15	16	21	22
- Pořadí, v němž budou běhy A, B a C odstartovány, musí být určeno losem.
- b) Pro ostatní běžecké disciplíny zůstává původní seznam startujících dle výkonnosti pro nasazování v dalších kolech v platnosti a mění se pouze na základě zlepšení dosažených v předcházejících kolech.
- Stejný systém musí být uplatněn pro první kolo závodů, kdy je nasazení provedeno dle příslušné tabulky regulérních výkonů, dosažených během předem stanoveného údobí.
- Pokud je to možné, musí být reprezentanti každé zúčastněné země rozdělení do různých běhů.
4. V bězích od 100 m do 800 m vč. a v rozestavných bězích do 4x400 m vč., kde se konají kvalifikační kola, se postupuje takto:
- a) V prvním kole musí být pořadí dráhy určeno losem.
- b) Pro další kola jsou závodníci seřazeni na základě výsledků předcházejícího kola podle postupu uvedeného v P 166.3.a).
- Pak jsou dráhy losovány ve dvou skupinách :
- v první skupině losují závodníci nebo týmy na prvních čtyřech místech o dráhy číslo 3, 4, 5 a 6.
 - ve druhé skupině losují ostatní závodníci či týmy o postavení v drahách 1, 2, 7 a 8.
- POZN. 1 : Je-li méně než osm drah, postupuje se obdobným způsobem s nutnou úpravou.*
- POZN. 2.: V soutěžích uvedených v P 1.d) až h) mohou v běhu na 800 m závodníci startovat po jednom nebo dvou v každé dráze nebo z hromadného startu z obloukové čáry.*
- POZN. 3 : Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) to lze běžně uplatnit pouze v prvním kole, kromě stavu, kdy vlivem rovnosti umístění nebo rozhodnutím vrchního rozhodčího postoupilo do následujícího kola více závodníků než se předpokládalo.*
5. Závodníkovi nesmí být dovoleno startovat v jiném běhu než do kterého byl zařazen, vyjma za okolností, které podle názoru vrchního rozhodčího změnu ospravedlňují.
- Pozn.: V oddílových soutěžích ČAS má stejné právo změny řídicí pracovník soutěže.*
6. Z každého kvalifikačního běhu musí do dalšího kola postoupit alespoň první dva závodníci, je-li to možné, doporučuje se postup prvních tří běžců.
- Vyjma situací, kdy platí P 167, **se další postupující mohou kvalifikovat do následujícího kola podle umístění či dosaženého času v souladu s P 166.2, na základě příslušných ustanovení soutěžního řádu nebo z rozhodnutí Technického delegáta.** V případě postupu podle dosažených časů lze pro rozhodnutí použít pouze jediného časoměrného systému.
- Pořadí, v němž budou jednotlivé kvalifikační běhy odstartovány, musí být určeno losem poté, co bylo rozhodnuto o jejich obsazení.
7. Tam, kde je to uskutečnitelné, je třeba dodržet následující minimální dobu mezi posledním během jednoho kvalifikačního kola a prvním během následujícího kola nebo finálovou soutěží.
do 200 m vč.	45 minut
nad 200 m do 1000 m vč.	90 minut
nad 1000 m	alespoň do následujícího dne
- Závody běžené přímo jako finálové**
8. Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c), u běhů delších než 800 m, rozestavných běhů delších než 4x400 m a všech běhů, které probíhají přímo jako finálové, se dráhy resp. pořadí na startu stanoví losem.

31. Při soutěžích ČAS se nasazování a postup do dalších kol řídí obdobnými pravidly. Zodpovědným za konečné rozhodnutí je řídicí orgán soutěže.

Pozn. : V soutěžích oddílových družstev může takováto pořadí stanovit příslušný řídicí pracovník soutěže.

PRAVIDLO 167 - Rovnost výkonů

Rovnost výkonů musí být řešena následujícím způsobem :

Při řešení rovnosti výkonů pro postup z kvalifikačního kola do dalšího kola soutěže na základě dosaženého výkonu, musí vedoucí rozhodčí cílové kamery vzít v úvahu skutečně naměřené časy v tisícinách sekundy. Trvá-li rovnost dále, pak do dalšího kola postupují všichni závodníci, kteří shodného času dosáhli. Pokud to není proveditelné, rozhodne o postupu los.

Při shodném umístění na prvním místě ve finále, má vrchní rozhodčí právo rozhodnout, je-li účelné uspořádat nový závod běžců dělících se o první místo. Rozhodne-li, že se nový běh nekoná, zůstává výsledek v platnosti. Shodná umístění na dalších místech musí zůstat beze změny.

PRAVIDLO 168 – Běhy překážkové

1. Vzdálenosti. Standardními délkami překážkových závodů jsou:

MUŽI, junioři a dorostenci 110 m 400 m

ŽENY, juniorky a dorostenky 100 m 400 m

V každé dráze musí být sada 10 překážek, takto rozestavených:

	délka trati (m)	vzdálenosti (m)		
		náběh na 1. překážku	mezi překážkami	doběh do cíle
muži	110	13,72	9,14	14,02
jun.+ dorci	400	45	35	40
ženy	100	13	8,50	10,50
Jun.+dorky	400	45	35	40

2. **Konstrukce.** Překážky musí být zhotoveny z kovu nebo jiného vhodného materiálu s horní příčkou ze dřeva nebo obdobného vhodného materiálu. Skládají se ze dvou základů a dvou stojanů nesoucích obdélníkový rám zesílený alespoň jednou příčkou. Stojany musí být upevněny na konci základů. Překážka musí být zhotovena tak, že k jejímu porážení je třeba síly alespoň 3,6 kg působící **vodorovně** na střed horní hrany horní příčky. Výška překážky může být nastavitelná pro příslušný závod. Překážka musí být opatřena vyvažovacími závažími umístěnými v základnách, které musí být nastavitelné do takové polohy, aby při každé výšce překážky byla síla potřebná k porážení překážky rovna alespoň 3,6 kg, avšak nejvýše 4,0 kg.

Každá překážka musí být postavena tak, že základna překážky směřuje na stranu náběhu na překážku, přičemž hrana horní příčky, na straně náběhu na překážku, leží ve svislé rovině, procházející hranou příslušného značení dráhy, na straně náběhu.

3. **Rozměry.** Standardní výšky překážek jsou

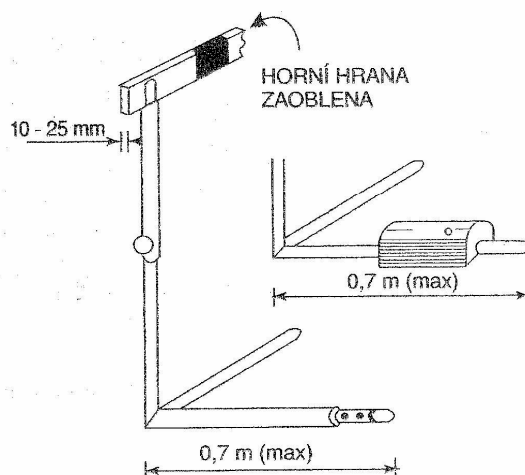
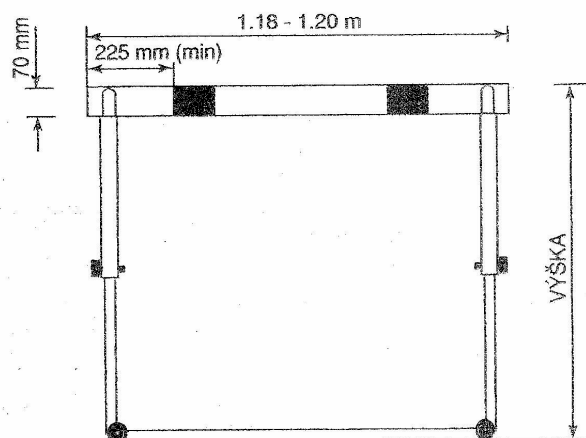
	muži	junioři	dor-ci	ženy	dor-ky
100/110 m	1,067	0,990	0,914	0,840	0,762
400 m	0,914	0,914	0,840	0,762	0,762

Není-li uvedeno jinak, je pro předepsanou výšku překážek je povolena tolerance ± 3 mm.

POZN.: Pro soutěže juniorů je přípustná výška překážek až 1,00 m.

Pozn. : Pro závody ČAS platí výšky překážek podle soutěžního řádu.

Kromě zde uvedených výšek, musí mít překážky šířku v rozmezí od 1,18 do 1,20 m, délku základny nejvýše 0,70 m a celková hmotnost překážky nesmí být menší než 10 kg.

PŘÍKLAD SCHVÁLENÉHO PŘEVEDENÍ PŘEKÁŽKY

4. Horní příčka musí být 70 mm vysoká, o tloušťce 10 až 25 mm a její horní hrany musí být zaobleny. Příčka musí být na obou koncích dobře upevněna.
5. Horní příčka je pružovaná černobíle nebo jinými kontrastními barvami, a to tak, že světlejší pruhy jsou na okrajích příčky a jsou nejméně 225 mm široké.
6. Všechny běhy musí být běženy v drahách. Každý závodník musí **přeskočit každou překážku** a musí po celý závod setrvat ve své dráze, **vyjma případů, kdy platí P 163.4..**
7. **Závodník bude diskvalifikován, pokud**
 - a) nepřeskočí kteroukoliv překážku,
 - b) při přechodu přes překážku vede chodidlo nebo nohu pod vodorovnou úroveň horní hrany překážky,
 - c) přeskočí překážku, která není v jeho dráze
 - d) podle názoru vrchního rozhodčího či vrchníka úmyslně porazí některou překážku.
8. Vyjma případu uvedeného v odst. 7 tohoto pravidla, sražení překážky nesmí být důvodem k diskvalifikaci ani na závod vytvoření rekordu
9. Pro uznání světového rekordu musí všechny překážky odpovídat ustanovením tohoto pravidla.
31. Kromě tratí uvedených v odst. 1, se pro jednotlivé kategorie pořádají závody na následujících tratích : .

V soutěžích mužských složek musí být v každé dráze sada takto rozestavených překážek ::

	trať	výška přek.	Vzdálenosti (m)			počet přek.
			náběh na 1. přek.	mezi překážkami	doběh do cíle	
muži,	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
junioři	300	0,914	50	35	40	7
dorci	300	0,840	50	35	40	7
Žáci	100	0,840	13,00	8,50	10,50	10
starší	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
žáci ml	60	0,762	11,70	7,70	9,80	6

Pro konstrukci překážek pro soutěže mužských i ženských složek platí ustanovení odstavců 2 až 5.

V soutěžích ženských složek musí být v každé dráze sada takto rozestavených překážek ::

	trať	výška přek.	Vzdálenosti (m)			počet přek.
			náběh na 1. přek.	mezi překážkami	doběh do cíle	
ženy	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
juniorky	300	0,762	50	35	40	7
dorky	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
	300	0,762	50	35	40	7
žačky starší	100	0,840	13,00	8,50	10,50	10
	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
žačky ml	60	0,762	11,70	7,70	9,80	6

PRAVIDLO 169.- Steeplechase

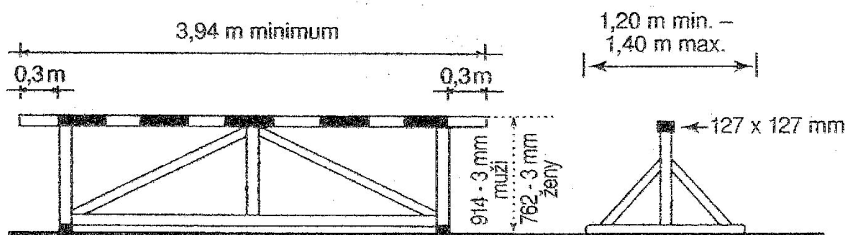
- Standardními vzdálenostmi jsou 2000 m a 3000 m.
- V závodě na 3000 m musí závodník překonat 28 pevných překážek a 7 překážek s vodním příkopem, v závodě na 2000 m 18 pevných překážek a 5 překážek s vodním příkopem.
- Při steeplechase závodě musí být v každém úplném kole překonáno 5 překážek, z nichž vodní příkop je čtvrtou v pořadí. Překážky musí být po trati rovnoměrně rozmístěny, tzn., že vzdálenost mezi nimi je přibližně jedna pětina jmenovité délky jednoho kola.
- V závodě na 3000 m se úsek od startu k počátku prvního úplného kola musí běžet bez překážek, které musí být odstraněny dokud všichni závodníci do tohoto kola nevběhnou. V závodě na 2000 m je první překážkou třetí překážka plného kola, první dvě překážky musí být během tohoto kola odstraněny. Vodní příkop v prvním kole je druhou, a v dalších kolech čtvrtou překážkou.
- Překážky pro soutěž mužů musí být 0,914 m vysoké, (± 3 mm) a musí být min. 3,940 m široké. Pro soutěže žen musí být 0,762 m (± 3 mm) vysoké a min. 3,940 m široké. Průřez horního břevna každé překážky, včetně překážky u vodního příkopu, musí být 127 x 127 mm. Překážka na vodním příkopu musí být 3,66 m (± 2 cm) široká a musí být pevně ukotvená v zemi tak, že není možný jakýkoliv její horizontální posun.

Horní břevno každé překážky musí být opatřeno pruhy v bílé a černé barvě nebo v jiných výrazně odlišných barvách, a to tak, že světlejší pruhy, široké alespoň 225 mm, jsou na okrajích.

Hmotnost každé překážky musí být v rozmezí 80 až 100 kg a každá překážka musí mít na každé straně základnu širokou 1,20 až 1,40 m (viz nákres).

Překážka musí být na drahách umístěna tak, že 0,30 m délky horního břevna, měřeno od vnitřního okraje, zasahuje do vnitřního prostoru pole.

POZN.- Doporučuje se, aby první překážka v závodě byla široká alespoň 5 m.

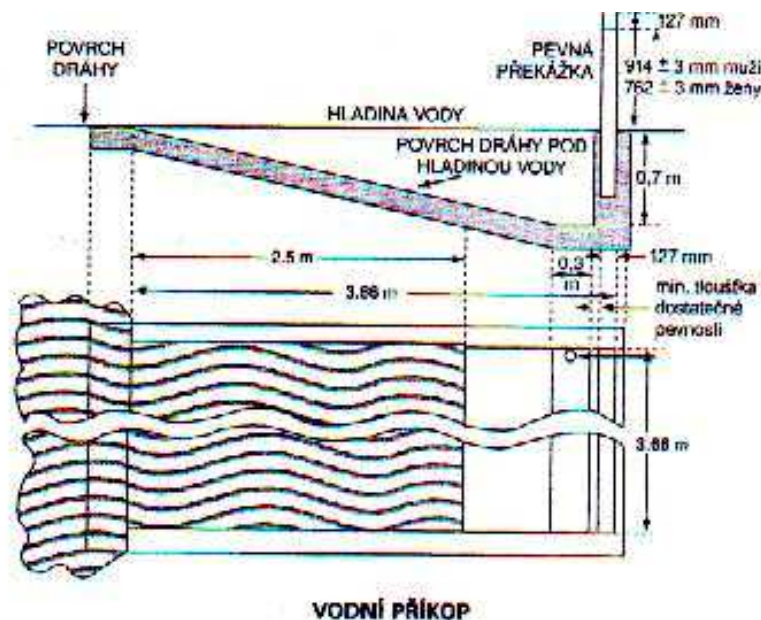

PŘÍKLAD PŘEKÁŽKY

- Vodní příkop, včetně překážky, musí být 3,66 m (± 2 cm) dlouhý a 3,66 m (± 2 cm) široký. Dno vodního příkopu musí být pokryto umělým povrchem nebo rohoží dostatečné tloušťky, zaručující bezpečný dopad běžců a poskytující dostatečnou oporu běžecké obuvi. Na začátku závodu musí být hladina vody v úrovni povrchu dráhy s odchylkou 2 cm. Hloubka vody na straně překážky musí být 0,70 m do vzdálenosti 0,30 m od překážky. Od tohoto místa musí dno plynule stoupat až na úroveň dráhy na opačném konci příkopu.

7. Každý závodník musí překonat (přeskočit nebo přebrodit) vodní příkop
Závodník bude diskvalifikován, pokud
 a) nepřekoná kteroukoliv překážku,
 b) některou překážku oběhne
 c) při překonávání překážky vede chodidlo nebo nohu pod vodorovnou úroveň horní hrany překážky.

Je-li toto pravidlo dodrženo, může závodník překonat překážku jakýmkoliv způsobem.

31. V soutěžích řízených ČAS se rovněž vypisuje trať 1500 m, na níž je třeba překonat celkem 12 pevných překážek a 3 překážky s vodním příkopem.
 32. V závodě na 1500 m se úsek od startu k počátku prvního úplného kola musí běžet bez překážek, které musí být odstraněny dokud všichni závodníci nevběhnou do prvního kola.

PRAVIDLO 170 - Rozestavné běhy

- Standardními soutěžemi v rozestavných bězích jsou
 4x100 m, 4x200 m, 4x400 m, 4x800 m, 4x1500 m,
 400-300-200-100 m
Pozn. - Každý závodník družstva může běžet pouze jeden úsek.
- Délky jednotlivých úseků rozestavných běhů musí být vyznačeny čarami 50 mm širokými, vedenými napříč drah. Tyto čáry označují středy předávacích území.
- Předávací území je dlouhé 20 m. Musí být vymezeno dvěma hraničními čarami širokými 50 mm a vzdálenými 10 m vpřed i vzad od středové čáry předávacího území. Předávací území začíná a končí na hraně hraniční čáry bližší startu ve směru běhu.
- Štafetový kolík musí být válcové těleso hladkého povrchu, zhotovené ze dřeva, kovu nebo jiného tuhého materiálu z jednoho kusu, jehož délka nesmí být větší než 300 mm a kratší než 280 mm. Kolík musí mít průměr obvod 120 až 130 mm (38,5 až 41,5 mm) a nesmí mít hmotnost menší než 50 gramů. Jeho barva musí být taková, aby byl jasně viditelný během závodu.
- Kolík musí být nesen v ruce po celý závod. Upadne-li na zem, musí jej bezpodmínečně zvednout závodník, který jej upustil, smí přitom opustit svou dráhu, nesmí si však takto zkrátit trať. Pokud je toto ustanovení dodrženo a není bráněno v závodě jinému běžci, upuštění kolíku nesmí být důvodem k diskvalifikaci. Běžci nesmějí mít rukavice nebo nanášet na ruce látku, umožňující lepší držení kolíku.
- Při všech rozestavných bězích musí být kolík bezpodmínečně předán uvnitř předávacího území. Předávka začíná v okamžiku, kdy se přebírající běžec poprvé kolíku dotkne a končí teprve v okamžiku, kdy je kolík pouze v ruce přebírajícího běžce. Rozhodující je poloha kolíku v předávacím území, nikoliv poloha těla nebo končetin závodníků. Předání kolíku mimo předávací území znamená diskvalifikaci.
- Před obdržení a/nebo po předání kolíku musí závodníci zůstat ve svých drahách či úsecích, ve druhém případě až do doby, kdy je volná, aby nedošlo ke vzájemné kolizi. V tomto případě neplatí

- P 163.3, 163.4. Pokud kterýkoliv závodník záměrně brání členu jiného družstva tím, že běží mimo postavení nebo dráhu v závěru svého úseku, jeho družstvo bude diskvalifikováno. Pomoc postrčením či jiným způsobem znamená diskvalifikaci.
8. V úsecích, které se běží v drahách, si závodník může ve své vlastní dráze udělat jednu kontrolní značku, např. pomocí přilnavé pásky o rozměru max. 50 x 400 mm, výrazné barvy, kterou nelze zaměnit se stálým značením drah. Na škvárové nebo travnaté dráze si může kontrolní značku ve vlastní dráze udělat vrypem do povrchu dráhy. Jiné kontrolní značky nemohou být v žádném případě použity.
9. Při všech rozestavných bězích, kde první úsek není delší než 400 m, musí první běžci použít startovní bloky (viz P 161).
Při závodech do 4x200 m vč., mohou členové každého družstva, vyjma prvního běžce, vyběhnout ze vzdálenosti nejvýše 10 m před předávacím územím. Prodloužený náběh musí být vyznačen v každé dráze.
Ve všech ostatních rozestavných bězích, na úseku, který je delší než 200 m, se přebírající závodník musí rozbíhat uvnitř předávacího území.
10. **V kterémkoliv rozestavném běhu, na úsecích, které se neběží v drahách, pokud lze i 4x200 a 4x400 m, mohou očekávající běžci zaujmout postavení u vnitřního okraje dráhy podle toho, jak členové družstev dobíhají, pokud nestrkají nebo nepřekážejí jiným závodníkům v běhu. Pro třetí předávku 4x200 m a druhou a třetí předávku 4x400 m však platí ustanovení P 170.12 a P 170.14**
11. Závod na 4x100 m musí být běžen celý v drahách. Doporučuje se běžet tak i závod na 4x200 m.
12. V závodě na 4x200 m (pokud se neběží celý v drahách) a ve všech bězích, kde délka úseků je nejvýše 400 m, musí závodníci běžet první kolo a následující zatáčku ve své dráze **až po přední hranu obloukové čáry vyznačené na konci první zatáčky, kde smí svou dráhu opustit. Čára seběhnutí k mantinelu musí být vyznačena obloukovou čarou širokou 50 mm, vedenou napříč drahami a vlajkami vysokými nejméně 1,50 m a umístěnými mimo běžecký ovál, 0,30 m od nejbližší čáry vymezení krajní dráhy.**
Pozn.: Pro usnadnění identifikace čáry dovolující běžcům seběhnout do první dráhy, mohou být na čarách, bezprostředně před průsečíky obloukové čáry s čarami vymezení jednotlivé dráhy, umístěny malé kužely nebo hranoly (50 x 50 mm), jejichž výška nepřesáhne 150 mm, a jejichž barva je odlišná od barvy obloukové čáry.
POZN. : Doporučuje se, aby v závodech na 4x200 m a 4x400 m, kde nespustí více než 4 družstva, se běžela v drahách jen zatáčka prvního kola.
13. V závodě na 4x200 m, kde se v drahách běží jen první kolo a následující zatáčka, jsou startovní čáry vzájemně posunuty o úseky pro běh na 400 m, zvětšené o vyrovnávací úseky pro běh na 800 m.
Středové čáry předávacích území první předávky na 4x200 m jsou vzájemně posunuty o vzdálenost rovnou posunutí jednotlivých drah pro běh na 200 m zvětšené o vyrovnávací úsek pro běh na 800 m.
Středové čáry území druhé předávky na 4x200 m jsou shodné se startovními čarami stupňovitého startu běhu na 800 m.
Předávací území třetí předávky běhu na 4x200 m má středovou čáru shodnou se startovní čarou běhu na 200 m v první dráze. **Přebírající závodníci na třetí předávce se řadí od vnitřní dráhy, podle pořadí na startu.**
14. V závodě na 4x400 m jsou startovní čáry vzájemně posunuty o úseky pro běh na 400 m, zvětšené o úseky pro běh na 800 m.
Předávací území první předávky běhu na 4x400 m mají středové čáry shodné se startovními čarami stupňovitého startu běhu na 800 m.
Předávací území druhé a třetí předávky běhu na 4x400 m má středovou čáru shodnou s cílovou čarou.
Běžec na druhém úseku závodu 4x400 m běží první zatáčku svého úseku ve své dráze a dále pokračuje ve smyslu odstavce 11 výše.
15. Běžci na třetím a čtvrtém úseku závodu na 4x400 m se za řízení určeným rozhodčím řadí do vyčkávací pozice na počátku předávacího území v pořadí (od vnitřní dráhy po vnější), v jakém přibíhající členové jednotlivých družstev ukončili prvních 200 m svého úseku. Toto své postavení na počátku předávacího území musí očekávající běžci zachovat a nesmí je již měnit, i když se pořadí přibíhajících běžců mezitím změní. Pokud některý ze závodníků toto ustanovení nedodrží, jeho družstvo bude diskvalifikováno.
16. Běh na 4x800 m se startuje ze stupňovitého startu pro běh na 800 m a první zatáčka se běží v drahách. Pro předávací území platí ustanovení pro třetí a čtvrtou předávku běhu na 4x400 m.
17. Běh na 4x1500 m se startuje z hromadného startu, z obloukovité startovní čáry pro běh na 10 000. Předávací území mají středové čáry na metách 100 m, 200 m a 300 m.

18. Závod na 400-300-200-100 m se startuje v prostoru startu na 200m. Startovní čáry v jednotlivých drahách jsou zájemně posunuty stejně jako na 4x400 m (odstupy pro 400 m zvětšené o odstupy pro 800 m).
První kolo a část druhého úseku až po obloukovou čáru (čáru seběhnutí k vnitřnímu okraji běžecké dráhy) na začátku cílové rovinky se běží výhradně v drahách.
Území první předávky mají středy vzájemně posunuté o vzdálenosti rovné odstupům pro běh na 800 m. Druhé předávací území má střed na metě 300 m v první dráze a třetí předávací území na metě 100 m v první dráze.
19. V sestavě v níž družstvo zahájilo soutěž v rozestavném běhu, je možno v dalších kolech vyměnit pouze dva závodníky. Náhradníky družstva pro běh rozestavný mohou být jen atleti uvedení ve startovní listině soutěží, ať již pro tuto či jinou disciplínu. Závodník, který po startu v předcházejícím kole byl v dalším kole nahrazen jiným běžcem, se již do družstva nemůže vrátit.
Pokud některé družstvo poruší toto ustanovení bude diskvalifikováno.
20. Složení družstva a pořadí jednotlivých běžců musí být úředně oznámeno nejpozději jednu hodinu před zahájením prezentace prvního běhu každého kola. Pozdější změny mohou být provedeny pouze ze zdravotních důvodů, na základě ověření lékařem, který byl určen pořadatelem, a to pouze do konce doby vymezené pro prezentaci příslušného běhu, v němž družstvo startuje.
Pokud některé družstvo poruší toto ustanovení bude diskvalifikováno
31. Pro závod na 4x60 m platí stejná ustanovení jako pro závod na 4x100 m.
32. Běh 3x300 m se startuje v prostoru startu na 100 m. Startovní čáry musí být stupňovitě posunuty o stejné úseky jako startovní čáry běhu na 800 m.
 Závodníci na prvním úseku běží v drahách cílovou rovinku a první zatáčku, pak sbíhají do první dráhy k vnitřnímu obrubníku. Čára pro seběhnutí do první dráhy musí být vyznačena v souladu s P163.5, resp. P 162.9 (běhy na 1000, 3000, 10000 m).
 Území první předávky má střed na metě 200 m v první dráze a druhé předávací území na metě 300 m v první dráze. Předávací území musí být vyznačena, v souladu s ustanovením odst.1, čarami vedenými alespoň přes tři dráhy.
 Na všech předávkách se přebírající závodníci řadí od vnitřního obrubníku podle pořadí dobíhajících družstev, za dozoru rozhodčího.
33. Rozestavné běhy, kde první úsek je delší než 800 m se startují z hromadného startu, z obloukovité startovní čáry.
34. Běh na 400-300-200-100 m je možno alternativně běžet tak, že závodníci na prvním úseku běží v drahách pouze první zatáčku, pak sbíhají do první dráhy k vnitřnímu obrubníku. Startovní čáry musí být proto stupňovitě posunuty stejně, jako jsou posunuty startovní čáry běhu na 800 m. Čára pro seběhnutí do první dráhy musí být vyznačena v souladu s P 163.5, resp. 162.9.
 Předávací území 1. předávky má střed na metě 200 m v první dráze.
 Předávací území 2. předávky má střed na metě 300 m v první dráze.
 Předávací území 3. předávky má střed na metě 100 m v první dráze.
 Pro všechny předávky platí, že závodník přebírající kolík musí vyběhnout z prostoru uvnitř předávacího území. Na všech předávkách se přebírající závodníci řadí od vnitřního obrubníku podle pořadí dobíhajících družstev, za dozoru rozhodčího.
35. Běh na 400-300-200-100 m je možno běžet též v obráceném pořadí úseků, tj. 100-200-300-400 m, kdy se běží v drahách pouze první dva úseky a závodníci na třetím úseku po převzetí kolíku sbíhají do první dráhy k vnitřnímu obrubníku. Startovní čáry musí být stupňovitě posunuty o součet posunů startovních čar pro běhy na 200 m a 800 m. Čára pro seběhnutí do první dráhy musí být vyznačena v souladu s P 163.5.
 Předávací území první předávky má střed na metě 100 m, posunuté o odstupy na 800 m.
 Předávací území druhé předávky má střed na metě 300 m, posunuté o rozdíl odstupů na 800m a 200 m.
 Předávací území třetí předávky má střed na cílové čáře.
 Pro všechny předávky platí, že závodník přebírající kolík musí vyběhnout z prostoru uvnitř předávacího území. Na všech předávkách se přebírající závodníci řadí od vnitřního obrubníku podle pořadí dobíhajících družstev, za dozoru rozhodčího.

Kapitola IV - SOUTĚŽE V POLI

PRAVIDLO 180 - Všeobecná ustanovení

Rozcvičování v soutěžním sektoru

1. Před zahájením soutěže může mít každý závodník v soutěžním sektoru zkušební pokusy. V případě soutěží ve vrhu a hodech k nim závodník nastupuje ve stanoveném pořadí a za dozoru rozhodčího.
2. Po zahájení soutěže není dovoleno provádět cvičné pokusy
 - a) na rozběhové dráze nebo odrazové ploše
 - b) s náčiním
 - c) v kruhu nebo ve výseči pro dopad náčiní, a to jak s náčiním, tak i bez něho.

Pozn.: Porušení tohoto ustanovení je důvodem k okamžitému vyloučení závodníka z další účasti v disciplíně bez předchozího upozornění nebo varování žlutou kartou.

Značky

3. Ve všech soutěžích v poli, kde se startující při pokusu rozbíhají, může soutěžící použít jednu nebo dvě kontrolní značky (dodané nebo schválené pořadatelem) pro usnadnění rozběhu a odrazu. Vyjma skoku vysokého, kde značky mohou být umístěny na rozběžišti, musí být značky rozmístěny podél rozběhové dráhy. Pokud výše uvedené značky nejsou k dispozici, může soutěžící použít přílnavou pásku, ale nikoliv křidu nebo jakýkoliv jiný materiál zanechávající nesmazatelnou stopu.

Pořadí soutěžících

4. Soutěžící nastupují k soutěži v pořadí stanoveném losem a v tomto pořadí musí být jejich jména uvedena v zápise. Pokud se nejprve koná kvalifikace, losuje se pořadí finálové soutěže samostatně (viz též odstavec 5 níže).

Pozn. : V soutěžích oddílových družstev může tato pořadí stanovit příslušný řídicí pracovník soutěže.

5. Startuje-li v soutěži ve skoku dalekém či trojskoku nebo ve vrhu koulí nebo hodu diskem, kladivem či oštěpem, více než osm účastníků, musí být každému z nich povoleny tři pokusy a osmi závodníkům s nejlepšími zdařenými pokusy musí být povoleny další tři pokusy. Rovnost výkonů na posledním postupovém místě musí být řešena podle ustanovení bodu 20 tohoto pravidla. Startuje-li osm nebo méně soutěžících, musí být všem povoleno šest pokusů.

V obou případech nastupují soutěžící ke čtvrtému a pátému pokusu v obráceném sledu než je jejich pořadí podle výkonů po prvních třech pokusech. Pokud, v případě osmi a méně soutěžících, více než jeden soutěžící nemá po prvních třech kolech zdařený pokus, nastupují všichni k dalším třem pokusům před závodníky se zdařenými pokusy a to ve stejném vzájemném pořadí jaké měli podle vylosování. K poslednímu pokusu nastupují soutěžící v obráceném sledu, než je jejich pořadí podle výkonů po pátém pokusu.

POZN. 1 : Ustanovení o změně pořadí pro tři závěrečné pokusy platí pouze pro soutěže uvedené v P 1.a),b) c), pro ostatní soutěže je volitelně použitelné.

POZN. 2 : Ustanovení pro vertikální skoky viz P181.2.

6. Vyjma soutěží ve skoku do výšky a skoku o tyči může mít závodník v každém kole soutěže zaznamenán pouze jediný pokus.
7. Při všech mezinárodních soutěžích, vyjma Mistrovství světa všech kategorií a Olympijských her, může být počet pokusů v horizontálních soutěžích v poli snížen. Rozhodovací pravomoc v takovém případě má národní nebo mezinárodní organizace, která příslušnou soutěž řídí.

Kvalifikační soutěže

8. Je-li při soutěžích v poli tak velký počet soutěžících, že nedovoluje řádné uskutečnění soutěže v jediném kole, musí se konat kvalifikační kolo. Pokud se kvalifikační kolo koná, musí v něm startovat všichni soutěžící a do finálové soutěže se tímto kolem kvalifikovat. Výkony dosažené v kvalifikační soutěži se do finálové soutěže nezapočítávají.
9. Kvalifikační soutěž musí být rozdělena alespoň do dvou skupin. Pokud nejsou k dispozici zařízení, aby tyto skupiny soutěžily ve stejnou dobu a za stejných podmínek, začíná každá skupina **své rozcvičení v soutěžním sektoru** ihned po ukončení soutěže předcházející skupiny. Pořadí v němž jednotlivé skupiny soutěží se určí losem.
10. Doporučuje se, aby při soutěžích, trvajících déle než tři dny, byl u soutěží ve vertikálních skocích mezi kvalifikačním kolem a finálovou soutěží alespoň jeden den odpočinku.
11. Podmínky kvalifikační soutěže, kvalifikační limit a počet finalistů musí stanovit technický delegát(i). Pokud nebyl jmenován, určí tyto podmínky pořadatel. Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) má být ve finále alespoň 12 závodníků.
12. V kvalifikační soutěži, vyjma skoku do výšky a skoku o tyči, má závodník povoleny až tři pokusy. Jakmile závodník splnil kvalifikační limit, nesmí v soutěži dále pokračovat.

13. Při kvalifikační soutěži ve skoku do výšky a skoku o tyči musí závodník, který není vyřazen po třech po sobě následujících nezdařených pokusech, pokračovat v soutěži podle P 181.2 až do posledního pokusu na výšce určené jako kvalifikační limit, **pokud již předtím nebylo dosaženo stanoveného počtu soutěžících pro finále dle P 180.11**
14. Pokud stanoveného kvalifikačního limitu nedosáhne žádný atlet nebo jej splní méně závodníků než je požadovaný počet, musí být počet finalistů rozšířen na tento počet o další atlety podle výkonů dosažených v kvalifikační soutěži. Rovnost výkonů na posledním místě v celkovém pořadí kvalifikační soutěže zaručujícím postup, bude řešena podle ustanovení bodu 20, resp. podle P 181.8.
15. Koná-li se kvalifikační soutěž ve skoku do výšky nebo skoku o tyči ve dvou skupinách souběžně soutěžících, doporučuje se zvyšovat laťku na každou výšku současně v obou skupinách. Rovněž se doporučuje, aby obě skupiny byly přibližně stejně silné.

Omezování závodníka

16. Je-li závodník z nějakého důvodu v provádění pokusu omezován nebo je mu v provedení pokusu bráněno, má příslušný vrchní rozhodčí právo povolit mu náhradní pokus.

Časové omezení soutěže

17. Jestliže závodník při soutěži v poli bez příčiny otálí s provedením pokusu, vystavuje se nebezpečí, že mu pokus nebude uznán a bude zaznamenán jako nezdařený. Je věcí vrchního rozhodčího po zvážení všech okolností rozhodnout, zda existuje příčina pro otálení s provedením pokusu. Zodpovědný rozhodčí dá závodníkovi najevo, že je vše připraveno k zahájení pokusu a tímto okamžikem běží doba, kterou má závodník pro pokus vymezen. Pokud se následně atlet rozhodne pokus neabsolvovat, bude tento pokus považován za nezdařený, jakmile uplyne doba pro něj vyměřená. Pokud vymezený čas uplynul až poté, co závodník svůj pokus zahájil, bude pokus uznán za zdařený. Pro provedení pokusu je třeba dodržet následující časy:

Individuální soutěže

počet závodníků v soutěži

	výška	tyč	ostatní
více než 3	1 min.	1 min.	1 min.
2 nebo 3	1,5 min.	2 min.	1 min.
1	3 min.	5 min.	-
po sobě následující pokusy	2 min.	3 min.	2 min.

Víceboje

počet závodníků v soutěži

	výška	tyč	ostatní
více než 3	1 min.	1 min.	1 min.
2 nebo 3	1,5 min.	2 min.	1 min.
1	2 min.*	3 min.*	-
po sobě následující pokusy	2 min.	3 min.	2 min.

* V případě, že v rámci víceboje zůstává v soutěži ve skoku vysokém nebo ve skoku o tyči pouze jeden soutěžící, budou pro první pokus uplatněny uvedené časy pouze v tom případě, že předcházející pokus byl proveden stejným soutěžícím.

POZN. 1 : Hodiny ukazující zbývající čas mají být pro závodníka viditelné. Navíc musí rozhodčí zvednout žlutý praporek nebo jinak signalizovat, že zbývá posledních 15 sekund povoleného časového limitu, pokud závodník pokus ještě nezahájil.

POZN. 2 : Ve skoku vysokém a skoku o tyči se jakákoliv změna doby vymezené pro provedení pokusu musí provést až po změně výšky laťky, vyjma případu, kdy je použita doba pro po sobě následující pokusy kteréhokoliv soutěžícího.

Opuštění soutěžního sektoru

18. Při soutěžích v poli a při vícebojích může závodník v průběhu soutěže se souhlasem a v doprovodu rozhodčího daný soutěžní sektor opustit.

Změna místa konání soutěže

19. Příslušný vrchní rozhodčí má právo změnit místo konání soutěže, pokud to podle jeho mínění okolnosti vyžadují. Tato změna může však nastat pouze po ukončení probíhajícího soutěžního kola.

POZN.: Ani síla větru, ani změna jeho směru nejsou dostatečným důvodem pro změnu místa konání soutěže.

Rovnost výkonů

20. V soutěžích v poli, vyjma skoku do výšky a skoku o tyči, rozhoduje o pořadí při rovnosti výkonů druhý nejlepší výkon závodníků s rovností nejlepšího výkonu. Je-li i ten stejný, rozhoduje třetí nejlepší výkon, atd. Trvá-li nadále rovnost výkonů, a jedná se o první místo, absolvují závodníci se shodnými výkony ve stejném pořadí nové pokusy až do konečného rozhodnutí.

POZN.: Ustanovení pro vertikální skoky viz P 181.8.

Konečný výsledek

21. Každému závodníkovi musí být pro konečný výsledek závodu přiznán nejlepší výkon ze všech jeho pokusů, včetně výkonů dosažených při řešení rovnosti výkonů na prvním místě.

A. VERTIKÁLNÍ SKOKY

PRAVIDLO 181 – Všeobecná ustanovení

1. Před zahájením soutěže musí rozhodčí oznámit závodníkům základní výšku a následné výšky, na něž bude laťka zvyšována po ukončení každého kola, dokud v soutěži nezůstane jediný závodník, který již soutěž vyhrál nebo nedojde k rovnosti výkonů na prvním místě.

Pokusy

2. Závodník může začít skákat na kterékoliv výšce předtím oznámené vrchníkem a pokračovat dle vlastního uvážení na kterékoliv následující výšce. Tři za sebou následující nezdařené pokusy, bez ohledu na výšku, na které k nezdařeným pokusům došlo, znamenají vyřazení závodníka z další soutěže, s výjimkou případu rovnosti výkonů na prvním místě.

Důsledkem tohoto pravidla je, že závodník může vynechat druhý a/nebo třetí pokus na kterékoliv výšce po nezdařeném prvním nebo druhém pokusu na této výšce, a přesto pokračovat v soutěži na následující výšce.

Jestliže závodník na určité výšce pokus vynechá, nemůže již na této výšce vykonat žádný další pokus, vyjma případu rovnosti výkonů na prvním místě

3. Závodník má právo skákat dále, i když ostatní již byli ze soutěže vyřazeni, dokud sám neztratí právo v soutěži pokračovat.
4. Dokud v soutěži nezbývá pouze jediný závodník, který již soutěž vyhrál, platí :
 - a) po každém kole se laťka nezvyšuje nikdy méně než o 2 cm při skoku vysokém a o 5 cm při skoku o tyči a
 - b) hodnota, o níž se laťka zvyšuje, se v průběhu zvyšování nikdy nezvětšuje.

Ustanovení P 181.4.a), b) neplatí, pokud se skokan rozhodne o zvýšení na úroveň nového světového rekordu.

Pozn. : Při soutěžích v rámci ČAS platí obdobné ustanovení pro pokus o nový ČR rekord.

Poté, co závodník soutěž vyhrál, rozhoduje o dalším zvyšování laťky tento závodník sám, po poradě s příslušným rozhodčím nebo vrchním rozhodčím.

POZN.: Toto ustanovení neplatí pro soutěž v rámci víceboje.

Při vícebojích v soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) musí být laťka zvyšována v průběhu celé soutěže jednotně o 3 cm při skoku vysokém a o 10 cm při skoku o tyči.

Pozn. : Toto ustanovení platí i pro soutěže konané v ČR.

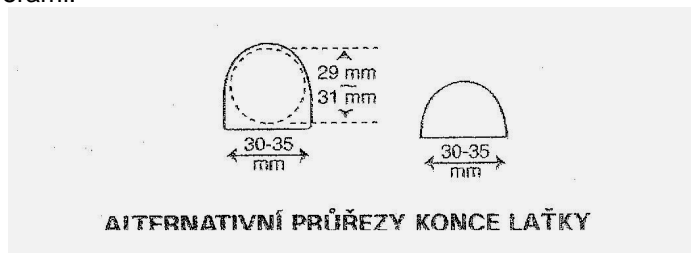
Měření

5. Při skoku do výšky a skoku o tyči se vzdálenosti musí měřit v celých centimetrech, kolmo od země k nejnižšímu místu horní hrany laťky.
6. Každé měření nové výšky musí být provedeno předtím, než se závodníci pokusí tuto výšku překonat. Při pokusech o rekord musí rozhodčí po umístění laťky na rekordní výšku nastavenou míru přeměřit, a došlo-li k dotyku laťky, musí před následujícím pokusem nastavenou výšku přeměřit.

Laťka

7. Laťka musí být zhotovena ze sklolaminátu nebo jiného vhodného materiálu, ale nikoliv z kovu. Musí mít kruhový průřez, vyjma dvou koncových dílů pro uložení na podpěrách. Celková délka laťky musí být 4,00 m ($\pm 0,02$ m) pro skok vysoký a 4,50 m ($\pm 0,02$ m) pro skok o tyči. Maximální hmotnost musí být 2,0 kg pro skok vysoký a 2,25 kg pro skok o tyči. Průměr dílu o kruhovém průřezu musí být 30 mm (± 1 mm).

Každý z koncových dílů musí být široký 30 až 35 mm a dlouhý 150 až 200 mm. Koncové díly musí mít kruhovitý nebo půlkruhovitý průřez s jednou jednoznačně definovanou rovnou plochou pro uložení laťky na podpěry. Rovná plocha nesmí být výše, než je střed svislého řezu laťkou. Koncové díly musí být tvrdé a hladké a nesmí být pokryty gumou nebo jiným materiálem, zvyšujícím tření mezi nimi a podpěrami.

Laťka musí být natolik tuhá, že po uložení na podpěry se smí prohnut nejvýše o 20 mm při skoku vysokém a o 30 mm při skoku o tyči.

Kontrola tuhosti : Při zavěšení závaží o hmotnosti 3 kg uprostřed laťky se laťka smí prohnut nejvýše o 70 mm při skoku vysokém a o 110 mm při skoku o tyči.

Rovnost výkonů

8. Při skoku do výšky a skoku o tyči platí :

- Lepší umístění se přizná závodníkovi, který na výšce, na níž k rovnosti výkonů došlo, měl nejméně pokusů.
- Pokud rovnost výkonů stále trvá, přizná se lepší umístění závodníkovi, který měl v soutěži nejmenší počet nezdařených pokusů až po nejvyšší zdolanou výšku včetně.
- Trvá-li rovnost výkonů i nadále a

- jedná se o první místo, mají závodníci s rovným výkonem jeden další pokus na nejnižší výšce, na níž kterýkoliv z nich předtím ztratil právo dále v soutěži pokračovat. Nedojde-li k rozhodnutí, pak se laťka zvyšuje, pokud závodníci byli úspěšní nebo snižuje, pokud nebyli, vždy o 2 cm při skoku do výšky a o 5 cm při skoku o tyči. Závodníci absolvují na každé výšce po jednom pokusu až do rozhodnutí. Při rozeskakování závodníci musí bezpodmínečně na každé výšce skákat. (viz příklad):

- jedná-li se o umístění na kterémkoliv jiném místě, bude závodníkům přiznáno stejné pořadí v soutěži (viz příklad).

POZN.: Ustanovení P 1818..c) neplatí pro soutěže ve vícebojích.

Pozn.: P 181.8.c) neplatí pro soutěže družstev řízené ČAS.

Skok do výšky - PŘÍKLAD

Před zahájením soutěže oznámil vrchník tyto postupné výšky:

175, 180, 184, 188, 191, 194, 197, 199

atlet	skákané výšky						nezdař. pokusy	rozeskakování			Poř.
	175	180	184	188	191	194		191	189	191	
A	O	XO	O	XO	XXX	-	2	X	O	X	2
B	-	XO	-	XO	-	XXX	2	X	O	O	1
C	-	O	XO	XO	-	XXX	2	X	X		3
D	-	XO	XO	XO	X-	XX	3				4 =
E	O	XXO	O	XO	XX-	X	3				4 =

O .. zdařený pokus, X .. nezdařený pokus, - .. vynechaný pokus

Všech pět závodníků zdolalo výšku 188, všichni neuspěli na dalších postupných výškách. Uplatňuje se pravidlo o rovnosti výkonů.

Závodníci A, B a C zdolali 188 na druhý pokus a všichni mají po dvou nezdařených pokusech. Proto se o první místo rozeskakovali a to na 191, nejnižší výšce, na které jeden z nich ztratil právo dále v soutěži pokračovat. Závodníci D a E překonali výšku 188 rovněž na druhý pokus, ale mají po třech nezdařených pokusech. Jelikož se nejedná o pořadí na prvním místě, je oběma přiznáno umístění na čtvrtém místě.

Mimořádné okolnosti

- Pokud laťka opustí stojany a přitom je evidentní, že to bylo způsobeno jinou silou, než v důsledku činnosti závodníka při pokusu o překonání nastavené výšky (např. vlivem závanu větru), pak, pokud
 - k pádu laťky došlo poté, kdy závodník výšku zdolal, aniž se laťky dotknul, musí být tento pokus považován za zdařený nebo
 - k pádu laťky došlo za jakýchkoliv jiných okolností, jedná se o *neplatný pokus* a závodníkovi bude přiznán nový pokus.

PRAVIDLO 182 – Skok do výšky

- Závodník se v každém případě musí odrazit jednou nohou.
- Za nezdařený pokus se považuje, jestliže
 - po skoku laťka nezůstane na stojanech v důsledku činnosti závodníka při pokusu o její překonání nebo
 - závodník se kteroukoliv částí těla dotkne země, včetně doskočiště, za svislou rovinou proloženou *bližší hranou laťky*, ať již mezi stojany nebo mimo ně, aniž by napřed překonal laťku. Pokud se závodník při skoku dotkne nohou doskočiště, a podle názoru rozhodčího tým nezískal žádnou výhodu, nebude takový skok z tohoto důvodu považován za nezdařený.

*POZN.: Pro usnadnění aplikace tohoto ustanovení, musí být vyznačena (přílnavou páskou nebo podobným materiálem) čára široká 50 mm, jejíž přední hrana leží ve svislé rovině **proložené***

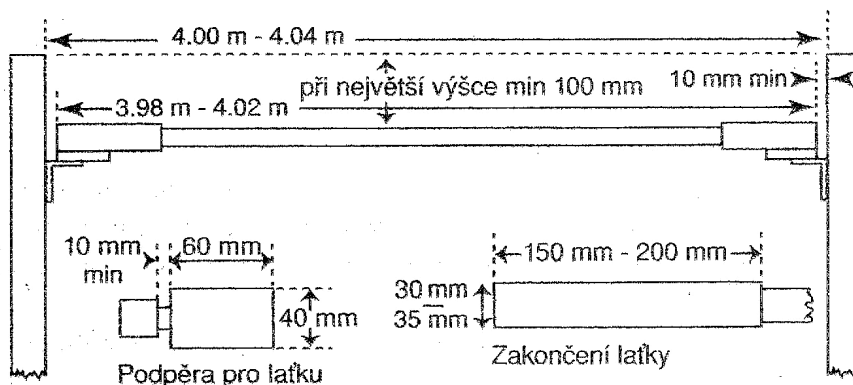
předním okrajem laťky, přičemž tato čára spojuje body, z nichž každý leží ve vzdálenosti 3 m vně od přilehlého stojanu.

Rozběhová plocha a odraziště

3. Minimální délka rozběhu musí být 15 m. Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) musí být minimální délka rozběhu 20 m.
Pokud to podmínky dovolují, má být rozběh dlouhý alespoň 25 m.
4. Sklon rozběhové plochy nesmí překročit hodnotu 1:250, měřeno podél kterékoliv radiály polokruhové plochy se středem uprostřed stojanů a mající minimální poloměr v souladu s P 182.3. Doskočiště musí být umístěno tak, že soutěžící se rozbíhá „směrem vzhůru“.
5. Odraziště musí mít rovnou plochu a jakýkoliv sklon musí odpovídat ustanovení P 182.4 a Manuálu IAAF pro atletická zařízení a nářadí.
POZN.: Při použití přenosných pásů se všechna ustanovení týkající se plochy odraziště vztahují na plochu horního povrchu takových pásů.

Nářadí

6. *Stojany.* Lze použít jakýchkoliv stojanů tuhé konstrukce. Stojany musí mít pevně uchycené podpěry pro laťku. Stojany musí být tak vysoké, že příslušnou výšku, na níž je laťka zvednuta, přesahují vždy alespoň o 100 mm.
Vzdálenost mezi stojany musí být v rozmezí 4,00 m až 4,04 m.
7. V průběhu soutěže se stojany nesmějí přesunovat, pokud vrchní rozhodčí neuzná odraziště nebo doskočiště za nezpůsobilé. V takovém případě může být změna provedena až po dokončení právě probíhajícího kola.
8. *Podpěry pro laťku.* Podpěry musí být ploché, široké 40 mm, dlouhé 60 mm a musí se stojany svírat pravý úhel a musí vždy směřovat k protilehlému stojanu.. Podpěry musí být ke stojanům pevně uchyceny a musí být během skoku nehybné. **Laťka musí svými konci na podpěrách spočívat tak, aby dotykem závodníka lehce spadla na zem, ať již dopředu nebo dozadu.** Podpěry nesmějí být pokryty gumou nebo jiným materiálem, který by zvyšoval tření mezi nimi a povrchem laťky. Nesmějí mít žádné pružiny.
Podpěry musí mít těsně pod oběma konci laťky stejnou výšku nad odrazištěm.

STOJANY, PODPĚRY A LAŤKA PRO SKOK VYSOKÝ

9. Mezi konci laťky a stojany musí být mezera min. 10 mm.

Doskočiště

10. Doskočiště musí mít rozměry alespoň 5,0 x 3,0 m. Pro všechny soutěže uvedené v P 1 se doporučují minimální rozměry 6,0 m x 4,0 m x 0,7 m (tj. délka x šířka x výška)
POZN.: Umístění stojanů a doskočiště je třeba řešit tak, aby mezi nimi byla mezera nejméně 100 mm a laťka nemohla být shozena pohybem doskočiště a jeho následným dotykem se stojany.
31. Doskočiště musí být umístěno tak, aby žádná jeho část neprotínala svislou rovinu proloženou oběma stojany.

PRAVIDLO 183 - Skok o tyči

1. Závodník si může nechat laťku posunout pouze směrem k doskočišti tak, že přední okraj laťky (směřující k rozběhové dráze) se dostane do kteréhokoliv místa od svislé roviny proložené vnitřní hranou horního okraje zářezové desky skříny do vzdálenosti 80 cm směrem do doskočiště. Závodník musí před zahájením soutěže oznámit odpovědnému rozhodčímu jakou polohu stojanů nebo podpěr si přeje nastavit pro své pokusy a tato hodnota musí být zaznamenána.

Pokud chce závodník provést následně nějaké změny, musí to oznámit odpovědnému rozhodčímu před nastavením stojanů dle jeho původního požadavku. Opomenutí tohoto nařízení znamená, že závodníkovi začne běžet časový limit na provedení pokusu.

POZN.: Na úrovni vnitřní hrany horního okraje zářezací stěny skříňky musí být kolmo na osu rozběhové dráhy nakreslena 10 mm široká čára **výrazné barvy**, která je protažena **po povrchu doskočiště** až po vnější hranu stojanů.

2. Za nezdařený pokus se považuje, jestliže
 - a) po skoku laťka nezůstane na kolících v důsledku činnosti závodníka při pokusu o její překonání nebo
 - b) závodník se kteroukoliv částí těla nebo tyče dotkne země či doskočiště za svislou rovinou proloženou vnitřní hranou horního okraje zářezací desky skříňky, aniž by předtím překonal laťku, nebo
 - c) po odrazu od země přesune na tyči spodní ruku nad vrchní nebo posune vrchní ruku výše po tyči.
 - d) během skoku závodník rukou (rukama) ustálí nebo vrátí laťku.

POZN.: Za nezdařený pokus se nepovažuje, pokud skokan při rozběhu překročí v kterémkoliv místě bílou čáru, která vymezuje rozběhovou dráhu.
3. Závodníkům je během soutěže dovoleno nanášet na ruce nebo na tyč hmotu usnadňující držení tyče.

Není dovoleno používat na ruku nebo prstech pásku, vyjma nezbytného zakrytí otevřené rány.
4. Nikdo se nesmí dotknout tyče dokud nepadá směrem od laťky či stojanů. Pokud se tak stane a vrchník usoudí, že bez tohoto zásahu by laťka byla shozena, musí být tento skok zaznamenán jako nezdařený.
5. Jestliže se závodníkovi při pokusu zlomí tyč, musí to být považováno za neplatný pokus a závodník má právo na opakování pokusu.

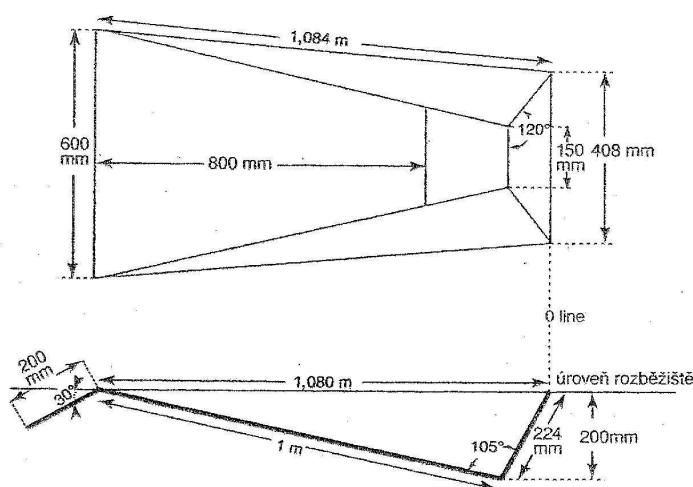
Rozběhová dráha

6. Délka rozběhové dráhy musí být alespoň 40 m a tam, kde je to možné 45 m. Její šířka musí být **1,22 m ± 0,01 m**. Musí být vyznačena bílými čarami o šířce 50 mm.

POZN.: Pro všechna rozběžiště zřízená před 1.01.2004 je maximální šířka 1,25 m.
7. Příčný sklon rozběhové dráhy nesmí překročit hodnotu 1:100 a celkový sklon ve směru rozběhu hodnotu 1:1000.

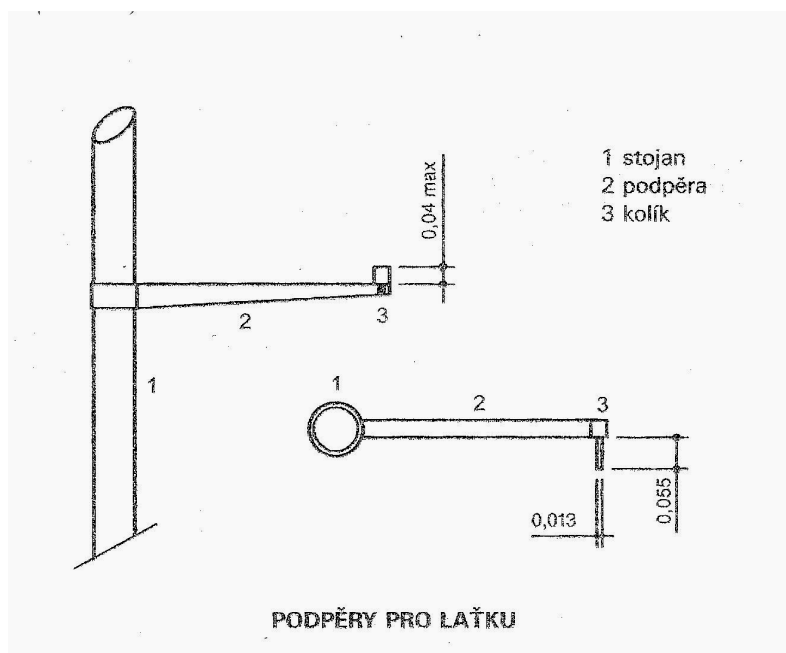
Nářadí

8. **Skříňka.** Při odrazu musí být tyč zasunuta do skříňky se zářezací deskou. Skříňka musí být zhotovena z vhodného materiálu, zapuštěna do úrovně rozběžiště, **nejlépe se zakulacenými horními hranami**. Musí být dlouhá 1000 mm, měřeno podél vnitřního povrchu dna skříňky, které je na předním okraji široké 600 mm a postupně se zužuje na 150 mm na spodním okraji zářezací desky. Délka skříňky v úrovni země a hloubka zářezací desky jsou určeny úhlem 105° mezi zářezací deskou a dnem skříňky. Dno skříňky se musí svažovat od přední hrany na úrovni rozběžiště do hloubky 200 mm pod úroveň rozběžiště, v místě kde se stýká se zářezací deskou. Boční stěny skříňky se postupně rozvírají tak, že v místě styku se zářezací deskou svírají se dnem skříňky úhel asi 120°. Pokud je skříňka zhotovena ze dřeva, musí být její dno po délce 800 mm od předního okraje pokryto plechem o tloušťce 2,5 mm.

SKŘÍŇKA PRO SKOK O TYČI

9. Stojany. Lze použít jakýchkoliv stojanů tuhé konstrukce. Kovová konstrukce podstavce stojanů a spodní část stojanů musí být bezpodmínečně pokryty polštářováním z vhodného materiálu, poskytujícího ochranu skokanům a tyčím.
10. *Podpěry pro laťku*. Laťka musí být pokládána na vodorovně umístěné podpěry ve tvaru kolíků, **upevněných na ramenech, vertikálně posuvných po stojanech**. Laťka musí na kolících spočívat tak, aby lehce spadla na zem směrem do doskočiště, jakmile se jí závodník nebo jeho tyč dotkne. Kolíky nesmějí mít jakékoliv zářezy nebo vrypy, a musejí mít po celé délce jednotný průměr nepřevyšující 13 mm. Kolíky nesmějí vyčnívat více než 55 mm **z ramen, jejichž horní plocha má sahat 35 až 40 mm nad kolíky**.
Vzdálenost mezi kolíky musí být nejméně 4,30 m a nejvíce 4,37 m.
Kolíky nesmějí být pokryty gumou nebo jiným materiálem, který zvyšuje tření mezi nimi a laťkou a nesmějí mít žádná pera.

POZN.: Pro snížení nebezpečí zranění závodníků pádem na podstavce stojanů, mohou být kolíky podírající laťku umístěny na prodlužovací ramena natrvalo připevněná ke stojanům. To umožňuje umístit stojany dále od sebe bez prodloužení laťky (viz obr.).

POZN.: Jsou-li stojany nebo prodlužovací ramena opatřena nastavci se soustavou kolíků (pro snadnější nastavování výšky laťky během tréninku), musí být při závodech laťka položena na nejvyšším kolíku takového zařízení.

Skokanské tyče

11. Závodníci mohou používat vlastní tyče. Žádný závodník nesmí použít tyč jiného závodníka bez souhlasu vlastníka.

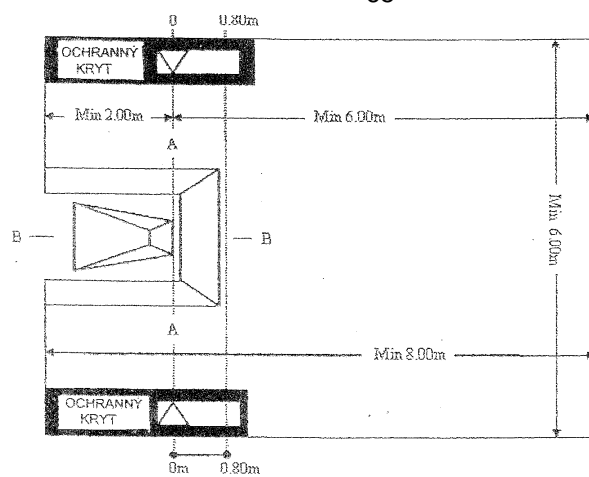
Tyč může být z libovolného materiálu nebo z kombinace materiálů, libovolné délky i průřezu, ale její základní povrch musí být hladký.

Tyč může být v místě úchopu a spodního konce ovinuta ochrannými vrstvami přilnavé pásky.

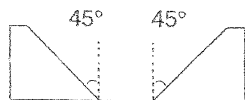
Doskočiště.

12. Doskočiště (mimo čelní díly) musí mít plochu alespoň 5 m x 5 m. Postranní části doskočiště kolem skříny musí být od ní vzdáleny 100 až 150 mm, se sklonem směrem od skříny o úhlu asi 45°.

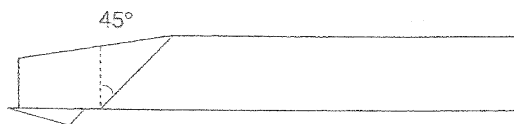
Pro všechny soutěže uvedené v P 1.a), b) a f), doskočiště musí mít tyto minimální rozměry : délka (mimo čelní díly) 6,0 m, šířka 6,0 m a výška 0,8 m. Čelní díly musí být dlouhé 2 m.

A - A

B - B

Náčrtek vhodného provedení doskočiště pro skok o tyči

B. HORIZONTÁLNÍ SKOKY

PRAVIDLO 184 – Všeobecná ustanovení

Měření výkonů

1. Při skoku do dálky a trojskoku se naměřené vzdálenosti, pokud nejsou v celých centimetrech, musí zaznamenat s přesností na nejbližší nižší hodnotu v setinách metru.

Rozběhová dráha

2. Délka rozběhové dráhy nesmí být kratší než 40 m měřeno od jejího konce po příslušné odrazové břevno. Její šířka musí být 1,22 m \pm 0,01 m. Musí být vyznačena bílými čarami o šířce 50 mm.
POZN.: Pro všechna rozběžiště zřízená před 1.01.2004 je maximální šířka 1,25 m.
3. Příčný sklon rozběhové dráhy nesmí překročit hodnotu 1:100 a celkový podélný sklon ve směru rozběhu hodnotu 1:1000.

Měření rychlosti větru

4. Při soutěžích ve skoku do dálky a v trojskoku musí být rychlost větru měřena po dobu 5 sekund od okamžiku, kdy závodník minul značku umístěnou podél rozběhové dráhy ve vzdálenosti 40 m od odrazového břevna při skoku do dálky a 35 m při trojskoku. Pokud se závodník rozbíhá ze vzdálenosti kratší než 40 m, resp. 35 m, musí se rychlost větru měřit od okamžiku, kdy se atlet rozběhne.
5. Větoměr musí být umístěn ve vzdálenosti 20 m od odrazového břevna. Musí být ve výšce 1,22 m od země a ve vzdálenosti do 2 m od rozběžiště.
6. *Použije se stejný větoměr, jak je popsáno v P 163.11. S větoměrem se pracuje a jeho údaje odečítají v souladu s P163.12 a P 163.10.*

PRAVIDLO 185 – Skok do dálky

Soutěž

1. Za nezdařený pokus se považuje, jestliže závodník
 - a) se kteroukoliv částí těla dotkne půdy za odrazovou čarou ať při běhu aniž skočí nebo při vlastním skoku,
 - b) se odrazí na kterékoliv straně vedle odrazového prkna, a to ať před jeho prodloužením nebo za ním,
 - c) se při skoku dotkne půdy mezi čarou odrazu a doskočištěm, nebo
 - d) použije při rozběhu nebo skoku přemetu či salta v jakékoliv podobě.
 - e) se při doskoku dotkne půdy mimo doskočiště v místě, které je blíže odrazové čáře, než je nejbližší stopa v doskočišti způsobená při tomto skoku, nebo
 - f) se při odchodu z doskočiště poprvé dotkne půdy mimo doskočiště v místě, které je blíže odrazové čáře, než nejbližší stopa v doskočišti.

POZN. 1 : Za nezdařený pokus se nepovažuje, pokud skokan při rozběhu překročí v kterémkoliv místě bílou čáru vymezující rozběhovou dráhu.

POZN. 2 : Za nezdařený pokus se nepovažuje, pokud se skokan při odrazu dotkne půdy vedle odrazového prkna pouze částí své boty nebo chodidla.

POZN. 3 : Za nezdařený pokus se nepovažuje, pokud se skokan při dopadu dotkne kteroukoliv částí svého těla země mimo doskočiště, nesmí to však být první dotyk nebo v rozporu s ustanovením odstavce 1.e) výše.

POZN. 4 : Za nezdařený pokus se nepovažuje, vrací-li se skokan doskočištěm, pokud jej předtím po skoku opustil předepsaným způsobem.

2. Skok, kdy se závodník odrazí před odrazovým břevnem, se nepovažuje, s výjimkou ustanovení odstavce 1.b), za nezdařený.
3. Všechny skoky musí být měřeny od nejbližší stopy v doskočišti způsobené kteroukoliv částí těla nebo končetin, vč. oděvu a obuvi, kolmo na odrazovou čáru nebo její prodloužení.

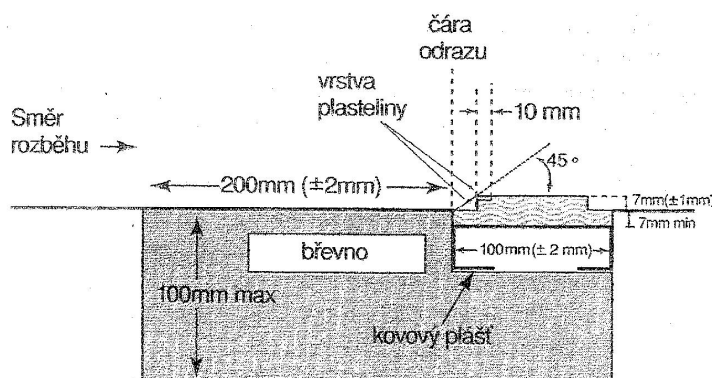
Odrazové břevno

4. Místo odrazu musí být vyznačeno břevnem zapuštěným do úrovně rozběhové dráhy a povrchu doskočiště. Hrana břevna blíže k doskočišti se nazývá odrazovou čarou. Bezprostředně za odrazovou čarou musí být umístěna deska s plastelinou pro usnadnění práce rozhodčích..
5. Vzdálenost mezi odrazovým břevnem a vzdálenějším okrajem doskočiště musí být alespoň 10 metrů.
6. Odrazové prkno musí být umístěno ve vzdálenosti 1 až 3 metry od bližšího okraje doskočiště.
7. *Konstrukce.* Odrazové břevno musí být zhotoveno ze dřeva nebo jiného vhodného materiálu. Musí mít délku 1,22 m \pm 0,01 m, šířku 200 mm (\pm 2 mm) a hloubku 100 mm. Musí mít bílou barvu.
8. *Deska s plastelinou.* Musí být tvořena tuhous deskou širokou 100 \pm 2 mm a dlouhou 1,22 \pm 0,01 m, zhotovenou ze dřeva nebo jiného vhodného materiálu *a musí být natřena kontrastní barvou vůči*

odrazovému břevnu. Deska musí být uložena ve výřezu nebo prohlubni rozběhové dráhy na straně odrazového břevna přivrácené k doskočišti. Její povrch se z úrovně odrazového břevna ve směru rozběhu zvedat do výšky 7 mm (± 1 mm). Hrany musí být buď zkoseny pod úhlem 45° a hrana desky přivrácená k rozběžišti pokryta vrstvou plastelíny tlustou 1 mm nebo opatřeny výřezem, který lze vyplnit vrstvou plastelíny se sklonem 45° (viz náčrtek). **Pokud možno, plastelína musí mít kontrastní barvu vůči desce i břevnu.** Deska musí být ve výřezu usazena s dostatečnou tuhostí, aby vydržela sílu dopadu nohy závodníka. Deska musí být z materiálu po němž hřeby skokanské obuvi nesklouznou.

Horní strana desky musí být po celé délce své přední (náběžné) hrany pokryta vrstvou plastelíny o šířce alespoň **10 mm**.

POZN.: Je vhodné připravit náhradní desky s plastelínou, aby závod nebyl zdržován odstraňováním stop.

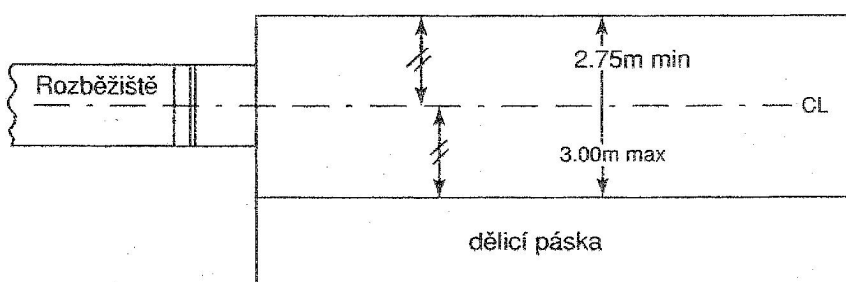
ODRAZOVÉ BŘEVNO A DESKA S PLASTELÍNOU

Doskočiště

9. Doskočiště musí mít šířku nejméně 2,75 m a nejvýše 3,00 m. Musí být, je-li to možné, umístěno tak, že jeho osa je totožná s prodlouženou osou rozběhové dráhy.

POZN.: Není-li osa doskočiště totožná s osou rozběhové dráhy, je třeba povolenou šířku doskočiště vymežit páskou podél jedné, případně obou stran doskočiště (viz nákres).

10. Doskočiště musí být naplněno zkyprěným vlhkým pískem a jeho povrch musí být zarovnan do úrovně odrazového břevna.

DOSKOČIŠTĚ PRO SKOK DO DÁLKY A TROJSKOK

PRAVIDLO 186 - Trojskok

Pro trojskok platí ustanovení P185 pro skok daleký s následujícími dodatky :

Soutěžní ustanovení

1. Trojskok se skládá ze tří skoků, které musí být provedeny tak, že při prvním skoku závodník doskočí na stejnou nohu, kterou se k prvnímu skoku odrazil, při druhém skoku dopadá na opačnou nohu a z ní se odráží k poslednímu skoku.
2. Nepovažuje se za chybu, dotkne-li se závodník při skoku švihovou nohou půdy.

POZN.: Pro vlastní trojskok neplatí ustanovení P 185. 1.c)

Odrazové břevno

3. Mezi odrazovým břevnem a vzdáleným okrajem doskočiště musí být vzdálenost alespoň 21 metrů.
4. Pro mezinárodní závody se doporučuje umístit odrazové břevno pro soutěž mužů alespoň 13 m, a pro soutěž žen alespoň 11 m, od bližšího okraje doskočiště. Pro ostatní soutěže tato vzdálenost musí být úměrná úrovni soutěže. .
5. Mezi odrazovým břevnem a doskočištěm musí být pro první a druhý skok k dispozici odrazová plocha široká $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ poskytující pevnou a jednotnou plochu pro nášlap.
POZN.: Pro všechna zařízení postavená před 1.01.2004 může odrazová plocha mít šířku nejvýše 1,25 .
31. Pro soutěž dorostu se doporučuje stejná vzdálenost od odrazového břevna k bližšímu okraji doskočiště jako pro soutěž žen.
32. V jedné a téže soutěži musí všichni závodníci použít odrazového prkna v jednotné vzdálenosti od doskočiště.

C. VRH a HODY

PRAVIDLO 187 – Všeobecná ustanovení

Úřední nářadí a náčiní

1. Nářadí a náčiní používané při všech mezinárodních soutěžích musí odpovídat předpisům IAAF. Lze používat pouze nářadí a náčiní, které je držitelem platného certifikátu IAAF. Váhy náčiní pro jednotlivé kategorie jsou následující :

	ženy všechny kategorie	muži	junioři	dorostenci
Koule	4,000 kg	7,260 kg	6,000 kg	5,000 kg
Disk	1,000 kg	2,000 kg	1,750 kg	1,500 kg
Kladivo	4,000 kg	7,260 kg	6,000 kg	5,000 kg
Oštěp	600 g	800 g	800 g	700 g

Pozn.: pro soutěže ČAS platí hmotnosti uvedené v Soutěžním řádu pro danou sezónu. Hmotnost náčiní musí být uvedena v zápise ze soutěže.

2. **Vyjma dále uvedených ustanovení**, veškeré nářadí a náčiní musí poskytnout Organizační výbor. **Technický delegát může, na základě příslušných řádů každé soutěže, dovolit soutěžícím použít vlastní nebo dodavatelem dodaná náčiní, pokud takové náčiní má certifikát IAAF, bylo zkontrolováno a označeno jako schválené pořadatelem a bylo dáno k dispozici všem soutěžícím. Nebude ale přijato náčiní, které je na seznamu pořadatelem poskytnutého náčiní.**
3. V průběhu soutěží nelze náčiní jakkoliv upravovat.
Pozn. : Obdobné ustanovení jako jsou odstavce 2 a 3 výše, platí pro soutěže ČAS. Závodníci smějí používat vlastní náčiní ve vrhačských disciplínách (vrhu koulí, hodu diskem, kladivem a oštěpem), před soutěží však musí své náčiní předložit určenému rozhodčímu ke schválení. Rozhodčí označí náčiní značkou, prokazující jeho regulérnost.

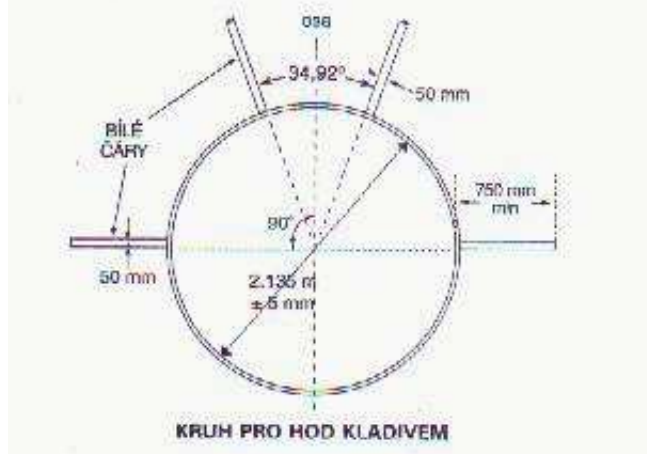
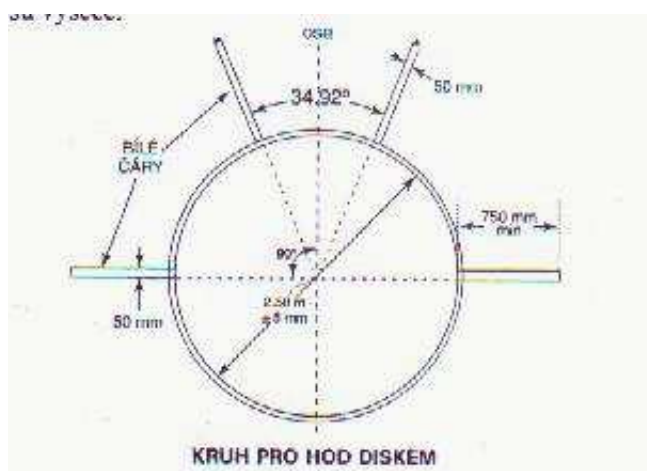
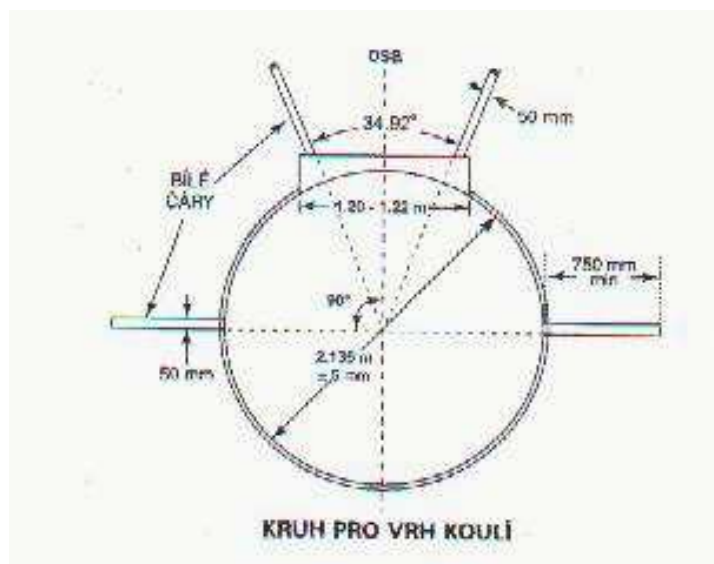
Osobní zabezpečení

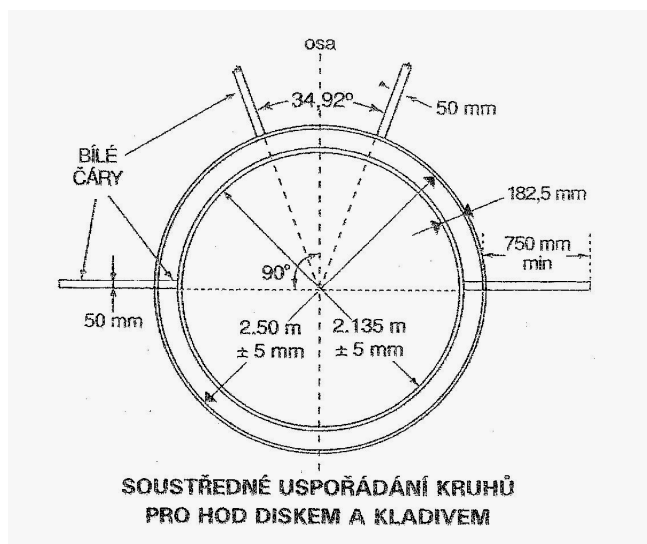
4. a) Závodníci nesmějí používat žádných pomůcek, které by jim při pokusu pomohly, např. stažení dvou nebo více prstů, **či závaží upevněného na těle**. Bandáž nebo náplast na ruce smí být použita pouze k nutnému zakrytí otevřené řezné nebo jiné rány. Nicméně při hodu kladivem je povolena bandáž jednotlivých prstů. Bandážování musí být před započítáním soutěže ověřeno vrchníkem.
- b) Závodníci nesmějí mít při pokusu na ruku rukavice. Výjimkou je hod kladivem, kdy rukavice musí mít na obou stranách hladký povrch a špičky prstů **rukavice**, kromě palců, musí být **odstřižené**.
- c) Pro snazší držení náčiní smějí závodníci nanášet na ruce, avšak pouze na ně, vhodnou hmotu. Navíc kladiváři mohou použít takovou hmotu na svých rukavicích a koulaři ji smějí nanést i na krk.
- d) Pro ochranu páteře před možným zraněním smějí závodníci nosit na těle pás z kůže nebo z jiného materiálu.
- e) Při vrhu koulí může mít závodník na zápěstí bandáž pro ochranu před možným zraněním.
- f) Při soutěži v hodu oštěpem závodník může nosit ochranu lokte.
- g) Soutěžící **mohou nosit další ochrany, např. fixace kolene, pokud je taková ochrana schválena AAF pro použití při soutěžích**

Pozn.- Rukou se rozumí úchopová část končetiny, prsty a dlaň, nikoliv zápěstí a předloktí, či paže.

Kruh pro vrh koulí, hod diskem a hod kladivem

5. Kruh musí být vymezen obručí zhotovenou z páskové oceli, železa nebo jiného vhodného materiálu, a její okraj musí být v úrovni okolního terénu. **Okolo kruhu může být beton, plast nebo asfalt**. Vnitřní plocha kruhu musí být z betonu, asfaltu či jiného pevného, nikoliv kluzkého materiálu, povrch musí být vodorovný a o 14 až 26 mm pod horním okrajem obruče kruhu. Kruh pro vrh koulí může být přenosný, pokud vyhovuje zde uvedeným podmínkám.
6. Vnitřní průměr obruče kruhu pro vrh koulí a hod kladivem musí být 2,135 m (± 5 mm) a pro hod diskem 2,500 m (± 5 mm). Obruč musí být alespoň 6 mm silná a natřená bílou barvou. Pro hod kladivem je možno použít kruhu pro hod diskem, pokud je do něj vložena obruč o vnitřním průměru 2,135 m (± 5 mm).
7. Vně kruhu, v délce alespoň 750 mm na obě strany od vnitřní hrany obruče, musí být vyznačeny bílé čáry široké 50 mm. Tyto čáry mohou být nakresleny nebo vytvořeny ze dřeva či jiného vhodného materiálu. Zadní hrana těchto čar musí tvořit prodloužení teoretické přímky vedené středem kruhu kolmo na osu výseče.

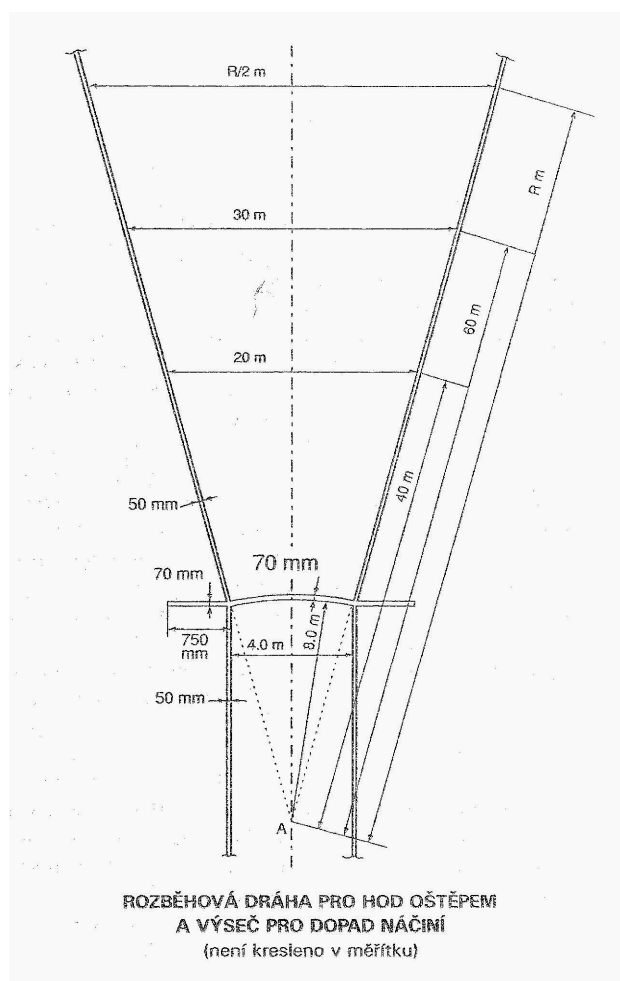

8. Závodník nesmí na plochu kruhu nebo na své boty nastříkat nebo nanést jakoukoliv hmotu. **a nesmí zdrsnit povrch kruhu**

Rozběhová dráha pro hod oštěpem

9. Rozběhová dráha musí být dlouhá nejméně 30,0 m (dovolují-li to podmínky alespoň 33,5 m) a nejvýše 36,5 m. Musí být podélně vyznačena dvěma rovnoběžnými čarami širokými 50 mm, vzdálenými od sebe 4,0 m. Hod musí být proveden před kruhovým obloukem o poloměru 8,0 m. Oblouk musí být vyznačen bílou čarou širokou 70 mm nebo stejně širokým, bíle natřeným břevnem ze dřeva, zapuštěným do úrovně okolní půdy. Na obou koncích oblouku musí být vyznačeny bílé čáry široké 70 mm a dlouhé 750 mm (měřeno od vnitřní hrany postranních čar rozběhové dráhy) vedené kolmo na podélné čáry rozběhové dráhy.

Sklon rozběhové dráhy nesmí překročit hodnotu 1:100 v příčném směru a hodnotu 1:1000 ve směru rozběhu.

POZN. 1: Pokud se závodník rozběhne ze vzdálenosti větší než 36,5 m, musí to být považováno za nezdařený pokus.

Pozn. 2: Rozběhová dráha pro hod oštěpem slouží i pro hod míčkem.

Výseč pro dopad náčiní.

10. Výseč musí být tvořena plochou pokrytou škvárou, trávou nebo jiným vhodným materiálem, na němž náčiní zanechá stopu
11. Nejvyšší sklon plochy výseče pro dopad náčiní ve směru vrhu nesmí překročit hodnotu 1:1000.
12. a) Výseč pro dopad náčiní při vrhu koulí a hodech diskem nebo kladivem musí být vyznačena bílými čarami širokými 50 mm, jejichž prodloužené vnitřní hrany se protínají ve středu kruhu a svírají spolu úhel $34,92^\circ$.
POZN.: Výseč lze přesně vytýčit vyznačením dvou bodů na oblouku o poloměru 20 m, soustředném s kruhem, jejichž vzájemná vzdálenost je 12,00 m. Tato vzdálenost se na každý další 1m vzdálenosti od středu kruhu zvětšuje o 0,60 m.
- b) Výseč pro dopad náčiní při hodu oštěpem musí být vyznačena bílými čarami, jejichž vnitřní hrany musí procházet průsečíky odhodového oblouku s rovnoběžnými postranními čarami, jež vymezují rozběhovou dráhu a v prodloužení se musí protínat ve středu křivosti odhodového oblouku (viz náčrtek). Čáry, jež vyznačují výseč, tak svírají úhel asi 29° .

Pokusy

13. Při vrhu koulí, hodu diskem a hodu kladivem se náčiní vypouští z kruhu, při hodu oštěpem z rozběhové dráhy. Pokusy prováděné z kruhu musí být zahájeny z klidového postavení uvnitř kruhu. Závodník se smí dotknout vnitřní stěny obruče, při vrhu koulí i vnitřní plochy zářezového břevna (viz P188.2).
14. Pokus je nezdařený, jestliže závodník během pokusu
 - a) vypustí náčiní způsobem v rozporu s pravidly
 - b) poté, co vstoupil do kruhu a zahájil pokus, se kteroukoliv částí těla dotkne země vně kruhu, horního okraje a/nebo horní plochy obruče;
 - c) při vrhu koulí se dotkne horního okraje a/nebo horní plochy zářezového břevna;
 - d) při hodu oštěpem se kteroukoliv částí těla dotkne čar, které vymezují rozběhovou dráhu nebo terénu mimo ni.

POZN.: Pokud se po vypuštění disk nebo kterákoliv část kladiva dotkne klece, nepovažuje se to za nezdařený pokus.

15. Pokud v průběhu soutěže nebyla výše uvedená pravidla porušena, závodník může již započatý pokus přerušit, položit náčiní do kruhu nebo mimo něj a opustit kruh. Kruh nebo rozběhovou dráhu přitom musí opustit způsobem popsaným v odstavci 17. Pak se může vrátit do výchozího klidového postavení a pokus znovu zahájit.

POZN.: Čas spotřebovaný na přerušovaný pokus a do zahájení opakovaného pokusu se musí počítat do časového limitu pro přípravu k provedení pokusu dle ustanovení P 180.17.

16. *Za nezdařený musí být považován pokus, kdy se koule, disk, kladivo nebo hrot oštěpu při prvním kontaktu se zemí dotkne čáry vymezující sektor pro dopad náčiní nebo země vně jeho vnitřní hrany.*
17. Závodník nesmí opustit kruh nebo rozběhovou dráhu dříve, než se náčiní dotkne země.
Při pokusech prováděných z kruhu, se závodník při opouštění kruhu smí poprvé dotknout horního okraje obruče nebo terénu vně kruhu pouze v místě, které leží zcela před (ve směru pokusu) bílou čarou vyznačenou po obou stranách kruhu v úrovni jeho středu.
Při hodu oštěpem musí závodník opustit rozběhovou dráhu tak, že jeho první kontakt s čarami vymezujícími tuto dráhu nebo se zemí mimo ni musí být zcela před (ve směru hodu) bílými čarami odhodového oblouku vedenými kolmo na podélné čáry rozběhové dráhy.
18. Po provedeném pokusu v soutěži ve vrhu koulí nebo hodu diskem, kladivem nebo oštěpem, se náčiní musí zpět ke kruhu nosit nebo vracet vhodným zařízením, nikdy se nesmí zpět házet.

Měření

19. Při vrhu koulí, hodu diskem, hodu kladivem a hodu oštěpem se naměřené vzdálenosti, pokud nejsou v celých centimetrech, musí zaznamenat s přesností na nejbližší nižší hodnotu v setinách metru.
20. Délka každého pokusu se musí měřit ihned po provedení pokusu
 - od nejbližšího místa dopadu koule, disku nebo hlavice kladiva k vnitřní hraně obruče kruhu, po přímce, probíhající od místa dopadu náčiní ke středu kruhu.
 - od místa, kde se hrot kovové hlavice oštěpu poprvé dotknul země, k vnitřní hraně odhodového oblouku po přímce probíhající od místa dopadu náčiní do středu křivosti odhodového oblouku.

Pozn.: Místo dopadu náčiní určuje rozhodčí.

Značky

21. Nejlepší výkon každého závodníka je možno vyznačit vlajkou nebo značkou, která musí být umístěna podél čáry vymežující výseč, a to z její vnější strany.

Obdobně může být vyznačen světový, případně kontinentální nebo národní rekord.

31. Není-li možno měřit samostatně každý výkon všech závodníků v hodů diskem, kladivem a oštěpem, použije se pro vyznačení průběžně nejlepšího výkonu každého závodníka číselných značek, umístěných v místě dopadu náčiní v souladu s ustanovením odstavce 20. Číslo z dané číselné řady se závodníkům přiděluje ve stejném pořadí, v jakém nastupují ke svým pokusům. V případě pochyb o tom, který výkon závodníka je v daném okamžiku nejlepší, umístí rozhodčí obdobným způsobem k nové stopě dopadu kontrolní značku. Po ukončení soutěže se změní všechny vyznačené výkony.

Pozn. : Všechny číselné značky, vč. kontrolních, přidělené jednotlivým závodníkům, musí být uvedeny v zápise o průběhu soutěže.

32. Při vrhu koulí se musí měřit každý pokus.

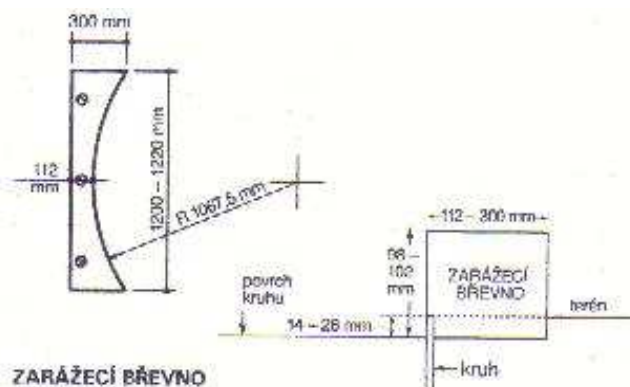
PRAVIDLO 188 - Vrh koulí**Způsob vrhu**

1. Vrh musí být proveden pouze jednou paží od ramene. Jakmile závodník zaujme základní postavení v kruhu, aby zahájil vrh, musí se koule dotýkat nebo být v těsné blízkosti krku a/nebo brady a ruka během pokusu nesmí klesnout pod tuto polohu. Koule se nesmí dostat za osu ramen.

Zarážecí břevno

2. *Konstrukce.* Břevno musí být zhotoveno ze dřeva nebo jiného vhodného materiálu ve tvaru oblouku jehož vnitřní plocha splývá s vnitřní plochou kruhu. Musí být umístěno symetricky vůči čarám vymežujícím výseč a nehybně uchyceno. Břevno musí být bílé barvy.

3. *Rozměry.* Šířka břevna na krajích musí být 300 mm, uprostřed 112 mm, délka musí být **1,21 m** ($\pm 0,01$ m) a výška břevna nad úrovní vnitřní plochy kruhu musí být 100 mm (± 2 mm) (viz nákres).

Pozn. : Pro soutěže ČAS jsou přípustná i zarážecí břevna odpovídající dřívějším předpisům IAAF.

Náčiní

4. Provedení. Náčiní pro vrh koulí musí být zhotoveno z plného železa, mosazi nebo jiného kovu, který není měkčí než mosaz nebo musí mít plášť z takového kovu vyplněný olovem nebo jiným materiálem. Musí mít tvar koule jejíž povrch nemá nerovnosti a je hladký.

5. Náčiní musí mít následující parametry:

Kategorie	Minimální hmotnost pro připuštění k soutěži (kg)	Informace pro výrobce	
		hmotnost (kg) pro dodání k soutěži	průměr (mm) min. max.
Muži	7,260	7,265 - 7,285	110 130
Junioři	6,000	6,005 - 6,025	105 125
Dorostenci	5,000	5,005 - 5,025	100 120
Žáci starší	4,000	4,005 - 4,025	95 110
Žáci mladší	3,000	3,005 - 3,025	90 105
Ženy	4,000	4,005 - 4,025	95 110
Juniorky	4,000	4,005 - 4,025	95 110
Dorostenky	3,000	3,005 - 3,025	90 105
Žákyně st. a ml	3,000	3,005 - 3,025	90 105

PRAVIDLO 189 - Hod diskem

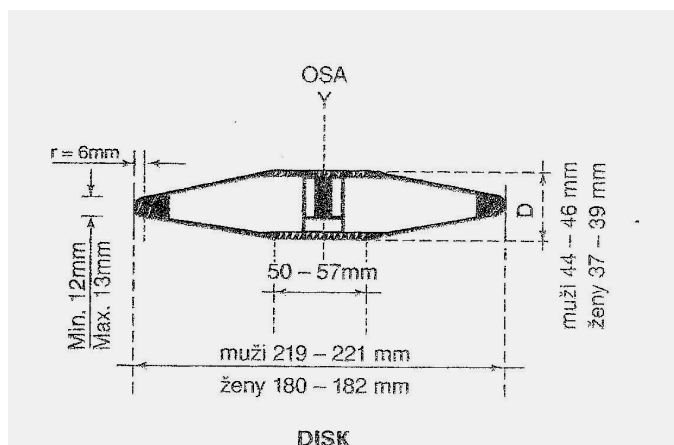
Náčiní

1. **Konstrukce.** Těleso disku může být plné nebo duté a musí být zhotoveno ze dřeva nebo jiného vhodného materiálu s kovovou obrubou, jejíž hrana musí být zaoblena. Zaoblení hrany musí být v průřezu kruhové o poloměru přibližně 6 mm. Do středu ploch disku mohou být zapuštěny kruhové kovové desky. Disk může být zhotoven i bez kovových desek, pokud bude příslušná část plochá a rozměry a celková hmotnost odpovídat hodnotám daným pravidly.

Profil disku musí být vytvořen následovně (viz nákres). Od okraje zakřivení obruby se tloušťka disku musí pravidelně zvyšovat až po maximální tloušťku D. Maximální hodnoty musí být dosaženo ve vzdálenosti 25 mm až 28,5 mm od osy Y disku. Od toho místa až k ose Y zůstává tloušťka disku konstantní.

Horní a spodní strana disku musí být identické a disk musí být symetrický vůči ose Y.

Disk, včetně obruby, nesmí mít žádné nerovnosti, jeho povrch musí být hladký a po celé ploše jednotný.

2. Disk musí mít následující parametry:

Kategorie	muži	junioři	dorostenci	ženy, juniorky dorky, žactvo st.
Hmotnost (kg) pro připuštění k soutěži	2,000	1,750	1,500	1,000
Informace pro výrobce Hmotnost (kg) pro dodání k soutěži	2,005 - 2,025	1,755 - 1,775	1,505 - 1,525	1,005 - 1,025
Rozměry (mm)				
- vnější průměr obruče - D	219 - 221	210 - 212	200 - 202	180 - 182
- průměr střed. plochy - d	50 - 57	50 - 57	50 - 57	50 - 57
- tloušťka ve středu - S	44 - 46	41 - 43	38 - 40	37 - 39
- tloušťka obruce 6 mm od okraje - K	12 - 13	12 - 13	12 - 13	12 - 13

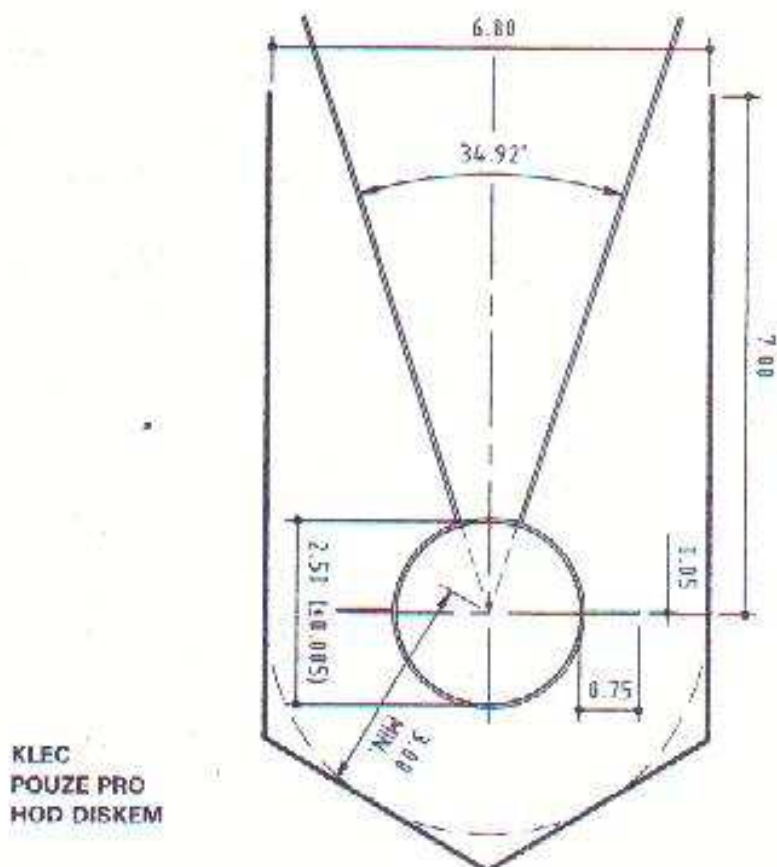
PRAVIDLO 190 - Klec pro hod diskem

1. Z důvodů bezpečnosti diváků, činovníků i závodníků, musí být kruh pro hod diskem obklopen klecí. Klec popsaná v tomto pravidle je určena pro **soutěže konající se za přítomnosti diváků mimo stadion a pro soutěže uvnitř stadionu, kdy se současně konají i další disciplíny**. V ostatních případech, zejména u tréninkových ploch, postačí klec jednodušší konstrukce. Na požádání poskytnou radu národní organizace nebo kancelář IAAF.

POZN. : Pro hod diskem je možno použít rovněž klece pro hod kladivem popsanou v P 192, opatřenou dvěma soustředně umístěnými kruhy o průměrech 2,135 m a 2,500 m nebo se v

prodloužené kleci umístí kruh pro hod diskem za kruh pro hod kladivem. Podrobnosti jsou uvedeny v P 192.

- Klec pro hod diskem je třeba navrhnout, zhotovit a postavit tak, aby zadržela disk o hmotnosti 2,0 kg, který letí rychlostí až 25 m/s. Disk se po nárazu nesmí odrazit od pevných částí klece zpět k závodníkovi nebo přeletět přes horní okraj klece. Lze použít klec jakéhokoliv tvaru a konstrukce, pokud vyhovuje ustanovením tohoto pravidla.
- Klec má půdorys ve tvaru písmene U, jak ukazuje náčrtek. Rozevření klece, ve vzdálenosti 7 m od středu kruhu je široké 6,0 m, **měřeno mezi vnitřními okraji síťování klece**. Výška síťových dílců v nejnižším místě je alespoň 4 m. Klec musí být navržena a postavena tak, aby disk nemohl při nárazu proniknout spoji, síťovinou či pod jednotlivými dílci.

POZN. 1 : Uspořádání zadních panelů klece není podstatné, pokud jsou ve vzdálenosti alespoň 3,00 m od středu kruhu.

POZN. 2 : Zlepšené konstrukce poskytující stejný stupeň bezpečnosti a nezvětšující nebezpečnou zónu vůči konvenčním konstrukcím mohou být schválena IAAF.

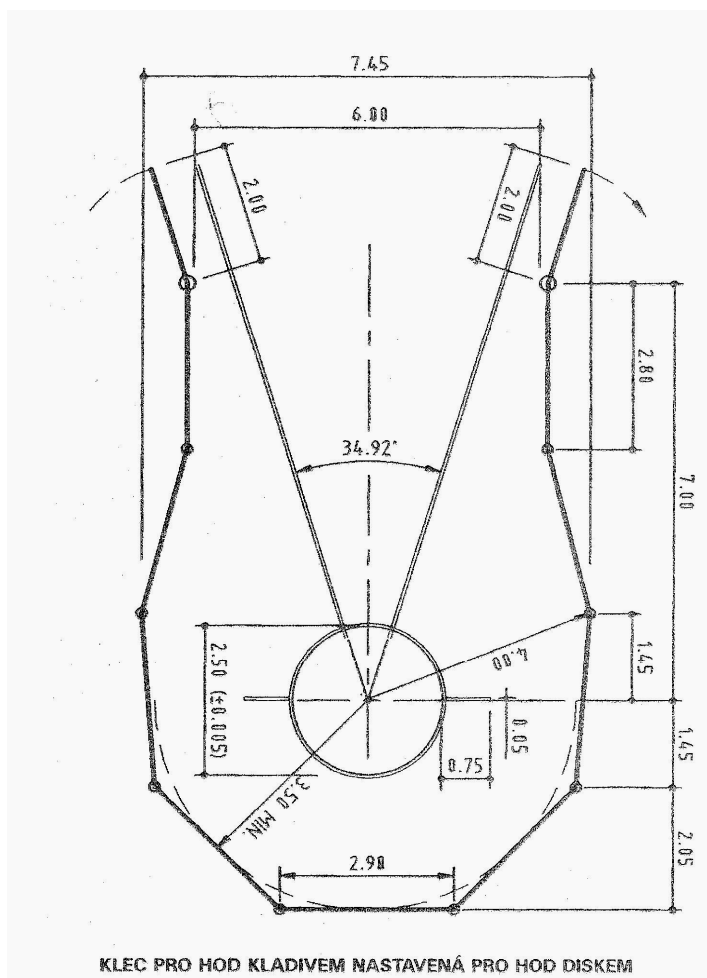
POZN. 3 : Boční stěny klece, zejména podél dráhy, mohou být prodlouženy nebo zvýšeny, pro zlepšení bezpečnosti osob pohybujících se během soutěže po běžeckém oválu.

- Síť klece může být zhotovena z provazu z přírodních nebo syntetických vláken, či z měkkého vysokotažného ocelového drátu. Největší šíře ok drátěné klece je 50mm, u provazové sítě 44mm. Tloušťka provazu či drátu závisí na konstrukci klece, **ale síťování musí vydržet dopad tělesa o hmotnosti 15 kg z výšky 7 m, jak udává norma EN 1263-1 pro dynamickou zkoušku**. Pro zajištění trvalé bezpečnosti je třeba klec prohlédnout alespoň každých 12 měsíců. U provazové sítě je zraková kontrola nedostačující. Proto má být do sítě již výrobcem vpleteno několik vzorků užitého provazu **nebo síťování podle normy EN 1263-1**, z nichž může být vždy po 12 měsících jeden vyjmut a na něm ověřena pevnost celé sítě.

POZN.: Podrobnější specifikace síťování a bezpečnostních prohlídek jsou uvedeny v manuálu IAAF „Atletická zařízení“.

- Prostor největšího ohrožení při hodu diskem z této klece je vymezen úhlem přibližně 69°, a to při hodech levou i pravou rukou. Pro bezpečné užívání klece je proto rozhodující její umístění a nasměrování na závodišti.
- Pro soutěže pořádané v rámci ČAS, platí ustanovení uvedená v odstavcích 1 až 4 výše s tím, že výška dílců klece v nejnižším místě musí být alespoň 4 m.

Lze použít rovněž klec se soustředně uspořádanými kruhy pro hod diskem a pro hod kladivem, kde rozevření klece je ve vzdálenosti 4,20 m od středu kruhu. Pohyblivé dílce musí být nastaveny do polohy rovnoběžné s osou výseče pro dopad náčiní, takže rozevření klece je ve vzdálenosti 6,20 m od středu kruhu.

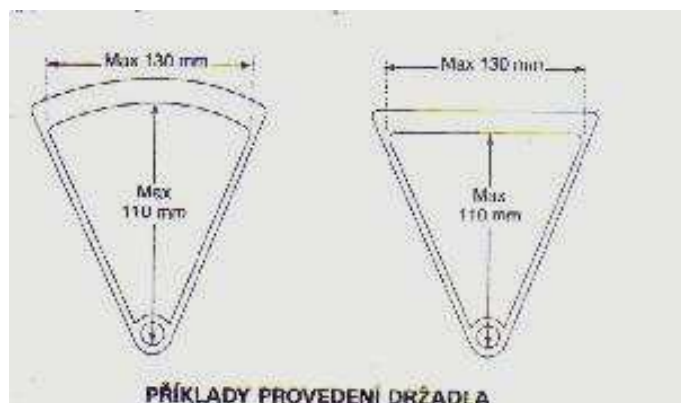

PRAVIDLO 191 - Hod kladivem

1. Závodník, v základním postavení před započítáním roztáčení kladiva nebo otáček, smí položit hlavici kladiva na zem uvnitř kruhu nebo mimo něj.
2. Za nezdařený pokus se nepovažuje, jestliže se hlavice kladiva dotkne půdy nebo povrchu kovové obruče kruhu při roztáčení kladiva nebo při provádění otoček. **Atlet může pokus zastavit a znovu jej zahájit, pokud přitom neporuší jiné pravidlo.**
3. Jestliže se kladivo při pokusu, během odhodu nebo za letu, přetrhne, nepočítá se to za nezdařený pokus, pokud byl pokus jinak proveden v souladu s pravidly. Ztratí-li přitom závodník rovnováhu a dopustí se přestupku proti pravidlům, musí to být považováno za neplatný pokus a závodník má právo na opakování pokusu.

Náčiní

4. **Konstrukce.** Kladivo se skládá ze tří částí - kovové hlavice, drátu a držadla.
5. **Hlavice.** Hlavice musí být z plného železa nebo jiného materiálu, který není měkčí než mosaz nebo z pláště z takového kovu, vyplněného olovem nebo jiným plným materiálem. Musí mít tvar koule o průměru nejméně 110 mm.
Je-li použita výplň, musí být do pláště hlavice uložena nepohyblivě a těžiště přitom nesmí být od středu koule vzdáleno více než o 6 mm.
6. **Drát.** Drát musí být z jednoho nepřerušovaného, rovného kusu z pérové oceli o průměru nejméně 3 mm a drát se při hodu nesmí podstatně protáhnout. Alespoň na jednom konci může být ohnut pro upevnění.

7. **Držadlo.** Držadlo musí být konstruováno jako jednoduchá nebo dvojitá smyčka, musí být tuhé, bez jakýchkoliv kloubových spojů. Při hodu se nesmí podstatně prodloužit. Musí být k drátu upevněno tak, aby se jeho posunem ve smyčce celková délka kladiva nemohla prodloužit. Držadla může mít prohnutý nebo rovný úchop, jehož vnitřní šířka je 130 mm a maximální vnitřní délka držadla je 110 mm. Boky držadla mohou rovné nebo mírně prohnuté v místě, kde se stýkají s úchopem pro větší prostor pro ruce atleta.

Minimální síla pro zlomení držadla musí být 8 kN (800 kgf)

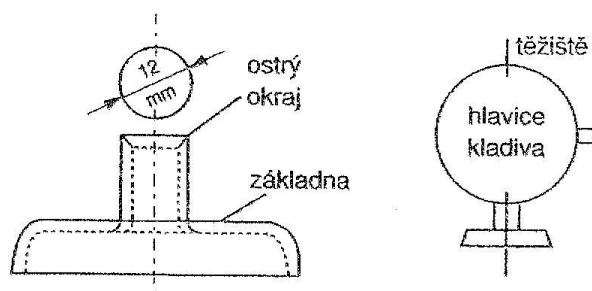
POZN.: Pevnost držadla musí být stanovena v souladu s postupy uvedenými v kalibrační příručce IAAF.

8. **Přípevnění drátu.** Drát musí být k hlavici připojen obrtlíkem, který může být opatřen kuličkovým ložiskem. Držadlo musí být uchyceno k drátu bez použití obrtlíku.
9. **Hmotnost a rozměry kladiva** musí odpovídat těmto parametrům:

Kategorie	muži	junioři	dorosten ci	ženy žáci st. juniorky	dorky
Hmotnost (kg) pro připuštění k soutěži	7,260	6,000	5,000	4,000	3,000
Informace pro výrobce					
Hmotnost (kg) pro dodání k soutěži	7,265 - 7,285	6,005 - 6,025	5,005 - 5,025	4,005 - 4,025	3,005 - 3,025
Rozměry (mm)					
délka od vnitřku držadla min.-max	1175 - 1215	1175 - 1215	1165 - 1205	1160 - 1195	1160 - 1195
- průměr hlavice	110-130	105-125	100-120	95 - 110	90 - 105

Těžiště hlavice

Jelikož těžiště nesmí být od středu hlavice dále než 6 mm, musí se hlavice bez držadla a drátu udržet v rovnováze na vodorovně uspořádané, zaostřené hraně otvoru o vnitřním průměru 12 mm (Pomůcka pro zkoušku viz nákres.)

POMŮCKA PRO ZKOUŠKU TĚŽIŠTĚ HLAVICE PRO HOD KLADIVEM

PRAVIDLO 192 - Klec pro hod kladivem

1. Z důvodů bezpečnosti diváků, činovníků i závodníků musí být kruh pro hod kladivem obklopen klecí. Klec popsaná v tomto pravidle je určena pro **soutěže konající se za přítomnosti diváků mimo stadion a pro soutěže uvnitř stadionu, kdy se současně konají i další disciplíny**. V ostatních případech, zejména u tréninkových ploch, postačí klec jednodušší konstrukce. Na požádání poskytnou radu národní atletické organizace nebo kancelář IAAF.
 2. Klec je třeba navrhnout, zhotovit a postavit tak, aby zadržela kladivo s hlavicí o hmotnosti 7,26 kg a o průměru 110 mm letící rychlostí až 32 m/s. Kladivo se po nárazu nesmí odrazit od pevných částí klece zpět k závodníkovi nebo přeletět přes horní okraj klece. Lze použít klece jakéhokoliv tvaru a provedení, pokud vyhoví ustanovením tohoto pravidla.
 3. Klec má tvar písmene U, jak ukazuje náčrtek. Rozevření klece, ve vzdálenosti 7 m od středu kruhu je široké 6,0 m, **měřeno mezi vnitřními okraji síťování pohyblivých dílů**. Výška síťových dílů v nejnižším místě je alespoň 7,00 m a alespoň 10,0 m v úseku posledních 2,80 m před zavěšením pohyblivých dílů.
Klec musí být navržena a postavena tak, aby kladivo nemohlo při nárazu proniknout spoji, síťovinou či pod jednotlivými díly.
POZN.: Provedení zadních dílů není podstatné, pokud je síť alespoň 3,50 m od středu kruhu.
 4. Na předním okraji klece musí být uchyceny dva pohyblivé síťové dílce široké 2,0 m, z nichž je vždy použit jen jeden. Minimální výška těchto dílců musí být 10,0 m.
POZN. :
 - a) Dílce na levé straně se použije při hodech praváků, dílce na pravé straně při hodech leváků. Proto je třeba, aby přestavování dílců nebylo pracné a netrvalo dlouho.
 - b) Na obrázku je levý dílec v poloze při hodu praváka. Konečná poloha pravého dílce je nakreslena čárkovaně.
 - c) Při hodu musí být pohyblivý dílec vždy přesně ve znázorněné poloze a musí mít prostředky pro upevnění v této poloze.
 - d) Konstrukce pohyblivých dílů závisí na celkovém návrhu klece. Dílce mohou být přestavovány posouváním, otáčením kolem svislé či vodorovné osy nebo vyměňovány. Hlavním požadavkem je, aby dílec zadržel jakýkoliv náraz kladiva a zabránil jeho proniknutí mezi pevnými a pohyblivými díly.
 - e) Zlepšené konstrukce poskytující stejný stupeň bezpečnosti a nezvětšující nebezpečnou zónu vůči konvenčním konstrukcím mohou být schválena IAAF.
 4. Síť klece musí být zhotovena z provazu z přírodních nebo syntetických vláken, či měkkého vysokotahného ocelového drátu. Největší šíře ok drátěné klece je 50mm, u provazové sítě 44mm. Tloušťka provazu či drátu závisí na konstrukci klece, **ale síťování musí vydržet dopad tělesa o hmotnosti 15 kg z výšky 7 m, jak udává norma EN 1263-1 pro dynamickou zkoušku**.
Pro zajištění trvalé bezpečnosti je třeba klec prohlédnout alespoň každých 12 měsíců. U provazové sítě je zraková kontrola nedostačující. Proto má být do sítě již výrobcem vpleteno několik vzorků užitého provazu **nebo síťování podle normy EN 1263-1**, z nichž může být vždy po 12 měsících jeden vyjmut a na něm ověřena pevnost celé sítě.
 5. Pro užití stejné klece i pro hod diskem je možné dvojí uspořádání. Nejjednodušším jsou dva soustředné kruhy o průměrech 2,135 m a 2,500 m a používání téhož povrchu kruhu pro oba hody. Pro hod diskem musí být pohyblivé díly nastaveny do polohy mimo výšeč.
Při uspořádání se samostatnými kruhy pro hod kladivem a hod diskem musí být oba kruhy umístěny za sebou, se středy obou kruhů vzdálenými od sebe 2,37 m a ležícími v ose výšeče pro dopad náčiní, přičemž vpředu je kruh pro hod kladivem. V tomto případě se pohyblivé díly použijí pro prodloužení délky klece.
POZN. : Další specifikace síťovin a bezpečnostních opatření jsou uvedeny v IAAF Manuálu.
 6. Prostor největšího ohrožení při hodu kladivem z této klece je vymezen úhlem 53°, a to při hodech levou i pravou rukou, a proto je pro bezpečné užívání klece rozhodující její umístění a nasměrování na závodisti.
POZN. : Uspořádání zadních panelů klece není podstatné, pokud jsou ve vzdálenosti alespoň 3,50 m od středu soustředných kruhů nebo alespoň 3,00 m od středu kruhu pro hod diskem v případě dvou samostatných kruhů. (Viz též P 192.4.).
31. Pro soutěže pořádané v rámci ČAS, platí ustanovení uvedená v odstavcích 1 až 5 výše s tím, že výška dílců klece v nejnižším místě musí být alespoň 5,0 m, výška pohyblivých dílů alespoň 5,0 m. Lze použít rovněž starší typ klece, s rozevřením ve vzdálenosti 4,20 m od středu kruhu. Poslední pevné dílce musí být prodlouženy o další pevný dílec o šířce nejméně 2,0 m, takže rozevření klece je ve vzdálenosti alespoň 6,20 m od středu kruhu.

PRAVIDLO 193 - Hod oštěpem**Způsob hodu**

1. a) Závodník musí oštěp držet za vinutí. Oštěp musí být hozen přes rameno nebo přes horní část házející paže, nesmí být vržen ani mrštěn. Neortodoxní styly jsou zakázány.
- b) Hod je zdařený pouze tehdy, když se hrot kovové hlavice oštěpu dotkne země dříve, než jakákoliv jiná část náčiní.
- c) V celém průběhu pokusu až do vypuštění oštěpu z ruky se závodník nesmí zcela otočit tak, aby byl zády k odhodovému oblouku.
2. Jestliže se kdykoliv v průběhu hodu oštěp zlomí, nesmí být takový pokus považován za nezdařený, pokud byl proveden v souladu s pravidly. Pokud přitom závodník ztratí rovnováhu a poruší některé ustanovení tohoto pravidla, musí to být považováno za neplatný pokus a závodník má právo na opakování pokusu.

Náčiní

3. *Konstrukce.* Oštěp se skládá ze tří hlavních částí - hlavice, těla a vinutí úchopu. Tělo oštěpu může být plné nebo duté a musí být zhotoveno z kovu nebo jiného vhodného materiálu jako pevný, nedělitelný celek. K tělu musí být připevněna kovová hlavice zakončená ostrým hrotem. Povrch těla oštěpu nesmí mít žádné jamky, hrbolky, rýhy nebo plastické švy, díry nebo zdrsnění a jeho plocha musí být hladká (viz P 188.4) a po celé délce jednotná. Celá hlavice oštěpu musí být zhotovena z kovu. Na její konec může být navařen zesílený hrot z jiného kovu, a to za jen tehdy, pokud je celá hlavice celistvá a má hladký povrch.
4. Vinutí musí překrývat těžiště náčiní a nesmí zvětšovat průměr těla o více než 8 mm. Může mít pravidelně vzorovaný, neklouzavý povrch, ale bez držáků, zářezů či prohlubní jakéhokoli druhu. Vinutí musí mít všude stejnou tloušťku.
5. Průřez oštěpu musí být po celé délce kruhový (viz POZN. 1). Největší průměr těla oštěpu musí být bezprostředně před vinutím. Střední část těla oštěpu, včetně části pod vinutím, může být válcová nebo se mírně zužovat směrem dozadu, avšak zmenšení průměru od bezprostředního počátku vinutí po jeho konec nesmí v žádném případě být větší než 0,25 mm. Od vinutí se oštěp musí pravidelně zužovat směrem ke hrotu i směrem ke konci. Podélný profil od vázání po hrot na jedné straně a ke konci na druhé straně musí být přímý nebo mírně konvexní (vypouklý) (viz POZN. 2). Po celé délce oštěpu se jeho průměr nesmí náhle měnit, vyjma bezprostředně za hlavici a před i za vinutím. Na konci hlavice se průměr nesmí zmenšit o více než 2,5 mm a tato odchylka smí být jen do vzdálenosti 300 mm od hlavice.

POZN. 1: Ač má být příčný průměr kruhový, je přípustný rozdíl 2 % mezi největší a nejmenší hodnotou průměru. Střední hodnota obou údajů musí odpovídat stanoveným parametrům.

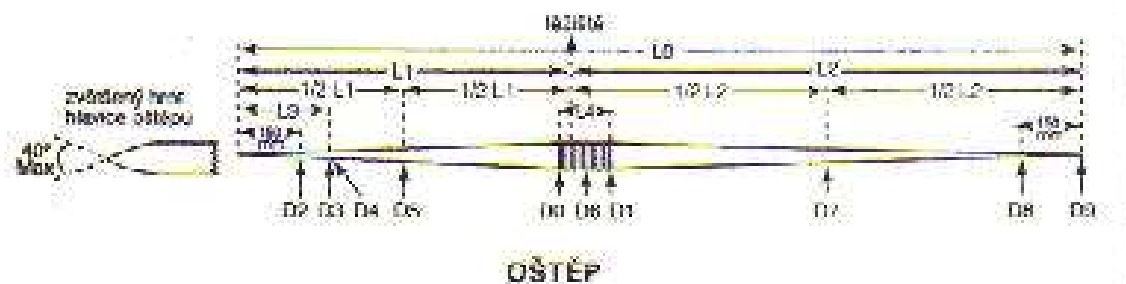
POZN. 2 : Tvar podélného profilu je možno snadno zkontrolovat pomocí kovového pravítka dlouhého nejméně 500 mm a dvou měrek o tloušťce 0,20 mm a 1,25 mm. V mírně konvexní části profilu se pravítko po přiložení bude po povrchu kolébat, v rovné části nesmí být nikde možno vložit mezi přiložené pravítka a povrch oštěpu měrku 0,20 mm. Avšak v oblasti bezprostředně za místem spojení hlavice a těla nesmí být možno vložit měrku 1,25 mm.

MEZINÁRODNÍ OŠTĚP

Průměry (mm)	muži		ženy	
	max	min	max	min
D0 počátek vinutí	30	25	25	20
D1 konec vinutí	-	DO - 0,25	-	DO - 0,25
D2 150 mm od hrotu	0,8 DO	-	0,8 DO	-
D3 na konci hlavice	-	-	-	-
D4 bezprostředně za hlavici	-	D3 - 2,5	-	D3 - 2,5
D5 polovina vzdálenosti L1	0,9 DO	-	0,9 DO	-
D6 vinutí	DO + 8	-	DO + 8	-
D7 polovina L2	-	0,9 DO	-	0,9 DO
D 8 150 mm od konce	-	0,4 DO	-	0,4 DO
D9 na konci	-	3y,5	-	3,5

6. Oštěp musí mít následující parametry:

Kategorie	muži, junioři	dorostenci	žáci ženské složky
Hmotnost (g) pro připuštění k soutěži	800	700	4,000
Hmotnost (g) pro dodání k soutěži	805 - 825	705 - 725	605 - 625
Rozměry (mm)			
celková délka L0	2600 - 2700	2300 - 2400	2200 - 2300
délka hlavice L3	250 - 330	250 - 330	250 - 330
vzdálenost od k těžišti L1	900 - 1060	860 - 1000	800 - 920
průměr těla v nejtlustším místě D0	25 - 30	23 - 28	20 - 25
délka vinutí L4	150 - 160	150 - 160	140 - 150

- Oštěp nesmí mít žádné pohyblivé části nebo zařízení, které by při hodů mohlo změnit polohu těžiště oštěpu nebo jeho letové vlastnosti.
- Zúžení oštěpu ke hrotu kovové hlavice musí být takové, že vrcholový úhel na hrotu hlavice není větší než 40° . Průměr těla oštěpu ve vzdálenosti 150 mm od hrotu nesmí překročit hodnotu 80 % maximálního průměru těla oštěpu. V poloviční vzdálenosti mezi hrotem a těžištěm oštěpu nesmí průměr těla oštěpu překročit hodnotu 90 % jeho maximálního průměru.
- Zúžení těla oštěpu směrem ke konci musí být takové, že průměr těla uprostřed mezi těžištěm a koncem oštěpu nesmí být menší než je hodnota 90 % jeho maximálního průměru. Ve vzdálenosti 150 mm od konce nesmí být průměr těla oštěpu menší než 40 % jeho maximálního průměru, Průměr těla oštěpu na samém konci nesmí být menší než 3,5 mm.

PRAVIDLO 195 – Hod míčkem

- Hmotnost míčku je min. 150 g.
- Pro tuto soutěž platí ustanovení soutěžních pravidel :
P 180 (celé),
P 187 : odstavce 3), 4), 9) až 11), 12.b), 13, 14.a),d), 15 až 21), 31).

PRAVIDLO 196 – Hod břemenem

- Hmotnost břemene a jeho provedení je uvedeno v řadu příslušné soutěže.
- Při každé soutěži musí být dodržena následující ustanovení soutěžních pravidel :
P 180 (celé),
P 187 : odstavce 3) až 8), 10), 11), 12.a), 13, 14.a),b), 15 až 21), 31),
P 191 : odstavce 1) až 3)
P 192 (celé).

KAPITOLA V - VÍCEBOJE

PRAVIDLO 200 – Soutěže ve vícebojích

Soutěže mužů a juniorů - desetiboj a pětiboj

1. Pětiboj se skládá z pěti disciplín, které se musí uskutečnit v jediném dnu v následujícím pořadí: skok do dálky, hod oštěpem, 200 m, hod diskem, 1500 m.
2. Desetiboj se skládá z dále uvedených disciplín,, které soutěžící musí absolvovat v určeném pořadí ve dvou, po sobě jdoucích dnech:
 1. den - 100 m, skok do dálky, vrh koulí, skok do výšky, 400 m.
 2. den - 110 m přek., hod diskem, skok o tyči, hod oštěpem, 1500 m.

Soutěž žen a juniorek – sedmiboj a desetiboj

3. Sedmiboj se skládá z dále uvedených disciplín,, které soutěžící musí absolvovat v určeném pořadí ve dvou, po sobě jdoucích dnech::
 1. den - 100 m přek., skok do výšky, vrh koulí, 200 m.
 2. den - skok do dálky, hod oštěpem, 800 m.
4. Desetiboj se skládá z dále uvedených disciplín,, které soutěžící musí absolvovat v určeném pořadí ve dvou, po sobě jdoucích dnech:
 1. den - 100 m, hod diskem, skok o tyči, hod oštěpem, 400 m.
 2. den - 100 m přek., skok do dálky, vrh koulí, skok do výšky, 1500 m.

Dorostenci (osmiboj)

5. Osmiboj sestává z dále uvedených disciplín,, které soutěžící musí absolvovat v určeném pořadí ve dvou, po sobě jdoucích dnech :
 1. den - 100 m, skok do dálky, vrh koulí, 400 m.
 2. den - 110 m přek., skok do výšky, hod oštěpem, 1000 m.

Dorostenky (sedmiboj)

6. Sedmiboj sestává z dále uvedených disciplín,, které soutěžící musí absolvovat v určeném pořadí ve dvou, po sobě jdoucích dnech :
 1. den - 100 m přek., skok do výšky, vrh koulí, 200 m.
 2. den - skok do dálky, hod oštěpem, 800 m.

Všeobecná ustanovení

7. Podle uvážení vrchního rozhodčího musí mít každý závodník, kdykoliv je to možné, mezi koncem jedné a začátkem další disciplíny přestávku alespoň 30 minut. Je-li to možné, pak začátek první disciplíny druhého dne má být alespoň 10 hodin po ukončení poslední disciplíny prvního dne.
8. **V jednotlivých disciplínách víceboje, vyjma poslední, určuje složení jednotlivých běhů a skupin, podle okolností, technický delegát nebo vrchní rozhodčí vícebojů tak, že soutěžící s podobnou výkonností v dané disciplíně, dosaženou v předem stanoveném údobí, jsou umístěni do stejného běhu nebo skupiny.** V každé skupině mají být alespoň 3 závodníci, nejlépe však 5 a více závodníků.

Pokud tak nelze učinit s ohledem na časový pořad, je obsazení běhů nebo skupin další disciplíny stanoveno až a když jsou soutěžící k dispozici po absolvování předcházející disciplíny. .

V poslední disciplíně víceboje budou jednotlivé běhy sestaveny tak, že jeden běh tvoří vedoucí závodníci podle pořadí po předposlední disciplíně..

Technický delegát nebo vrchní rozhodčí vícebojů, podle okolností, má právo změnit složení kterékoliv skupiny, je-li to podle jeho mínění žádoucí.

9. Pro všechny disciplíny, z nichž se každá soutěž skládá, platí příslušná pravidla IAAF s následujícími výjimkami:
 - a) Ve skoku do dálky a při vrhu koulí a všech hodech má každý závodník pouze tři pokusy.
 - b) Pokud není k dispozici automatická časomíra, musí být čas každého závodníka měřen nezávisle třemi časoměři.
 - c) V bězích bude diskvalifikován závodník, který v daném běhu způsobil dva chybné starty.
10. V každé běžecké disciplíně může být použit pouze jediný systém měření časů. Nicméně v případě rekordu musí být použity údaje plně automatického časoměrného systému, bez ohledu na skutečnost, zda údaje tohoto systému byly použity pro bodování ostatních startujících v dané disciplíně
11. Kterémukoliv závodníkovi, který se nepokusí o start nebo neprovede pokus v jedné z disciplín víceboje, nesmí být povolena účast v následujících disciplínách, ale nadále musí být považován za závodníka, který soutěž vzdal. Nesmí být proto uveden v konečném pořadí.
Pozn. : Není tedy možné, aby v některé disciplíně víceboje startoval závodník, který ve víceboji nesoutěží.

Kterýkoliv závodník, který se rozhodl, že v soutěži ve víceboji nebude dále pokračovat, musí o svém rozhodnutí okamžitě uvědomit vrchního rozhodčího víceboje.

12. Po ukončení každé disciplíny musí být všem závodníkům oznámeny získané body, podle platných bodovacích tabulek IAAF, jak v právě ukončeném závodě, tak i celkové součty po všech ukončených disciplínách.
Vítězem se stává závodník, který získal nejvyšší celkový počet bodů.
13. Při stejném počtu bodů získává lepší umístění závodník, který získal ve větším počtu disciplín více bodů, než závodník či závodníci se stejným celkovým bodovým součtem. Pokud rovnost trvá i nadále, získává lepší umístění závodník, který získal nejvyšší počet bodů v kterékoliv disciplíně a pokud rovnost stále trvá, získává lepší umístění závodník, který získal nejvyšší počet bodů v další disciplíně, atd. Tímto způsobem se řeší pořadí závodníků se stejným počtem bodů na kterémkoliv místě konečného pořadí soutěže.
31. V kategoriích mládeže se víceboje konají též v níže uvedeném rozsahu :

kategorie	den	disciplíny
Dorostenci	10-boj	1. 100 m, dálka, koule, výška, 400 m, 2. 110m př., disk, tyč, oštěp, 1500 m
Žáci starší	9-boj	1. 100 m př., disk, tyč, oštěp 2. 60 m, dálka, koule, výška, 1000 m
Žáci mladší	5-boj	1. 60 m př., míček, 60 m, dálka, 800 m
Žákyně starší	7-boj	1. 100 m př., výška, koule, 150 m, 2. dálka, oštěp, 800 m
žákyně mladší	5-boj	1. 60 m př., míček, 60 m, dálka, 800 m

Vyjma pětibojů mladšího žactva jsou všechny ostatní víceboje dvoudenní. Pořadí jednotlivých disciplín musí být zachováno tak, jak je výše uvedeno.

Váha a rozměry náradí a náčiní je dána údaji platnými pro samostatné závody v jednotlivých věkových kategoriích.

32. Kromě rozsahů uvedených v bodech 1, 2, 3 a 31, je možno pořádat víceboje ve skokanských nebo vrhačských disciplínách (trojboj, resp. čtyřboj) a sprinterský trojboj (60 m, 100 m, 200 m). Pro bodové hodnocení se použijí běžné bodovací tabulky.

Kapitola VI - HALOVÉ SOUTĚŽE

PRAVIDLO 210 - Platnost pravidel soutěží na otevřeném hřišti

S výjimkou ustanovení tohoto oddílu, platí pro soutěže v hale pravidla pro soutěže na otevřeném závodistišti, uvedená v kapitolách I až V.

PRAVIDLO 211 - Kryté závodistiště

1. Celé závodistiště musí být zcela uzavřené a pod střechou. Musí být vybaveno osvětlením, topením a ventilací, zajišťujícími nutné podmínky pro soutěže.
2. Hala má mít oválnou běžeckou dráhu a rovinku pro běhy na krátké vzdálenosti na hladkých a překážkových tratích, rozběhové dráhy a doskočiště pro skok do výšky, skok do dálky, trojskok a pro skok o tyči. Dále má mít vrhačský kruh a sektor pro dopad náčiní pro vrh koulí, umístěný trvale nebo podle potřeby. **Všechna zařízení mají odpovídat specifikacím uvedeným v manuálu IAAF „Atletická zařízení“.**
3. Všechny běžecké dráhy, rozběhové dráhy a odrazové plochy musí být pokryty umělým materiálem nebo musí mít dřevěný povrch. V případě povrchu z umělého materiálu musí být jeho vrstva dostatečná pro použití obuvi s hřebíky o délce 6 mm. Pokud je tato vrstva odlišné tloušťky, uvede správce haly závodníky o přípustné délce hřebíků (viz P143.4).
Halové atletické soutěže uvedené v P 1.a), b), d) a soutěže přímo řízené IAAF musí být konány pouze na závodistištích, která mají platný certifikát IAAF.
Doporučuje se, aby se na takových závodistištích konaly i soutěže uvedené v P 1.e), f), g) a h).
4. Jak je to jen technicky možné, musí mít všechny rozběhové dráhy po celé délce jednotnou pružnost. Na odrazových plochách pro skokanské soutěže musí být tato podmínka prověřena před každou soutěží (viz P218.2, P218.3, P219.3, P 220.2.).
POZN.1 : Manuál IAAF „Atletická Zařízení“ z roku 2003 obsahuje podrobnější specifikace pro plánování a stavbu halových závodistišť.
POZN. 2 : Standardní formulář zprávy o kontrole atletických zařízení je k dostání u IAAF.

PRAVIDLO 212 - Rovinka pro běhy na krátké vzdálenosti

1. Největší příčný sklon dráhy nesmí překročit hodnotu 1:100 a sklon ve směru běhu nesmí v kterémkoliv místě mít hodnotu větší než 1:250 a celkově hodnotu větší než 1:1000.

Dráhy

2. Rovinka má mít nejméně 6 a nejvýše 8 drah vzájemně vymezených a z obou stran ohraničených bílými čarami širokými 50 mm. Jednotlivé dráhy musí mít stejnou šířku 1,22 ± 0,01 m včetně čáry po pravé straně.
POZN. : Dráhy okruhů postavených před 1.lednem 200 mohou mít jednotlivé dráhy maximální šířku 1,25 m.

Start a cíl

3. Před startovní čarou musí být volný prostor alespoň 3 m a za cílovou čarou musí být zcela volný prostor bez jakýchkoliv překážek o délce alespoň 10 m, upravený tak, aby dobíhající závodníci mohli zastavit bez nebezpečí zranění.
POZN.: Doporučuje se, aby za cílovou čarou byla volná vzdálenost alespoň 15 metrů.

PRAVIDLO 213 - Běžecký ovál a dráhy

1. Doporučuje se jmenovitá délka 200 m. Běžecký ovál musí sestávat ze dvou paralelně vedených, rovných úseků a dvou zatáček stejného poloměru, které mohou být klopené. Vnitřní okraje trati musí být ohraničené buď obrubníkem z vhodného materiálu asi 50 mm vysokým i širokým nebo bílou čarou širokou 50 mm. Vnitřní hrana čáry nebo obrubníku musí být po celém obvodu dráhy vodorovná, s nejvyšším sklonem 1:1000.

Dráhy

2. Běžecká trať má mít nejméně 4 a nejvýše 6 drah. Jednotlivé dráhy musí být vzájemně vymezeny bílými čarami širokými 50 mm a mají mít stejnou šířku, nejméně 0,90 m a nejvýše 1,10 m, včetně čáry po pravé straně.

Klopení zatáček

3. Jsou-li zatáčky klopené, doporučuje se, aby úhel sklonu trati v zatáčkách nebyl větší než 18°. Sklon trati v zatáčkách v daném místě má být stejný v celém příčném profilu trati.
4. Pro usnadnění přechodu z rovinek do klopené zatáčky, může přechodový úsek **plynule ve vertikálním i horizontálním směru** zasahovat do rovného úseku trati.

5. Pro běžecký ovál s první dráhou o délce 200 m se doporučuje, aby vnitřní poloměr zatáčky byl nejméně 11 m a nejvýše 21 m. Je-li to možné, má být tento poloměr alespoň 13 m. Poloměr zatáčky nemusí být po celém oblouku konstantní.

Značení zatáčky

6. Je-li vnitřní okraj dráhy vymezen pouze bílou čarou, musí být ještě vyznačen kužely nebo praporky. Kužele musí být alespoň 200 mm vysoké. Praporky musí mít rozměr 250 x 200 mm a výšku nad plochou dráhy alespoň 450 mm a musí být skloněny pod úhlem 120° k povrchu běžeckého oválu. Kužele nebo praporky musí být umístěny tak, že jejich ven směřující plocha splývá s vnitřním okrajem bílé hraniční čáry. Vzájemné vzdálenosti kuželů nebo praporků nesmí být větší než 2 m v zatáčkách a 10 m na rovinkách.

POZN.: Pro všechny halové soutěže řízené přímo IAAF se doporučuje vnitřní vymezení běžeckého oválu obrubníkem.

PRAVIDLO 214 - Start a cíl na běžeckém oválu

1. Technické informace o stavbě a značení běžeckého oválu o délce 200 m a opatřeného klopenými zatáčkami jsou uvedeny v příslušné příručce IAAF. Základní principy, které by měly být dodrženy, jsou uvedeny níže.

Základní požadavky

2. Start a cíl musí být vyznačeny bílými čarami širokými 50 mm, vedenými kolmo na podélné dělicí čáry drah na rovince a ve směru normály v daném místě zakřivení zatáčky.
3. Cílová čára, pokud je to možné, má být pouze jedna pro všechny běhy a musí být umístěna na rovném úseku trati tak, aby co největší část tohoto úseku byla ní.
4. Základním požadavkem pro všechny startovní čáry, přímé, odstupňované či zakřivené je, aby nejkratší možná vzdálenost od startu do cíle byla pro všechny závodníky stejná.
5. Pokud je to možné, nemají být startovní čáry (a středové čáry předávacích území) v nejstrmější části klopení zatáček.

Průběh závodů

6. Pro všechny běhy na 400 m a kratší musí mít každý běžec na startu vlastní dráhu. Běhy do 200 m včetně musí být běženy celé v drahách. Běhy delší než 200 m, avšak kratší než 800 m, musí být běženy v drahách od startu až po konec druhé zatáčky. V bězích na 800 m může mít každý závodník přidělenou samostatnou dráhu, může se běžet i ve skupinách, vybíhajících z drah 1 a 3. Čarami širokými 50 mm, zřetelně vedenými napříč drahami, musí být vyznačeno místo, kde závodníci mohou opustit své dráhy.

Běhy nad 800 m musí být běženy ze zakřivené startovní čáry bez ohledu na vyznačené dráhy.

POZN. 1: Při soutěžích neuvedených v P 1.a),b),c), se účastníci mohou dohodnout, že běh na 800 m se nepoběží v drahách.

POZN. 2: Při méně než šesti drahách lze použít skupinového startu (P 162.9), který umožňuje soutěžit šesti závodníkům současně.

Startovní a cílová čára pro dráhu o jmenovité délce 200 m

7. Startovní čára první dráhy je na hlavní rovince. Její poloha musí být stanovena tak, aby startovní čára v krajní vnější dráze (běhy na 400 viz odst.9) byla v místě, kde **úhel klopení nepřesahuje 12°**. Cílovou čarou pro všechny běhy na běžeckém oválu je prodloužená startovní čára první dráhy, vedená napříč jednotlivými drahami, kolmo na jejich hraniční čáry.

Odstupňované startovní čáry pro běh na 200 m

8. Prodloužená startovní čára první dráhy je cílovou čarou pro všechny dráhy. Poloha startovní čáry v ostatních drahách se stanoví naměřením dané vzdálenosti zpětně od cíle, pro každou dráhu samostatně. Měření musí být provedeno stejným způsobem, jak ustanoveno pro měření délky první dráhy bez obrubníku (viz P 160.2).

Ve vyměřené vzdálenosti pak musí být vlastní startovní čára v dané dráze vyznačena jako kolmice na postraní čáry **ve vzdálenosti 20 cm od vnitřní čáry této dráhy, jedná-li se o polohu startu na rovném úseku trati. V zakřivené části dráhy** musí být poloha startovní čáry měřena ve směru poloměru vedeného ze středu zakřivení a v přechodových částech (viz P 213.4) ve směru přímkou vedené teoretickým středem zakřivení v tomto místě. Startovní čára je 50 mm široká, celá její šířka je součástí odměřené vzdálenosti.

Odstupňovaná startovní čára pro běhy nad 200 m do 800 m vč.

9. Jelikož běžci mohou na konci první nebo druhé zatáčky své dráhy opustit, musí vzájemná posunutí startovní čáry v jednotlivých drahách zahrnovat jednak odstup stanovený obdobně jako pro běh na 200 m (viz bod 8 výše), jednak úsek vyrovnávající rozdílné vzdálenosti pro jednotlivé dráhy od místa, kde závodník smí svou dráhu opustit (vyznačeného tzv. čarou pro opuštění drah), ke konci následující rovinky.

Vyrovnávací úseky je možno stanovit při vyznačování čáry od níž mohou běžci opustit své dráhy. Vzhledem k tomu, že startovní čáry jsou 50 mm široké, není možno v jedné dráze vyznačit dvě

startovní čáry pokud mezi nimi není posun asi o 70 mm, dávající zřetelnou mezeru 20 mm mezi oběma čarami. Pokud takovýto problém vznikne, je třeba vyznačit jedinou čáru v poloze vzdálenější od cíle. Tento problém se netýká první dráhy, neboť běžec zůstává ve své dráze prakticky celý závod. Daný problém může vzniknout pouze v dráze 2, příp. 3, nikdy v drahách 5 a 6, kde je toto posunutí větší než 70 mm.

Ve vnějších drahách, kde je odlišení obou čar dostačující, se druhá startovní čára posune před první o úsek odpovídající značení v místě, kde mohou závodníci své dráhy opustit. Vyznačení této druhé startovní čáry je stejné, jak je popsáno pro běh na 200 m.

Poloha startovních čar ve vnějších drahách je rozhodující pro polohu ostatních startovních čar a umístění cílové čáry na běžeckém oválu. Aby ve vnějších drahách běžci nemuseli startovat do příliš strmého úseku, je třeba posunout všechny startovní čáry, a tím též cílovou čáru tak, aby počáteční vzestup dráhy byl pro běžce přijatelný. Je proto nutné nejprve stanovit polohu startovních čar pro běhy na 400 m a 800 m ve vnějších a poté ve vnitřních drahách a teprve pak polohu cílové čáry.

*POZN.: Pro usnadnění identifikace čáry dovolující běžcům seběhnout do první dráhy, mohou být v průsečících obloukové čáry s čarami vymezuujícími jednotlivé dráhy umístěny malé kužely nebo hranoly (50 mm x 50 mm) jejichž výška nepřesáhne 150 mm, a jejichž barva je **odlišná od barvy drah a obloukové čáry.***

Kvalifikační běhy

10. Při halových soutěžích, pokud nenastanou nepředvídané okolnosti, musí být užity následující tabulky pro určení počtu kvalifikačních kol, počtu běhů v každém kole a způsob postupu do dalšího kola.

60 m, 60 m přek., přihlášeno	R	U	Č	SF	U	Č
9 - 16	2	3	2			
17 - 24	3	2	2			
25 - 32	4	3	4	2	4	
33 - 40	5	4	4	3	2	2
41 - 48	6	3	6	3	2	2
49 - 56	7	3	3	3	2	2
57 - 64	8	2	8	3	2	2
65 - 72	9	2	6	3	2	2
73 - 80	10	2	4	3	2	2

200m, 400 m, 800 m, 4x200 m, 4x400 m. přihlášeno	R	U	Č	M	U	Č	SF	U
7 - 12	2	2	2					
13 - 18	3	3	3	2	3			
19 - 24	4	2	4	2	3			
25 - 30	5	2	2	2	3			
31 - 36	6	2	6	3	2			
37 - 42	7	2	4	3	2			
43 - 48	8	2	2	3	2			
49 - 54	9	2	6	4	3		2	3
55 - 60	10	2	4	4	3		2	3

1500m přihlášeno	R	U	Č	SF	U	Č
12 - 18	2	3	3			
19 - 27	3	2	3			
28 - 36	4	2	1			
37 - 45	5	3	3	2	3	3
46 - 54	6	2	6	2	3	3
55 - 63	7	2	4	2	3	3

3000 m, přihlášeno	R	U	Č
16 - 24	2	4	4
25 - 36	3	3	3
37 - 48	4	2	4

POZN.: Uvedené údaje platí pro běžecký ovál se šesti drahami po obvodě *a/nebo* sprinterskou rovinku s osmi drahami.

Přidělení drah

11. pro všechny běhy mimo 800 m, které se běží zcela nebo částečně v drahách v zatáčce, a kde jsou kvalifikační kola, se dráhy přidělují takto:
 - a) o vnější dvě dráhy losují dva závodníci nebo družstva nejvýše postavená
 - b) o další dvě dráhy závodníci nebo družstva na druhém a třetím místě,
 - c) o zbývající dráhy losují zbývající účastníci běhu.
Postavení jednotlivých účastníků běhu se stanoví takto
 - d) pro běhy prvního kola podle tabulky dosažených výkonů v předem stanoveném údobí
 - e) pro další kola v souladu s postupem uvedeným v P 166.3a
12. Pro všechny ostatní běhy se pořadí drah stanoví v souladu s P 166.4 a P 166.8

PRAVIDLO 215 - Oblečení, obuv a startovní čísla

1. Vyjma bodu 4 (rozměry hřebů běžecké obuvi), platí všechna ustanovení P 143.
2. Probíhá-li soutěž na závodišti s povrchem z umělého materiálu, pak část hřebů vystupujících z podrážky nebo paty obuvi nesmí přesahovat délku 6 mm (nebo hodnotu udanou pořadatelem). Tyto hřeby smí mít průměr nejvýše 4 mm.

PRAVIDLO 216 - Běhy překážkové

1. Překážkové běhy v hale se pořádají na vzdálenosti 50 m nebo 60 m, na rovné trati.
2. Rozmístění překážek pro závody:

	muži		ženy	
délka závodu (m)	50	60	50	60
výška překážek (m)	1,067		0,840	
počet překážek	4	5	4	5
Vzdálenosti (m)				
od startu k 1.překážce	13,72		13,00	
mezi překážkami	9,14		8,50	
od posled. přek. do cíle	8,86	9,72	11,50	13,00

PRAVIDLO 217 - Běhy rozestavné

1. Při běhu na 4x200 m musí být celý první úsek a první zatáčka druhého úseku běženy v drahách. Na konci této zatáčky musí být čarou 50 mm širokou (čarou pro opuštění drah) vedenou napříč všemi drahami jasně vyznačeno místo, kde každý běžec může svou dráhu opustit. Neplatí ustanovení P 170, podle něž se přebírající závodník může rozběhnout ze vzdálenosti do 10 m před předávacím územím
2. Při běhu na 4x400 m musí být v drahách běženy první dvě zatáčky. Budou tak použity stejné startovní čáry i čára pro opuštění drah jako pro individuální závod na 400 m.
3. Při běhu na 4x800 m musí být v drahách běžena první zatáčka. Budou tedy použity stejné startovní čáry i čára pro opuštění drah jako pro individuální běh na 800 m.
4. Běhy, při nichž běžci po proběhnutí prvních dvou nebo tří zatáček v drahách smějí své dráhy při vběhnutí do rovinky opustit, jsou odstartovány z odstupňovaných startovních čar. Jejich vyměření je popsáno v P 214.9.

POZN.: Vzhledem k úzkým drahám může při bězích rozestavných v halách dojít k neúmyslným kolizím snadněji než při závodech na otevřeném závodišti. Proto se doporučuje, pokud je to možné, ponechat mezi jednotlivými družstvy volnou dráhu. Použity by tedy byly dráhy 1, 3 a 5 a dráhy 2, 4 a 6 by zůstaly volné.

PRAVIDLO 218 - Skok do výšky

Rozběhová plocha a odrazová plocha

1. Odrazová plocha musí být rovná s celkovým maximálním sklonem (nahoru nebo dolů) 1:250. Při použití přenosných rohoží toto ustanovení platí pro horní povrch této rohože. Podkladová plocha, na níž je povrch odraziště položen, musí být bezpodmínečně pevná nebo, jedná-li se o montovanou konstrukci (např. dřevěné desky upevněné na trámových nosnících), bez jakýchkoliv pružících dílů.

2. Rozběžiště, mimo odrazovou plochu, musí být rovné a nepružící stejnou měrou jako odraziště. Nicméně, závodník může zahájit svůj rozběh z klopené části běžeckého oválu, avšak posledních 5 m musí být na rovinném úseku.

PRAVIDLO 219 - Skok o tyči

Rozběhová dráha

1. Podkladová plocha, na níž je povrch odraziště položen, musí být bezpodmínečně pevná nebo, jedná-li se o montovanou konstrukci (např. dřevěné desky upevněné na trámových nosnících), bez jakýchkoliv pružících dílů.
2. Skokan se může začít rozbíhat z klopené části běžeckého oválu, ale posledních 40 m rozběhu musí být na rovinném úseku.

PRAVIDLO 220 – Horizontální skoky

Rozběhová dráha

1. Podklad na němž je povrch rozběhové dráhy položen, musí být buď pevný nebo bez jakýchkoliv pružících dílů, jedná-li se o montovanou konstrukci (dřevěné desky upevněné na nosnících), bez jakýchkoliv pružících dílů.
2. Skokan se může začít rozbíhat z klopené části běžeckého oválu, ale posledních 40 m rozběhu musí být na rovinném úseku.

PRAVIDLO 221 - Vrh koulí

Výseč pro dopad náčiní

1. Povrch výseče pro dopad náčiní musí být tvořen takovým materiálem, že na něm koule po dopadu zanechá otisk, a který současně utlumí odskoky náčiní.
2. Výseč musí být na vzdáleném konci a po obou bocích, co nejbližší ke kruhu pro bezpečnost závodníků a činovníků, ohraničena bariérou, která by zadržela kouli při přímém dopadu nebo po odskoku od povrchu výseče.
3. S ohledem na omezený prostor krytého závodního závodiště, plocha ohraničená bariérou (viz bod 3), nemusí být dostatečně velká pro celou výseč $34,92^\circ$. Zmenšená plocha výseče musí vyhovovat následujícím podmínkám:
 - a) Bariéra na konci plochy výseče musí být alespoň o 0,5 m dále než je platný rekord soutěže mužů nebo žen (světový rekord při mezinárodních soutěžích, jinak podle úrovně soutěže).
 - b) Postranní čáry vymezující výseč musí být vyznačeny symetricky vůči ose kruhu.
 - c) Postranní čáry výseče, která není standardní výsečí s úhlem $34,92^\circ$, mohou vybíhat paprskovitě ze středu kruhu (obdobně jako je tomu u standardní výseče) nebo mohou být rovnoběžné navzájem a s osou kruhu. Vzdálenost obou vzájemně rovnoběžných postranních čar musí být nejméně 9,0 m.

Konstrukce náčiní

4. Podle typu povrchu výseče pro dopad náčiní (viz bod 2), musí být koule zhotovena z plného kovu či s kovovým pláštěm nebo alternativně s pláštěm z měkké plastické hmoty či gumy, naplněným vhodným materiálem. V jedné soutěži není možno použít oba typy náčiní.
5. Koule z plného kovu nebo s kovovým pláštěm musí vyhovovat ustanovením P188.4 a P188.5 pro soutěže na otevřeném závodišti.
6. Koule s pláštěm z měkkého plastu nebo z gumy, musí být naplněna vhodným materiálem a pevnost pláště musí být taková, aby bez poškození vydržel dopad náčiní na podlahu běžné sportovní haly. Musí být kulového tvaru s hladkým povrchem.
7. Náčiní musí vyhovovat následujícím parametrům:

	muži	ženy
min. hmotnost pro uznání rekordu (kg)	7,260	4,000
rozmezí hmotnosti pro soutěže (kg)	7,265 - 7,285	4,005 - 4,025
průměr - minimální (mm)	110	95
maximální (mm)	145	130

31. Pro ostatní kategorie platí stejné parametry jako pro náčiní určené pro soutěže na otevřeném závodišti.

PRAVIDLO 222 - Víceboje**Muži (pětiboj)**

1. Pětiboj sestává z pěti disciplín, které musí proběhnout během jediného dne v následujícím pořadí:
60 m přek., skok do dálky, vrh koulí, skok do výšky, 1000 m.

Muži (sedmiboj)

2. Sedmiboj sestává ze sedmi disciplín, které musí proběhnout během dvou, po sobě následujících dnů v pořadí:
první den: 60 m, skok do dálky, vrh koulí, skok do výšky,
druhý den: 60 m přek., skok o tyči, 1000 m.

Ženy (pětiboj)

3. Pětiboj sestává z pěti disciplín, které musí proběhnout během jediného dne v následujícím pořadí:
60 m přek., skok do výšky, vrh koulí, skok do dálky, 800 m.

Pořadí soutěžení

4. V každé skupině mají být alespoň 3, nejlépe však 4 a více závodníků.

KAPITOLA VII – CHODECKÉ SOUTĚŽE

PRAVIDLO 230 – Závodní chůze

Definice závodní chůze

1. Závodní chůze je takový pohyb kroky, při němž nedojde k viditelné (lidským okem postřehnutelné) ztrátě dotyku chodce se zemí. Oporová noha musí být bezpodmínečně napnutá (tj. nepokrčená v koleně) od okamžiku prvního kontaktu se zemí až do okamžiku, kdy je ve svislé poloze.

Rozhodování

2. a) Rozhodčí určený pro závod si zvolí vrchníka, pokud tento nebyl určen dříve..
- b) Všichni rozhodčí musí jednat nezávisle jeden na druhém a jejich rozhodnutí musí být založena na pouhém pozorování lidským okem.
- c) Při soutěžích uvedených v P 1.a) musí být všichni rozhodčí chůze uvedeni na IAAF Panelu mezinárodních rozhodčích chůze. Při soutěžích uvedených v P 1.b) a c) musí být všichni rozhodčí chůze uvedeni na IAAF Panelu mezinárodních rozhodčích chůze nebo na oblastním Panelu oblastních rozhodčích chůze
- d) Při soutěžích na silnici má normálně být nejméně šest a nejvýše devět rozhodčích, včetně vrchníka.
- e) Při soutěžích na dráze má normálně být šest rozhodčích, včetně vrchníka.
- f) Při soutěžích uvedených v P 1.a) může působit pouze jeden rozhodčí z každé země.

Vrchník chůze

3. a) Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c),d) má vrchník chůze pravomoc diskvalifikovat chodce v prostoru stadionu, pokud závod končí na dráze stadionu nebo na úseku posledních 100 m, pokud závod probíhá na pouze dráze nebo pouze na silnici, pokud jeho/její způsob pohybu nevyhovuje ustanovení P 230.1., bez ohledu na počet **červených karet**, které na závodníka/ci předtím obdržel. **Chodec, který je vrchníkem chůze takto diskvalifikován, smí závod dokončit.**
- b) Vrchník musí mít dozor nad celou soutěží a působí jako rozhodčí chůze pouze ve zvláštním případě uvedeném výše v odst. a) při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c),d). Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) musí být určení nejvýše dva asistenti vrchníka chůze, kteří pouze pomáhají s uvědoměním závodníků o diskvalifikacích. Tito asistenti nesmí působit jako rozhodčí chůze.
- c) Při všech soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) musí být určen zapisovatel vrchníka chůze a činovník, který bude mít na starosti návěsní tabuli pro vyznačení udělených **červených karet**.

Napominání

4. Závodník musí být napomenut, jestliže je nebezpečí, že jeho způsob pohybu nevyhovuje znění odstavce 1 výše, ukázáním **žlutého terče se symbolem provinění proti pravidlům**. Závodník **nesmí** být dvakrát napomenut za stejný přestupek stejným rozhodčím. O napomenutí závodníka musí rozhodčí po závodě uvědomit vrchníka.

Červené karty

5. Když rozhodčí chůze upozoruje, že chodec během kterékoliv části závodu nedodrží ustanovení odstavce 1 tohoto pravidla tím, že viditelně ztrácí kontakt se zemí nebo pokrčuje koleno, musí na závodníka zaslat vrchníkovi chůze **červenou kartu**.

Vyloučení

6. a) Pokud vrchník chůze obdrží na jednoho závodníka **tři červené karty** od tří různých rozhodčích, musí být takový závodník diskvalifikován. Vrchník chůze nebo jeho asistent musí závodníka o diskvalifikaci uvědomit ukázáním červeného terče. **I když se tak nestane, diskvalifikace zůstává v platnosti.**
- b) Při závodech buď pod přímým řízením IAAF nebo konaných s povolením IAAF nemůže být chodec za žádných okolností vyloučen na základě **červených karet** od rozhodčích téže státní příslušnosti.
- c) Při soutěži na dráze musí diskvalifikovaný chodec okamžitě dráhu opustit a při soutěži mimo dráhu musí diskvalifikovaný chodec okamžitě sejmout startovní číslo a opustit trať. Kterýkoliv diskvalifikovaný závodník, který po své diskvalifikaci odmítne opustit dráhu nebo trať, může být vystaven dalším disciplinárním postihům ve smyslu P 22.1.f) a P 145.2
- d) Alespoň jedna návěsní tabule informující závodníky o počtu **červených karet**, které vrchník chůze na každého závodníka obdržel, musí být umístěna na trati v blízkosti cíle. **Na tabuli má být rovněž znázorněn přestupek, za nějž byla červená karta udělena.**

- e) Při všech soutěžích uvedených v P 1.a) musí rozhodčí chůze pro předání všech červených karet zapisovateli vrchníka a na návěstní tabuli používat ruční zařízení výpočetní techniky s dálkovým přenosem dat.

Start

7. Závod musí být odstartován výstřelem z pistole. Použijí se povely a postup pro běhy delší než 400m. (viz P162.3) V závodech s účastí velkého počtu závodníků musí být 5 minut před startem dáno výstražné znamení, podle potřeby později znovu.

Pozn. : V soutěži družstev je startovní prostor rozdělen do sektorů. Členové každého družstva se ve svém sektoru seřadí do zástupu.

Bezpečnost závodu a lékařské zabezpečení

8. a) Pořadatelé závodu na silnici musí bezpodmínečně zajistit bezpečnost závodníků a činovníků. Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) pořadatel musí zajistit, aby silnice po níž závod probíhá, byla v obou směrech uzavřena pro motorizovanou dopravu.
 b) Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) se chodecké soutěže musí konat v takovou dobu, aby chodci závod dokončili za denního světla.
 c) Bezprostřední lékařský zákrok v průběhu závodu oficiálním lékařským personálem určeným pořadatelem a zřetelně označeným páskou na paži, vestou nebo jiným výrazným způsobem, nesmí být považováno za nedovolenou pomoc.
 d) Závodník musí ihned odstoupit ze soutěže, bylo-li to nařízeno **Lékařským delegátem** nebo členem oficiálního lékařského personálu.

Osvěžování a občerstvovací stanice

9. a) Na startu a v cíli všech závodů musí mít závodníci k dispozici vodu a další vhodné občerstvení.
 b) Při všech závodech do 10 km vč. musí být ve vhodných intervalech zřízeny osvěžovací stanice, pokud k takovým opatřením povětrnostní podmínky opravňují.
 c) Při všech závodech delších než 10 km, musí být v každém kole k dispozici občerstvovací stanice. Dále musí být zřízeny osvěžovací stanice, kde se podává pouze voda, asi uprostřed mezi občerstvovacími stanicemi, případně častěji, pokud k takovým opatřením povětrnostní podmínky opravňují.
 d) Občerstvení, které může být poskytnuto pořadatelem nebo připraveno samotnými soutěžícími, musí být uloženo na stanicích tak, aby bylo závodníkům snadno přístupné nebo jim může být podáváno přímo do rukou pověřenými osobami.
 e) Závodník, který přijme občerstvení mimo určenou občerstvovací stanici, vystavuje se nebezpečí diskvalifikace.
 f) Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) mohou být za stolem s občerstvením pouze dva činovníci z každé země. Za žádných okolností nesmí kterýkoliv činovník běžet vedle závodníka, když přebírá občerstvení.

Závody na silnici

- 10.a) Při soutěžích uvedených v P 1.a),b),c) musí být okruh dlouhý nejvýše 2,5 km a nejméně 2,0 km. Pro soutěže, které začínají a končí na stadionu, má být okruh umístěn co nejbližší stadionu.

- b) Délka tratí silničních závodů musí být měřena v souladu s ustanoveními P240.3.

Pozn. : *Toto ustanovení se doporučuje též pro soutěže konané v ČR a organizované ČAS.*

Průběh závodů

11. Při závodech v chůzi na 20 km a delších, smí závodník opustit silnici nebo dráhu se svolením rozhodčího a za jeho dozoru, pokud si odchodem z trati nezkrátí předepsanou vzdálenost.

12. Pokud se příslušný vrchní rozhodčí dozví od rozhodčího, úsekového rozhodčího nebo jinak, že chodec opustil vyznačenou trať a zkrátit si tak předepsanou vzdálenost, musí takového chodce diskvalifikovat.

KAPITOLA VIII – BĚŽECKÉ SOUTĚŽE NA SILNICI

PRAVIDLO 240 – Silniční závody

1. Standardními vzdálenostmi pro závody mužů i žen pro soutěže na silnici jsou: 15 km, 20 km, půlmaratón, 25 km, 30 km, maratón (42,195 km), 100km a silniční běhy rozestavné.
POZN. 1 : Doporučuje se, aby se běh rozestavný konal na trati o délce maratónu, nejlépe na okruhu o délce 5 km, s jednotlivými úseky o délce 5km, 10km, 5km, 10km, 5km a 7,195 km. Pro juniorské silniční běhy rozestavné se doporučuje trať půlmaratónu s úseky 5km, 5km, 5km a 6,098 km.
POZN. 2 : Doporučuje se, aby se silniční závody konaly během dubna nebo května nebo během září až prosince včetně.
2. Závod se musí běžet na upravených cestách. Pokud to však silniční provoz nebo jiné okolnosti nedovolují, je možno řádně vyznačenou trať vésti po stezkách pro cyklisty nebo chodníků pro pěší podél silnice, nikoliv však po měkké půdě jako jsou travnaté okraje cest apod. Start a cíl mohou být na atletickém stadionu.
POZN. : Doporučuje se, aby u silničních tratí standardní délky přímková vzdálenost mezi startem a cílem nepřesahovala 50% její celkové délky.
3. Start a cíl závodu musí být vyznačen bílou čarou, širokou alespoň 50 mm. Délka trati pro závody na silnici musí být měřena po nejkratší možné dráze, kterou by závodník po cestě vymezené pro závod mohl proběhnout.
 Při všech soutěžích uvedených v P 1.a) a podle možností i P1.b),c), je po celé délce tratě výraznou barvou vyznačena čára měření, kterou nelze zaměnit s jiným značením, Délka trati nesmí v žádném případě být kratší než je úředně udávaná délka závodu. Při soutěžích, jež jsou uvedeny v P1.a),b),c) a v závodech přímo řízených IAAF nesmí odchylka měření překročit 0,1 % délky trati (tj. 42 m pro maratón) a délka trati má být předem ověřena měřičem tratí s oprávněním IAAF.
POZN. 1 : Pro měření délky tratí se doporučuje metoda "kalibrovaného jízdního kola."
POZN. 2 : Při vyměřování tratí se doporučuje použít "koeficient zamezení zkrácení tratí" (tzv. SCP-faktor), aby se vyloučila možnost, že při pozdějším přeměřování tratí se zjistí, že trať je kratší. Pro měření metodou "kalibrovaného jízdního kola" má tento koeficient hodnotu 0,1%, tzn., že každý kilometr tratí bude mít "měřenou délku" 1001 metr.
POZN. 3 : Počítá-li se s tím, že část závodu bude vymezena pomocí dočasně umístěných pomůcek, jako jsou kužele, plůtky apod., musí být jejich poloha stanovena před započítáním měření a dokumentace o jejich umístění musí být součástí každé zprávy o měření tratě.
POZN. 4 : Doporučuje se, aby u silničních tratí standardní délky výškové převýšení cíle oproti místu startu nebylo větší než 1 : 1000, tj. 1 m na 1 km.
4. Pokud se příslušný vrchní rozhodčí dozví od rozhodčího, úsekového rozhodčího nebo jinak, že běžec opustil vyznačenou trať a zkrátil si tak předepsanou vzdálenost, musí takového běžce diskvalifikovat.
5. Vzdálenosti v kilometrech musí být na trati viditelně vyznačené pro všechny závodníky.
6. Při silničních bězích rozestavných musí být délka každého úseku a startovní čára vyznačeny čarami o šířce 50 mm vedenými napříč tratě. Obdobně musí být provedeny čáry 10 m před a 10 m za koncovou čarou každého úseku vyznačující předávací území. Každá předávka musí proběhnout zcela uvnitř tohoto území.

Start

7. Závod musí být odstartován výstřelem z pistole. Použijí se povely a postup pro běhy delší než 400m. (viz P162.3) V závodech s účastí velkého počtu závodníků musí být 5 minut před startem dáno výstražné znamení, podle potřeby později znovu.
Pozn. : V soutěži družstev je startovní prostor rozdělen do sektorů. Členové každého družstva se ve svém sektoru seřadí do zástupu.

Bezpečnost závodu a lékařské zabezpečení

8. a) Pořadatelé běžeckého závodu na silnici musí bezpodmínečně zajistit bezpečnost závodníků a činovníků. Při soutěžích uvedených v pravidle 1.a),b),c) pořadatel musí zajistit, aby silnice po níž závod probíhá, byla v obou směrech uzavřena pro motorizovanou dopravu.
- b) Bezprostřední lékařský zákrok v průběhu závodu oficiálním lékařským personálem určeným pořadatelem a zřetelně označeným páskou na paži, vestou nebo jiným výrazným způsobem, nesmí být považováno za nedovolenou pomoc.
- c) Závodník musí ihned odstoupit ze soutěže, bylo-li to nařízeno **lékařským delegátem** nebo členem oficiálního lékařského personálu.

Osvěžovací a občerstvovací stanice.

9. a) Voda a další vhodné občerstvení musí být k dispozici na startu a v cíli všech závodů.
- b) Při všech závodech do 10 km včetně musí být ve vhodných intervalech, přibližně po 2 až 3 kilometrech, zřízeny osvěžovací stanice, pokud k tomu povětrnostní podmínky opravňují.
- c) Při všech závodech delších než 10 km, musí být zřízeny občerstvovací stanice, první přibližně na 5. km a dále po přibližně každých 5 km. Navíc musí být přibližně uprostřed mezi dvěma občerstvovacími stanicemi, případně častěji pokud povětrnostní podmínky takové opatření opodstatňují, umístěny osvěžovací stanice, kde bude podávána voda.
- d) Občerstvení, které může být poskytnuto pořadatelem nebo je připraveno samotnými soutěžícími, musí být závodníkům podáno na stanicích, které si závodníci sami určí. Musí být umístěno tak, aby bylo závodníkům snadno přístupné nebo jim může být podáváno přímo do rukou pověřenými osobami. Občerstvení, které si připraví závodník, musí být od okamžiku, kdy je předáno atletem či jeho zástupcem, pod dozorem činovníků určených pořadatelem.
- e) Závodník, který přijme občerstvení mimo určenou stanici pro občerstvení, bude ze závodu vyloučen.
- Pozn.: Za žádných okolností nesmí kterýkoliv činovník běžet vedle závodníka, když přebírá občerstvení.*
10. Při závodech na silnici smí závodník opustit silnici nebo dráhu se svolením rozhodčího a za jeho dozoru, pokud si odchodem z trati nezkrátí předepsanou vzdálenost.

KAPITOLA IX – PŘESPOLNÍ BĚHY

PRAVIDLO 250 - Přespolní běhy

Všeobecná ustanovení

1. Vzhledem k naprosto odlišným okolnostem za nichž se ve světě přespolní běhy konají, a problémům se stanovením pevných, mezinárodně platných pravidel pro toto sportovní odvětví, je třeba mít na paměti, že rozdíl mezi velmi úspěšnou a neúspěšnou soutěží je velmi často dán přírodním charakterem místa konání soutěže a schopnostmi stavitele tratě. Následující pravidla mají sloužit jako návod a podnět k rozvoji přespolního běhu. Další organizační informace jsou uvedeny v IAAF příručce pro dálkové běhy.

Závodní období

2. Přespolní běhy se mají pořádat v zimních měsících po ukončení závodního období na dráhách.

Místo konání soutěží

3. a) Trať musí být vytýčena v otevřené nebo lesnaté krajině, v terénu pokrytém, pokud možno, trávou, s přírodními překážkami, které může stavitel trati využít pro ztížení či zpestření tratě.
b) Terén musí být natolik prostorný, aby v něm bylo nejen možno vytýčit vlastní závodní trať, ale též zříditi veškerá potřebná zařízení.

Stavba tratě

4. Pro mistrovské a mezinárodní soutěže a, pokud možno, pro všechny soutěže :
a) trať závodu musí probíhat po okruhu o délce mezi 1750 a 2000 m. Je-li to nutné, je možno vytvořit menší okruh pro dodržení vypsané délky v různých bězích, přičemž tento menší okruh musí závodníci absolvovat v počátečních fázích závodu. Doporučuje, aby každý velký okruh měl celkové převýšení alespoň deset metrů.
b) Pokud je to možné, je třeba využít existujících přírodních překážek. Nicméně je třeba se vyvarovat příliš vysokým překážkám, stejně tak i hlubokým příkopům, nebezpečným stoupáním či klesáním, hustému křoví a obecně všem překážkám, které by ztěžovaly závod více, než je účelné. Doporučuje se nestavět umělé překážky, jsou-li však nezbytné pro dosažení potřebné obtížnosti závodu, musí se podobat přírodním překážkám, s nimiž se lze v otevřené krajině potkat. V závodě s velkým počtem soutěžících nesmějí být na prvních 1500 m trati úzká místa nebo překážky, které by závodníky brzdily v běhu.
c) Křižování cest nebo úseky s makadamovým povrchem je třeba omezit na minimum. Není-li možno se tomu vyhnout, je třeba aby taková místa byla pokryta trávou, zeminou nebo rohožemi.
d) Vyjma prostorů startu a cíle trať nesmí mít žádné jiné dlouhé rovné úseky. Nejvhodnější je "přírodní", zvlněná trať s plynulými zatáčkami a krátkými rovnými úseky.

Trať

5. a) Trať musí být jasně vyznačena po obou stranách. Doporučuje se, aby po jedné straně byl koridor široký 1,0 m, bezpečně ohraničený na vnější straně, který by mohli využívat činovníci závodu a pracovníci médií (toto opatření je povinné pro mistrovské soutěže). Významné úseky musí být bezpečně ohraničené, jedná se zejména o prostor startu, vč. oblasti pro rozcvičení a svolatelný a prostor cíle (vč. mix-zóny). To těchto prostor mohou mít přístup pouze oprávněné osoby.
b) Veřejnost smí mít povoleno křižovat trať pouze v počátečním stadiu závodu na vymezených místech, střežených pořadateli.
c) Doporučuje se, aby kromě prostorů startu a cíle byla trať široká 5,0 m, vč. míst s překážkami.
d) **Pokud se příslušný vrchní rozhodčí dozví od rozhodčího, úsekového rozhodčího nebo jinak, že běžec opustil vyznačenou trať a zkrátil si tak předepsanou vzdálenost, musí takového běžce diskvalifikovat.**

Délky tratí

6. Délky tratí pro mistrovství světa družstev v přespolním běhu jsou následující:

muži	dlouhá trať 12 km	krátká trať 4 km
junioři	8 km	
ženy	dlouhá trať 8 km	krátká trať 4 km
juniorky	6 km	

Doporučuje se používat obdobné vzdálenosti pro ostatní mezinárodní a národní soutěže.

Start

7. Závod musí být odstartován výstřelem z pistole. Startovní povely jsou stejné, jako u běhů na dlouhé vzdálenosti.

Při mezinárodních závodech musí být 5 minut, 3 minuty a 1 minutu před startem dána běžcům výstražná znamení.

Družstva se na startu musí řadit v jim určeném prostoru a členové každého družstva se musí řadit v zástupu za sebou.

Osvěžovací a občerstvovací stanice

8. Voda a jiné vhodné občerstvení musí být k dispozici na startu a v cíli všech závodů. Při všech závodech musí být v každém kole k dispozici osvěžovací stanice, pokud povětrnostní podmínky takové opatření opodstatňují.

Horské závody

9. Horské závody se konají v terénu vedeném převážně mimo cesty a zahrnujícím převážně stoupání (pro závody "do vrchu") nebo stoupání a klesání (kde start a cíl jsou na stejné úrovni).

Doporučené vzdálenosti a celkové výškové převýšení pro mezinárodní závody:

	Závod "do vrchu"		Start a cíl v jedné úrovni	
	vzdálenost	převýšení	vzdálenost	převýšení
muži	12 km	1200 m	12 km	750 m
ženy	8 km	800 m	8 km	500 m
junioři	8 km	800 m	8 km	500 m
juniorky	4 km	400 m	4 km	400 m

Nejvýše 20% celkové délky tratě smí být vedeno po cestách s tarmakovým povrchem. Tratě mohou být vedeny po okruhu.

Družstva a náhradníci

31. Ustanovení týkající se počtu členů družstva, náhradníků a počtu závodníků, jejichž výsledek se počítá pro konečné umístění družstva se může u jednotlivých soutěží lišit. Jako základní počty lze použít následující počty :

V závodě mužů může být do družstva přihlášeno nejvýše 12 závodníků, z nichž nejméně šest, ale nejvýše 9 smí v závodě startovat, a z nich pak šest bude bodovat.

Pro závody žen a juniorské soutěže mohou být družstva nejméně o 4 a nejvýše o 8 členech, z nichž nejvýše šest může být připuštěno na start a z nich pak 4 bodují.

32. Je možno připustit i start jednotlivců. Rovněž tak členům neúplných družstev, která v den závodů nemají dostatek závodníků pro bodování, by mělo být povoleno startovat jako jednotlivci.

Bodování

- 33.a) Po ukončení závodu zjistí rozhodčí umístění bodujících členů každého družstva, sečtou jejich umístění a družstvo s nejnižším součtem prohlásí vítězem.
- b) Při zjišťování pořadí musí být vyřazena konečná pořadí závodníků startujících pouze jako jednotlivci a podle toho upravena pořadí členů soutěžících družstev.
- c) V případě shodného součtu se rozhodne ve prospěch družstva, jehož poslední bodující člen skončil na místě bližším vítězi závodu.

KAPITOLA X - SVĚTOVÉ REKORDY

PRAVIDLO 260 - Světové rekordy

1. Rekordního výkonu musí být dosaženo v bona fide soutěži, řádně vypsané, oznámené a před dnem konání schválené členskou federací země nebo teritoria, kde se konala a proběhla v souladu s těmito pravidly.
 2. Atlet který rekordního výkonu dosáhnul, musí být oprávněn k účasti v soutěži v souladu s těmito pravidly a musí podléhat pravomoci členské federace IAAF.
 3. Dosáhne-li závodník nebo družstvo světového rekordu, členská federace IAAF země, kde bylo rekordního výkonu dosaženo, musí bez prodlení shromáždit veškeré podklady požadované IAAF pro schválení rekordu. Žádný výkon nesmí být považován za světový rekord pokud nebyl schválen IAAF. Členská federace oznámí ihned IAAF, že hodlá předložit ke schválení rekordní výkon.
 4. Úřední formulář IAAF pro přihlášení rekordu musí být po vyplnění zaslán leteckou poštou kanceláří IAAF do 30 dní. Potřebné formuláře jsou členským zemím zasílány každý rok, další zašle kancelář IAAF na požádání. Týká-li se přihláška cizího atleta nebo cizího družstva, je třeba zaslat kopii přihlášky národnímu řídicímu orgánu země atleta nebo družstva.
 5. Národní řídicí orgán v zemi, kde bylo dosaženo rekordu, zašle spolu s úředním tiskopisem
 - a) tištěný program závodů,
 - b) kompletní výsledky dané disciplíny,
 - c) cílovou fotografii v případě běžeckého závodu (viz P 260.22.c).
 6. Každý atlet, který dosáhne světového rekordu, se musí po ukončení disciplíny bezpodmínečně podrobit dopingové kontrole **provedené** v souladu s právě platnými pravidly IAAF a **Procedurálními směrnicemi**. V případě rekordu v běhu rozestavném, musí se kontrole podrobit všichni členové družstva.
Výsledek této kontroly musí být IAAF předložen laboratoří akreditovanou u **WADA** a výsledek zaslán spolu s podklady požadovanými IAAF pro schválení rekordu. Pokud je výsledek takové kontroly pozitivní nebo **test nebyl proveden**, IAAF v žádném případě výkon jako rekord neschválí.
 7. Pokud závodník přizná, že nějaký čas před dosažením výkonu na úrovni světového rekordu užil v té době zakázanou látku nebo použil nedovoleného postupu, pak, podle stanoviska Lékařské nebo Dopingové komise, IAAF nebude takový výkon nadále pokládat za rekord.
 8. IAAF uznává následující kategorie světových rekordů:
 - světové rekordy,
 - světové juniorské rekordy,
 - světové halové rekordy (viz P263).
 9. V soutěži jednotlivců musí startovat a **s bona fide úsilím** soutěžit alespoň tři soutěžící, v rozestavném běhu alespoň dvě družstva.
 10. rekordní výkon musí být lepší nebo roven výkonu na úrovni stávajícího rekordu v disciplíně, kde IAAF vede světové rekordy. **Výkon rovný výkonu stávajícího rekordu, má stejné postavení jako původní rekordní výkon.**
 11. Rekordy dosažené v rozběžích nebo kvalifikačních soutěžích, při rozhodování rovnosti výkonů, či **dosažený v kterékoliv disciplíně, která je následně v souladu s P 125.5 prohlášena za neplatnou**, nebo dosažené v průběhu víceboje, bez ohledu na to, zda soutěžící dokončil celý víceboj, mohou být předloženy k ratifikaci.
 12. President a generální sekretář IAAF jsou pověřeni, aby společně rozhodli o uznání světových rekordů. Jsou-li na pochybách, zda rekord má či nemá být uznán, předloží věc k rozhodnutí Radě IAAF.
 13. O uznání rekordu informuje IAAF členskou zemi, která žádost o uznání podala, vrcholný atletický orgán země atleta a příslušnou oblastní asociaci.
 14. Držitelé světového rekordu obdrží od IAAF oficiální plaketu světového rekordu.
 15. Nebude-li výkon schválen jako světový rekord, IAAF sdělí důvody, které k rozhodnutí vedly.
 16. IAAF doplní listinu světových rekordů po každém schválení nového rekordu. Listina musí obsahovat výkony uznávané IAAF od počátku své existence, nejlepší výkony kdy dosažené jednotlivcem nebo družstvy v každé disciplíně uvedené P 261, P 262 a P 263.
 17. IAAF zveřejní listinu vždy k 1.1 každého roku.
- Specifické podmínky**
18. Vyjma soutěží na silnici, pro uznání výkonu jako rekord
 - a) musí být rekordního výkonu dosaženo na závodisti, krytém či otevřeném, které odpovídá P140. Běžecká trať nebo rozběžiště musí být položený na pevném podkladě,

- b) v bězích od 200 m výše musí být výkonu bezpodmínečně dosaženo na dráze, která není delší než 440 yardů (402,336 m) a závod musí být odstartován z některého místa na jejím obvodu. Toto omezení neplatí pro závody v běhu překážkovém, je-li vodní příkop umístěn vně 400 m běžeckého oválu.
 - c) musí být rekordního dosaženo na běžecké trati, kde poloměr vnější dráhy nepřesahuje 50m, vyjma případů, kdy je zatáčka tvořena dvěma různými poloměry, z nichž delšímu nepřísluší více než 60° ze 180° zatáčky.
 - d) nesmí se však jednat o výkon dosažený ve smíšené soutěži žen a mužů.
19. Rekordy v bězích na otevřeném stadionu mohou být vytvořeny pouze na drahách, které odpovídají P 160.
20. V případě juniorského světového rekordu, pokud datum narození atleta nebylo dříve potvrzeno IAAF, musí být k žádosti o uznání rekordu bezpodmínečně přiložena kopie pasu, křestního listu nebo podobného dokladu, stvrzujícího datum narození.
21. Světové rekordy v halách
- a) musí být vytvořeny na sportovišti, které odpovídá ustanovením P 211 a P 213
 - b) výkony v bězích na tratích 200 m a delších musí být dosaženy na drahách, jejich jmenovití délka není větší než 201,2 m (220 yardů).
22. Pro běžecké a chodecké soutěže musí být pro změření rekordních výkonů splněny následující podmínky :
- a) Rekordy v běžeckých a chodeckých soutěžích musí být změřeny úředními časoměřiči nebo schválenou, plně automatickou časomírou (viz P 165).
 - b) Při závodech do 400 m vč. se jako rekordy uznávají pouze výkony změřené schválenou, plně automatickou časomírou, odpovídající příslušným ustanovením P165.
 - c) V případě rekordního výkonu v běhu, změřeného plně automatickou časomírou, musí být k dokumentaci zaslané IAAF přiložen i cílový snímek kamery.
 - d) Pro všechny rekordy do 200 m vč. je třeba předložit údaje o síle větru měřené v souladu s P163.8),.9),.10). Přesahuje-li rychlost větru naměřená ve směru běhu v průměru hodnotu + 2,0m/s (do zad běžce), nebude výkon uznán jako rekord.
 - e) V závodě běženém v drahách nebude rekord uznán, pokud závodník v zatáčce běžel po nebo za čarou ohraničující vnitřní okraj jeho dráhy.
 - f) U běhů, kde je předepsaný nízký start z bloků se dokládá i záznam reakčních časů na startu, pokud je takový záznam k dispozici.
23. Při závodech na několik vzdáleností
- a) Závod musí být vypsán pouze na jedinou vzdálenost.
 - b) Závod vypsáný na dosažení vzdálenosti v určitém čase však může být spojen se závodem na určitou vzdálenost (např. závod na 1 hodinu se závodem na 20 km - viz P 164.4).
 - c) Závodník může v jednom závodě dosáhnout více rekordů.
 - d) Je rovněž možné, aby několik atletů ve stejném závodě dosáhlo různých rekordů.
 - e) Nelze uznat závodníkovi rekord na kratší vzdálenost, pokud nedokončil závod na celou vypsanou vzdálenost
24. Světové rekordy v rozestavných bězích
- a) Rekordy v rozestavném běhu může dosáhnout pouze družstvo, jehož všichni členové jsou příslušníky téže členské země. Občanství může být získáno kterýmkoliv způsobem podle P 5.
 - b) Správní území, které samo není členskou zemí IAAF, bude pro účely tohoto pravidla považováno za součást mateřské země.
 - c) Čas dosažený prvním závodníkem družstva v běhu rozestavném nemůže být předložen ke schválení jako rekord.
25. Pro uznání rekordního výkonu dosaženého v chodecké soutěži, musí při závodě působit alespoň **tři** rozhodčí, kteří jsou uvedeni buď na Panelu mezinárodních rozhodčích chůze IAAF nebo na panelu rozhodčích chůze příslušné oblasti a všichni musí podepsat formulář žádosti o uznání rekordu.
26. Světové rekordy v soutěžích v poli
- a) Rekordy v soutěžích v poli musí být změřeny třemi rozhodčími v poli buď pomocí kalibrovaného a ověřeného pásma nebo tyče z oceli či pomocí uznaného exaktního měřícího přístroje, jehož přesnost byla ověřena kvalifikovaným rozhodčím
 - b) Pro skok do dálky a trojskok musí být bezpodmínečně předložen údaj o rychlosti větru měřené v souladu s ustanovením P184.4),.5),.6) a pokud rychlost větru naměřená ve směru skoku (do zad skokana) činí více než + 2,0 m/s, nebude rekord uznán.
 - c) V soutěžích v poli může být jako světový rekord uznáno více výkonů v dané soutěži dosažených, za předpokladu, že každý z těchto výkonů bude roven nebo lepší než předcházející nejlepší výkon v daném okamžik
27. Světové rekordy ve vícebojích :

Pro uznání rekordu ve víceboji musí být splněny podmínky předepsané pro schválení rekordu v jednotlivých disciplínách, vyjma soutěží při nichž je měřena rychlost větru, kde musí být splněna alespoň jedna z následujících podmínek :

- a) rychlost větru v jednotlivých disciplínách nesmí překročit hodnotu + 4,0 m/s,
- b) průměrná rychlost větru (daná podílem součtu hodnot naměřených v jednotlivých disciplínách a počtu těchto disciplin) nesmí překročit hodnotu + 2,0 m/s.

28.Světové rekordy na silnici

- a) trať musí být změřena oprávněným měřičem IAAF/AIMS tř. A nebo B, podle ustanovení P 117.
- b) přímková vzdálenost mezi startem a cílem nesmí přesahovat 50% její celkové délky tratě..
- c) výškový pokles mezi startem a cílem nesmí být větší než 1 m na 1 km tratě.
- d) buď měřič, který trať vyměřil a vypracoval osvědčení (certifikát) nebo jiný měřič třídy A nebo B musí podle kompletní dokumentace o vyměření vč. map ověřit, že absolvovaná trať je tratí vyměřenou.
- e) ověření tratě musí být provedeno na místě, do dvou týdnů před soutěží, v den soutěže nebo co nejdříve po soutěží, nejlépe jiným měřičem třídy A nebo B, než tím, kdo provedl původní měření.
- f) výkon dosažený na vzdálenosti kratší než je vypsána délka závodu, musí vyhovovat ustanovením P 260 a musí být změřen v souladu s pravidly IAAF. kratší vzdálenost musí být vyměřena a vyznačena při vyměřování celkové trati.
- g) při běhu rozestavném musí soutěž proběhnout po úsecích 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 5 km, 7,195 km.

POZN. : Výkon změřený pomocí snímacího zařízení (čipů) nebude schválený jako rekord.

29.Světové rekordy v chodeckých disciplínách na silnici. Pro uznání rekordního výkonu

- a) trať musí být změřena oprávněným měřičem IAAF/AIMS tř. A nebo B, podle ustanovení P 117.
- b) okruh nesmí být kratší než 2,0 km a delší než 2,5 km, start a cíl na stadionu je možný.
- c) buď měřič, který trať vyměřil a vypracoval osvědčení (certifikát) nebo jiný měřič třídy A nebo B musí podle kompletní dokumentace o vyměření vč. map ověřit, že absolvovaná trať je tratí vyměřenou.
- d) ověření tratě musí být provedeno na místě, do dvou týdnů před soutěží, v den soutěže nebo co nejdříve po soutěží, nejlépe jiným měřičem třídy A nebo B, než tím, kdo provedl původní měření.

POZN. 1 : Výkon změřený pomocí snímacího zařízení (čipů) nebude schválený jako rekord.

POZN. 2 : Doporučuje se, aby národní federace uplatňovaly obdobná pravidla pro uznávání vlastních rekordů.

31. Rekordy České republiky jsou vedeny samostatně v kategorii dospělých, juniorů, dorostu a žactva ve všech disciplínách uvedených v P 261, P 262 a P 263 a v dalších disciplínách podle rozsahu závodění v jednotlivých věkových kategoriích.

Rekord České republiky může vytvořit pouze závodník, který má státní občanství ČR.

32.Pro schválení rekordů dospělých platí podmínky uvedené v odstavcích 1, 2, 5, 9, 10, 11, 18, 19, 21 až 27 tohoto pravidla.

Postup při schvalování rekordů ČR je uveden ve Směrnici ČAS č. 3/2004, část IV, článek 13 a 14.

Pozn. : Za řádné závody ve smyslu odstavce 1) tohoto pravidla se považují jak soutěže řízené ČAS, tak soutěže řízené Krajskými atletickými svazy (KAS).

33.V běžích rozestavných se vedou rekordy jak oddílových/klubových družstev, tak reprezentačních výběrů. Pro vytvoření oddílového/klubového rekordu musí být všichni členové družstva, které rekordního výkonu dosáhlo, příslušníky téhož atletického oddílu/klubu.

PRAVIDLO 261 - Disciplíny, v nichž se vedou světové rekordy

Plně automatické měření časů - EM

Ručně měřené výkony - RM

MUŽI

Pouze EM	100 m, 200 m, 400 m, 110 m přek., 400 m přek., 4 x 100 m.
EM i RM	800 m, 1000 m, 1500 m, 1 míle, 2000 m, 3000 m, 5000 m, 10 000 m, 20 000 m, 1 hodina, 25 000 m, 30 000 m, 3000 m přek. 4 x 200 m, 4 x 400 m, 4 x 800 m, 4 x 1500 m.
Silniční běhy	10 km, 15 km, 20 km, půlmaratón, 25 km, 30 km, maratón, 100 km, Maratónský běh rozestavný.
Chůze dráha	20 000 m, 30 000 m, 50 000 m.

Chůze silnice	20 km, 50 km
Skoky	Skok do výšky, skok o tyči, skok do dálky, trojskok.
Vrh a hody	Vrh koulí, hod diskem, hod kladivem, hod oštěpem.
Víceboje	Desetiboj.

ŽENY

Pouze EM	100 m, 200 m, 400 m, 100 m přek., 400 m přek., 4 x 100 m.
EM i RM	800 m, 1000 m, 1500 m, 1 míle, 2000 m, 3000 m, 5000 m, 10 000 m, 20 000 m, 1 hodina, 25 000 m, 30 000 m a 3000 m přek. 4x 200 m, 4 x 400 m, 4 x 800 m.
Silniční běhy	10 km, 15 km, 20 km, půlmaratón, 25 km, 30 km, maratón, 100 km, Maratonský běh rozestavný.
Chůze dráha	10 000 m, 20 000 m, .
Chůze silnice	20 km,
Skoky	Skok do výšky, skok o tyči, skok do dálky, trojskok.
Vrh a hody	Vrh koulí, hod diskem, hod kladivem, hod oštěpem.
Víceboje	Desetiboj, sedmiboj.

PRAVIDLO 262 - Světové juniorské rekordy

Plně automatické měření časů - EM

Ručně měřené výkony - RM

JUNIOŘI

pouze EM	100 m, 200 m, 400 m, 110 m přek., 400 m přek., 4x100 m.
EM či RM	800 m, 1000 m, 1500 m, 1 míle, 3000 m, 5000 m, 10 000 m, 3000 m překážek, 4x400 m.
Chůze dráha	10 000 m, .
Chůze silnice	10 km,
Skoky	Skok do výšky, skok o tyči, skok do dálky, trojskok.
Vrh a hody	Vrh koulí, hod diskem, hod oštěpem, hod kladivem.
Víceboje	Desetiboj.

JUNIORKY

pouze EM	100 m, 200 m, 400 m, 100 m přek., 400 m přek., 4x100 m.
EM či RM	800 m, 1000m, 1500 m, 1 míle, 3000 m, 5000m, 10 000 m, 3000m přek. 4x400 m
Chůze dráha	10000 m
Chůze silnice	10 km
Skoky	Skok do výšky, skok o tyči, skok do dálky, trojskok.
Vrh a hody	Vrh koulí, hod diskem, hod kladivem, hod oštěpem.
Víceboje	Desetiboj, sedmiboj.

PRAVIDLO 263 - Disciplíny, v nichž se uznávají světové halové rekordy

Plně automatické měření časů - EM

Ručně měřené výkony - RM

MUŽI

pouze EM	50 m, 60 m, 200 m, 400 m, 50 m přek., 60 m přek.,
EM či RM	800 m, 1000 m, 1500 m, 1 míle, 3000 m, 5000 m, 4x200 m, 4x400 m, 4x800 m.
chůze	5000 m
Skoky	skok do výšky, skok o tyči, skok do dálky, trojskok.
Vrhy	vrh koulí.

Víceboje	sedmiboj.
ŽENY	
Pouze EM	50 m, 60 m, 200 m, 400 m, 50 m přek., 60 m přek.,
EM či RM	800 m, 1000 m, 1500 m, 1 míle, 3000 m, 5000 m, 4x200 m, 4x400 m, 4x800 m.
chůze	3000 m,
Skoky	skok do výšky, skok o tyči, skok do dálky, trojskok.
Vrhy	vrh koulí.
Víceboje	pětiboj.

Rejstřík pojmů

A

Asistence – napomáhání	
přespolní běhy	250.8
silniční závody	240.8.b); 240.9
soutěže na dráze	
mezičasy	144.1
osvěžení	144.4
štafety	170.16
vodiči	144.2.c)
soutěže v poli	
bandáž prstů	187.4.a)
bandáž zápěstí	187.4.e)
pás 187.4.d)	
rukavice	187.4.b)
ochrana kolena	187.4.g)
ochrana lokte	187.4.f)
větrný pytel	144.3
všeobecná ustanovení	
elektronika	144.2.d)
chůze 230.9	
komunikace	144.2.a)
lékařské ošetření	144.2.b)
mobily	144.2.d)
obuv	143.2; 143.6

B

Bandážování	187.4.e)
Běhy překážkové	168
běh v dráze	168.6-7
diskvalifikace	168.7
konstrukce překážky	168.2-3; 168.5
vzdálenosti	168.1
v hale	216
Běhy rozestavné	170
členství v týmu	170.19-20
kolík	170.4
náběhové území	170.9
pravidla předávky	170.5-7
předávací území	170.3
start z bloků	170.9
značky	170.8
Bodování utkání družstev	151
Bona fide úsilí	163.2; 260.9

C

Cíl závodu	164.3
Cílová čára	164.1
Cílová kamera	
čísla boková	143.9
mezinárodní rozhodčí	110; 118; 165.20, pozn.
oficiální čas	165.22
počet kamer	165.20
přesnost a certifikace	165.14-17
rozhodčí	128; 165.21-23;
rovnost výkonů	167
vedoucí rozhodčí	128.3; 165.19; 165.21; 167
záznam časů	165.23

Certifikace	
dráhy	140
náčiní	187.1 – 3
tratě na silnici	240.3
Č	
Čára seběhu	
kužely	163.5 (Pozn.1)
pro 800m a štafety	163.5
rozměry	163.5
start ve dvou skupinách	162.9
ustanovení pro halu	214.9
vyznačení vlajkami	163.5
Časoměřiči	128; 165.4-12; 165.22
čtení a zápis hodnot	165.10-11
spolupráce se startérem	129.1.c)
vedoucí časoměřič	128.1; 165.8-9; 165.12
víceboje	200.9.b)
světové rekordy	260.22.a)
Časové omezení soutěží v poli	180.17
Činovníci soutěží	120
Čipy (transpondéry)	165.24
D	
Delegát organizační	110, 111
Delegát pro dopingovou kontrolu	110; 114
Desetiboj	200.2; 200.4
Deska s plastelínou	185.8
Devítiboj	200.32
Doskočiště	182.10
Diskvalifikace	
běhy na dráze	
běh mimo dráhu	163.3
běh překážkový	168.7
bona fide úsilí	142.4, pozn.2
nezdařený start	129.6; 130.5; 162.7
překážení	163.2
rozestavné běhy	170.6-7; 170.
steeplechase	169.7
chůze	230.6; 230.9.e)
napomáhání	144.2
nevhodné chování	145
porušení pravidel	142.4, pozn.2; 145
silniční běhy	240.4; 240.8.e)
víceboje	200.9.c); 200.11
Dráhy	
běh v drahách	163.3-5
počet drah	160.5
šířka	
venku	160.4
v hale	212.2; 213.2
H	
Hlasatel	134
Hlavní rozhodčí	122
Hod diskem	
klec	190
kruh	187.5-8; 187.13
měření délky pokusu	187.19-20
náčiní	189.1-2
nebezpečný úhel	190.5
nezdařený pokus	187.14.b); 187.15-17

osobní zabezpečení	187.4.c),d)
výšeč pro dopad náčiní	187.10-12
všeobecná pravidla	187
Hod kladivem	
klec	192
kruh	187.5-8;
měření délky pokusu	187.19-20
náčiní	191.4-9
nebezpečný úhel	190.5
nezdařený pokus	187.14.b); 187.16-17; 191.2-3
osobní zabezpečení	187.4.a)-d)
rukavice	187.4.b)
výšeč pro dopad náčiní	187.10-12
všeobecná pravidla	187
Hod oštěpem	
měření délky pokusu	187.19-20
náčiní	193.3-9
nezdařený pokus	187.9, pozn. 187.14.a), d); 187.16-17; 193.2
osobní zabezpečení	187.4.a), c), d), f)
platný pokus	193.1
rozběhová dráha	187.9
výšeč pro dopad náčiní	187.10-12
způsob hodů	193.1
Hřeby v obuvi	
počet	143.3
rozměry v hale	215.2
rozměry venku	143.4
CH	
Chůze	
červené karty	230.5
čipy	165.24
definice	230.1
diskvalifikace	230.6
napomínání	230.4
osvěžení a občerstvení	230.9
rozhodčí	230.2
trať	230.10
bezpečnost a lékaři	230.8
J	
Jury	
jmenování	110
počet členů	119
povinnosti	110; 146.1; 146.5-6
K	
Kalibrované jízdní kolo	240.3 (Pozn.1, 2)
Karta	
červená	125.4; 230.5
zelená	162.8, pozn.
žlutá	125.4
Klec	
disk	189
kladivo	192
kladivo a disk společně	192.6
Klopení dráhy	
cílová čára	214.7
sklon	213.4
startovní čára	214.7
Kolík	

poloha při předávce	170.6
rozměry	170.4
upuštění kolíku	170.5
úloha asistenta startéra	130.3
Kvalifikační soutěže	
běžecké soutěže	166.1-7
soutěže v poli	180.8-15
limity	180.11-13
L	
Laťky	181.7
Lékařské ošetření	144.2.b); 230.8.c); 240.8.c);
Losování	
běžecké soutěže	
venku	166.2-6; 166.8
v hale	214.10
soutěže v poli	180.4-5
víceboje	200.8
M	
Manažer prezentace soutěží	123
Měření času	
automaticky	165.12-23
pomocí čipů	165.24
ručně	165.1-12
Měření vzdáleností	148; 181.5-6; 184.1; 187.19-20
Měřič rychlosti větru	136
Mezinárodní techničtí činovníci (ITO)	110; 117
Mezinárodní měřič tratí	110; 117
Mezinárodní rozhodčí cílové kamery	110; 118; 165.20 (Pozn.)
Mezinárodní rozhodčí chůze	110; 116; 230.2.d)
Mezinárodní startér	110; 118
N	
Náčiní oficiální	187.1-2
halové soutěže	211
Napomáhání – viz asistence	
Napomínání	
nápomoc	144.2
chůze	230.4
Nadsazení do běhů	
soutěže v hale	214.11-12
soutěže venkovní	166.3
Neúčast v soutěži	142.4
Nezdařené pokusy	
skoky	180.17
do dálky	185.1-2
do výšky	181.2; 182.1-2
o tyči	181.2; 183.2; 183.4
trojskok	185.5; 186.2
vrh a hody	180.17
disk	187.14.b); 187.16-17
kladivo	187.14.b); 187.16-17
koule	187.14.a)-c); 187.16-17
oštěp	187.9, pozn.; 187.14.a), d); 187.16-17
Nepřítomnost během soutěže	180.18
O	
Občerstvení	
běžecké soutěže na dráze	144.4
běžecké soutěže na silnici	240.9

chůze	230.9
přespolní běhy	250.8
Oblečení	
kontrola ve svolavatelně	138
všeobecná ustanovení	143.1
Obuv	
hřeby	
počet	143.3
rozměry v hale	215.2
rozměry venku	143.4
páska přes botu	143.2
provedení	143.2; 143.5-6
Oblastní techničtí činovníci (ATO)	110; 115
Obrubník	
měření délky dráhy	160.1-3
náhrada kužely	160.1
v hale	213.5
Odrazové břevno	185.4; 185.7-8; 185.10
Oficiální čas	
závody na dráze	165.1; 165.8-9; 165.11-12; 154.22-23
závody na silnici	165.24
Oficiální lékařská komise.	144.2.b); 230.8.c),d); 240.8.b),c);
Opuštění dráhy nebo trati	163.6; 240.9
Osmiboj	200.5
Osvěžení	144.4; 230.9; 240.9; 250.8
P	
Pětiboj	200.1; 200.3; 200.6; 222.1; 222.3; 222.32
Pokusy v soutěžích v poli	180.5-7
Pořadí soutěžících – soutěže v poli	
počáteční pořadí	180.4
během soutěže	180.5
kvalifikační soutěže	180.4
Předávací území	170.3; 170.6; 170.8
Překážení v soutěži	
běžecké soutěže	163.2
rozestavné běhy	170.7; 170.10
soutěže v poli	180.16
Přespolní běhy	
Místo konání	250.3
Osvěžování stanice	250.8
Start	250.7
Stavba tratě	250.4-5
Vzdálenosti	250.6
Závody do vrchu	250.9
Protest	146
podání protestu	146.2-6
start pod protestem	146.1;
ústní	146.1; 146.4
Přilnavá páska	170.11; 180.3
R	
Reakční doba	161.2
Reklama	138; 139
Rekordy	
české	260.31-33
světové	260; 261
dráha	260.18-19; 260.22
rozestavné běhy	260.24
soutěže v poli	260.26
víceboje	260.27
Rozhodčí – povinnosti	126

hlavní	122
chůze	230.2
vrchní	125
počítači kol	131
soutěže na dráze	125.1-4; 163.2; 167
soutěže v poli	125.3-4
svolavatelna	138
úsekovi	127
víceboje	125.1; 125.7
Rovnost výkonů	
běžecké soutěže	167
skoky horizontální	180.20
skoky vertikální	181.19
vrh a hody	180.20
víceboje	200.13
Rozběhy (viz též losování)	166.1-23
doba mezi dvěma běhy	166.7
Rozcvičování v soutěžním sektoru	180.1-2
Rukavice	187.4.b)
Ř	
Ředitel závodů	121; 145.2
S	
Sedmiboj	200.32
Sekretář soutěží	125.6; 132; 136
Skok do dálky	
čára odrazu	185.1.a)-c), e),f); 185.3-6
deska s plastelínou	185.8
doskočiště	185.5; 186.9-10
měření délky skoku	184.1; 185.3
měření rychlosti větru	184.4-6
nezdařený pokus	185.1
odrazové břevno	185.4-8
rozběhová dráha	184.2-3
středová čára	185.9
Skok do výšky	
doskočiště	182.10
laťka	181.7; 182.9
koncové díly	181.7
měření výšky	181.5-6
nezdařený pokus	182.2
odraziště	182.5
počet pokusů	181.2-4
podpěry	182.8
rozběžiště	182.3-4
v hale	218
rovnost výkonů	181.8
stojany	182.6
v hale	218
zvyšování laťky	181.4
Skok o tyči	
doskočiště	183.12
laťka	181.7
posouvání	183.1
měření výšky	181.5-6
nezdařený pokus	183.2
ochrana proti zranění	183.10
ovinutí prstů nebo ruky	183.3
počet pokusů	181.2-4
podpěry	183.10
rozběhová dráha	183.6-7

v hale	219
rovnost výkonů	181.8
skříňka	183.8
stojany	183.9
tyč	
konstrukce	183.11
ochranné ovinutí	183.11
zlomení tyče	183.5
v hale	219
zvyšování laťky	181.4
Skoky horizontální	184; 185; 186
Skoky vertikální	181, 182, 183
Smíšené soutěže	147; 260.18.d)
Souběžná účast ve více soutěžích	142.3
Start	
doba reakce	161.2
nezdařený start	129.2; 130.5
povely	162.2
jazyk	162.3
opožděná reakce	162.6.a)
protesty	146.4
rozdělení pole běžců	162.9
startovní čára	162.1
vrchník startů	129.1; 129.7
Startér	129.2-3; 162.2; 164.4
asistenti	130
zástupce	129.2; 129.4-5; 129.7
Startovní bloky	
dotek nohou	162.4
detektor nezdařeného startu	161.2; 162.6, pozn.
konstrukce	161.1
umístění v dráze	161.1
Startovní čísla	143.7-9
Perforace čísel	143.8
Steeplechase	
bariéra	169.2-3; 169.5
umístění na dráze	169.5
porušení pravidel	169.7
vodní příkop	169.2-3; 169.5-7
vzdálenosti	169.1; 169.4
Stojany	
skok vysoký	182.6-7; 182.9; 182.10, pozn.
skok o tyči	183.9; 183.10, pozn.
Stopky	165.5
Svolavatelna	
rozhodčí	138
vrchní rozhodčí svolavatelny	125.1-2
vrchník svolavatelny	138
Štafety viz běhy rozestavné	
T	
Technický delegát	110; 112; 146.1; 165.20, pozn.; 180.11
Technický ředitel	122
Terč	
červený	230.6.a)
žlutý	230.4
Troskok	
čára odrazu	186.3-4
deska s plastelínou	185.8
doskočiště	185.9; 186.3-5
halová soutěž	220
měření skoku	184.1; 185.3

měření větru	163.10; 184.4-6
odrazová deska	185.4; 185.7
rozběhová dráha	184.2-3
švihová noha	186.2
technika skoku	186.1-2
U	
Ukazatel kol	131.1
rozhodčí	131
Úsekoví rozhodčí	127
V	
Varování a diskvalifikace	
chůze – červený terč	230.6.a)
napomáhání	144.2
start	162.7-8
vrchní rozhodčí	125.4
Věkové skupiny	141
Veteráni – věkový limit	141
Větroměr	
běžecké soutěže	163.8-10
čtení a zápis záznamu	163.10
měřič	136
skoky horizontální	184.4-6
typy přístrojů	163.11
Víceboje	200
desetiboj	
pořadí disciplín	
muži	200.2
ženy	200.4
devítiboj	200.32
doba na pokusy	180.17
halové soutěže	222
měření časů	200.9.b); 200.10
neúčast v disciplíně	200.11
nezdařený start	130.15; 162.7; 209.9.c)
osmiboj	200.5
pětiboj	
venku	200.1; 200.32
v hale	222.1; 222.3
počet pokusů	200.9.a)
pořadí soutěžících	200.8
přestávka mezi disciplínami	200.7
rekordy	260.11; 260.27
rovnost počtů bodů	200.13
sedmiboj	
Video záznamy	146.3; 150
Vlajka	
bílá	126.3
červená	126.3
žlutá	127.3; 180.17, pozn.
Vodní příkop	
rozměry	169.6
způsob překonání	169.7
Vrh koulí	
kruh	187.5-7
měření pokusů	187.19-20
náčiní	188.4-5
osobní zabezpečení	187.4
pokus	
nezdařený	187.14.a)-c); 187.16-17

zdařený	187.1
sektor pro dopad náčiní	187.10-12
v hale	221
všeobecně	187
zarážecí břevno	188.2-3
Vrh a hody – všeobecně	187
Vrchní rozhodčí	125
Vrchníci	126.1
vrchník startů	129
Vrchník svolavatelny	138
Výseč pro dopad náčiní	187.10-12
Výsledky	
běžecké soutěže	165.12; 165.21
oznámení	134
soutěže v poli	180.21
Z	
Zarážecí břevno	188.2-3
Závody na čas	164.4
Závody do vrchu	250.9
Závody na silnici	
běhy rozestavné	240.1, pozn.
bezpečnost a ošetření	240.7
čipy	165.24
měření tratě	240.3
osvěžení a občerstvení	240.8
rekordy	260.28
start	240.6
Záznam měření cílové kamery	165.23
Zelená karta	162.8, pozn.
Zkušební pokusy	180.1-2
Změna místa konání soutěže	180.19
Značky	
běh na dráze	143.7
rozběhová dráha	180.3
štafety	170.8
vrh a hody	187.21, 187.31
Zvonec	131.2

Zrušovací ustanovení

Zrušují se Pravidla atletiky z prosince 2001, první a druhé vydání a znění později vydaných změn a doplňků.

Zrušují se pokyny KR ČAS 2005/1.